

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

16 mars 2018

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 4–7 juli 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 289, 31.8.2017.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 5 juli 2016

2018/C 101/01 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om flyktingar: social delaktighet och integration på arbetsmarknaden (2015/2321(INI)) 2

2018/C 101/02 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om genomförande av parlamentets rekommendationer från 2010 om sociala och miljömässiga normer, mänskliga rättigheter och företagens ansvar (2015/2038(INI)) 19

2018/C 101/03 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om en ny framåtblickande och innovativ strategi för handel och investeringar (2015/2105(INI)) 30

2018/C 101/04 Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om kampen mot människohandel i EU:s yttre förbindelser (2015/2340(INI)) 47

Onsdagen den 6 juli 2016

2018/C 101/05 Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om förberedelse av revideringen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 efter valet: parlamentets synpunkter inför kommissionens förslag (2015/2353(INI)) 64

2018/C 101/06 Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (2016/2038(INI)) 79

2018/C 101/07	Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om synergier för innovation: Europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och andra europeiska innovationsfonder och EU-program (2016/2695(RSP))	111
2018/C 101/08	Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om de strategiska prioriteringarna för kommissionens arbetsprogram 2017 (2016/2773(RSP))	116
2018/C 101/09	Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om Japans beslut att återuppta valfångst under säsongen 2015–2016 (2016/2600(RSP))	123
Torsdagen den 7 juli 2016		
2018/C 101/10	Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om situationen för personer med albinism i Afrika, särskilt i Malawi (2016/2807(RSP))	126
2018/C 101/11	Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om Bahrain (2016/2808(RSP))	130
2018/C 101/12	Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om Myanmar/Burma, särskilt situationen för rohingyafolket (2016/2809(RSP))	134
2018/C 101/13	Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, med särskilt beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen (2015/2258(INI))	138
2018/C 101/14	Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om förslaget till kommissionens förordning om ändring av förordning (EU) nr 432/2012 om fastställande av en förteckning över andra godkända hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisk och barns utveckling och hälsa (D44599/02 – 2016/2708(RPS))	163

REKOMMENDATIONER

Europaparlamentet

Torsdagen den 7 juli 2016

2018/C 101/15	Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 7 juli 2016 om FN:s generalförsamlings 71:a session (2016/2020(INI))	166
---------------	--	-----

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 5 juli 2016

2018/C 101/16	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Peru om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12099/2015 – C8-0143/2016 – 2015/0199(NLE))	176
---------------	---	-----

2018/C 101/17	P8_TA(2016)0296	Utsläppsgränser för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ***I	
		Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om krav för utsläppsgränser och typgodkännande för förbränningsmotorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (COM(2014)0581 – C8-0168/2014 – 2014/0268(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0268	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 5 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... /2015 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande för förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG	177

Onsdagen den 6 juli 2016

2018/C 101/18		Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Azerbajdzjan, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om de allmänna principerna för Republiken Azerbajdzjans deltagande i unionsprogram (05616/2014 – C8-0043/2014 – 2013/0420(NLE))	178
2018/C 101/19		Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2016 för budgetåret 2016: Införande av överskottet från budgetåret 2015 (09586/2016 – C8-0225/2016 – 2016/2051(BUD))	179
2018/C 101/20		Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen (05581/1/2016 – C8-0188/2016 – 2013/0027(COD))	181
2018/C 101/21		Europaparlamentets ändringar antagna den 6 juli 2016 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en ram för energieffektivitetsmärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (COM(2015)0341 – C8-0189/2015 – 2015/0149(COD))	182
2018/C 101/22	P8_TA(2016)0305	Europeisk gräns- och kustbevakning ***I	
		Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och rådets beslut 2005/267/EG (COM(2015)0671 – C8-0408/2015 – 2015/0310(COD))	
	P8_TC1-COD(2015)0310	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004, samt rådets beslut 2005/267/EG	222

2018/C 101/23	<p>P8_TA(2016)0306</p> <p>Europeiska sjösäkerhetsbyrån ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (COM(2015)0667 – C8-0404/2015 – 2015/0313(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0313</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå</p>	223
2018/C 101/24	<p>P8_TA(2016)0307</p> <p>Gemenskapens kontrollorgan för fiske ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske (COM(2015)0669 – C8-0406/2015 – 2015/0308(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0308</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske</p>	224
2018/C 101/25	<p>P8_TA(2016)0308</p> <p>Sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (COM(2016)0113 – C8-0109/2016 – 2016/0064(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2016)0064</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)</p>	225

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2016–2017

Sammanträdena den 4–7 juli 2016

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 289, 31.8.2017.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 5 juli 2016

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0297

Flyktingars sociala delaktighet och integration på arbetsmarknaden

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om flyktingar: social delaktighet och integration på arbetsmarknaden (2015/2321(INI))

(2018/C 101/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 78 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av Genèvekonventionen från 1951 och tilläggsprotokollet till denna,
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 om de senaste tragedierna i Medelhavet och EU:s migrations- och asylpolitik ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om migration och flyktingar i Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens migrationsrelaterade handlingsplan i tio punkter, vilken lades fram vid utrikes- och inrikesministrarnas gemensamma möte i Luxemburg den 20 april 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* (COM(2015)0240),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2016 *Europeisk agenda för integration av tredjelandsmedborgare* (COM(2016)0377),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning (COM(2016)0378),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2016 *En ny kompetensagenda för Europa* (COM(2016)0381),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0176.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0317.

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU och om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd och om ändring av direktiv 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (mottagningsdirektivet),
- med beaktande av kommissionens meddelande *EU:s handlingsplan för återvändande* (COM(2015)0453),
- med beaktande av kommissionens rekommendation om inrättande av en gemensam handbok om återvändande som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför uppgifter som rör återvändande (C(2015)6250),
- med beaktande av kommissionens meddelande om reglerna för offentlig upphandling i samband med den aktuella asylkrisen (COM(2015)0454),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar (JOIN(2015)0040),
- med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Europeiska unionens förvaltningsfond för nödatgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer (C(2015)7293),
- med beaktande av kommissionens meddelande om hantering av flyktingkrisen: omedelbara operativa, budgetära och rättsliga åtgärder enligt den europeiska migrationsagendan (COM(2015)0490),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 maj 2015 om EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter (2015–2020) (COM(2015)0285),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en europeisk agenda för integration av tredjelandsmedborgare,
- med beaktande av kommissionens meddelande om hantering av flyktingkrisen: lägesrapport om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan (COM(2015)0510),
- med beaktande av de slutsatser som antogs av Europeiska rådet vid dess möte i juni 2014, vid dess särskilda möte den 23 april 2015, vid mötet den 25 och 26 juni 2015, vid EU:s stats- och regeringschefers informella migrationsmöte den 23 september 2015, vid mötet den 15 oktober 2015 och vid mötena den 17 och 18 december 2015 samt den 18 och 19 februari 2016,
- med beaktande av rådets slutsatser om säkra ursprungsländer vid mötet den 20 juli 2015, om migration vid mötet den 20 juli 2015, om framtiden för återvändandepolitiken vid mötet den 8 oktober 2015, om migration vid mötet den 12 oktober 2015, om åtgärder för att hantera flykting- och migrationskrisen vid mötet den 9 november 2015 och om statslöshet vid mötet den 4 december 2015,
- med beaktande av slutsatserna av den 20 juli 2015 från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om vidarebosättning av 20 000 personer med ett klart behov av internationellt skydd genom multilaterala och nationella system,
- med beaktande av EU:s och Turkiets gemensamma handlingsplan av den 15 oktober 2015,

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av förklaringen från högnivåkonferensen om östra Medelhavsrutten och västra Balkanrutten som antogs den 8 oktober 2015 samt ledarnas uttalande som antogs vid mötet om flyktingströmmarna längs västra Balkanrutten den 25 oktober 2015,
- med beaktande av den handlingsplan och politiska förklaring som antogs vid migrationstoppmötet mellan EU och Afrika i Valletta den 11 och 12 november 2015,
- med beaktande av rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening,
- med beaktande av den gemensamma sysselsättningsrapporten från kommissionen och rådet Följedokument till kommissionens meddelande Årlig tillväxtöversikt för 2016,
- med beaktande av resolution 1994 (2014) från Europarådets parlamentariska församling,
- med beaktande av Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och dess arbete och rapporter, i synnerhet dess årsrapport om asylsituationen i Europeiska unionen 2014,
- med beaktande av artiklarna 33.1 och 33.2 i 1984 års FN-konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
- med beaktande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) och dess arbete, årsrapporter och undersökningar, och i synnerhet undersökningarna om allvariga former av arbetskraftsexploatering,
- med beaktande av studien vid utredningsavdelning A om integrationen av invandrare och effekterna för arbetsmarknaden, av studierna vid utredningsavdelning C om genomförandet av artikel 80 i EUF-fördraget, om nya strategier, alternativa vägar och sätt att få tillgång till asylförfaranden för personer som söker internationellt skydd, om utforskning av nya lagstiftningsmöjligheter avseende arbetskraftsmigration till EU, om förstärkning av det gemensamma europeiska asylsystemet och alternativ till Dublin och om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet samt med beaktande av kommentarerna och dokumenten från utredningsavdelningarna A och D om EU:s medel till migrationspolitiken och till integration av flyktingar: en analys av effektiviteten och bästa praxis i framtiden samt av studien från utredningsavdelning EXPO om migranter i Medelhavet: skydd av mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de studier som genomförts av det europeiska migrationsnätverket, särskilt dess studier om politik, praxis och data om ensamkommande minderåriga,
- med beaktande av FN:s flyktingkommissaries arbete och rapporter,
- med beaktande av det arbete som utförts av FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter och de rapporter som denne utarbetat,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Internationella organisationen för migration,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Europeiska rådet för flyktingar och fördrivna,
- med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande om en europeisk migrationsagenda, vilket antogs vid kommitténs 115:e plenarsammanträde den 3–4 december 2015,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden av den 10 december 2015 om den europeiska migrationsagendan och om EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 27 april 2016 om integration av flyktingar i EU,

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2014 om situationen i Medelhavsområdet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av erfarenheterna och lärdomarna från programmet Equal,
- med beaktande av de gemensamma grundläggande principerna för politiken för integration av invandrare i EU, som rådet (rättsliga och inrikes frågor) antog 2004, särskilt principerna 3, 5 och 7,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om integrationen av invandrare, effekterna för arbetsmarknaden och den externa dimensionen av EU:s samordning av social trygghet ⁽²⁾,
- med beaktande av de relevanta publikationerna från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), i synnerhet *Indicators of Immigrant Integration 2015: Settling In, Making Integration Work: Refugees and others in need of protection* och *A New Profile of Migrants in the Aftermath of the Recent Economic Crisis*,
- med beaktande av de relevanta publikationerna från Eurofound, i synnerhet *Challenges of policy coordination for third-country nationals* och *Approaches towards the labour market integration of refugees in the EU*,
- Med beaktande av diskussionsunderlaget från Internationella valutafonden *The Refugee Surge in Europe: Economic Challenges*,
- med beaktande av årsrapporten 2014–2015 från databasen med information om asylsökande (Asylum Information Database): *Common Asylum System at a turning point: Refugees caught in Europe's solidarity crisis*,
- med beaktande av UNHCR:s överväganden om internationellt skydd för personer som flyr Arabrepubliken Syrien, uppdatering II av den 22 oktober 2013,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om kompetenshöjande åtgärder för att bekämpa ungdomsarbetslöshet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om socialt entreprenörskap och social innovation för att bekämpa arbetslöshet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2016 om situationen för kvinnliga flyktingar och asylsökande i EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av studien från Europaparlamentets utredningsavdelning C från februari 2016 *Female refugees and asylum seekers: the issue of integration*,
- med beaktande av slutsatserna från det europeiska sociala trepartstoppmötet av den 16 mars 2016, framför allt det europeiska näringslivet och den europeiska arbetsmarknadens parterers uttalande om flyktingkrisen,
- med beaktande av de internationella åtagandena som återfinns i 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning och FN:s konvention om barnets rättigheter, och alla barns grundläggande rätt till kostnadsfri grundläggande skolutbildning, oavsett kön, ras och etniskt eller socialt ursprung,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0105.

⁽²⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 91.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0008.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0320.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0073.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0418.

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0204/2016), och av följande skäl:
 - A. Flyktingkrisen är först och främst en humanitär kris, som bl.a. utlösts genom en destabilisering av stater i EU:s grannskap, men den får långsiktiga konsekvenser för EU:s arbetsmarknader och civilsamhälle, och därför krävs långsiktiga och genomtänkta åtgärder för att garantera social sammanhållning på det lokala planet och framgångsrik integration av de nyanlända i våra samhällen.
 - B. Genèvekonventionen tillkom för att skydda europeiska flyktingar efter andra världskriget. Den definierar vem som är flykting och fastställer en rad rättigheter för flyktingar, utöver staternas skyldigheter.
 - C. Det finns tre typer av rättslig ställning för åtnjutande eller potentiellt åtnjutande av internationellt skydd, dvs. personer med flyktingstatus, personer som är asylsökande och personer som åtnjuter subsidiärt skydd. Politik för social delaktighet och integration på arbetsmarknaden bör anpassas efter de specifika behoven.
 - D. Flyktingkrisens orsaker måste analyseras för att man snabbt ska kunna vidta effektiva åtgärder. Den främsta orsaken till flyktingkrisen är konflikter och om dessa kan lösas kan antalet flyktingar drastiskt minskas och det kan bli möjligt för dem att återvända till sina hemländer.
 - E. Antalet asylsökande och flyktingar som registrerades i Europa under 2014 och 2015 var högre än någonsin, vilket berodde på den svåra humanitära situationen i vissa stater i EU:s grannskap. Bättre informationsmöjligheter med hjälp av ny teknik kan bidra till att förhindra att människohandel och människosmuggling florerar.
 - F. Den handlingsplan och politiska förklaring som antogs vid migrationstoppmötet mellan EU och Afrika i Valletta den 11 och 12 november 2015 har inte lett till några praktiska och avgörande åtgärder.
 - G. Integrationen av flyktingar både i samhället och på arbetsmarknaden kan bara lyckas om det finns solidaritet mellan och ett gemensamt åtagande från alla medlemsstater och deras samhällen.
 - H. Den arbetsföra befolkningen i EU beräknas minska med 7,5 miljoner till 2020. Prognoserna för utvecklingen av arbetsmarknadens behov i EU pekar på nya och kommande brister inom specifika områden.
 - I. Yrkesmässig integration är en språngbräda för social delaktighet.
 - J. Flyktingars sociala delaktighet och integration i värdsamhällena, och särskilt på arbetsmarknaderna, är en dynamisk tvåvägsprocess samt en tvådimensionell process (med både rättigheter och skyldigheter) som utgör en utmaning och en möjlighet. Integreringen av flyktingar kräver avgränsat ansvarstagande och samordnade ansträngningar från såväl flyktingarna själva som från medlemsstaterna och lokala och i förekommande fall regionala myndigheter och mottagande samhällen samt att arbetsmarknadens parter och det civila samhället samt frivilligorganisationer deltar och ger stöd.
 - K. En framgångsrik integration förutsätter inte bara integration på arbetsmarknaden, utan också att det vid ankomsten ordnas med språkundervisning, bostäder, allmän utbildning och yrkesutbildning, socialt skydd samt hälso- och sjukvård, även psykologiskt stöd.
 - L. Arbetsmarknadsförhållandena i mottagarländerna är en avgörande faktor för framgångsrik integration av flyktingar. Arbetslösheten inom EU, i synnerhet ungdoms- och långtidsarbetslösheten, är fortfarande oroväckande hög, och att få utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden att gå ihop är en ständig utmaning.

Tisdagen den 5 juli 2016

- M. Varje flykting är en individ för sig med sin egen personliga bakgrund och med kunskaper, kompetens, kvalifikationer, arbets- och livserfarenhet och behov som alla förtjänar erkännande. Flyktingar kan sätta igång med och utveckla ekonomisk verksamhet som kan få positiva effekter i det mottagande samhället.
- N. Till detta kommer att 24,4 procent av alla invånare i EU riskerar fattigdom och social utestängning och nästan 10 procent lever i allvarlig materiell fattigdom.
- O. Tredjelandsmedborgare stöter på många svårigheter med att få sin kompetens och sina kvalifikationer erkända. Erkännandet av kvalifikationer från ett tredjeland går hand i hand med granskning av färdigheter.
- P. Erkännande av vuxna flyktingars utbildning och kvalifikationer och särskilda bestämmelser för att de ska kunna erhålla akademiska kvalifikationer och särskild kompetens är avgörande för deras inträde på arbetsmarknaden.
- Q. Att flyktingar och asylsökande effektivt får komma in på arbetsmarknaden är viktigt för att de ska få tillbaka sitt människovärde och sin självkänsla, och dessutom kostnadseffektivt, eftersom det är en ansvarstagande strategi gentemot de offentliga finanserna, då det lättar medlemsstaternas och de lokala myndigheternas kostnadsbörda samtidigt som det gör det möjligt för flyktingarna att bli aktiva skattebetalare.
- R. Kvinnor och barn, både flyktingar eller asylsökande, har särskilda skyddsbehov. All politik för social delaktighet och integration på arbetsmarknaden måste omfattas av ett jämställdhets- och barnskyddsperspektiv.
- S. Enligt uppgifter från Europol 2015 har minst 10 000 ensamkommande barn försvunnit efter ankomsten till Europa.
- T. Tvångsflyttningar, konflikter, människorättskränkningar och krig kan få svåra konsekvenser för den fysiska och psykiska hälsan hos de människor som drabbas av dem. Till detta kommer sedan att kvinnliga flyktingar och asylsökande mycket ofta utsätts för könsrelaterat våld.
- U. En stor andel av de asylsökande som kommit till Europa lever under omänskliga och otrygga förhållanden i läger, utan tillgång till resurser och tillräckligt kvalitativa tjänster för att deras grundläggande behov ska tillgodoses.
- V. I artikel 33.1 i FN:s flyktingkonvention från 1951 fastställs att "fördragsslutande stat må icke, på vilket sätt det vara må, utvisa eller avvisa flykting till gränsen mot område varest hans liv eller frihet skulle hotas på grund av hans ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politiska åskådning".
- W. I artikel 3.1 och 3.2 i konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984 fastställs att "ingen konventionsstat skall utvisa, återföra eller utlämna en person till en annan stat, i vilken det finns grundad anledning att tro att han skulle vara i fara för att utsättas för tortyr", och att de behöriga myndigheterna ska "beakta alla hänsyn av betydelse, vari i förekommande fall även skall inbegripas förekomsten i den berörda staten av ett konsekvent handlingsmönster av grova, uppenbara eller talrika kränkningar av de mänskliga rättigheterna".
- X. Diskrimineringen är ett av de största hindren för migranters fullständiga deltagande på arbetsmarknaden och i samhället, tillsammans med språkliga, utbildningsmässiga och institutionella faktorer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/note/join/2014/518768/IPOL-EMPL_NT%282014%29518768_EN.pdf

Tisdagen den 5 juli 2016

- Y. Bland asylsökande och flyktingar som anlände till EU 2015 är hälften mellan 18 och 34 år och en av fyra barn. Dessa barn kommer från konfliktområden där deras skolnärvaro avbrutits eller begränsats, ibland under långa perioder, eller från flyktingläger där bara en minoritet av dem har kunnat få någon form av utbildning eller kunnat gå i lokala skolor.
- Z. I direktiv 2003/86/EG om familjeåterförening för flyktingar fastställs att EU-länderna inte kan införa villkor om att man måste ha vistats en viss tid inom territoriet innan familjeåterförening kan ske.
1. Europaparlamentet betonar behovet av att EU låter sin omedelbara reaktion på situationen grundas på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, vilket anges i artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och på en helhetssyn som tar hänsyn till att det behövs förbättrade vägar för säker och laglig migration och som säkerställer fullständig respekt för befintlig lagstiftning och för grundläggande europeiska rättigheter och värderingar. Parlamentet framhåller att man omedelbart måste inrätta en stadigvarande omplaceringsmekanism för alla medlemsstater för att man ska kunna hantera tillströmningen av flyktingar och asylsökande.
 2. Europaparlamentet noterar den betydande heterogeniteten och bristande tydligheten i användningen av begreppet flykting i det offentliga och politiska samtalet. Parlamentet betonar vikten av att tydligt identifiera flyktingar i enlighet med den rättsliga definitionen i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, och i EU-lagstiftningen, i synnerhet skyddsdirektivet(2011/95/EU) ⁽¹⁾, enligt definitionen i artikel 2 c–g och i mottagningsdirektivet, enligt definitionen i artikel 2 a–c. Parlamentet betonar vikten av en tydlig åtskillnad mellan flykting och ekonomisk migrant för genomförandet av olika EU-åtgärder och internationella åtgärder.
 3. Europaparlamentet påpekar att en person som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande är en tredjelandmedborgare eller en statslös person som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting, men som likväl skulle utsättas för en verklig risk att lida, utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning eller en civilperson som utsätts för allvarligt och personligt dödshot på grund av urskillningslöst våld i situationer av internationell eller intern väpnad konflikt (se skyddsdirektivet).
 4. Europaparlamentet betonar att det föreligger väsentliga skillnader i tid och villkor för behandling av ansökningar om internationellt skydd i medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att långsamma och överdrivet byråkratiska förfaranden kan utgöra hinder för flyktingars och asylsökandes tillträde till utbildning, yrkesvägledning och arbetsmarknaden samt för aktivering av EU-program och nationella program och effektivt och samordnat nyttjande av medel på detta område, vartill kommer att de kan göra flyktingar och asylsökande än mer utsatta för odeklarerat arbete och osäkra arbetsförhållanden. Parlamentet understryker att det snarast måste inrättas ett gemensamt asylsystem för att förbättra förfarandena för erkännande och samtidigt sörja för att flyktingar och unionsmedborgare får största möjliga säkerhet. Parlamentet rekommenderar lämpliga stödåtgärder för de medlemsstater som av geografiska skäl står för det första mottagandet. Parlamentet erkänner att längden på de uppehållstillstånd som beviljas (särskilt för dem som åtnjuter subsidiärt skydd) hindrar integrationen på arbetsmarknaden, om de beviljas endast för en förhållandevis kort tid.
 5. Europaparlamentet efterlyser också effektiva åtgärder utanför EU för att de som har rätt till inresa ska kunna ta sig till det mottagande landet på ett säkert sätt, för att ansökningar om internationellt skydd ska kunna hanteras och för att obestämda migrationsströmmar ska kunna begränsas.
 6. Europaparlamentet framhåller att det för att underlätta flyktingars sociala delaktighet och integration på arbetsmarknad är nödvändigt att utarbeta en strategi som föreskriver lämplig anpassning och förutsätter samarbete, och ta itu med allvarliga och mångfasetterade frågor såsom all form av diskriminering, språkliga hinder, vilket är det första hindret för integration, validering av kompetens, skiftande socioekonomiska och kulturella bakgrunder, bostäder, hälsobehov, inbegripet psykosocialt och posttraumatiskt stöd, familjeåterförening, och den väsentliga andelen utsatta grupper bland flyktingarna, i synnerhet ett oroväckande antal barn, inbegripet ensamkommande barn, personer med funktionsnedsättning, äldre och kvinnor ⁽²⁾ som behöver åtgärder som anpassats efter deras särskilda behov.

⁽¹⁾ EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽²⁾ http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/occd/social-issues-migration-health/making-integration-work-humanitarian-migrants_9789264251236-en

Tisdagen den 5 juli 2016

7. Europaparlamentet avvisar tanken på särskilda arbetsmarknader för flyktingar.
8. Europaparlamentet förespråkar att respektive nationella minimilöner fortsättningsvis ska gälla också för flyktingar.
9. Europaparlamentet erinrar om vilken ytterligt vanskelig situation kvinnorna i Europas flyktingläger befinner sig i, framför allt levnadsförhållandena och de hygieniska förhållandena, som är sådana att det är motiverat med omedelbara sanitära åtgärder. Kvinnor har andra behov av hälso- och sjukvård än män, eftersom de i högre grad är utsatta för flerfaldiga risker, bl.a. i form av könsrelaterat våld, komplikationer för den reproduktiva hälsan och kulturbetingade hinder för att få hälso- och sjukvård. Politiken inom detta område kan därför inte vara könsneutral.
10. Europaparlamentet betonar vikten av att skilja mellan krisåtgärder och åtgärder på medellång och lång sikt, för att effektivt klara av olika behov.
11. Europaparlamentet upprepar vikten av att erkänna jämställdhetsaspekten redan från första början vid behandling av ansökningar om flyktingstatus, och erkänna behoven för kvinnor som ansöker om internationellt skydd och de särskilda utmaningarna för kvinnor med avseende på social delaktighet och inträde på arbetsmarknaden. Parlamentet kräver lika möjligheter för män och kvinnor i all politik och alla förfaranden med anknytning till social delaktighet, integration på arbetsmarknaden, asyl och migration med tanke på att kvinnor oftare än män brukar svara för vården av både barn och gamla, sjuka och omsorgsberoende familjemedlemmar, God barnomsorg och vård av andra vårdbehövande till överkomligt pris, tillsammans med en flexibel uppläggning av arbetstiderna, är utslagsgivande exempel på hur man kan förbättra föräldrars tillträde till arbetsmarknaden och göra det möjligt för dem att få ekonomisk och social egenmakt.
12. Europaparlamentet framhåller att utbildning gagnar social delaktighet och integration på arbetsmarknaden. Alla flyktingar, framför allt flickor och kvinnor, måste få tillträde till formell, informell och icke-formell utbildning och långvariga utbildningsperioder, i förening med arbetslivserfarenhet⁽¹⁾. Parlamentet kräver dessutom kraftfulla och öppna förfaranden för erkännandet av kvalifikationer som förvärvats utomlands, utanför Europeiska unionen.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta ett språkutbildningssystem, med nära koppling mellan allmän språkutbildning och yrkesrelaterad språkutbildning.
14. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är med ett individanpassat grepp på integrationsfrågor, varvid nödvändig uppmärksamhet måste ägnas åt behoven hos och de särskilda utmaningarna för olika målgrupper. Parlamentet understryker i detta sammanhang det stora behovet av läs- och skrivundervisning.

Utmaningar och möjligheter

15. Europaparlamentet anser det vara viktigt att bevilja flyktingar och asylsökande tillgång till bostäder, hälso- och sjukvård, utbildning, socialt skydd och arbetsmarknaden samtidigt som deras grundläggande rättigheter respekteras. Att göra de lokala och nationella arbetsmarknaderna öppna för alla kan spela en viktig roll för att återställa deras människovärde och självkänsla. Parlamentet betonar att det även är kostnadseffektivt, eftersom det skulle göra att de kan bli självförsörjande och ekonomiskt oberoende och bidra på ett positivt sätt till samhället, vilket är ett avgörande steg för deras integrering i samhället. Det är också en ansvarstagande strategi gentemot de offentliga finanserna och lättar medlemsstaternas och de lokala myndigheternas kostnadsbörda, eftersom det innebär att flyktingarna blir integrerade samtidigt som de blir aktiva skattebetalare, vilket kan anses hjälpa dem att växa som individer och gynna deras utveckling, självförtroende och erkännande i samhället samt samhället och lokalsamhället som helhet. Erinras bör samtidigt att inte alla flyktingar som anländer till EU kan arbeta, av hälsoskäl, åldersskäl eller andra orsaker. I skyddsdirektivet och i direktivet om mottagningsvillkor föreskrivs att både asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd ska ha rätt att komma in på arbetsmarknaden och få yrkesutbildning.

⁽¹⁾ Antagna texter från sammanträdet den 8.3.2016, P8_TA(2016)0073.

Tisdagen den 5 juli 2016

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta för införlivandet av de landspecifika rekommendationerna som fastställs inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

17. Europaparlamentet påpekar att det är helt avgörande att ingripa tidigt och löpande för att flyktingar ska kunna bli socialt delaktiga och integreras på arbetsmarknaden och i lokalsamhällena så effektivt som möjligt, för att minska risken för isolering, känslor av otillräcklighet och missanpassning i framtiden. Åtgärder för tidigt ingripande skulle kunna omfatta tidigt deltagande genom frivilligarbete, praktikplatser, mentorverksamhet och samhällsengagemang.

18. Europaparlamentet erkänner vikten av det civila samhällets och frivilligorganisationernas arbete att tillhandahålla stöd för egenmakt, integration och återhämtningsförmåga till alla asylsökande och flyktingar innan och medan de deltar på arbetsmarknaden. Nödvändiga åtgärder måste vidtas för att ordentligt utbilda dem som frivilligt engagerar sig i flyktingarnas integration och utbildning. Parlamentet noterar vikten av att sociala nätverk och nätverk i samhället etableras och byggs upp mellan och med flyktingar och migrantgrupper för att underlätta tillträdet till arbetsmarknaden.

19. Europaparlamentet framhåller att arbetsmarknadsförhållandena i mottagarländerna är en av de avgörande faktorerna för varaktig och lyckad integration av flyktingar. Flyktingarna skiljer sig åt i fråga om ålder, kompetens och kunskaper. Parlamentet betonar att arbetslösheten inom EU, i synnerhet ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten, fortfarande ligger på oroväckande höga nivåer i vissa länder och regioner, och att kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att prioritera politik och investeringar som syftar till att skapa kvalitativa arbetstillfällen för hela samhället, med särskilt fokus på de mest utsatta och på ekonomisk tillväxt. Åtgärder för att skapa kvalitativa arbetstillfällen, främja aktiva arbetsmarknader och ta itu med arbetslöshet måste vara begripliga i ett lokalt sammanhang, annars kommer de inte att vara effektiva.

20. Europaparlamentet understryker att det råder stora sociala och ekonomiska skillnader inom EU. Parlamentet insisterar på vikten av att beakta detta i samband med omplacering av flyktingar för att maximera deras möjligheter till integration i arbetslivet, eftersom de alltför ofta omplaceras till orter där de inte kan integreras på arbetsmarknaden.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att välkommandet av nya flyktingar går hand i hand med en solid integrationspolitik, såsom språk- och orienteringskurser, som ska ge en övergripande insikt i grundläggande rättigheter och värderingar i EU och social integration. Tillägnandet av språkkunskaper spelar en avgörande roll för en lyckad integration av flyktingar, framför allt på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att kräva att flyktingar som sannolikt kommer att beviljas tillstånd och få jobb i värdlandet ska gå och få gå både allmänna och arbetsrelaterade språkkurser. Språkundervisning bör tillhandahållas redan vid mottagningsanläggningar och mottagningscentrum.

22. Europaparlamentet betonar behovet av snabb, rättvis, transparent och kostnadsfri bedömning av flyktingars och asylsökandes formella och informella kompetens, samt erkännande och validering av deras kvalifikationer. Detta ska främja deras tillträde till aktiv arbetsmarknadspolitik, framför allt genom utbildning och yrkesvägledning, inklusive åtgärder som säkerställer tillträde till arbetsmarknaden och icke-diskriminerande arbetsvillkor, och skraddarsydd åtgärder, som gör det möjligt för dem att till fullo utnyttja sin potential, samt att matcha utbudet på och efterfrågan av arbetskraft i mottagarländerna. Det är i detta sammanhang viktigt att stärka rollen för den europeiska referensramen för kvalifikationer och skyndsamt införa effektivare system för erkännande och validering av examensbevis, erfarenheter och kunskaper. Effektiviteten hos dessa system skulle gynna alla medborgare i unionen. Den här bedömningen får inte i någon utsträckning leda till diskriminering rörande asylsökandes kvalifikationer, och att kompetens och eventuell anställbarhet inte får vara ett kriterium för beslut om asylansökan. De begränsade resurserna bör användas omsorgsfullt, dels till snabb handläggning av asylförfarandena, och dels till snabb och effektivt integration av flyktingar.

23. Europaparlamentet framhåller att offentliga utgifter, som omfattar de extraordinära investeringarna i åtgärder och program för social delaktighet och integration på arbetsmarknaden, sannolikt kommer att ha en positiv effekt på nationella BNP på kort sikt, medan effekterna på de offentliga finanserna, på medellång och lång sikt, kommer att bero på dessa åtgärders effektivitet.

Tisdagen den 5 juli 2016

24. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang att kommissionen beslutat att, vid sin bedömning inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande del av eventuella tillfälliga avvikelser från paktens krav, beakta hur den exceptionella flyktingtillströmningen påverkar budgetarna i form av extraordinära utgifter för medlemsstaterna ⁽¹⁾.

25. Europaparlamentet framhåller att de huvudsakliga EU-medlen som står tillgängliga för social delaktighet och integration på arbetsmarknaden, i synnerhet Europeiska socialfonden (ESF), asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead), har olika fokus, målgrupper och förvaltningsformer på medlemsstatsnivå. Dessa medel stöder riktade initiativ för att förbättra språk- och yrkeskunskaper, främja tillgången till tjänster och arbetsmarknaden och stödja informationskampanjer med inriktning på både de mottagande samhällena och migranterna. Parlamentet påminner om vikten av att använda integrationsmedel för verkliga integrationsåtgärder och påminner medlemsstaterna om vikten av partnerskapsprincipen för att säkerställa en effektiv och mer samordnad användning av dessa medel. Målet om integration av flyktingar på arbetsmarknaden bör leda till att Europeiska socialfonden får ökad betydelse.

26. Europaparlamentet framhåller att eftersom medlen är otillräckliga behövs ökade offentliga investeringar och ytterligare resurser för prioriteringen att förse lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter, sociala och ekonomiska aktörer, det civila samhället och frivilligorganisationer med direkt ekonomiskt stöd för åtgärder som syftar till snabb integration av flyktingar och asylsökande i samhället och på arbetsmarknaden, inte minst för att undvika spänningar i samhället, särskilt där arbetslösheten är hög.

27. Europaparlamentet erkänner kommissionens ansträngningar för att förenkla och öka synergier mellan de tillgängliga finansieringsinstrumenten. Parlamentet understryker dock behovet av ytterligare utveckling av tillgänglighet, komplettering och transparens för dessa medel i syfte att stärka medlemsstaternas kapacitet för mottagande och integration av flyktingar och asylsökande.

28. Europaparlamentet understryker i detta hänseende att de ekonomiska medlen i asyl-, migrations- och integrationsfonden är uttömda. Fonden måste behållas när den fleråriga budgetramen ses över.

29. Europaparlamentet framhåller att principerna om likabehandling, icke-diskriminering, lika möjligheter och jämställdhet alltid bör upprätthållas vid utformning och genomförande av politik och åtgärder för social delaktighet och integration.

30. Europaparlamentet framhåller vidare att åtgärder för integration och delaktighet som riktas till flyktingar och asylsökande inte bör utnyttja finansiella resurser som är ämnade för program som riktar sig till andra missgynnade grupper, utan med nödvändighet kräver ytterligare sociala investeringar, vilket speglar behovet av ytterligare åtgärder. Parlamentet betonar också att tillgängliga EU-medel bör användas på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta uppgifter om arbetsmarknaden och den sociala situationen när integrationspolitiken utformas för att säkerställa att integrationsprocessen inte gör den sociala och ekonomiska situationen värre i de mottagande regionerna.

31. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att vid översynen av EU:s fleråriga budgetram överväga att anslå en minimiandel på 25 procent av ESF för att garantera tillräckliga medel till flyktingars arbetsmarknadsintegration på längre sikt. Parlamentet uppmanar rådet att i samband med den kommande översynen av den fleråriga budgetramen anpassa de övre gränserna för såväl de sammanlagda anslagen som de enskilda budgetposterna, med hänsyn tagen till de inre och yttre utmaningar som uppstått i anslutning till flyktingkrisen, och att anpassa dem till behoven för de medlemsstater som står inför de största integrationsutmaningarna ⁽²⁾.

32. Europaparlamentet påpekar att, för att säkerställa en snabb fördelning av bidragen inom Europeiska socialfondens område, bör medlemsstaterna vid behov anpassa relaterade nationella bestämmelser, för att säkerställa att asylsökande behandlas på lika villkor som EU-medborgare och tredjelandsmedborgare som har tillgång till arbetsmarknaden.

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-6067_sv.htm

⁽²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/20131118IPR25534/MEPs-approve-new-cohesion-policy-%E2%82%AC325bn-to-invest-in-Europe's-regions>

Tisdagen den 5 juli 2016

Att få integrationen att fungera

33. Europaparlamentet betonar behovet av strikt korrelation mellan alla rättsakter som utgör den europeiska migrationsagendan ⁽¹⁾ i syfte att säkerställa en god hantering av flyktingar och migranter.

34. Europaparlamentet konstaterar att delaktighet från alla aktörer som är involverade i samhället är avgörande och föreslår därför att utbytet av bästa praxis på integrationsområdet stärks samtidigt som man respekterar medlemsstaternas befogenheter när det gäller integrationsåtgärder. Integrationsåtgärder för alla tredjelandsmedborgare med laglig uppehållsrätt bör främja inkludering snarare än isolering. Lokala och regionala myndigheter, inklusive städer, har en nyckelroll i integrationsprocesserna.

35. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att det kommer att bli svårt att integrera flyktingar på arbetsmarknaden utan aktivt, storskaligt stöd från mikroföretag och små och medelstora företag inom EU. Lämpliga myndigheter i medlemsstaterna bör ge små och medelstora företag omfattande skraddarsytt stöd och skraddarsydd rådgivning i samband med integrationen av flyktingar på arbetsmarknaden.

36. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar för att uppdatera den europeiska migrationsagendan, i synnerhet genom en översyn av Dublin III-förordningen för att förbättra solidariteten, ansvarsdelningen och harmoniseringen av skyddsstandarder mellan medlemsstaterna. Parlamentet understryker den positiva inverkan som flyktingars rörlighet kan ha för att komma till rätta med behovet av och bristen på arbetskraft och flyktingars integration på arbetsmarknaden, inbegripet aspekter såsom att uppmuntra medlemsstaterna att tillåta familjeåterförening. Det är nödvändigt med ytterligare ansträngningar för att skapa ett verkligt enhetligt gemensamt europeiskt asylsystem och en övergripande och hållbar politik för laglig migration i EU för att tillgodose arbetsmarknadens efterfrågan på kompetens, där social delaktighet och aktiv integrationspolitik spelar en central roll.

37. Europaparlamentet beklagar att kommissionen var tvungen att anta 40 beslut i överträdelseärenden mot många medlemsstater som inte genomfört viktig politik inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet formella underrättelser till 19 medlemsstater för att de inte meddelat åtgärder avseende införlivandet av direktivet om mottagningsvillkor, i vilket fastställs viktiga normer i frågor såsom möjlighet till anställning, yrkesutbildning, underårigas skolgång och utbildning, mat, bostäder, hälso- och sjukvård, medicinsk eller psykologisk vård samt bestämmelser för missgynnade personer. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att kommissionen bör göra mer för att säkerställa att befintliga regler genomförs effektivt och fullt ut. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att åtgärda denna situation i enlighet med mänskliga rättigheter och de europeiska principer om solidaritet, rättvis ansvarsfördelning och ärligt samarbete som föreskrivs i fördragen.

38. Europaparlamentet noterar ordförande Junckers uttalande ⁽²⁾ i talet om tillståndet i unionen 2015 där han bekräftade sitt stöd åt att bevilja asylsökande tillträde till arbetsmarknaden under tiden deras ansökningar behandlas. Parlamentet beklagar dock kommissionens bristande beslutsamhet när det gäller att verkställa de antagna besluten. Parlamentet uttrycker sin oro över vissa medlemsstaters beslut att stänga sina inre gränser eller införa tillfälliga kontroller, varigenom rörelsefriheten inom Schengenområdet äventyras.

39. Europaparlamentet beklagar att det avtal om fördelning av flyktingar mellan medlemsstaterna som ingicks i september 2015 inte verkställs på ett tillfredsställande sätt. Flertalet medlemsstater underlåter att fullgöra kvoterna för flyktingmottagning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast möjligt genomföra avtalen och att påskynda förfarandena för att ta emot och placera flyktingar.

40. Europaparlamentet påpekar att en långdragen behandling av ansökningar om internationellt skydd, och utebliven registrering av asylsökande vid deras ankomst, inte enbart hindrar snabbt och lagligt tillträde för flyktingar och asylsökande till arbetsmarknaden, utan även skapar en grogrund för svartarbete och all slags exploatering. Parlamentet betonar behovet av att stödja de medlemsstater som i första hand hanterar registreringar av asylsökande.

⁽¹⁾ COM(2015)0240.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/avservices/video/player.cfm?ref=I107934>

Tisdagen den 5 juli 2016

41. Europaparlamentet betonar att rättshjälp och tillgång till skydd bör garanteras alla offer för exploatering och diskriminering. Parlamentet framhåller det centrala arbete som utförs av arbetsmarknadens parter, civilsamhället, lokala myndigheter, ekonomiska och sociala aktörer och frivilligorganisationer för att nå ut till dessa arbetstagare och tillhandahålla dem den information, i synnerhet om deras rättigheter och skyldigheter och det skydd de har rätt till, och det stöd de behöver, samtidigt som hänsyn tas till att flyktingarnas vistelse eventuellt enbart är tillfällig.

42. Europaparlamentet framhåller betydelsen av att undvika uppkomsten av ghetton för att det ska gå att åstadkomma en effektiv integration av flyktingar i samhället.

43. Europaparlamentet välkomnar att det inom ramen för kommissionens nya kompetensagenda för Europa införts ett verktyg för kartläggning av kompetensen hos tredjelandsmedborgare, där syftet är att förstärka den tidiga kartläggningen och dokumentationen av den kompetens och de kvalifikationer som finns hos tredjelandsmedborgare, att införa en vägledning om bästa praxis till stöd för inträde på arbetsmarknaden i medlemsstaterna och att förbättra språkinläringen via internet för nyanlända flyktingar och asylsökande genom Erasmus +-kurser på internet.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare, där det behandlas frågor om åtgärder före och efter ankomsten, utbildning, anställning och yrkesutbildning, tillgång till grundläggande tjänster, aktivt deltagande och social delaktighet.

Rekommendationer och bästa metoder

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera snabb och fullständig integration på arbetsmarknaden och social delaktighet för flyktingar, i enlighet med principen om likabehandling, situationen på den nationella arbetsmarknaden och EU-lagstiftning och nationell lagstiftning, och informera dem om och bevilja dem tillgång till offentliga tjänster, särskilt tillgång till bostad, hälso- och sjukvård och socialt skydd samt till integrationskurser, språkinlärningsmoduler och andra utbildnings- och yrkesutbildningsåtgärder.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en riktad översyn av direktivet om mottagningsvillkor i syfte att säkerställa att personer som ansöker om internationellt skydd har tillträde till arbetsmarknaden så snart som möjligt efter det att ansökan väl lämnats in. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja konvergens uppåt av standarder avseende socialt skydd och ett skyndsamt utfärdande av arbetstillstånd inom samtliga medlemsstater.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina insatser för att garantera att flyktingar och asylsökande faktiskt beviljas tillträde till arbetsmarknaden, i synnerhet genom att verifiera att medlemsstaterna inte tillämpar alltför restriktiva villkor för tillträde till sysselsättning, som orimligt skulle försvåra tillträdet till sysselsättning. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att minska byråkratin för att underlätta för anställbara personer att komma in på arbetsmarknaden. Sådana åtgärder kommer att vara gynnsamma såväl för flyktingars integration som för EU-medborgarna överlag.

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att korta ned tiden för behandling av ansökningar om internationellt skydd, av hänsyn till de berörda personernas rättigheter och utan att göra avkall på beslutsfattandets kvalitet, bedöma utbildningsnivå och kvalifikationer vid anläggningar för det första mottagandet och därigenom, på en mer målinriktad grundval, utvidga ingripandeåtgärder i ett tidigt skede såsom språkutbildning, bedömning av färdigheter och kurser i medborgarintegration, däribland kurser i europeiska grundläggande rättigheter och värderingar och europeisk kultur, i synnerhet till de asylsökande som har goda förutsättningar att beviljas internationellt skydd, och kräver att det ges lika tillgång till åtgärderna. Parlamentet kräver att kommissionen stöder medlemsstaterna med konkreta och effektiva åtgärder som möjliggör kortare behandlingstider för ansökningar.

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa tidig, enkel och lika tillgång för flyktingar och asylsökande till utbildning, inbegripet praktikplatser, i syfte att säkerställa snabb, effektiv och fullständig integration i våra samhällen och på arbetsmarknaden, bland annat genom att förse dem med de kunskaper som krävs för att bygga upp en ny framtid vid återvändandet. Detta bör göras i form av initiativ som genomförs gemensamt med den privata sektorn, fackföreningar och civilsamhället. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att erkänna och validera flyktingarnas befintliga kompetens och formella och icke-formella färdigheter, förmågor och kunskaper på individuell basis. Den första barriär som flyktingarna måste övervinna är språkbarriären. Parlamentet rekommenderar därför att det görs effektiva insatser som inte bara möjliggör inläring och förståelse av det mottagande landets språk, utan även en ömsesidig kulturell förståelse för att undvika spridning av främlingsfientliga och rasistiska åsikter.

Tisdagen den 5 juli 2016

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en arbetsgrupp inom GD EMPL med uppgiften att så snart som möjligt utarbeta alleuropeiska standarder avseende mjuka färdigheter samt metoder för att katalogisera dessa.

51. Europaparlamentet välkomnar lösningar för flerspråkig information om möjligheter till formell och icke-formell utbildning, yrkesutbildning, praktik och frivilligarbete för migranter, flyktingar och asylsökande. Parlamentet uppmanar därför till att sådana tjänster utvidgas.

52. Europaparlamentet framhåller att innovativa instrument som utgår från nya medier såsom sociala medier och appar skulle kunna spela en central roll för att främja tillgång till tjänster samt utbyte av information kring flyktingregistrering, kompetensbedömning, arbetssökande, språkutbildning samt tillhandahållande av direkt stöd till behövande. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att inrätta särskilda plattformar och flerspråkiga webbportaler som ger kortfattade och lättillgängliga upplysningar om möjligheterna för erkännande, befintliga integrationsprogram och förteckningar över ansvariga institutioner, och påminner om att alla EU- och EES-stater har inrättat nationella informationscentrum rörande erkännande av akademiska betyg, som erbjuder möjligheten att jämföra akademiska kvalifikationer. Medlemsstaterna uppmanas i detta sammanhang att främja denna tjänst.

53. Europaparlamentet framhåller de olika utbildningsmöjligheter och -modeller som finns tillgängliga i medlemsstaterna och i synnerhet modellen med varvad utbildning, som är okänd eller så gott som okänd i vissa medlemsstater och bland flyktingar och asylsökande, men som kan ge ett viktigt bidrag till flyktingars integration på arbetsmarknaden och i samhället genom att underlätta övergången från utbildning och yrkesutbildning till anställning, och tack vare vilken yrkeskunlig personal även kan utbildas till bristyrken.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram riktlinjer för hur flyktingars befintliga kvalifikationer och kompetens ska kunna erkännas. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att utbildningen och processen för att förvärva kvalifikationer i flyktingarnas ursprungsländer i många fall inte motsvarar europeiska utbildningsmöjligheter och -standarder. Parlamentet föreslår att kommissionen utarbetar rekommendationer med vars hjälp medlemsstaterna lättare, skyndsammare och effektivare kan fastställa flyktingars kompetens, färdigheter, förmågor och kunskaper. Parlamentet framhåller i detta sammanhang skillnaderna mellan medlemsstaternas arbetsmarknader, och de skiftande behoven på dessa, och hoppas att arbetskraftskraven, genom att detta tas i beaktande, kan tillgodoses skyndsammare, enklare och effektivare inom vissa områden och att flyktingar samtidigt kan integreras snabbare på arbetsmarknaden.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en översyn av blåkortsdirektivet.

56. Europaparlamentet betonar behovet för kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar att bekämpa alla former av diskriminering, främlingsfientlighet och rasism, inbegripet genom att upplysa om lagstiftning mot diskriminering och genom att stödja lokala myndigheter, organisationer i det civila samhället, arbetsmarknadens parter och nationella organ för främjande av likabehandling i dessas arbete samt genom förstärkning av kommunikationsinsatserna gentemot medier och EU:s medborgare i syfte att motverka varje ansats till desinformation eller främlingsfientlighet i strid med de grundläggande europeiska värderingarna, vilket sammantaget kommer att bidra stort till social acceptans och integrering av flyktingarna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda medel från programmet Jämlikhet, rättigheter och medborgarskap till att utbilda om mångfald, och att utbilda och informera flyktingar och migranter som kommer in på arbetsmarknaden om deras lagstadgade rättigheter som arbetstagare för att förhindra att de drabbas av exploatering eller exploaterande arbetsgivare. Parlamentet betonar att diskriminering på flera grunder bör beaktas inom all migrations- och integrationspolitik.

57. Europaparlamentet välkomnar arbetsmarknadsparternas gemensamma uttalande av den 16 mars 2016 om flyktingkrisen vid det sociala trepartstoppmötet, i vilket de fastställer sitt åtagande och sin vilja att samarbeta med regeringar och andra berörda parter för att utarbeta politik till stöd för integration. Arbetsmarknadens parter och civilsamhället är oundgängliga förmedlande aktörer som spelar en viktig roll i samband med flyktingars inkludering på arbetsmarknaden och i samhället i vidare bemärkelse. Parlamentet uppmanar kommissionen att utöka dialogen med arbetsmarknadens parter på grundval av en balanserad representation mellan olika intressen i syfte att identifiera arbetsmarknads- och sysselsättningsmöjligheter för flyktingar.

Tisdagen den 5 juli 2016

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra lärdom av och underlätta utbyte av den erfarenhet och praxis som samlats på kommunnivå för att främja inkluderande arbetsmarknader för alla invånare, inbegripet dem som åtnjuter internationellt skydd, och att engagera städer och lokala myndigheter i utformningen och genomförandet av politik för social och ekonomisk integration. Det behövs ett effektivare partnerskap mellan olika förvaltningsnivåer och EU-initiativ och nationella initiativ måste komplettera och stärka kommunernas insatser, med inriktning på medborgarnas verkliga behov. Medlemsstaternas goda praxis inom effektiv samordning mellan och deltagande från kommuner bör erkännas och synliggöras.

59. Europaparlamentet anser det nödvändigt att flyktingar såväl som myndigheter får lämplig utbildning om sysselsättningslagstiftning och icke-diskriminering för att man ska kunna garantera att flyktingar inte utnyttjas genom svartarbete och andra former av allvarlig arbetskraftsexploatering eller diskrimineras på arbetsplatsen.

60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ekonomiskt stödja gränsöverskridande program för att god praxis ska kunna överföras och anpassas, såsom inbördes mentorskap och handledning på alla förvaltningsnivåer med flera olika aktörer, och som olika aktörer på EU-nivå har utformat och genomfört, och se till att programmen effektivt genomförs.

61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra rambeslutet om bekämpande av rasism och främlingsfientlighet och det nya brottsofferdirektivet samt att garantera snabba utredningar och snabb lagföring vid all uppvigling till våld, inbegripet könsrelaterat våld, mot migranter och asylsökande oavsett vilken uppehållsstatus de har.

62. Europaparlamentet betonar att hatpropaganda, invandrarfientliga åsikter och främlingsfientligt våld förekommer allt oftare bland både institutioner och enskilda.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att intensifiera de diplomatiska förbindelserna och vidta alla ekonomiska och sociala åtgärder som krävs för att möjliggöra en stabilisering av de länder som flyktingarna flyr från så att de kan stanna i eller återvända till sina hemländer.

64. Europaparlamentet kräver att medel så snart som möjligt ska omfördelas inom Europeiska socialfonden (ESF), Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) så att de medlemsstater som tar den största stöten i samband med flyktingkrisen kan erhålla ett effektivare stöd.

Kultur, utbildning och idrott

65. Europaparlamentet betonar att det finns ett trängande behov av att säkerställa att ensamkommande minderåriga särskilt skyddas från utnyttjande på arbetsplatsen, våld och människohandel. Parlamentet understryker behovet av handledare och särskilda åtgärder för flickor i synnerhet, som ofta är sårbarare och mer utsatta för olika former av utnyttjande, människohandel och sexuella övergrepp, och som löper större risk att fråntas möjligheter till utbildning.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka aspekterna kultur, utbildning och yrkesutbildning i de operativa åtgärder som genomförs som en del av den europeiska migrationsagendan. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en särskild politik för interkulturell dialog.

67. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att prioritera integration genom tidiga riktade insatser inom utbildning, kultur och idrott, samt de utmaningar som värdssamhällena står inför när det gäller att garantera, i synnerhet, barnens rätt till utbildning, oavsett flyktingstatus, enligt artikel 22 i FN:s konvention om barnets rättigheter, och på så sätt prioritera barnens bästa.

68. Europaparlamentet insisterar på behovet av en grundlig analys på grundval av studier, forskning och statistik för att lägga fram de bästa förslagen till politiska initiativ och insatser, i syfte att fastställa vilken utbildningsstrategi som bör gälla för flyktingar, särskilt när det gäller vuxenutbildning, mot bakgrund av deras nuvarande kvalifikationer.

Tisdagen den 5 juli 2016

69. Europaparlamentet betonar den avgörande roll som kostnadsfri offentlig utbildning, kultur, interkulturell och interreligiös dialog, icke-formell och informell utbildning, livslångt lärande samt ungdoms- och idrottspolitik spelar för främjandet av flyktingars och asylsökandes integration och sociala delaktighet i Europa, men även för värdländernas förståelse och solidaritet i kampen mot rasism, främlingsfientlighet och extremism och i stödet för byggandet av mer sammanhållna och inkluderande samhällen grundade på kulturell mångfald, främjandet av gemensamma europeiska värderingar och skyddet av de grundläggande rättigheterna. Parlamentet understryker behovet av att säkerställa kulturell och språklig medling under tiden som flyktingar och asylsökande tillägnar sig kunskaper i värdlandets språk och dess kulturella och sociala värderingar.

70. Europaparlamentet understryker idrottens viktiga roll som ett verktyg för att främja social och interkulturell dialog genom upprättandet av positiva förbindelser mellan lokalbefolkningen och flyktingarna och asylsökandena, och uppmanar de europeiska institutionerna och medlemsstaterna att genomföra program för social integration av flyktingar genom gemensamma kulturella och idrottsliga aktiviteter. Parlamentet stöder därför de initiativ som för närvarande genomförs av idrottsorganisationer, och uppmanar till utbyte av bästa praxis mellan de olika enheter som är engagerade i idrottsaktiviteter med målet att socialt integrera flyktingar.

71. Europaparlamentet beklagar djupt att kulturella nätverk nu försvinner på grund av Kreativa Europas nya inriktning.

72. Europaparlamentet understryker behovet av effektiva förfaranden som möjliggör en smidig övergång mellan den utbildningsverksamhet som tillhandahålls i flyktingläger och utbildningssystemen i de medlemsstater dit de omplaceras.

73. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna måste underlätta flyktingstuderandenas inskrivningar på alla utbildningsnivåer, och uppmanar till större ansträngningar när det gäller att sprida eleverna och effektivt placera dem i nationella skolsystem.

74. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att inrätta "utbildningskorridorer" genom att främja avtal med europeiska universitet och Medelhavsområdets universitetsunion (Unimed) för att dessa ska ta emot studenter från konfliktområden i syfte att underlätta deras tillträde och främja stöd från personer i liknade situation och frivilligarbete. Parlamentet välkomnar de initiativ som antagits av ett antal europeiska universitet och deras partnerskap i detta avseende.

75. Europaparlamentet välkomnar europeiska och nationella program och privata initiativ från icke vinstdrivande institutioner som hjälper migrerande akademiker inom vetenskap och andra yrkesområden, och förordar deras utveckling och stöd.

76. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lösningar för praktikorienterad och begriplig förberedande utbildningsinformation på flera språk, så att integrationen ska kunna inledas omedelbart.

77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla riktat stöd till barn och unga med status som flyktingar och asylsökande när de kommer in i skolsystemet, inte minst genom intensiva språkkurser och allmänna introduktionsprogram, däribland pedagogiskt stöd, så att de kan delta i den vanliga undervisningen så fort som möjligt. Man måste ta itu med specifika grupperns uttalade behov och utsatthet, i synnerhet ensamkommande minderåriga och vuxna utan grundutbildning.

78. Europaparlamentet påminner EU och medlemsstaterna om deras skyldighet att säkerställa särskilt skydd för minderåriga, däribland flyktingbarn, i nödsituationer, enligt internationella bestämmelser, och att i synnerhet säkra deras tillgång till skolor och utbildningsinstitutioner. Parlamentet välkomnar målet om att avsätta 4 % av EU:s totala biståndsbudget för 2016 till utbildning, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta verka internationellt för att öka medlen till utbildning i nödsituationer inom ramen för befintliga stödprogram med tanke på världstoppmötet om humanitära frågor i Istanbul i maj 2016.

79. Europaparlamentet rekommenderar att kompletterande hemspråksundervisning erbjuds flyktingbarn.

Tisdagen den 5 juli 2016

80. Europaparlamentet betonar vikten av att inleda satsningar på utbildningsstöd, särskilt med målet att tillhandahålla lämpliga anläggningar i EU:s mottagningscentrum och knutpunkter, att understödja insatserna från humanitära organisationer och icke-statliga organisationer som redan har börjat anordna utbildningsmässiga och andra aktiviteter i lägren, samt att ge incitament och stöd för framtagnandet av formella utbildningsinfrastrukturer i flyktinglägren, inte minst de som ligger i tredjeländer.

81. Europaparlamentet välkomnar de nya ansökningsomgångar ägnade kulturella, utbildningsmässiga, idrottsliga och ungdomsrelaterade program och projekt för interkulturell dialog, kulturell och social delaktighet och integration inom ramen för Kreativa Europa och Erasmus+. Parlamentet betonar behovet av att bryta ned hinder och befintliga barriärer för ansökningar avseende projekt för flyktingars integration och att underlätta tillgången till programmen för alla.

82. Europaparlamentet ber medlemsstaterna att främja initiativ som stärker samarbete, konsekvent politik och dialog bland offentliga myndigheter, lämpliga icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, civilsamhällets organisationer och flyktingsamhällen i syfte att öka ömsesidig kunskap och förståelse och bedöma ytterligare potentiella initiativ med målet att säkra lika tillgång till högkvalitativ utbildning, och sålunda integrera migranter och flyktingar i en positiv inlärningsmiljö.

83. Europaparlamentet betonar lärarnas roll i integrationen av flyktingbarn, migrantbarn och unga i utbildningssystemet, och understryker behovet av en specialiserad lärarkår samt avancerad utbildning för de lärare som ska lära upp dem. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang EU och medlemsstaterna att överväga att inrätta samarbetskanaler för lärare så att de kan dela med sig av sina erfarenheter, utbyta bästa praxis och få stöd av andra lärare.

84. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att hjälpa migrerande lärare och professorer att finna lärarjobb för att både förbättra sin egen situation och utnyttja sin språkkunskap, undervisningskompetens och lärarerfarenhet i skolsystemen.

85. Europaparlamentet stöder idén om att inrätta stödpunkter för lärare, så att de i god tid får stöd med att hantera olika slags mångfald i klassrummet och med att främja interkulturell dialog, samt får vägledning när de konfronteras med konflikter eller studenter som löper risk att radikaliseras. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att utvidga möjligheterna till politisk utbildning, samt att tillhandahålla lämpliga vidareutbildningsmöjligheter och utbildningsmaterial i syfte att klarlägga varför människor flyr och för att bekämpa extremism.

86. Europaparlamentet betonar skolornas betydelse när det gäller att tillhandahålla rådgivning och språklig och kulturell medling, inte minst vad avser demokratiska värden genom medborgarutbildning och aktiva medborgarskapsprogram, samt skolornas nyckelroll när det gäller att påskynda och säkerställa social och kulturell delaktighet och integration inte bara av studenter utan även av deras familjer.

87. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut att inom ramen för arbetsplanen för kultur (2015–2018) ägna särskilda insatser åt kulturens, konstens och den interkulturella dialogens roll för integrationen av migranter, samt att göra en genomgång av befintlig bästa praxis i medlemsstaterna.

88. Europaparlamentet betonar att man bättre bör lyfta fram konsten som integrationsverktyg och att flyktingars deltagande i konstnärliga aktiviteter bör underlättas och stärkas.

89. Europaparlamentet välkomnar den nya expertarbetsgruppen för interkulturell dialog och integration av migranter och flyktingar genom konst och dialog ⁽¹⁾ som inrättats av kommissionen och som förväntas offentliggöra en handbok för bästa praxis före 2017 års utgång.

⁽¹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14444-2015-INIT/sv/pdf>

Tisdagen den 5 juli 2016

90. Europaparlamentet betonar betydelsen av att främja och fortsatt utveckla appar, videor och övningar för utbildning, samt lärplattformar för flyktingar, i syfte att underlätta och komplettera deras utbildning.

o

o o

91. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 5 juli 2016

P8_TA(2016)0298

Sociala och miljömässiga normer, mänskliga rättigheter och företagens ansvar**Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om genomförande av parlamentets rekommendationer från 2010 om sociala och miljömässiga normer, mänskliga rättigheter och företagens ansvar (2015/2038(INI))**

(2018/C 101/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 2, 3, 6 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 11, 153, 191, 207 och 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 12, 21, 28, 29, 31 och 32 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel för alla – Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik* (COM(2015)0497),
- med beaktande av slutsatserna från WTO:s 10:e ministerkonferens (MC10) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Parisavtalet (30 november–11 december 2015) ⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen (2014) ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019) *Hålla de mänskliga rättigheterna högt på EU:s dagordning*,
- med beaktande av *Guidelines on the analysis of human rights impacts in impact assessments for trade-related policy initiatives* ⁽⁴⁾,
- med beaktande av studien *Human rights and democracy clauses in international agreements* som offentliggjordes 2015 av Europaparlamentets utredningsavdelning,
- med beaktande av den resolution som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 om 2030-agendan för hållbar utveckling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med flegtlicenser för import av timmer till unionen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av OECD:s riktlinjer för multinationella företag ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ https://www.wto.org/english/news_e/news15_e/mc10_19dec15_e.htm

⁽²⁾ <http://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/human_rights/docs/2014-hr-annual-report_en.pdf

⁽⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/july/tradoc_153591.pdf

⁽⁵⁾ Resolution antagen av FN:s generalförsamling den 25 september 2015 (A/RES/70/1).

http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁶⁾ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 303, 31.10.2012, s. 1.

⁽⁸⁾ <http://mneguidelines.oecd.org/text/>

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av OECD:s vägledning om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla leveranskedjor för mineraler från konflikttrabbade områden och högriskområden ⁽¹⁾,
- med beaktande av arbetsdokumentet av den 14 juli 2015 från kommissionens avdelningar *Implementing the UN Guiding Principles on Business and Human Rights – State of Play* (SWD(2015)0144),
- med beaktande av kommissionens meddelande från 2011 *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* (COM(2011)0681),
- med beaktande av Unctads investeringspolitiska ram för hållbar utveckling (2015) ⁽²⁾,
- med beaktande av studien *The EU's Trade Policy: from gender-blind to gender-sensitive?* från Europaparlamentets utredningsavdelning,
- med beaktande av den fjärde rapporten från den oberoende sakkunnige *The promotion of a democratic and equitable international order* – meddelande från FN:s generalsekreterare till generalförsamlingen av den 5 augusti 2015 (A/70/285),
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar vid internationella handelsavtal ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s resolution 64/292, där vatten och sanitet uttryckligen erkänns som mänskliga rättigheter av Förenta Nationernas generalförsamling, och där det uppges att rent dricksvatten och sanitet är nödvändigt för att uppfylla alla mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 om uppföljning av det europeiska medborgarinitiativet Right2Water ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om den internationella handelspolitiken inom ramen för de krav som klimatförändringarna medför ⁽⁶⁾,
- med beaktande av studien *Gender Mainstreaming in Committees and Delegations of the European Parliament*, som Europaparlamentets utredningsavdelning C offentliggjorde 2014,
- med beaktande av resolution 26/9 ⁽⁷⁾ från FN:s råd för mänskliga rättigheter, där man beslutade att upprätta en förutsättningslös mellanstatlig arbetsgrupp om transnationella bolag och andra affärsrörelser med avseende på mänskliga rättigheter, vars mandat ska vara att utarbeta ett internationellt juridiskt bindande instrument för att i internationell människorätt reglera transnationella bolags och andra affärsrörelsers verksamhet,
- med beaktande av EU:s reformerade allmänna preferenssystem (GSP) som fastställdes genom förordning (EU) nr 978/2012,
- med beaktande av rapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om det allmänna preferenssystemet för perioden 2014–2015 (COM(2016)0029),

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>

⁽²⁾ <http://unctad.org/en/pages/PublicationWebflyer.aspx?publicationid=1437>

⁽³⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0294.

⁽⁵⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 94.

⁽⁷⁾ A/HRC/RES/26/9: <http://www.ihrb.org/pdf/G1408252.pdf>

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av Förenta nationernas vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter, OECD:s reviderade riktlinjer för multinationella företag, ILO:s trepartsförklaring om principerna för multinationella företag och socialpolitik, ramverket för den internationella kommittén för integrerad rapportering, de tio principerna i FN:s Global Compact-initiativ samt den vägledande ISO-standarden för socialt ansvarstagande (ISO 26000),
- med beaktande av det franska lagförslaget om vederbörlig aktsamhet, som stöder FN:s vägledande principer, och ordförande Junckers uttalande vid G7-toppmötet 2015,
- med beaktande av projektet *Realising Long-term Value for Companies and Investors*, som genomförs inom ramen för FN:s principer för ansvarsfulla investeringar och FN:s Global Compact-initiativ,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0217/2016), och av följande skäl:
 - A. År 2010 utfärdade parlamentet rekommendationer till kommissionen med avseende på sociala normer och miljönormer, mänskliga rättigheter och företagens sociala ansvar. Ett antal av dessa rekommendationer har genomförts, andra inte.
 - B. Parlamentet är medlagstiftare när det gäller åtgärder som utgör ramen för tillämpningen av unionens gemensamma handelspolitik. Parlamentets godkännande krävs för ratificering av alla handelsavtal som förhandlas fram av unionen. Det är därför nödvändigt att genomföra parlamentets rekommendationer för att se till att kommissionens initiativ på den gemensamma handelspolitikens område blir framgångsrika.
 - C. Handel spelar en viktig roll när det gäller att främja affärsmöjligheter, skapa välstånd och öka sysselsättningen, samt som drivkraft för ekonomisk och social utveckling, levnadsstandard, livskvalitet och förbättrade människorättsnormer på lång sikt.
 - D. EU understryker sitt bestämda engagemang för att främja hållbar utveckling på det sätt som återigen intygades i strategin "Handel för alla" liksom mänskliga rättigheter och gott styre genom incitament såsom GSP+ samt förmånstillträde till marknaden i länder som har åtagit sig att tillämpa de grundläggande internationella konventionerna inom dessa områden.
 - E. EU har möjlighet att genom sin handelspolitik bidra positivt till större respekt för mänskliga rättigheter och hållbar utveckling på det globala planet. Kommissionen måste fortsätta sin strategi med detta mål i åtanke. Handels- och investeringsavtal påverkar mänskliga rättigheter och hållbar utveckling, och bör därför utformas på ett sätt som stöder den sociala och miljömässiga utvecklingen och garanterar att de europeiska standarderna inte sätts på spel, att mänskliga rättigheter skyddas och att sociala och miljömässiga normer efterlevs.
 - F. Handel och utländska investeringar från internationella företag bidrar till ett ökat engagemang för mänskliga och sociala rättigheter samt arbetstagares rättigheter i de länder företagen är verksamma.
 - G. Parlamentets bidrag kan mätas i termer av hur ändamålsenligt dess rekommendationer genomförs. Genomförandet av avtalen måste övervakas regelbundet så att efterlevnad av de mål och åtaganden som ingåtts inom ramen för handelsavtalen säkerställs, i synnerhet avseende skyddet av mänskliga rättigheter.
 - H. Enligt artikel 208 i EUF-fördraget har EU och medlemsstaterna en faktisk rättslig förpliktelse att se till att politiken är förenlig med utvecklingsmålen.

Tisdagen den 5 juli 2016

- I. Kommissionens förslag till en ny handels- och investeringsstrategi, "Handel för alla", erkänner kopplingen mellan handel, mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga normer och insisterar på behovet av att göra dessa rättigheter och normer till en integrerad del i EU:s ekonomiska och handelsmässiga förbindelser.
- J. Multinationella globala detaljhandlare och företag har ansvar när det gäller att förbättra arbetsvillkor och löner i producentländerna.
- K. Kvinnors rättigheter är en grundläggande del av mänskliga rättigheter, och frågan om jämställdhet mellan män och kvinnor ingår i kapitlet om hållbar utveckling i handelsavtalen. Handels- och investeringsavtalens särskilda följder påverkar kvinnor och män på olika sätt på grund av strukturella könsskillnader, och en hållbar och inkluderande utveckling, tillväxt och handelsavtal måste innefatta mänskliga rättigheter, däribland ur ett jämställdhetsperspektiv.
- L. I agenda 2030 för hållbar utveckling erkänns de handelspolitiska åtgärdernas avgörande betydelse när det gäller att genomföra agendans mål, i och med att ett antal politikområden inkluderats i agendan, såsom ursprungsregler, livsmedelsbestämmelser, råvarumarknader och jämställdhet.
- M. Kapaciteten i GSP- och GSP plus-systemen att säkerställa ratificering och tillämpning av konventioner om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter i utvecklingsländer kan förbättras genom att man kopplar ekonomiska incitament till ett effektivt antagande och en fortlöpande kontroll av de huvudsakliga konventionerna om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter.
- N. Som en följd av Rana Plaza-katastrofen inledde EU i samarbete med Bangladeshs regering och ILO ett Global Compact-initiativ för förbättringar av arbetstagarnas rättigheter och fabriks säkerhet i Bangladesh som syftar till att förbättra arbets-, hälso- och säkerhetsförhållandena för arbetstagare. Dessa insatser ledde till en större medvetenhet hos allmänheten såväl som till innovativa lösningar för att hantera frågor rörande handel och hållbar utveckling, såsom avtalet om brand- och byggnadssäkerhet i Bangladesh.
- O. Den privata sektorn måste, parallellt med den offentliga sektorn, bidra till en hållbar utveckling och företagen bör handla på ett socialt och ekologiskt ansvarsfullt sätt. EU:s nya generation av handels- och investeringsavtal innehåller kapitel om hållbar utveckling, enligt vilka avtalsparterna ska förbinda sig att skydda mänskliga rättigheter, efterleva sociala och miljömässiga normer och säkerställa företagets sociala ansvar. Sådana kapitel har påvisat skillnader i fråga om ambitionsnivån i flera av EU:s på varandra följande handelsavtal. Kommissionen uppmanas att eftersträva högsta möjliga ambitionsnivå.
- P. Kommissionens strategi "Handel för alla" från 2015 gör handel och hållbar utveckling till en prioritet för EU. För att denna strategi ska kunna fungera som en ordentlig drivkraft för agendan för handel och hållbar utveckling måste kommissionen nu omvandla sina mycket välkomna föresatser till bestämda och konkreta åtgärder.
- Q. Projektet för att uppnå långsiktigt värde för företag och investerare, som genomförs inom ramen för FN:s principer för ansvarsfulla investeringar och FN:s Global Compact-initiativ, visar att ekonomisk återhämtning i Europa och i världen är förenlig med och ömsesidigt stärker principerna om social rättvisa, miljöhållbarhet och respekt för mänskliga rättigheter.
- R. Enligt artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska EU:s gemensamma handelspolitik föras inom ramen för principerna och målen för unionens yttre åtgärder.
- S. Enligt artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska EU:s yttre åtgärder utgå från principerna om demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, principerna om jämlikhet och solidaritet samt efterlevnad av FN:s stadga och av folkrätten.

Tisdagen den 5 juli 2016

- T. Kopplingen mellan handel och mänskliga rättigheter å ena sidan och sociala och miljömässiga normer å andra sidan har blivit en integrerad del av EU:s ekonomiska och handelsmässiga förbindelser. EU:s politik för mänskliga rättigheter och demokrati i tredjeländer bör även i fortsättningen integreras i unionens övriga utrikesrelaterade politik, inbegripet handelspolitiken. EU bör utnyttja handelspolitiken till att främja målet att inrätta stränga globala normer på området mänskliga och sociala rättigheter, konsumentskydd och miljö.
- U. Handelspolitik och ambitiösa handelsavtal främjar och stärker ett handelssystem som bygger på globala regler. Frågor rörande mänskliga rättigheter bör också beaktas på ett sunt och transparent sätt innan handelsförhandlingar avslutas. FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, tillsammans med alla övriga relevanta instrument, inbegripet främjande av företagens sociala ansvar, syftar till att i högre grad lyfta fram bestämmelser om mänskliga rättigheter i samband med handelspolitiken.
- V. Den 26 juni 2014 antog FN:s råd för mänskliga rättigheter en resolution om inrättandet av en mellanstatlig arbetsgrupp, som fick i uppdrag att inleda en process för att skapa ett internationellt folkrättsligt bindande instrument för reglering av gränsöverskridande företags och andra företags verksamheter.
- W. Handel skulle kunna stärka de mänskliga rättigheterna och vice versa, och näringslivet, som är skyldigt att respektera de mänskliga rättigheterna, skulle även kunna spela en viktig roll när det gäller att ta fram positiva incitament för att främja mänskliga rättigheter, demokrati, miljönormer och företagens ansvar. EU har spelat en ledande roll i förhandlingarna om och genomförandet av ett antal globala initiativ för globalt ansvar, vilket går hand i hand med främjande av och respekt för internationella standarder, bland annat social rättvisa, miljöhållbarhet och respekt för mänskliga rättigheter. Europeiska företag som verkar globalt och fungerar som förebild genom en icke-diskriminerande företagskultur har en långsiktig positiv inverkan på mänskliga rättigheter. Genom att stärka handelsförbindelser som bygger på skydd och upprätthållande av mänskliga rättigheter ökar man den ömsesidiga förståelsen och befäster gemensamma värderingar, såsom rättsstatsprincipen, goda styrelseformer och respekt för mänskliga rättigheter.

Allmänna principer

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införliva ett jämställdhetsperspektiv i all sin politik, även i handelspolitiken, och att garantera bland annat verklig överensstämmelse med konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW). Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta aspekter med anknytning till jämställdhet mellan män och kvinnor i sin konsekvensbedömning av EU:s handelsstrategi med avseende på kvinnors rättigheter, och uppmanar kommissionen att systematiskt bedöma gällande handels- och investeringsavtal för att fastställa deras följder för jämställdheten.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en ökad konsekvens när det gäller utveckling samt en effektiv bedömning av politiska åtgärder och samordning mellan utvecklingsbistånds- och handelspolitik, och att sträva efter att se till att alla berörda parter respekterar internationella normer avseende mänskliga rättigheter, jämställdhet, arbetsrätt och miljö.
3. Europaparlamentet uppmanar unionen att spela en aktiv roll i genomförandet av de 17 målen för hållbar utveckling som förtecknas i 2030-agendan för hållbar utveckling, som FN:s generalförsamling antog vid sin 70:e session.
4. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att främja bindande åtgärder som säkerställer att företag betalar skatter där ekonomisk verksamhet äger rum och mervärde skapas, att främja obligatorisk rapportering land för land från den privata sektorn i enlighet med vad som förespråkas av OECD samt att främja god förvaltning, framför allt i skattefrågor, och en effektiv skatteuppbörd. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att sörja för att denna fråga prioriteras i agendan för deras politiska dialog (på politisk nivå och ifråga om utveckling och handel), och att stödja det civila samhällets roll genom att se till att skatteförvaltningen granskas offentligt och att fall med

Tisdagen den 5 juli 2016

skattebedrägeri övervakas. Parlamentet anser att ett företags skattepolitik ska betraktas som en del av företagets sociala ansvar och att det därför inte är socialt ansvarsfullt att tillämpa strategier för skatteundandragande eller utnyttjande av skatteparadis.

5. Europaparlamentet erkänner att tillgången till gemensamma resurser som vatten, sjukvård och utbildning utgör viktiga delar som vittnar om statens förmåga att garantera mänskliga och sociala rättigheter.

6. Europaparlamentet betonar att EU under lång tid har diskuterat sociala och miljömässiga frågor inom ramen för sin handelsdiplomati, och att man därmed ligger långt före andra stora globala handelsaktörer. Parlamentet understryker att våra handelspartners engagemang för mänskliga rättigheter utgör en stabil grund för en pågående dialog, samarbetsprocesser och gradvisa förbättringar på lång sikt.

7. Europaparlamentet betonar vikten av handel och utländska investeringar som betydelsefulla verktyg för att uppnå ekonomisk tillväxt, hållbar utveckling, gott styre och skydd av mänskliga rättigheter.

8. Europaparlamentet påminner om att handel och utländska direktinvesteringar ökar välbefindandet i fattigare länder. Parlamentet påminner om att det finns ett icke obetydligt samband mellan ökat välbefindande och starkare skydd av mänskliga och sociala rättigheter, arbetstagares rättigheter och ett starkt miljöskydd.

9. Europaparlamentet erinrar om att EU förbundit sig att konsekvent främja och respektera mänskliga rättigheter och demokrati i sina förbindelser med tredjeländer på alla sina politikområden, inbegripet handelspolitiken, och i alla sina relevanta externa finansieringsinstrument.

10. Europaparlamentet rekommenderar därför att EU:s handelsstrategi ska användas som ett verktyg för att främja demokratiska värderingar i tredjeländer. Parlamentet välkomnar därför att man stärker den roll som handelsavtal och program för handelsförmåner spelar som redskap för att främja mänskliga rättigheter, avskaffa tvångsarbete och barnarbete, trygga livsmedelsförsörjningen och rätten till hälsa samt främja hållbar utveckling, stränga säkerhets- och miljökvalitetsnormer och ekonomiska möjligheter för alla.

Mänskliga rättigheter samt miljömässiga och sociala normer på multilateral nivå

11. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är för EU utveckla sitt multilaterala samarbete, och upprepar därför sin uppmaning till kommissionen att ta på sig en ledande roll när det gäller att reformera styrningen av WTO, i synnerhet för att uppnå följande mål:

a) Att stärka ett effektivt samarbete och en regelbunden dialog mellan WTO och relevanta FN-organ, såsom högkommissarien för mänskliga rättigheter, FN:s konferens för handel och utveckling och Internationella arbetsorganisationen (ILO), i synnerhet genom att ge ILO officiell observatörsstatus i WTO och genom att göra ILO delaktigt i handelstvister som har att göra med brott mot internationella människorätts- och arbetsrättsliga konventioner. Parlamentet anser att ILO även i fortsättningen bör involveras i bilaterala, multilaterala och plurilaterala handelsavtal.

b) Att reformera WTO:s tillsynsmekanismer för handelspolitik så att de innefattar sociala, miljömässiga och människorättsliga aspekter baserade på ILO:s riktlinjer, FN:s riktlinjer för mänskliga rättigheter och riktlinjerna för multilaterala miljöavtal, och att främja hållbar utveckling, i synnerhet genom att upprätta en kommitté för handel och anständigt arbete inom WTO vid sidan av den befintliga kommittén för handel och miljö, enligt kraven i parlamentets rekommendationer från 2010.

c) Att bedöma i vilken utsträckningen WTO:s utskott för handel och miljö har fullgjort sitt uppdrag, såsom detta fastställdes i WTO:s ministerbeslut om handel och miljö som fattades i Marrakech den 15 april 1994, samt utskottets slutsatser om vad mer som behövs göras, i synnerhet inom ramen för den globala dialogen om begränsning av och anpassning till klimatförändringarna och WTO, enligt parlamentets ursprungliga begäran.

d) Att på ett konstruktivt sätt delta i FN:s arbetsgrupp för ett förfarande för ett fördrag om företag och mänskliga rättigheter, som en uppföljning av den undersökning om hantering genom rättsmedel av företags grova kränkningar av mänskliga rättigheter som genomfördes av kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.

Tisdagen den 5 juli 2016

12. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen att aktivt främja ytterligare förbättringar av WTO för att fastställa multilaterala regler för en hållbar förvaltning av globala leveranskedjor på ett ansvarsfullt sätt, vilket i synnerhet bör inbegripa

- a) effektiva och verkställbara krav på tillbörlig noggrannhet och transparens i leveranskedjan, på grundval av FN:s riktlinjer för företag och mänskliga rättigheter,
- b) arbetsmiljönormer som i synnerhet erkänner arbetstagarnas rätt till skyddskommittéer,
- c) ett socialt grundskydd,
- d) respekt för ILO:s grundläggande arbetsmarknadsnormer.

13. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att man ska se till att alla åtgärder som antas av en part inom ramen för klimatavtalet från Paris eller rörande någon av de principer eller åtaganden som ingår i artiklarna 3 och 4 i FN:s ramkonvention om klimatförändringar kommer att säkras, även genom att man i handelsavtal fastställer ett rättsligt sundare skydd av rätten av reglera.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skynda på arbetet med att inom ramen för handelsavtal utveckla system för att skilja mellan produkter på basis av deras tillverkningsprocess och tillverkningsmetod samt på basis av hållbarhetskriterier.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att trappa upp sina insatser för att uppfylla sitt åtagande att fasa ut subventioner för fossila bränslen i linje med G20-åtagandet.

16. Europaparlamentet anser att handelspolitiken skulle kunna bidra mer till energiomställningen, och att unionens handelsinstrument borde främja framväxt och utveckling av förnybar energi samt utveckling av miljövaror och miljöteknik i Europa. Parlamentet erkänner kommissionens insatser för att förhandla fram ett plurilateralt avtal om gröna varor (avtalet om miljöanpassade varor) och begär att dessa förhandlingar ska leda fram till ett ambitiöst och balanserat avtal. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för förhandlingarna om avtalet om miljövaror utarbeta kvantitativa eller kvalitativa kriterier för definitionen av "miljövaror", och att främja en trovärdig och öppen metod i förhandlingarna om avtalet om miljövaror. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att beakta de faktorer som påverkar handeln med miljövaror, såsom antidumpningspolitik i sektorn för förnybar energi, immaterialrättsliga ordningar, åtstramade finansieringsprogram och nationell miljöpolitik som skapar efterfrågan på sådana varor.

Mänskliga rättigheter samt miljömässiga och sociala normer på bilateral nivå

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att på förhand och i efterhand utföra bedömningar av konsekvenserna för hållbar utveckling i fråga om alla handelsavtal i enlighet med riktlinjerna om analys av inverkan på de mänskliga rättigheterna i konsekvensbedömningar för handelsrelaterade politiska initiativ. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen

- a) att tillämpa riktlinjerna vid utarbetandet av bedömningarna av konsekvenserna för hållbar utveckling i alla pågående och framtida förhandlingar,
- b) att i dessa konsekvensbedömningar även ta hänsyn till de riktlinjer som utarbetats av FN:s särskilda rapportör om rätten till mat,
- c) att beakta handels- och investeringsavtalens inverkan på särskilt utsatta personer, såsom personer som tillhör en minoritet eller är geografiskt isolerade, fattiga eller utestängda, varvid man bör påminna om kommissionens åtagande att bedöma konsekvenserna av frihandelsavtal för EU:s yttersta randområden,
- d) att se till att civilsamhällets organisationer och arbetsmarknadens parter vederbörligen deltar i utarbetandet av bedömningarna av konsekvenserna för hållbar utveckling samt att involvera parlamentet i varje etapp i processen,
- e) att under förhandlingarna ta full hänsyn till resultaten av dessa bedömningar,
- f) att säkerställa att bedömningar av konsekvenserna för hållbar utveckling offentliggörs i ett tidigt skede, så att de kan finnas med som underlag vid förhandlingar innan dessa tar form, och för att informera allmänheten och göra det möjligt för valda representanter att noggrant bedöma alla föreslagna avtal.

Tisdagen den 5 juli 2016

18. Europaparlamentet uppmärksammar Europeiska ombudsmannens slutsatser angående kommissionens beslut att slutföra avtalet med Vietnam innan konsekvensbedömningen på människorättsområdet var slutförd, och uppmanar kommissionen att snarast möjligt göra denna bedömning på basis av den nya metoden så att parlamentet kan fatta välgrundat beslut.

19. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för ett införande av människorättsklausuler i handelsavtal, och påminner om vikten av att respektera och tillämpa människorättsklausuler. Parlamentet välkomnar kommissionens och rådets insatser för att införa sådana rättsligt bindande klausuler om mänskliga rättigheter i alla handels- och investeringsavtal, i enlighet med den gemensamma inställningen, och begär att rådets gemensamma inställning ska offentliggöras. Parlamentet konstaterar att klausuler om mänskliga rättigheter inte ingår i alla EU-avtal, och kräver att man i de handelsförhandlingar som pågår med EU:s övriga partner, i synnerhet med dem som omfattas av TTIP, ska se till att rättsligt bindande människorättsklausuler inkluderas.

20. Europaparlamentet anser dock att de befintliga klausulerna har haft en begränsad inverkan på fullgörandet av skyldigheter och åtaganden på människorättsområdet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att göra följande anpassningar:

- a) Införa handelsskyddsvillkor för att bevara varje parts förmåga att uppfylla sina skyldigheter i fråga om mänskliga rättigheter på de områden där parten är primärt ansvarig, i händelse av bekräftade överträdelse av bestämmelserna i människorättsklausulerna.
- b) Regelbundet och noggrant följa upp genomförandet av människorättsklausuler i handels- och associeringsavtal, i synnerhet genom offentliggörande av regelbundna rapporter till parlamentet från kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om partnerländernas respekt för mänskliga rättigheter och genom upprättande av en interinstitutionell kommitté.
- c) Överväga möjligheten att inkludera en underkommitté för mänskliga rättigheter i alla EU:s handelsavtal för att säkerställa en seriös och systematisk uppföljning i frågor rörande de mänskliga rättigheterna med avseende på det berörda avtalet. Parlamentet påminner i detta avseende om betydelsen av att man involverar allmänheten i förhandlingarna för att trygga transparens.
- d) Säkerställa att EU förfogar över ett internt rättsmedelssystem som gör det möjligt att lämna in klagomål i fall då handelsavtal och människorättsklausuler inte respekteras.

21. Europaparlamentet påminner om sin begäran i rekommendationerna från 2010 om att alla EU:s handelsavtal, både bilaterala och plurilaterala, bör ha övergripande, rättsligt bindande och verkställbara kapitel om handel och hållbar utveckling. Parlamentet uppmärksammar de många avvikelserna i kapitlen om handel och hållbar utveckling i EU:s olika handelsavtal. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att upprätthålla högsta möjliga konsekvensnivå i alla handelsförhandlingar, och att införa kapitel om handel och hållbar utveckling med följande inslag:

- a) Ett åtagande från var och en av parterna att ratificera och effektivt genomföra de åtta grundläggande och de fyra prioriterade ILO-konventionerna, samt de internationella multilaterala miljöavtalen.
- b) Fastställande av att människorättsklausuler och kapitel om handel och hållbar utveckling ska omfattas av det allmänna tvistlösningsförfarandet på lika villkor med andra delar av avtalen, enligt kravet i resolutionen från 2010, för att säkra efterlevnad av normer för mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga normer.
- c) Möjligheten att överklaga eller begära omprövning genom ett klagomålsförfarande för arbetsmarknadens parter och det civila samhället.
- d) Införande av avskräckande åtgärder, även i form av kompensationsbetalningar, i händelse av allvarliga och bekräftade överträdelse av bestämmelserna i det kapitel om hållbar utveckling som ingår i ett avtal. Dessa åtgärder skulle som en sista utväg kunna genomföras i form av tillfällig fördröjning, minskning eller till och med indragning av vissa handelsförmåner som ges enligt avtalet, i händelse av allvarliga och fortsatta överträdelse av dessa normer, och införande av handlingsplaner med våra partner skulle kunna bidra till att åtgärda bristande efterlevnad av vissa åtaganden som gjorts i handels- och investeringsavtal.

22. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att det ska införas forum för hållbar utveckling eller rådgivande grupper under de olika etapperna då ett avtal utarbetas, förhandlas fram och genomförs. Parlamentet påminner om behovet av att alla inhemska rådgivande grupper ska vara helt oberoende och att de måste ha tillgång till lämpliga resurser. Parlamentet noterar den kritik som ofta uttrycks av deltagarna i de inhemska rådgivande grupper som upprättas av EU i enlighet med befintliga handelsavtal över att deras överläggningar inte har någon praktisk inverkan, och föreslår att kommissionen vidtar följande åtgärder:

Tisdagen den 5 juli 2016

- a) Inrätta ett rapporteringssystem som ger parlamentet möjlighet att bedöma de rådgivande gruppernas arbete.
- b) Systematiskt och konkret reagera på problem som tas upp av EU:s inhemska rådgivande grupper och följa upp initiativ som föreslås av det europeiska civilsamhällets organisationer och arbetsmarknadens parter inom denna ram.
- c) I kapitel om handel och hållbar utveckling fastställa grundläggande logistikbestämmelser för att möjliggöra en effektiv tillämpning, eftersom dessa aspekter har visat sig utgöra allvarliga hinder, samt även kompletterande åtgärder, såsom program för teknisk assistans och samarbetsprogram.

23. Europaparlamentet efterfrågar ökad insyn för och redovisningsskyldighet inför gräsrotsorganisationer i samband med utformandet av internationella handelsregler och nationell handelspolitik, samtidigt som man säkrar konsekvens när det gäller arbetstagarnas rättigheter och de mänskliga rättigheterna, inbegripet kvinnors rättigheter.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad engagera parlamentet i uppföljningen av genomförandet av handels- och investeringsavtal ifråga om respekten för mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga normer, och uppmanar rådet att höra parlamentet vid alla beslut om att se över eller rentav upphäva tillämpningen av ett avtal om detta är nödvändigt.

Mänskliga rättigheter samt miljömässiga och sociala normer på unilateral nivå

25. Europaparlamentet välkomnar ikraftträdandet av det nya allmänna preferenssystemet (GSP) (förordning (EU) nr 978/2012) den 1 januari 2014, och offentliggörandet av den första övervakningsrapporten angående GSP för perioden 2014–2015. Parlamentet anser att handelspolitiken bör vara ett sätt att uppmuntra EU:s partnerländer att anta strängare sociala och miljömässiga normer, och uppmanar därför kommissionen att vidta följande korrigerande åtgärder:

- a) Genom en delegerad akt eller via den förestående översynen av förordning (EU) nr 978/2012 klargöra definitionerna av "allvarlig brist när det gäller genomförandet" av en internationell konvention och av "allvarligt och systematiskt åsidosättande av principerna" i en internationell konvention.
- b) Inhämta åsikter från alla berörda organ för att bättre bedöma efterlevnaden av de internationella konventioner som avses i GSP-förordningen. Kommissionen uppmanas i synnerhet att fokusera sin bedömning på de åsikter som uttrycks av ILO:s expertråd för tillämpning av ILO:s konventioner med avseende både på beviljande och upphävande av handelsförmåner i enlighet med GSP-förordningen.
- c) Inom ramen för den förestående översynen av förordning (EU) nr 978/2012 förbättra kontrollen av de förpliktelser som förmånsländer åtar sig. Arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer bör ges en formell roll i kontrollen av GSP och GSP+, i synnerhet genom ett förfarande som gör det möjligt att ta del av och svara på de frågor som riktas till kommissionen.
- d) I samband med översynen även införa villkor om företagens sociala ansvar i förordningen om det allmänna preferenssystemet, enligt begäran från 2010, för att säkra transnationella företags efterlevnad av nationella och internationella rättsliga förpliktelser på områdena mänskliga rättigheter, arbetsnormer och miljöregler.
- e) Övervaka och bedöma utveckling när det gäller genomförandet av Allt utom vapen- och GSP-ordningarna och deras effektivitet, och rapportera om detta till Europaparlamentet.

26. Europaparlamentet stöder kommissionens åtaganden att verka för ett avskaffande av barnarbete. Parlamentet välkomnar antagandet av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar och upprepar sin begäran från 2010 om ett balanserat och genomförbart lagförslag, inbegripet åtgärder såsom märkning av barnarbetsfria produkter, beviljande av handelsförmåner till länder som uppfyller vissa arbetsrättsliga normer och horisontella importförbud för produkter som tillverkats med hjälp av barnarbete. Parlamentet betonar vikten av att inbegripa målet att bekämpa tvångsarbete och barnarbete i kapitel om handel och hållbar utveckling i EU:s handelsavtal, tillsammans med de övriga sex grundläggande ILO-konventionerna, liksom EU:s åtagande i internationella diskussioner på WTO-, OECD- och ILO-nivå att fördjupa sin multilaterala dimension.

Tisdagen den 5 juli 2016

27. Europaparlamentet bekräftar att det motsätter sig alla direkta eller indirekta villkor som påverkar handel inom energirelaterade tjänster som skulle möjliggöra tekniskt neutrala subventioner. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på allvar ta hänsyn till det faktum att de ökande koldioxidutsläppen från den internationella handeln undergräver Europas klimatstrategi, och understryker att en omläggning till lokala produktions- och konsumtionsmönster kan bidra till att uppnå målen i Parisavtalet.

28. Europaparlamentet påminner om den inneboende kopplingen mellan klimatförändringarna och avskogning orsakad av ohållbar och olaglig utvinning av råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera en effektiv tillämpning och efterlevnad av Flegt och timmerförordningen, inklusive kravet på laglighet i timmerleveranskedjor.

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att inleda en genomförbarhetsstudie för en europeisk åtgärdsplan om avskogning och skogsförstörelse.

Företagens sociala ansvar

30. Europaparlamentet påminner om sin begäran från 2010 om att företagens sociala ansvar ska inkluderas i alla EU:s handelsavtal och bestämmelser för bättre efterlevnad av reglerna, i synnerhet möjligheten för kommissionen att genomföra utredningar av påstådda brott mot åtaganden rörande företagens sociala ansvar och ett upprättande av EU-kontaktpunkter, genom att utnyttja OECD:s kontaktpunkter som modell och samtidigt stärka dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att trappa upp sina insatser i riktning mot att uppnå efterlevnad från företagen, genom hela deras leveranskedjor, och full respekt för ILO:s grundläggande arbetsmarknadsnormer och internationellt erkända normer för företags sociala ansvar, i synnerhet OECD:s nyligen uppdaterade riktlinjer för multinationella företag, de tio principerna i FN:s Global Compact-initiativ, den vägledande standarden för socialt ansvarstagande ISO 26000, ILO:s trepartsförklaring om principer för multinationella företag och socialpolitik samt FN:s riktlinjer för företag och mänskliga rättigheter, i synnerhet inom beklädnadssektorn och sektorn för naturresursutvinning där kränkningar av mänskliga rättigheter och sociala normer förekommer mest. Parlamentet påminner om att kommissionen till följd av dramat vid Rana Plaza i Bangladesh 2013 lade fram en hållbarhetspakt i samarbete med Bangladesh, ILO och Förenta staterna. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att eftersträva hållbarhetspaktens mål för att främja en förbättring av arbetstagarnas rättigheter och behovet av en mer ansvarsfull förvaltning av leveranskedjorna på internationell nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvidga denna typ av program och åtgärder till andra EU-handelspartner.

31. Europaparlamentet anser att det är avgörande betydelse att fortsätta insatserna för att ansluta sig till OECD:s förklaring om internationella investeringar och multinationella företag, så att man säkrar att riktlinjerna specifikt anges i alla nya avtal mellan EU och tredjeländer och går över från en "passiv" mot en "aktiv" inställning till genomförandet av OECD:s riktlinjer. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkra transparens när det gäller tillgång till information om företags uppförande, och att införa ett effektivt och genomförbart rapporteringssystem som ger information om produkters värdekedjor. Parlamentet påminner om sin ståndpunkt från 2010 att kräva att företag offentliggör sina balansräkningar för socialt ansvar och att alla företag visar tillbörlig aktsamhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera sin strategi avseende företagens sociala ansvar för att införa strängare rapporterings- och efterlevnadskrav och säkra ett bättre genomförande av FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att främja företagens sociala ansvar i handelsavtal.

32. Europaparlamentet uppmanar unionen att införa dialogplattformar som inbegriper civilsamhället, företag, internationella organisationer och andra berörda aktörer avseende företagens sociala ansvar.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa de kommande resultaten av det projekt för att uppnå långsiktigt värde för företag och investerare som genomförs inom ramen för FN:s principer för ansvarsfulla investeringar och FN:s Global Compact-initiativ på kommissionens egen europeiska fond för strategiska investeringar och på kommissionens dialog med investerare vid förhandlingar om handelsavtal, samt att stödja konceptet för en "hållbar kapitalmarknadsunion" genom stöd för hållbar handel.

34. Europaparlamentet påminner om att ILO:s trepartsförklaring om principer för multinationella företag och socialpolitik, ILO:s agenda för anständigt arbete och delarna rörande arbete i OECD:s riktlinjer för multinationella företag är grundläggande texter när det gäller företagens sociala ansvar. Parlamentet uppmanar kommissionen att följa upp OECD:s och FN:s initiativ genom att införliva nyligen utarbetade internationella normer i EU:s lagstiftning, och att främja väl avvägda och övergripande politiska rekommendationer, inklusive en kraftfull dimension för hållbar utveckling i globala värdekedjor vid mötet för G20-gruppens handelsministrar i Shanghai i juli 2016.

Tisdagen den 5 juli 2016

35. Europaparlamentet påminner om att EU är världens ledande aktör med avseende på nationella handlingsplaner för företagens sociala ansvar. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja ansvarsfull företagsverksamhet bland EU-företag som är verksamma utomlands, med särskild tonvikt på ett strikt fullgörande av alla rättsliga skyldigheter i enlighet med antingen den nationella lagstiftningen eller eventuella bilaterala eller internationella rättsliga skyldigheter som deras verksamhet omfattas av, inte minst efterlevnad av internationella normer och bestämmelser avseende mänskliga rättigheter, arbetsförhållanden och miljö. För att nå detta mål föreslår parlamentet vidare att kommissionen i sina kontakter med partnerländer aktivt ska utbyta bästa praxis och know-how kring sätt att förbättra företagsmiljön och öka medvetenheten rörande ansvarsfull företagsverksamhet.

36. Europaparlamentet konstaterar att agendan för företagens sociala ansvar måste anpassas till regionernas och ländernas särskilda behov för att kunna bidra till en förbättrad hållbar ekonomisk och social utveckling.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder inom området handel och investeringar för att uppmuntra och belöna de företag som inför strategier för företagens sociala ansvar, genom beviljande av märkning, införande av förmånstillträde till unionens offentliga upphandlingar och stödprogram för små och medelstora företag.

38. Europaparlamentet välkomnar eftertryckligt att större företags rapportering om mänskliga rättigheter ska ingå i EU:s direktiv om icke-finansiell rapportering. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att snabbt och effektivt införliva direktivet. Parlamentet uppmärksammar ramverket för rapportering inom ramen för FN:s vägledande principer, "Corporate Human Rights Benchmark" (riktmärkning för mänskliga rättigheter för företag) och målet "integrerad rapportering", och uppmanar alla börsnoterade företag i EU och deras aktieägare att efterleva direktivets anda inom EU och vid handel utanför EU.

39. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att aktivt engagera sig i arbetet inom FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s miljöprogram om en internationell konvention för att hålla transnationella företag ansvariga för kränkningar och överträdelser av mänskliga rättigheter och miljönormer.

40. Europaparlamentet betonar att ett effektivt genomförande av dessa rekommendationer utgör en avgörande aspekt i parlamentets bedömning av handelsavtal som förhandlas av kommissionen. Parlamentet begär att kommissionen utan dröjsmål ger ett detaljerat svar på alla de frågor som tas upp i denna resolution.

o

o o

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdagen den 5 juli 2016

P8_TA(2016)0299

En ny framåtblickande och innovativ strategi för handel och investeringar

Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om en ny framåtblickande och innovativ strategi för handel och investeringar (2015/2105(INI))

(2018/C 101/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om det aktuella läget för utvecklingsagendan från Doha inför WTO:s tionde ministerkonferens ⁽¹⁾
- med beaktande av sina rekommendationer till kommissionen om förhandlingarna om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar av den 8 juli 2015 ⁽²⁾ respektive den 3 februari 2016 ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handel för alla – Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik* (COM(2015)0497),
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling i New York 2015,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2015 om de externa effekterna av EU:s handels- och investeringspolitik för offentlig-privata initiativ i länder utanför EU ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om strategin för skydd och säkerställande av immateriella rättigheter i tredjeländer ⁽⁵⁾,
- med beaktande av dess resolution av den 29 april 2015 om den andra årsdagen av Rana Plaza-byggnadens kollaps och läget för överenskommelsen om godtagbarhet i Bangladesh (Bangladesh Sustainability Compact) ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2014 *Förvaltas förmånsordningar på handelsområdet på ett lämpligt sätt?*
- med beaktande av riktlinjerna för multinationella företag från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och av Internationella arbetsorganisationens (ILO) trepartsförklaring om principerna för multinationella företag och socialpolitik,
- med beaktande av EU-förordningen om olagligt avverkat timmer, EU-direktivet om icke-finansiell rapportering, kommissionens förslag till en förordning om konfliktmineraler, klausulen om insyn i försörjningskedjor i Förenade kungarikets lag om nutida slaveri och det franska lagförslaget om aktsamhetskrav,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om en ny handelspolitik för Europa i samband med Europa 2020-strategin ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om Europa 2020-strategin ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0415.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0252.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0041.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0250.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0219.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0175.

⁽⁷⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 87.

⁽⁸⁾ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om den internationella handelspolitiken inom ramen för de krav som klimatförändringarna medför ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar vid internationella handelsavtal ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för att främja och skydda fullständiga mänskliga rättigheter för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer), som antogs av rådet (utrikes frågor) den 24 juni 2013,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 7–8 februari 2013, dess slutsatser om handel av den 21 november 2014 och slutsatserna från rådet (utrikes frågor) av den 27 november 2015,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för internationell handel över betänkandet om öppenhet, ansvarstagande och integritet i EU:s institutioner,
- med beaktande av Marrakechavtalet genom vilket WTO inrättades,
- med beaktande av artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 207, 208 och 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 24.2 i förordning (EU) 2015/478 av den 11 mars 2015 om gemensamma importregler,
- med beaktande av principen om en konsekvent politik för utveckling såsom den anges i EUF-fördraget,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0220/2016), och av följande skäl:
 - A. Handel är inte ett mål i sig utan är ett sätt att uppnå välbefinnande och jämlikhet, främja affärsmöjligheter, hållbar ekonomisk utveckling, sociala framsteg och kulturell förstärkelse, öka sysselsättningen och höja levnadsstandarden utan att öka de offentliga utgifterna.
 - B. Den gemensamma handelspolitiken har genomgått en genomgående förändring sedan Lissabonfördraget trädde i kraft i december 2009. Handeln fungerar inte isolerat utan är kopplad till och beroende av många andra politikområden. Förhandlingarna om handels- och investeringsavtal måste omfatta mer än bara sänkta tullar eftersom de nuvarande komplexa utmaningarna har att göra med lagstiftningsfrågor och samordning av internationella standarder.
 - C. Det har inte förekommit någon riktig debatt i Europeiska unionen om frihandelspolitikens kostnader (såsom industrianpassningar: nedlagda industrier, förlorade jobb inom tillverkningssektorn, utlokalisering av hela industrier till tredjeländer och ökad import) och den övergripande kostnadsnyttoanalysen av frihandelspolitiken. Avsaknaden av en sådan ärlig debatt har fått flera intressenter att ifrågasätta logiken bakom och inriktningen på EU:s handelspolitik och EU:s politik i allmänhet, och en ärlig debatt skulle kunna förhindra detta olyckliga resultat.
 - D. Den globala överkapaciteten inom viktiga industrier och det resulterande handelsbalansunderskottet har börjat undergräva EU-företagens och EU-industriernas förtroende för stabiliteten hos EU:s handelspolitik.

⁽¹⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 94.

⁽²⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

Tisdagen den 5 juli 2016

- E. I tider av svag ekonomisk utveckling är utrikeshandels bidrag till den europeiska ekonomins återhämtning av avgörande betydelse för att åstadkomma konkreta och mätbara resultat och för att bidra till anständiga jobb, hållbar ekonomisk tillväxt och jämlikhet i Europa och resten av världen.
- F. Den nya generationen handelspolitik måste beakta människors oro kring transparens och deltagande, välbefinnande och jobb, företagets förväntningar om en global och sammankopplad ekonomi, bekämpning av fattigdom och behovet av att garantera en rättvisare fördelning av handels vinster, och ta itu med nya frågor, såsom digital handel och de små och medelstora företagens centrala roll.
- G. De pågående handelsförhandlingarna har fått allmänheten att uppmärksamma EU:s handelspolitik allt mer, och allt fler medborgare är intresserade av handelspolitiken och oroas av att europeiska och nationella bestämmelser och standarder skulle kunna undermineras genom den gemensamma handelspolitiken.
- H. Kommissionen har tydligt lovat att inga handelsavtal någonsin kommer att sänka det lagstadgade skyddet, att eventuella ändringar av skyddet enbart kan göra det starkare och att regleringsrätten alltid kommer att skyddas.
- I. Regleringssamarbetet i samband med handelsavtal måste säkerställa ett så högt skydd som möjligt av hälsan och säkerheten i linje med försiktighetsprincipen i artikel 191 i EUF-fördraget.
- J. Medborgare, bolag och små och medelstora företag (SMF) i EU har börjat ifrågasätta huruvida stora industrisammanslutningar verkligen representerar EU-medborgarnas, EU-bolagens och, rent allmänt, Europeiska unionens intressen.
- K. Transparensen kräver att EU:s institutioner kontrollerar att ståndpunkter som lämnats in å EU-industriernas vägnar faktiskt speglar åsikterna inom EU:s industri.
- L. EU:s handels- och investeringspolitik måste förstärkas, inte enbart genom att ge goda resultat i form av sysselsättning och välbefinnande för medborgare och företag, utan även genom att man förstärker miljörelaterade och sociala rättigheter och garanterar största möjliga transparens, engagemang och ansvarsskyldighet, genom en fortlöpande dialog med företag, konsumenter, arbetsmarknadens parter, olika intressenter och lokala och regionala myndigheter, och genom tydliga riktlinjer under förhandlingarna.
- M. Ursprungsreglerna avgör handelsliberaliseringens faktiska omfattning, eftersom de avgör vilka varor som för närvarande gynnas av frihandelsavtalen, men förbises ofta i de handelspolitiska debatterna och har hittills inte varit föremål för någon analys från Europaparlamentets sida.
- N. Europeiska unionen bör i sin handelspolitik och i de handelsförhandlingar som den bedriver ta hänsyn till sårbarheten inom vissa sektorer vad gäller avregleringen av marknaden och i synnerhet inom jordbrukssektorn.
- O. Framåt 2050 förutspås EU-28 att stå för endast 15 % av världens BNP, vilket är en minskning från 23,7 % 2013, och sedan 2015 genereras 90 % av tillväxten i världen utanför Europa. Tillväxtekonomiernas tillväxttakt är på väg att sakta in ordentligt.
- P. EU är för närvarande det största handelsblocket i världen, och står för en tredjedel av världshandeln, men 2020 förutspås andelen att ha minskat till ca 26 %.
- Q. Andra variabler, t.ex. demografiska förändringar, kommer också att negativt påverka EU:s ställning på världshandels-scenen. EU:s andel av världens befolkning förväntas minska från 7,1 % 2013 till 5,3 % 2060.

Tisdagen den 5 juli 2016

- R. Framtida handelsavtal och handelsförhandlingar bör beakta och vara förenliga med de ståndpunkter som uttryckts i parlamentets resolutioner om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) och om avtalet om handel med tjänster (TiSA)
- S. Centrum för välståndsskapandet flyttas tydligt österut mot Asien och Stilla-havsområdet, med Kina som redan har passerat Japan och som förmodligen kommer att passera USA och bli världens största ekonomi 2025. Detta visar att tillväxtekonomierna och utvecklingsländerna håller på att komma ifatt gruppen av industrialiserade länder och nå stadiet av mogna ekonomier.
- T. Det har beräknats att gränsöverskridande handelsflöden av kapital, varor, tjänster och data tillförde ytterligare 7,8 biljoner US-dollar till den globala ekonomin under 2014, där bara dataflödena hade ett mervärde på 2,8 biljoner US-dollar av den totalsumman, mer än de 2,7 biljoner US-dollar som beräknats för varuhandeln.

Snabbare anpassning till hastiga förändringar inom de globala handelstendenserna

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nya strategi *Handel för alla*. Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik, särskilt den nya inriktningen mot sådana aspekter som ansvarsfull förvaltning av försörjningskedjor, den globala digitala marknaden, handel i digitala produkter och tjänster, rättvis och etisk handel och handelsliberaliseringens sociala kostnader. Parlamentet är av den fasta övertygelsen att all framtida handelspolitik måste bekämpa olika former av protektionism, inte minst att minska onödiga icke-tariffära handelshinder, och säkerställa nytt marknadstillträde, i synnerhet för små och medelstora företag. Parlamentet påminner om att handelsliberaliseringen måste skötas korrekt för att en hållbar utveckling ska kunna säkras. Parlamentet beklagar kommissionens senfärdighet med att presentera en ny strategi, med tanke på att parlamentet begärde att en reviderad medellångsiktig och långsiktig handelsstrategi skulle presenteras senast sommaren 2012.

2. Tjänster står visserligen för 70 % av BNP i EU och kommer att ge 90 % av de framtida jobben men Europaparlamentet är av den fasta övertygelsen att EU:s tillverkningssektor är en central del i återindustrialiseringen av Europa och att strategin därför bör fokusera mer tillverkningssektorns roll i den gemensamma handelspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med handelspartner för att säkerställa att deras marknader blir öppnare för EU-företag, i synnerhet när det gäller transport, telekommunikation och offentlig upphandling, då de utländska företagen från deras länder faktiskt gynnas av omfattande tillträde till EU:s inre marknad.

3. Europaparlamentet medger att EU:s handelspolitik är av största geopolitiska och ekonomiska vikt för Europa för att forma globaliseringen, stärka internationella standarder och öka tillträdet till utländska marknader. Om vi inte agerar nu kommer de internationella reglerna att fastställas av andra. Parlamentet framhåller att hållbar och ansvarsfull handel, med tanke på EU:s ställning som den största ekonomin i världen, är det viktigaste politiska redskapet både för att stödja europeiska intressen, investeringar och affärsmöjligheter och för att främja europeiska värderingar utomlands, samtidigt som den skapar ekonomisk tillväxt, investeringar och arbetstillfällen på hemmaplan. Parlamentet stöder kommissionens mål att främja synergier mellan handelspolitiken och politiken för den inre marknaden och rekommenderar att sysselsättningsfrämjande åtgärder prioriteras inom dessa politikområden.

4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens löfte att inga handelsavtal kommer att försäkra det som åstadkommit genom de europeiska konsumentskyddsnormerna, inte heller i samband med den digitala revolutionen. Parlamentet betonar att man kommer att fortsätta att noggrant kontrollera att detta löfte inte bryts under de pågående förhandlingarna.

5. Europaparlamentet betonar kopplingen mellan den inre marknaden och EU:s handelspolitik, som bör vara fullt förenliga med varandra och med EU:s övergripande politik och värderingar. Parlamentet är övertygat om att en öppen, ansvarsfull och fri global handel, baserad på effektiva, transparenta och stränga globala regler, är väsentlig för att den inre marknaden ska kunna förverkligas genom att fungera, växa och arbeta till nytta för medborgare, konsumenter och företag, särskilt små och medelstora företag. Parlamentet påminner om att liberalisering av handeln leder till högre produktivitet, bidrar till ökad extern konkurrenskraft och redan nu ligger till grund för nästan vart sjunde arbetstillfälle på den inre marknaden samt innebär stora fördelar för konsumenterna.

Tisdagen den 5 juli 2016

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet uppdatera sin handels- och investeringsstrategi och att offentligt presentera en detaljerad genomföranderapport efter halva tiden för parlamentet för att se till att den uppfyller sina löften. Parlamentet uppmanar kommissionen att i dessa rapporter ta med framstegen om handelsförhandlingarna och genomförandet av de aktuella handelsavtalen.

7. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att skynda på sina förfaranden så att förhandlade handelsavtal kan hänskjutas till parlamentet fortare och att de därmed kan tillämpas provisoriskt eller träda i kraft snabbare.

En transparent handelspolitik och ökat medinflytande för medborgarna

8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ökade transparens och öppenhet under handelsförhandlingarnas alla stadier, och stöder kommissionens transparensinitiativ i samband med TTIP. Parlamentet uppskattar att kommissionen, efter ett antal påstötningar från parlamentet, förbättrade transparensen i förhandlingarna genom att ge alla ledamöter av Europaparlamentet och de nationella parlamenten tillgång till förtroliga förhandlingsdokument, och genom att ge mer information till intressenterna. Parlamentsledamöternas utökande tillgång till förtrolig information under TTIP-förhandlingarna har förstärkt den parlamentariska granskningen, och därmed underlättat för parlamentet att ta sitt ansvar inom ramen för den gemensamma handelspolitiken. Parlamentet begär därför att kommissionens transparensinitiativ utvidgas så att fullständig transparens och möjlighet till offentlig granskning utsträcks till att omfatta alla pågående och framtida handelsförhandlingar och att samråda med partnerländerna i syfte att uppmantra till högsta transparensstandarder för att säkerställa att detta blir en ömsesidig process där EU:s förhandlingsposition inte komprometteras och att detta avtal uppnås med den eftersträlvade transparensnivån på förhandlingar och sonderingsförfaranden. Parlamentet påpekar att meningsfull transparens kan stärka det globala stödet till regelbaserad handel.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra alla tidigare antagna och framtida förhandlingsmandat utan dröjsmål.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett starkt och balanserat deltagande från civilsamhället och arbetsmarknadens parter, bl.a. genom lämpliga och offentliga samråd och kommunikationskampanjer online, för att förbättra innehållet i EU:s handelspolitik och inrikta den på att försvara medborgarnas rättigheter och därigenom stärka dess legitimitet.

11. I samband med den pågående debatten om handelsförhandlingarnas räckvidd betonar Europaparlamentet att regleringssamarbetet måste behålla sin primära funktion att verka för allmänintresset. Parlamentet betonar att förbättrat samarbete mellan reglerande instanser är avgörande för att underlätta handel och investeringar genom att identifiera onödiga tekniska hinder för handel och duplicerade eller överflödiga administrativa bördor och formaliteter, vilket påverkar SMF på ett oproportionerligt sätt, utan att kompromettera de tekniska förfaranden som har koppling till grundläggande standarder och föreskrifter eller förfaranden med ett offentligpolitiskt mål, genom att bevara europeiska standarder om hälsa, säkerhet, konsumenter och arbete, social- och miljölagstiftning och kulturell mångfald och till fullo respektera de nationella, regionala och lokala myndigheternas oberoende på regleringsområdet. Parlamentet påminner om att de motsvarande mekanismerna måste vara baserade på ökat informationsutbyte och bättre antagande och genomförande av internationella tekniska standarder och leda till ökad konvergens, samtidigt som de inte under några omständigheter får undergräva eller försena den demokratiskt legitimerade beslutsprocessen hos någon handelspartner. Parlamentet uppmanar till användning och framtagning av ytterligare internationella tekniska standarder på grundval av konsekvensbedömningar och uppmanar alla insatser för att garantera att våra handelspartner fullt ut deltar i de internationella standardiseringsorganen. Avsaknaden av en gemensam internationell standard bör dock inte stå i vägen för ömsesidigt erkännande av likvärdighet, i tillämpliga fall, och inte heller för ansträngningar för att uppnå gemensamma transatlantiska tekniska standarder.

12. För att säkerställa transparens och försvara EU:s handelsintressen uppmanar Europaparlamentet kommissionen att i samband med branschsamråd om handelsinitiativ säkerställa att EU-organisationer faktiskt företräder EU-handelsintressen genom att återspegla de nationella branschernas faktiska intressen. Parlamentet betonar att EU-institutionernas dokument bör publiceras eftersom transparens är avgörande för att vinna offentligt stöd för den gemensamma handelspolitiken. Kommissionen uppmanas att genomföra Europeiska ombudsmannens rekommendationer från juli 2015, med särskild hänsyn till tillgång till handlingar i samband med samtliga förhandlingar.

Tisdagen den 5 juli 2016

Bättre samordning av EU:s handelsmål och andra aspekter av unionens externa politik för handel för utveckling

13. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma handelspolitiken måste bedrivas i enlighet med principerna och målen för unionens externa åtgärder, enligt artiklarna 21 och 208 i EUF-fördraget, och bör främja de värderingar som EU står för, i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget. Parlamentet efterlyser konsekvens mellan extern politik och intern politik som har en extern dimension som måste säkras. Parlamentet betonar att EU har rättsliga skyldigheter att respektera mänskliga rättigheter, och bör främja en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i de länder man handlar med. EU har ett ansvar för att göra alla nödvändiga insatser för att förutse, förhindra och åtgärda eventuella negativa följder av dess gemensamma handelspolitik genom att regelbundet utföra förhands- och efterhandsanalyser av konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna och hållbarheten och följaktligen se över handelsavtalen om så behövs. Endast rättvis och ordentligt reglerad handel som är förenlig med målen för hållbar utveckling skulle kunna ha potential att gagna utvecklingen. Målen för hållbar utveckling inbegriper åtskilliga handelsrelaterade mål på ett antal olika politikområden, varvid ett av de mest konkreta målen är att öka exporten från utvecklingsländer så att man senast 2020 fördubblat de minst utvecklade ländernas andel av den globala exporten.

14. Europaparlamentet gläds åt den stora minskning av antalet människor som lever i absolut fattigdom sedan 1990, enligt Världsbankens definition. Parlamentet noterar dock att mer måste göras för att locka fram både privata och offentliga investeringar i de minst utvecklade länderna (MUL) för att skapa de institutionella ramar och den infrastruktur som kommer att göra det möjligt för dessa länder att dra större nytta av de fördelar som erbjuds genom handeln och att hjälpa dem att diversifiera sina ekonomier och integrera dem i globala värdekedjor, så att de kan specialisera sig på produkter med ett högre mervärde.

15. Europaparlamentet noterar kommissionens utfästelser om att understödja hållbar utveckling och främja mänskliga rättigheter, arbetsrättsliga normer och sociala standarder samt miljömässig hållbarhet globalt genom sina handels- och investeringsavtal men efterlyser resoluta ansträngningar för att helt och hållet genomföra och kontrollera efterlevnaden av motsvarande kapitel i praktiken. Parlamentet delar kommissionens inställning att EU har ett särskilt ansvar när det gäller effekterna av dess handelspolitik för utvecklingsländerna och i synnerhet för MUL-länderna.

16. Europaparlamentet anser att migrationen är en av de största utmaningarna som EU står inför under det tjugoförsta århundradet. Att säkerställa politisk samstämmighet hos EU:s handel och investeringar är grundläggande för att kunna hantera orsakerna bakom migrationen. Parlamentet beklagar att detta inte har återspeglats tillräckligt tydligt i strategin *Handel för alla*.

17. Europaparlamentet anser att målet med de djupgående och omfattande frihandelsområdena, särskilt för de partnerländer som genomgår en ekonomisk kris, framför allt måste vara att få till stånd konkreta och hållbara förbättringar av vanliga människors levnadsvillkor.

18. Europaparlamentet betonar att bestämmelser om mänskliga rättigheter och sociala och miljömässiga standarder och åtaganden för arbetstagar rättigheter baserat på ILO:s grundläggande konventioner och principer avseende företagens sociala ansvar (CSR), inbegripet OECD:s principer om multinationella företag och FN:s principer om företag och mänskliga rättigheter, måste vara bindande och utgöra en viktig del av EU:s handelsavtal genom verkställbara åtaganden. Kommissionen uppmanas att ta med kapitel om hållbar utveckling i EU:s samtliga handels- och investeringsavtal. Europaparlamentet anser att man för att göra dessa bestämmelser om hållbar utveckling bindande måste genomföra en strategi i tre steg med samråd med regeringar, inhemska rådgivande grupper och expertpaneler som involverar ILO, med den allmänna bestämmelsen om tvistlösning i avtalet som en sista utväg för att hantera tvister med möjlighet till finansiella sanktioner. Parlamentet påpekar att arbetsnormer och miljöstandarder inte begränsas till kapitlet om handel och hållbar utveckling utan måste gälla inom handelsavtalens samtliga områden.

19. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är med effektiva skyddsmekanismer i handelsavtal. Samtidigt vill parlamentet att man tar med en effektiv mekanism för genomdrivande av arbetstagar- och miljö rättigheter som inte täcks av klausulen om mänskliga rättigheter. Kommissionen uppmanas att inrätta en strukturerad och opolitisk process varigenom samråd med en partner om misstänkt åsidosättande av skyldigheter i kapitlet om handel och hållbar utveckling måste inledas enligt tydliga kriterier.

Tisdagen den 5 juli 2016

20. Europaparlamentet understryker civilsamhällets involvering för frihandelsavtal (FTA) och möjligheten att utnyttja mer avancerade medier för att underlätta civilsamhällets deltagande.

21. Europaparlamentet upprepar vikten av att respektera europeiska och internationella regler om handel med vapen, i synnerhet FN:s fördrag om vapenhandel och EU:s uppförandekod för vapenexport. EU:s handelspolitik är ett instrument för ekonomisk diplomati som också kan bidra till att hantera de bakomliggande orsakerna till terrorism. Parlamentet understryker att en effektiv lagstiftning om exportkontroll också är en central aspekt av EU:s handelspolitik. Kommissionen uppmanas här att uppdatera EU:s rättsakt om kontroll av export av produkter med dubbla användningsområden i syfte att fullfölja EU:s strategiska mål och universella värden.

22. Europaparlamentet påminner om att ILO har beräknat att 865 miljoner kvinnor i hela världen skulle kunna bidra i högre grad till den ekonomiska tillväxten om de fick bättre stöd. Parlamentet noterar att kvinnoägda företag utgör en underutnyttjad drivkraft för att förstärka konkurrenskraften, skynda på företagandet och understödja tillväxten. Parlamentet hävdar att handelspolitiken kan ha olika könseffekter i olika sektorer av ekonomin och att det behövs mer uppgifter om kön och handel. Parlamentet noterar att kommissionen inte tar upp handelsavtals könsdimensioner i sitt meddelande *Handel för alla*. Kommissionen uppmanas att öka sina ansträngningar för att använda handelsförhandlingar som ett verktyg för att främja jämlikhet mellan könen över hela världen, liksom för att se till att både kvinnor och män kan dra fördel av handelsliberaliseringens frukter och skyddas från dess negativa effekter. I detta syfte bör kommissionen se till att könsperspektivet inkluderas horisontellt i alla framtida handelsavtal och övervaka könseffekterna av de handelsavtal som redan är i kraft.

23. Europaparlamentet välkomnar kommissionens aviserade avsikt att genomföra en halvtidsöversyn av det allmänna preferenssystemet (GSP), där man i synnerhet bedömer möjligheten att utvidga förmånsrätter inom systemet även till tjänster. Parlamentet betonar samtidigt att GSP, inbegripet EBA- och GPS+-ordningarna, är verktyg som tillåter att grundläggande värden upprätthålls och som behöver genomföras och övervakas effektivt.

Transparenta globala värdekedjor med respekt för grundläggande värden och standarder i hela världen

24. Europaparlamentet inser att internationaliseringen av världens produktionssystem har skapat nya möjligheter för ekonomisk utveckling och en sysselsättningsbaserad väg bort från fattigdom för hundratals miljoner människor. Parlamentet påminner om att ca 780 miljoner yrkesverksamma kvinnor och män enligt ILO inte tjänar tillräckligt för att kunna ta sig ur fattigdomen. Utvecklingen av globala värdekedjor har skapat arbetstillfällen men den svaga kontrollen av efterlevnaden av befintliga arbetslagar och arbetsmiljöstandarder i ursprungsländerna som införts för att skydda arbetstagare från orimligt långa arbetsdagar och oacceptabla villkor förblir en brännande fråga. Parlamentet noterar att globala värdekedjor också har föranlett vissa leverantörsföretag att nonchalera arbetslagstiftningen, omlokalisera sin ekonomiska aktivitet till utanför EU, anställa arbetstagare på osäkra och oacceptabla villkor, kräva orimligt långa arbetsdagar och förvägra arbetstagarna deras grundläggande rättigheter. Sådan praxis leder till illojal konkurrens för leverantörer som följer arbetslagstiftningen och internationella arbets- och miljöstandarder samt för regeringar som vill förbättra löner och levnadsstandard. Kommissionen uppmanas att undersöka effekterna av de ökande globala värdekedjorna och att lägga fram konkreta förslag för att förbättra villkoren i dem i nära samarbete med ILO och OECD. Parlamentet understryker att EU:s ytterligare integrering i globala värdekedjor måste präglas av den dubbla principen att skydda den europeiska sociala modellen och regleringsmodellen och samtidigt säkra och skapa hållbar och rättvis tillväxt och anständiga arbetstillfällen i EU och för unionens partner. Globaliseringen av värdekedjor ökar importinnehållet hos både inhemsk produktion och export, vilket på så sätt ökar kostnaderna för protektionistiska åtgärder påtagligt.

25. Europaparlamentet anser att handelspolitiken måste bidra till en transparent produktionsprocess genom hela värdekedjan, liksom respekt för grundläggande miljöstandarder, sociala standarder och säkerhetsstandarder. Kommissionen uppmanas att föreslå initiativ om tillbörlig aktsamhet för försörjningskedjor. Parlamentet välkomnar kommissionens önskan om ett nära samarbete med ILO och OECD för att utveckla ett övergripande angreppssätt för att förbättra arbetsvillkoren, framför allt i konfektionssektorn. Det är viktigt att identifiera och bedöma nya sektorsbaserade eller geografiska möjligheter för ytterligare initiativ för ansvarsfulla försörjningskedjor. Parlamentet ser fram mot kommissionens kommande meddelande om CSR

Tisdagen den 5 juli 2016

26. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att skynda på den heltäckande investeringspolitiska ramen för hållbar utveckling från FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad).
27. Europaparlamentet efterfrågar handelsrelaterat bistånd och tekniskt stöd som är inriktat på att stärka fattiga producenter, mikroföretags och små företags ställning, öka jämställdheten samt främja kvinnor och kooperativ så att de ska kunna dra större nytta av handeln på lokala och regionala marknader.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta lagstiftning med målet att förbjuda import av varor som producerats med någon form av tvångsarbete eller nutida slaveri, och att under tiden förstärka kontrollerna av import- och försörjningskedjorna på etiska grunder.
29. Europaparlamentet understryker att ett bättre skydd och verkställande av hela spektrumet av immateriella rättigheter är av central betydelse för ökad integrering i globala värdekedjor.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja alla utvecklingsländer i deras arbete med att fullständigt och effektivt utnyttja all flexibilitet som finns inbyggd i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet), och som erkändes och bekräftades i Dohaförklaringen av den 14 november 2001, i syfte att säkerställa att de kan erbjuda tillgång till läkemedel till överkomliga priser inom ramen för sina inhemska folkhälsoprogram. Parlamentet påminner rådet att i detta avseende uppfylla sina åtaganden enligt Dohaförklaringen genom att se till att kommissionen uttryckligen garanterar tillgång till läkemedel när man förhandlar om läkemedelsrelaterade bestämmelser inom ramen för framtida bilaterala och regionala handelsavtal med utvecklingsländer eller när utvecklingsländer inleder anslutningsprocessen till WTO. Parlamentet gläder sig åt kommissionens stöd till MUL-ländernas begäran om förlängning av undantaget när det gäller immateriella rättigheter för läkemedel men beklagar beslutet från WTO:s Trips-råd att endast bevilja det för 17 år.
31. Europaparlamentet välkomnar den uppmärksamhet som kommissionen ger till rättvis handel i sitt meddelande *Handel för alla* och uppmanar kommissionen att som en prioriterad fråga uppfylla sina åtaganden om att använda den befintliga strukturen för genomförande av frihandelsavtal för att främja rättvis handel, främja ordningar för rättvis handel för små producenter i tredjeländer genom EU-delegationerna och att utveckla medvetandehöjande verksamheter i EU såsom en utmärkelse av typen "EU-stad för rättvis och etisk handel".
32. Europaparlamentet tror att ny teknik och internet utgör nya verktyg för att kunna spåra produkter längs försörjningskedjan.
33. Europaparlamentet framhåller den funktion som banktjänster fyller i utvecklingen av handel och investeringar. EU uppmanas att stödja åtgärder för att främja tillgång till banktjänster i utvecklingsländer.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens aviserade avsikt att modernisera ursprungsregler eftersom sådana regler utgör ett allt större handelshinder då handelsmönster domineras av globala värdekedjor. Parlamentet understryker att modernisering av ursprungsregler måste vara en prioriterad fråga i alla de frihandelsavtal som unionen förhandlar om. Kommissionen uppmanas att särskilt arbeta för flexibla ursprungsregler inklusive låga krav på mervärde och ändring av HS-undernummer.

Övervakning, utvärdering och uppföljning av befintliga avtal såsom en nyckelprioritet i den gemensamma handelspolitiken

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag till förstärkt partnerskap med parlamentet och intressenter vid handelsavtalens genomförande. Parlamentet måste involveras och bli fullständigt informerat i rätt tid under förfarandets alla stadier, inklusive genom ett systematiskt samråd med parlamentet innan förhandlingsmandat utarbetas. Kommissionen är skyldig att informera parlamentet om vilka åtgärder som man vidtar i samband med genomförandet, övervakningen och uppföljningen av handels- och investeringsavtal.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte begära provisorisk tillämpning av handelsavtal, inklusive handelskapiteln i associeringsavtal, innan Europaparlamentet har godkänt avtalen. Detta skulle allvarligt kunna underminera parlamentets rättigheter och skapa potentiell rättslig osäkerhet i förhållande till avtalens andra signatärer och de berörda ekonomiska aktörerna. Parlamentet påminner om och välkomnar åtagandena från kommissionsledamoten med ansvar för handel i detta avseende, men begär bestämt att man formaliserar detta arrangemang i det nya interinstitutionella avtalet.

Tisdagen den 5 juli 2016

37. När det gäller blandande avtal anser Europaparlamentet att den redan utprovade metoden där ett avtal endast tillämpas provisoriskt efter det att parlamentet har gett tillstånd i väntan på de nationella parlamentens ratificering utgör den bästa balansen mellan demokratisk kontroll och effektivitet.

38. Europaparlamentet insisterar på att övervakningen, utvärderingen och uppföljningen av befintliga avtal måste prioriteras i den gemensamma handelspolitiken. Kommissionen uppmanas att omfördela resurser så att GD Handel bättre kan övervaka de handelsavtal som måste genomföras med tanke på den växande förhandlingsagendan. Kommissionen uppmanas att fastställa särskilda indikatorer för att säkerställa att genomförandet av handelsavtalen övervakas och att offentligt presentera en omfattande och detaljerad årlig genomföranderapport för parlamentet där man anger EU-branschernas prestationer och effekterna av avtalen på olika sektorer och deras respektive marknadsandelar.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra noggrannheten hos och kvaliteten både på förhands- och efterhandsutvärderingarna på grundval av den reviderade metoden. Parlamentet betonar behovet av att alltid lägga fram en djupgående och omfattande konsekvensbedömning för handelspolitiska initiativ, i synnerhet med tanke på ombudsmannens nyliga rekommendation gällande klagomål 1409/2014/JN om frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam. Bedömningen åtminstone bör innehålla: känsliga ekonomiska sektorer, mänskliga, sociala och miljörelaterade rättigheter samt jordbruk och lokalproduktion i de yttersta randområdena. Bristen på interimis- och efterhandsutvärderingar och kvaliteten på vissa befintliga utvärderingar är oroande, vilket framkom i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 02/2014. Mer högkvalitativa interimis- och efterhandsutvärderingar bör utföras i samband med alla handelsavtal så att beslutsfattare, intressenter och europeiska skattebetalare kan bedöma huruvida avtalen har uppnått avsedda resultat. Kommissionen uppmanas att lämna uppgifter om effekterna av de handelsavtal som har ingåtts, med särskild tonvikt på SMF, skapandet av arbetstillfällen, mänskliga rättigheter och miljön, inbegripet i partnerländerna och att lägga fram ytterligare åtgärder för att säkerställa att MUL-länderna gynnas av vår handelspolitik.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport inför parlamentet om dubbel prissättning och annan praxis som orsakar en snedvridning av prissättningen hos en del av EU:s viktiga handelspartner, med särskilt fokus på energiresurser och som visar de ekonomiska följderna av sådan praxis på EU:s ekonomi och de åtgärder som kommissionen har vidtagit – på bilateral och multilateral nivå samt inom WTO – för att sätta stopp för sådan praxis. Kommissionen uppmanas att göra sitt yttersta för att få ett slut på dubbel prissättning och annan praxis som orsakar en snedvridning av prissättningen inom ramen för handelsförbindelserna med alla sina handelspartner.

Främjande av världshandeln via en multilateral strategi inom WTO

41. Europaparlamentet framhåller att det multilaterala handelssystemet som företräds av WTO fortsatt är det bästa alternativet för ett öppet, rättvist och regelbaserat system som iakttar och balanserar dess medlemmars varierande intressen. Parlamentet upprepar att man är en ivrig förespråkare för en multilateral agenda. Parlamentet välkomnar att förhandlingarna om avtalet om förenklade handelsprocedurer har avslutats, vilket kommer att bidra till att tullförfarandena i många länder förenklas och moderniseras, vilket i sin tur gör det enklare att integrera utvecklingsländer i det globala handelssystemet. Parlamentet uppmanar samtliga parter att genomföra avtalet på ett snabbt och regelrätt sätt.

42. Europaparlamentet noterar att man nådde begränsade framgångar under den tionde ministerkonferensen i Nairobi 2015. Parlamentet inser vilka skillnader det finns mellan WTO:s medlemmar när det gäller hur man ska gå vidare efter Doharundan, bl.a. när det gäller behovet av att finna nya angreppssätt för att komma till rätta med olösta frågor med tanke på de olika intressena inom utvecklingsländer och mellan MUL-länder, samtidigt som större ansvar läggs på tillväxtekonomierna för att avsluta Doha-rundan. I detta sammanhang välkomnar parlamentet också EU:s åtagande på 400 miljoner euro som finansieringsmål under fem års tid för att stödja utvecklingsländer, särskilt MUL-länderna, i deras ansträngningar att genomföra avtalet om förenklade handelsprocedurer. Parlamentet välkomnar vissa av WTO-medlemmarnas intresse för att börja ta sig an nya förhandlingsområden, exempelvis men inte begränsat till investeringar, statliga företag, konkurrens och digital handel. Resultaten från den tionde ministerkonferensen i Nairobi utgör ett tillfälle att blåsa nytt liv i WTO:s förhandlingsfunktion. Kommissionen uppmanas enträget att ta initiativ till att reformera och förstärka WTO, också genom att stärka samarbetet med ILO och andra FN-byråer som verkar för mänskliga rättigheter och

Tisdagen den 5 juli 2016

miljö, i syfte att säkerställa större delaktighet, effektivitet, transparens och redovisningsskyldighet. Parlamentet påminner om den centrala roll som strategin för handelsrelaterat bistånd (Aid for Trade) har för handelsrelaterad kapacitetsuppbyggnad och tekniskt bistånd till utvecklingsländer och MUL-länder. Parlamentet uppmanar i detta avseende EU och dess medlemsstater att åta sig att öka det handelsrelaterade biståndet så att utvecklingsländerna får ta större del av mervärdet i globala värdekedjor. Kommissionen uppmanas att ta itu med frågorna om rättvis och etisk handel vid den kommande översynen av strategin för handelsrelaterat bistånd.

43. Europaparlamentet anser att plurilaterala förhandlingar, företrädesvis inom WTO (såsom avtal om handel med informationsteknikprodukter (ITA), avtalet om miljöanpassade varor (EGA) och avtalet om handel med tjänster (TiSA)) erbjuder ett tillfälle att göra nya framsteg på WTO-nivå men endast genom att hålla en dörr öppen så att intresserade WTO-medlemmar kan ansluta sig. Parlamentet är fast övertygat om att dessa avtal, där så är möjligt, måste ha tillräckligt högt ställda mål för att kunna tillämpas på alla WTO-medlemmar enligt principen om mest gynnad nation och bör fungera som byggstenar för framtida multilaterala avtal. Handelspolitik bör även användas som ett verktyg för att öka miljöanpassade produkters konkurrenskraft, både när det gäller användning och produktionsmetoder. Parlamentet betonar hur viktigt det är att multilateralisera initiativet "gröna varor", och att överväga huruvida handelsavtal skulle kunna ge företräde åt verkligt miljöanpassade varor. Parlamentet betonar att TiSA skulle kunna vara en möjlighet att göra nya framsteg om handel med tjänster på WTO-nivå.

44. Europaparlamentet efterlyser en starkt och effektiv parlamentarisk dimension inom WTO för att öka transparensen i organisationen och stärka den globala handelspolitikens legitimitet. Parlamentet uppmanar WTO att till fullo utnyttja den parlamentariska WTO-konferensen så att parlamentarikerna har tillgång till all information de behöver för att på ett effektivt sätt fylla sin tillsynsfunktion och på ett meningsfullt sätt bidra till handelspolitiken.

Ett skräddarsytt angreppssätt för framtida FTA-förhandlingar

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, på ett balanserat sätt och med vederbörlig respekt för ömsesidighet och ömsesidiga fördelar, fokusera på att slutföra de pågående handelsförhandlingarna, och att utvärdera de möjliga sammantagna effekterna, särskilt vad gäller känsliga produkter som omfattas av kvoter eller liberaliseringar inom ramarna för de pågående förhandlingarna eller avtal som redan har slutits. Parlamentet begär att de faktiska och potentiella effekterna av de genomförda handelsavtalen bedöms och kommuniceras på ett bättre sätt, i syfte att hitta en lämplig balans mellan skyddet av känsliga jordbrukssektorer och främjandet av EU:s offensiva intressen såsom en av de största livsmedelsexportörerna, bland annat genom att planera för lämpliga övergångsperioder och kvoter för de känsligaste produkterna, och i vissa fall undantag för dessa. Parlamentet påminner kommissionen om att utföra sonderingsförfaranden och opartiska och förutsättningslösa förhandsbedömningar av hållbarheten, med beaktande av unionens intressen innan förhandlingsmandat utformas.

46. Europaparlamentet anser det vara viktigt att först och främst se till att de handelsförhandlingar som framgångsrikt har slutförts så snabbt som möjligt ratificeras. Parlamentet efterlyser särskilt avtal med Kanada och Singapore så att två stora marknader som kommer att vara centrala i framtiden för företagen i EU öppnas. Parlamentet efterlyser en informerad debatt i hela EU under de politiska diskussionerna.

47. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att i alla EU-handelsförhandlingar driva känsliga och offensiva intressen som att främja investeringar, avlägsna icke-tariffära handelshinder, erkänna och skydda geografiska beteckningar och arbetstagarrättigheter, förbättra tillgången till offentlig upphandling (i synnerhet i samband med de pågående samtalen om det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP) och frihandelsavtalet mellan EU och Japan), säkerställa anständiga kvalitetsjobb, integrera SMF i de globala värdekedjorna, exkludera offentliga och audiovisuella tjänster och rättsligt säkra rätten att reglera när förhandlingarna om frihandelsavtal utgör en del av ambitiösa, balanserade och heltäckande paket.

48. Europaparlamentet insisterar på att handelsförhandlingar måste följa en skräddarsydd regional handelsstrategi och att fullständig förenlighet med regional integration garanteras, särskilt inom Asien, Afrika och Latinamerika som kommissionen har identifierat som avgörande regioner för EU:s ekonomiska intressen, utan att förbise den nyckelroll som EU-USA spelar som strategiskt partnerskap. Kommissionen uppmanas att omedelbart inleda förhandlingar om ett

Tisdagen den 5 juli 2016

investeringsavtal med Taiwan. Parlamentet påminner om att EU och Latinamerika är naturliga allierade med en sammanlagd befolkning på en miljard människor som genererar en fjärdedel av världens BNP. Detta partnerskaps potential har inte tagits till vara tillräckligt. Parlamentet välkomnar att kommissionens nya handels- och investeringsstrategi har ett tydligt fokus på Latinamerika. Kommissionen uppmanas att dra fördel av den nuvarande dynamiken i Mercosurländerna för att uppnå ett heltäckande, balanserat och ambitiöst avtal. Parlamentet stöder moderniseringen av avtalen med Mexiko och Chile. Parlamentet begär att ytterligare impulser ges till att förhandla fram FTA med både Australien och Nya Zeeland och påminner om vikten av att utveckla EU:s handelsrelationer med Indien, med tanke på den stora potentialen på denna marknad. Kommissionen uppmanas att blåsa nytt liv i förhandlingarna med Malaysia och inleda förhandlingar med Indonesien så snart som möjligt efter slutförandet av förberedande diskussioner om ett övergripande ekonomiskt partnerskap.

49. Med tanke på rådande utmaningar betonar Europaparlamentet att särskild uppmärksamhet bör ägnas ramarna efter Cotonou-avtalet, med betoning på kopplingarna med människorättsklausulerna i avtalen om ekonomiskt partnerskap, avseende stöd till upprättandet av ett kontinentalt frihandelsområde som främjar stabilitet, regional integration, lokal tillväxt, sysselsättning och innovation. Parlamentet påminner om behovet för EU att säkerställa stabilitet i dess östra och södra grannskap och efterlyser större handelsrelaterad och ekonomisk integration som skulle åstadkomma ett fullständigt, snabbt och korrekt genomförande av DCFTA-avtalen med Ukraina, Georgien, Moldavien och konkreta framsteg med Tunisien, Marocko och Jordanien.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut involvera nationella företag i alla stadier av handelsförhandlingarna, också genom att inleda samråd med nationella organisationer, parallellt med samråden med EU:s paraplyorganisationer, och att låta den framförhandlade handelsavtalstexten åtföljas av en förteckning som tydligt anger resultaten av förhandlingarna för de olika sektorerna och skälen till de val som kommissionen gjort.

Motstånd mot att tillerkänna Kina marknadsekonomisk status och behovet av effektiva handelspolitiska skyddsåtgärder

51. Europaparlamentet betonar att ytterligare handelsliberalisering – vilket skulle kunna leda till illojala handelsmetoder och konkurrens mellan länder med alla möjliga slags icke-tariffära handelshinder, arbetstagar rättigheter och miljö- och folkhälsounormer – kräver att EU kan reagera ännu effektivare på illojala handelsmetoder och säkerställa lika spelregler. Handelspolitiska skyddsåtgärder måste förbli en nödvändig del av EU:s handelsstrategi och möjliggöra en förbättring av dess konkurrenskraft genom att återupprätta rättvisa konkurrensförhållanden om detta visar sig vara nödvändigt. Parlamentet påminner om att den nuvarande EU-lagstiftningen om handelspolitiska skyddsåtgärder är från 1995. Unionens system för handelspolitiska skyddsåtgärder måste skyndsamt moderniseras utan att de försvagas. EU:s lagstiftning om handelspolitiska skyddsåtgärder måste bli effektivare, mer tillgängliga för SMF och bättre anpassade till dagens utmaningar och handelsmönster, och dessutom måste transparensen och förutsebarheten förbättras. Parlamentet beklagar att förslaget om modernisering av de handelspolitiska skyddsåtgärderna är blockerat i rådet som inte har kunnat få fram någonting i denna viktiga lagstiftning. Parlamentet beklagar också att kommissionen i sitt meddelande *Handel för alla* över huvud taget inte nämner att de handelspolitiska skyddsåtgärderna behöver moderniseras. Rådet uppmanas att snarast bryta dödläget när det gäller att modernisera de handelspolitiska skyddsåtgärderna med utgångspunkt i parlamentets ståndpunkt, särskilt med tanke på att Kina nu kräver att få marknadsekonomisk status.

52. Europaparlamentet upprepar vikten av EU:s partnerskap med Kina, där fri och rättvis handel och investeringar spelar en viktig roll. Parlamentet är övertygat om att EU, till dess att Kina uppfyller alla fem EU-kriterier som krävs för att kvalificeras som marknadsekonomi, bör tillämpa en icke-standardiserad metod för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar av import från Kina när det gäller att fastställa prisjämförbarhet, i enlighet med och med full tillämpning av de delar av avsnitt 15 i protokollet om Kinas anslutning till WTO, som ger utrymme för tillämpning av en icke-standardiserad metod. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag i enlighet med denna princip och påminner om behovet av en nära samordning med andra WTO-partner i denna fråga.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte vidta några åtgärder utan att först göra en grundlig och heltäckande konsekvensbedömning som inbegriper alla tänkbara effekter och följder för sysselsättningen och den hållbara tillväxten inom alla EU:s sektorer samt de tänkbara effekterna och följderna för miljön.

Tisdagen den 5 juli 2016

Bättre överensstämmelse mellan EU:s handels- och industripolitik, och bättre skydd för immateriella rättigheter

54. Europaparlamentet anser att det måste göras mer för att på ett samlat sätt ta sig an den europeiska industrins behov, och att EU:s industrisektor alltför ofta uppmärksammas i mindre grad än tjänstesektorn. Handelspolitiken måste garantera lika spelregler för Europas industri, ge tillgång till nya och framväxande marknader och underlätta uppåtriktad konvergens för standarder samtidigt som dubbelcertifiering minskas. Kommissionen uppmanas att se till att det råder samstämdhet mellan EU:s handels- och industripolitik samt främja den europeiska industrins utveckling och konkurrenskraft, med särskilt beaktande av återindustrialiseringsstrategin.

55. Europaparlamentet betonar att ursprungsreglerna i hög grad avgör vilka industrier som vinner eller förlorar på EU:s frihandelsavtal. Parlamentet erkänner att ursprungsregler hittills inte har analyserats helt av parlamentet och uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om de ändringar på fyrsiffrig CN-nivå som kommissionen har gjort under de senaste tio åren av sin valda FTA-standardförhandlingsposition om ursprungsregler och förklara skälen till ändringarna.

56. Europaparlamentet anser att överlevnaden för hela sektorer av Europas industri äventyras när de immateriella rättigheterna faktiskt inte skyddas. Varumärkesförfalskning leder till förlust av arbetstillfällen och underminerar innovationen. Parlamentet upprepar att adekvat skydd av de immateriella rättigheterna och en effektiv tillämpning av detta skydd är grunden för en global ekonomi. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att i frihandelsavtal och inom WTO förstärka skyddet av de immateriella rättigheterna och tillämpningen av detta skydd, och att samarbeta med partner för att bekämpa bedrägerier. Parlamentet stöder kommissionens mål att skydda hela spektrumet av immateriella rättigheter, inklusive patent, varumärken, copyright, design, geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar samt läkemedel.

Öppnandet av nya marknadsmöjligheter för EU:s tjänsteleverantörer och erkännandet av yrkeskvalifikationer som en grundläggande del i EU:s handelsstrategi

57. Europaparlamentet påminner om att EU har en ledande roll i tjänstesektorn. Öppnandet av nya marknadsmöjligheter måste vara en väsentlig del av EU:s internationella handelsstrategi. Parlamentet betonar att det är ytterst viktigt att ta med tjänster i handelsavtalen, eftersom det ger europeiska företag och inhemsk personal möjligheter samtidigt som det också, i enlighet med artiklarna 14 och 106 i EUF-fördraget och protokoll 26, utesluter nuvarande och framtida tjänster av allmänt intresse och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse från tillämpningsområdet för alla avtal, oavsett om de är offentligt eller privat finansierade. Parlamentet begär att kommissionen ska främja och inkludera erkännande av yrkeskvalifikationer i handelsavtal och därmed öppna upp nya möjligheter för europeiska företag och anställda. Parlamentet begär särskilt att ett införlivande av vissa fördelar från IKT-direktivet i handels- och investeringsavtal övervägs, i utbyte mot sådana erkännanden.

58. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning att tillfällig flytt av personal har blivit en nödvändighet för att utvidga företagens verksamhet internationellt och att detta förblir ett av EU:s offensiva intressen. Ett kapitel om arbetstagares rörlighet bör ingå i alla EU:s handels- och investeringsavtal. Parlamentet påminner dock om att Gats-åtagandena gällande leveranssätt 4 bara får gälla rörlighet för högkvalificerade personer (såsom personer med universitetsexamen eller motsvarande masterutbildning eller med en ledande ställning) för särskilda ändamål, för en begränsad tid och under exakt angivna villkor som fastställs i nationell lagstiftning i det land där tjänsten utförs och i ett avtal som respekterar sådan nationell lagstiftning i enlighet med artikel 16 i tjänstedirektivet, samtidigt som det garanteras att inget kommer att hindra EU och dess medlemsstater från att vidhålla och förbättra arbetsrättsnormer och kollektivavtal.

59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att utnyttja handelspolitiken för att ta itu med nya former av digital protektionism och för att utforma bestämmelser för e-handel och gränsöverskridande dataströmmar i överensstämmelse med EU:s uppgiftsskyddslagstiftning och privaträtt och för att skydda de grundläggande rättigheterna. Parlamentet anser att mer behöver göras för att skapa ett klimat som är förmånligt för e-handel och entreprenörskap inom EU som minskar monopol och missbruk av monopolsituationer på telekommarknaden, praxis med geografisk blockering och konkreta överklagandemöjligheter. Det är mycket viktigt att kunna garantera regleringssamarbete, färre bedrägerier online, ömsesidigt erkännande och harmonisering av standarder inom den digitala sektorn. Kommissionen uppmanas att

Tisdagen den 5 juli 2016

lägga fram en ny modell för kapitlen om e-handel som skulle undanta existerande och alla framtida EU-regelverk för dataskydd från alla handelsförhandlingar, i syfte att säkerställa datautbyte med fullständig respekt för de bestämmelser om uppgiftsskydd som gäller i den registrerades ursprungsland. Parlamentet efterlyser mer samarbete mellan de verkställande aktörerna, särskilt vad gäller otillbörliga affärsmetoder på internet.

Den digitala ekonomins stora betydelse för framtidens världshandel

60. Europaparlamentet noterar den digitala ekonomins växande och framtida betydelse, inte bara i Europa utan i hela världen, med uppskattningsvis 3,3 miljarder internetanvändare globalt sett, vilket motsvarar 40 % av världens befolkning. Trender såsom molntjänster, mobila webbtjänster, smarta nät och sociala medier håller på att skapa ett radikalt förändrat affärslandskap. Parlamentet betonar att EU:s handelspolitik måste hålla jämna steg med digitala och tekniska trender.

61. Europaparlamentet begär att kommissionen tillsammans med WTO-partner dels ska upprätta en arbetsgrupp för digital handel inom WTO som bör ha i uppgift att i detalj utreda det nuvarande regelverkets lämplighet för elektronisk handel genom att granska specifika rekommendationer, förtydliganden och ändringar, dels överväga att upprätta ett nytt regelverk för förenklade handelsprocedurer på tjänsteområdet som bygger på god praxis från tillämpningen av avtalet om förenklade handelsprocedurer.

Stöd åt kommissionen i dess kamp mot korruption

62. Europaparlamentet är medvetet om att införandet av bestämmelser om finansiella tjänster i handelsavtal har skapat oro för potentiellt negativa konsekvenser i form av penningtvätt, skatteundandragande och skatteflykt. Kommissionen uppmanas att bekämpa korruption såsom ett väsentligt icke-tariffärt handelshinder i både de utvecklade länderna och utvecklingsländerna. Handels- och investeringsavtal erbjuder en bra möjlighet att öka samarbetet i kampen mot korruption, penningtvätt, skattebedrägerier och skatteundandragande. Åtaganden grundade på internationella standarder, landsspecifika rapporteringskrav och ett automatiskt informationsutbyte bör inkluderas i lämpliga internationella avtal för att ytterligare underbygga en liberalisering av finansiella tjänster.

63. Europaparlamentet anser att kopplingen mellan handels- och investeringsavtal och avtal om dubbelbeskattning har granskats alltför lite och uppmanar kommissionen att noggrant undersöka alla effekter som sådana verktyg kan få på varandra och på den bredare politiska samstämdheten i fråga om kampen mot skatteundandragande.

En framåtblickande handelspolitik som tar hänsyn till de små och medelstora företagens (SMF) behov

64. Europaparlamentet understryker att en framåtblickande handelspolitik i större utsträckning måste uppmärksamma mikroföretags och SMF:s särskilda behov och se till så att de fullt ut gynnas av handels- och investeringsavtal. Bara en liten del av Europas SMF kan identifiera och utnyttja de möjligheter som globalisering och handelsliberalisering erbjuder. Endast 13 % av Europas SMF har varit internationellt aktiva utanför EU, men SMF står redan för en tredjedel av EU:s export. Parlamentet stöder initiativ för att underlätta internationaliseringen av Europas SMF och poängterar därför fördelarna med ett SMF-kapital i alla framtida FTA. Nya vägar måste utforskas för att bättre kunna stödja SMF i deras försäljning av varor och tjänster utomlands. SMF behöver mer skraddarsytt stöd, med start i medlemsstaterna, enklare tillgång till användarvänlig onlineinformation om handelsåtgärder och specifika och tydliga vägledningar om de möjligheter och fördelar som varje tidigare eller framtida handelsavtal som sluts av EU innebär.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till SMF:s behov i handelsavtalens samtliga kapitel, inbegripet, men inte begränsat till, upprättande av onlinebaserade kontaktpunkter för SMF där de kan få information om relevant lagstiftning, vilket är ytterst viktigt i synnerhet för gränsöverskridande tjänsteleverantörer i samband med licensiering och andra administrativa krav. Dessa verktyg bör i tillämpliga fall omfatta nya möjligheter till marknadstillträde för SMF, särskilt upphandlingar med lågt värde. Parlamentet betonar att det är viktigt att minska handelskostnaderna för SMF genom att effektivisera tullförfarandena, minska de icke-tariffära hindren och regelbördan samt förenkla ursprungsreglerna. SMF kan spela en roll i att hjälpa kommissionen med utformningen av dessa verktyg, för att se till

Tisdagen den 5 juli 2016

att handelsavtal uppfyller deras behov. Kommissionen uppmanas att vidhålla en nära dialog med företrädare för SMF i alla skeden av handelsförhandlingar.

66. Europaparlamentet betonar att det är avgörande att ge SMF snabbare tillgång till antidumpningsförfaranden för att skydda dem mot otillbörliga handelsmetoder. Parlamentet understryker behovet av en reform av WTO:s multilaterala ramar för att bättre involvera SMF och för att garantera en snabbare lösning av tvister.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera och förbättra existerande verktyg för subsidiaritet, undvikande av dubbelarbete och komplementaritet, i relation till respektive medlemsstats program och europeiskt mervärde, innan man utvecklar ytterligare separata åtgärder för att stödja internationaliseringen av SMF. Kommissionen bör lämna in en oberoende bedömning av alla pågående program till parlamentet.

Investeringar

68. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är med inkommande och utgående investeringar för EU:s ekonomi och att EU:s företag behöver vara skyddade när de investerar på tredjeländers marknader. Parlamentet uppskattar kommissionens insatser när det gäller det nya systemet för investeringsdomstolar. Parlamentet betonar behovet av ytterligare diskussioner med intressenter och parlamentet om dessa investeringsdomstolar. Systemet måste vara förenligt med EU:s rättssystem, särskilt EU-domstolarnas behörighet, och mer specifikt EU:s konkurrensbestämmelser. Parlamentet delar ambitionen att på medellång sikt inrätta en multilateral lösning för investeringstvister. Parlamentet beklagar att förslaget om ett system för investeringsdomstolar inte innehåller en bestämmelse om investerares skyldigheter.

69. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att följa de rekommendationer om att stimulera mer ansvarsfulla, transparenta och befogade investeringar som ingår i Unctads heltäckande investeringspolitiska ram för hållbar utveckling.

70. Europaparlamentet noterar kravet i kommissionens investeringsplan för Europa att få fart på investeringar inom EU, och anser att handelsstrategier är ett viktigt medel för att uppnå detta mål. Parlamentet noterar att Europeiska fonden för strategiska investeringar saknar en extern dimension. Kommissionen uppmanas att endast överväga inrättandet av en extern dimension efter en noggrann analys av fondens resultat och en granskning av dess nytta, med tanke på att lån erbjuds av Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och insatserna inom ramen för Europeiska utvecklingsfonden. Parlamentet betonar att dessa fonder måste bidra till hållbar utveckling och anständiga jobb, tackla fattigdomen och lindra de bakomliggande orsakerna till migration.

71. Parlamentet påminner om behovet att öka transparensen och ansvarsskyldigheten för institutioner för utvecklingsfinansiering och offentlig-privata partnerskap för att på ändamålsenligt sätt spåra och kontrollera penningflödena, skuldållbarheten och mervärdet för den hållbara utvecklingen i deras projekt.

Handel och jordbruk

72. Europaparlamentet framhåller att Europas höga standarder när det gäller miljö, livsmedels säkerhet, djurs välbefinnande och sociala förhållanden är ytterst viktiga för EU-medborgarna, särskilt i fråga om offentlig moral och informerade konsumentval, och anser att handelsavtal bör främja rättvis konkurrens för att säkerställa att EU-jordbrukare drar full nytta av tullmedgivanden och inte missgynnas ekonomiskt jämfört med deras motparter i tredjeländer. Parlamentet understryker behovet av att garantera att EU:s standarder för livsmedels säkerhet och djurens välbefinnande skyddas genom upprätthållande av försiktighetsprincipen, hållbart jordbruk och en hög nivå på spårbarhet och produktmärkning och genom att säkerställa att all import uppfyller tillämplig EU-lag. Det råder stora skillnader i standarderna för djurens välbefinnande internationellt. Parlamentet understryker behovet av att reglera exporten av levande produktionsdjur i enlighet med existerande EU-lag och de standarder som fastställts av Världspanningssystemet för djurhälsa (OIE).

73. Europaparlamentet anser att det med hänsyn till den aktuella jordbrukskrisen är av avgörande betydelse att öppna nya marknader för EU:s jordbruksprodukter, såsom mejeriprodukter, kött samt frukt och grönsaker. Parlamentet betonar vikten av en kartläggning av nya avsättningsmöjligheter med hög köppotential.

Tisdagen den 5 juli 2016

74. Europaparlamentet anser att man måste stärka jordbrukets mervärde och genomföra marknadsföringskampanjer i syfte att öppna nya marknader. Parlamentet understryker framför allt att det är mycket viktigt att stärka de europeiska kvalitetsordningarna, eftersom de säkerställer det bästa möjliga varumärket för europeiska produkter på världsmarknaden, vilket indirekt är till nytta för hela det europeiska jordbruket.

75. Europaparlamentet insisterar på att man måste stärka importkontrollerna vid gränserna liksom de kontroller som kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor gör av produktionsvillkoren och saluföringen i de länder som exporterar till EU så att förenlighet med unionsregler kan säkerställas.

76. Europaparlamentet framhåller vikten av framsteg på området för sanitära, fytosanitära och andra icke-tariffära hinder mot handel på jordbruksområdet, inom alla frihandelsförhandlingar, särskilt vad gäller de "absoluta gränser" som EU fastställer när det gäller sådana aspekter som kan inverka på konsumenternas hälsa.

77. Europaparlamentet påminner om den betydelse som geografiska beteckningar har vid marknadsföring av traditionella europeiska livsmedel från jordbruket, genom att skydda dem från skadliga försök att åka snålskjuts på deras rykte, garantera konsumenternas rättigheter och medvetna val och skydda producenter på landsbygden och jordbrukare, särskilt SMF. Parlamentet konstaterar att skydd och erkännande av geografiska ursprungs-beteckningar i tredjeländer kan vara av stort värde för hela EU:s jordbruks- och livsmedelssektor, och anser att skyddsåtgärder och insatser för att motverka förfälskningar bör ingå i alla handelsavtal.

Bättre tillgång till offentliga kontrakt för europeiska ekonomiska aktörer

78. Europaparlamentet vill eliminera skillnaderna mellan EU och andra handelspartner när det gäller hur öppna marknaderna för offentlig upphandling är. Kommissionen uppmanas att anstränga sig ännu mer för att försöka få till stånd en ambitiös och mer ömsesidig öppning av internationella marknader för offentlig upphandling, samtidigt som undantag garanteras för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och det säkerställs att stater är fortsatt fria att anta sociala och miljömässiga standarder, såsom det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet för sina upphandlingsförfaranden. Europeiska ekonomiska aktörer, både storföretag och SMF, behöver få bättre tillgång till offentliga kontrakt i tredjeländer genom instrument såsom Small Business Act och elimineringen av den nuvarande nivån på asymmetrierna. Parlamentet påminner här om att EU är en av de öppnaste marknaderna för offentlig upphandling bland alla WTO-medlemmar.

79. Europaparlamentet noterar kommissionens ändrade förslag till förordning om tillträdet för varor och tjänster från tredjeländer till unionens inre marknad för offentlig upphandling, som är ett viktigt redskap för att kunna garantera lika spelregler när det gäller tredjeländers marknadstillträde, och beklagar djupt att medlemsstaternas regeringar har försinkat det ursprungliga förslaget. Kommissionen uppmanas att säkra positiv ömsesidighet i tillträdet till marknader för offentlig upphandling med alla handelspartner.

Lika tillgång till resurser för sund konkurrens på världsmarknaden

80. Europaparlamentet betonar att naturresurser är begränsade och bör användas på ett ekonomiskt och miljömässigt hållbart sätt där återvinning prioriteras. Parlamentet konstaterar att utvecklingsländer och särskilt MUL-länder är mycket beroende av naturresurser. Parlamentet påminner om att Europas handelspolitik måste gå i riktning mot en konsekvent, hållbar, heltäckande och tvärpolitisk strategi för råvaror, vilket parlamentet redan har uttryckt i sitt betänkande *En ny handelspolitik för Europa* i samband med Europa 2020-strategin.

81. Europaparlamentet framhåller behovet av att växla om till en koldioxidnsål ekonomi, och uppmanar därför kommissionen att stärka samarbetet om forsknings-, utvecklings- och innovationsaktiviteter på energiområdet som att främja diversifieringen av energileverantörer, energiförsörjningsvägar och energikällor genom att hitta nya energihandelspartner, för att på så sätt skapa större konkurrens och ge EU:s energikonsumenter lägre priser. Parlamentet understryker att utvecklingen av förnybara energikällor och främjandet av energieffektivitet är avgörande för att öka energitryggheten och minska importberoendet. Parlamentet framhäver hur viktigt det är att frihandelsavtal innehåller bestämmelser som syftar till att upprätta partnerskap på området för hållbar energi och att utöka det tekniska samarbetet, i synnerhet på området för förnybara energikällor och energieffektivitet och energisäkerhetsmekanismer, och till att förebygga koldioxidläckor för att uppfylla målen enligt COP21.

Tisdagen den 5 juli 2016

Kampen mot olaglig handel med vilda djur och växter och produkter från vilda djur och växter

82. Europaparlamentet ser fortfarande mycket allvarligt på den senaste tidens stora ökning av brottslighet avseende vilda djur och växter och den därmed förknippade olagliga handeln, som inte bara har en förödande inverkan på den biologiska mångfalden och antalet arter utan även utgör ett tydligt och faktiskt hot mot försörjningsvägar och lokala ekonomier, särskilt i utvecklingsländer. Parlamentet välkomnar EU:s åtagande att eliminera den olagliga handeln med vilda djur och växter som en del av EU:s svar på FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling, särskilt mål nr 15 för hållbar utveckling där det konstateras att det inte bara finns ett behov av att få ett slut på tjuvjakt och handel med skyddade djur- och växtarter utan även att ta itu med både efterfrågan på och utbudet av olagliga produkter från vilda djur och växter. Parlamentet förväntar sig i detta sammanhang att kommissionen, efter en period med reflektion som omfattar samråd med parlamentet och medlemsstaterna, kommer att överväga vilket som är det bästa sättet att införliva bestämmelser om olaglig handel med vilda djur och växter i EU:s alla framtida handelsavtal.

Bättre tullsamarbete och kampen mot olaglig handel vid EU:s gränser

83. Europaparlamentet betonar att bättre harmoniserade och effektivare tullförfaranden inom och utanför Europa bidrar till att underlätta handeln, uppfylla respektive avtal om förenklade handelsprocedurer, och även bidrar till att förebygga förfälskningar och olagliga och falska varor som, när de införs på den inre marknaden, undergräver EU:s ekonomiska tillväxt och utsätter de EU-konsumenterna för allvarliga risker. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att förbättra samarbetet mellan tullmyndigheterna. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas än en gång att inrätta en gemensam EU-tulltjänst för en effektivare tillämpning av tullbestämmelser och tullförfaranden inom EU:s tullområde.

84. Europaparlamentet understryker att kommissionen vid förhandlingar om handelsavtal bör sträva efter att förmå handelspartner att upprätta gemensamma kontaktpunkter för tullfrågor och gränsbestämmelser, som vid behov kan kompletteras av stöd till kapacitetsbyggande för handelsfonder.

85. Europaparlamentet betonar att det krävs adekvat kommunikation och god samordning för att se till att avskaffande av tullavgifter åtföljs av lämpliga tekniska, institutionella och politiska åtgärder för att säkerställa en fortsatt säker handel.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga centrala resultatindikatorer som ska användas för att bedöma tullens resultat inom och utanför Europa. Det är beklagligt att det finns mycket få offentligt tillgängliga uppgifter. Det skulle vara värdefullt att öka kunskapen om hur tullar och andra gränskontroller löpande presterar, på hemmaplan liksom i våra handelspartnerländer, för att utbyta bästa praxis och samordna förenklade handelsprocedurer av särskilt intresse för de europeiska institutionerna – med tanke på bestämmelserna i artikel 13 i WTO:s avtal om förenklade handelsprocedurer.

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inleda en öppen diskussion om en möjlig överföring av tullmyndigheter från nationell nivå till EU-nivå.

Att leverera konkreta fördelar för konsumenter

88. Europaparlamentet erkänner att handelsavtal har potentialen att skapa stora fördelar för konsumenter, särskilt genom att öka konkurrensen, sänka priserna, leda till större urval och främja innovation. För att frigöra en sådan potential uppmanas kommissionen att i alla förhandlingar med kraftfullt verka för att begränsa tillämpningen av geografisk blockering, minska de internationella roamingavgifterna och stärka passagerares rättigheter.

89. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att stödja konsumenter när det gäller gränsöverskridande handel med varor och tjänster med tredjeländer, till exempel kontaktpunkter på nätet som erbjuder information eller rådgivning vid tvister.

90. Europaparlamentet insisterar på att konsumenterna måste ges korrekt information om särdragen hos de produkter som är föremål för handel.

Handel för alla: kompletterande politiska åtgärder i den öppna handeln och den investeringspolitik som behövs för att maximera vinsterna och minimera förlusterna

91. Europaparlamentet delar OECD:s syn att öppen handel och investeringspolitik kräver en uppsättning effektiva kompletterande politiska åtgärder för att maximera vinsterna och minimera förlusterna av handelsliberaliseringen för EU och för tredjeländers befolkningar och ekonomier. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att göra mycket mera för att komplettera den öppnade handeln med en uppsättning stödjande åtgärder för att garantera hållbar utveckling, t.ex. när

Tisdagen den 5 juli 2016

det gäller allmännyttiga tjänster och offentliga investeringar, utbildning och hälso- och sjukvård, aktiv arbetsmarknadspolitik, forskning och utveckling, utveckling av infrastruktur samt lämpliga bestämmelser för att garantera sociala och miljömässiga rättigheter.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en grundlig förhands- och efterhandsanalys på grundval av konsekvensanalyser för varje företag för sig och för regioner i fråga om alla relevanta handelsavtal och lagstiftningsdokument, för att förutse möjliga negativa effekter på arbetsmarknaden i EU och finna mer sofistikerade metoder för att introducera riskreducerande åtgärder och blåsa nytt liv i industrier och regioner som har halkat efter, i syfte att uppnå en rättvisare fördelning av handeln och säkerställa brett baserade vinster från denna. Parlamentet betonar att de europeiska struktur- och investeringsfonderna, särskilt Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden, kan spela en avgörande roll i detta sammanhang. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter skulle också kunna bli ett viktigt instrument om den reformerades och utformades så att den blir adekvat finansierad för att ge stöd till företag och producenter i EU som påverkas negativt av handelsrelaterade sanktioner gentemot tredjeländer och stöd till anställda i SMF som drabbas direkt av globaliseringseffekterna.

o

o o

93. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, Unctad och WTO.

Tisdagen den 5 juli 2016

P8_TA(2016)0300

Kampen mot människohandel i EU:s yttre förbindelser**Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2016 om kampen mot människohandel i EU:s yttre förbindelser (2015/2340(INI))**

(2018/C 101/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och alla relevanta internationella fördrag om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av konventionen om barnets rättigheter,
- med beaktande av det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi,
- med beaktande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (2000) och tillhörande protokoll, särskilt protokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn (2000) samt protokollet mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen (2000),
- med beaktande av FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar (1990),
- med beaktande av arbetet inom internationella människorättsmekanismer, däribland FN:s särskilda rapportör för människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn, samt andra relevanta FN-rapportörer, den allmänna återkommande utvärderingen och arbetet inom relevanta FN-organ för människorättsfördraget,
- med beaktande av rapporten från FN:s människorättsråds särskilda rapportör för människohandel, särskilt handel med kvinnor och barn (2014),
- med beaktande av FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrås globala rapport om människohandel (2014),
- med beaktande av FN:s lagstiftningsmodell mot människohandel, som syftar till att hjälpa länder att se över och ändra befintlig lagstiftning samt anta ny lagstiftning för att bekämpa människohandel (2009),
- med beaktande av de rekommenderade principer och riktlinjer avseende mänskliga rättigheter och människohandel som lades fram för Ekonomiska och sociala rådet som ett tillägg till rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (E/2002/68/Add. 1),
- med beaktande av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, som genomför FN:s ram *Skydda, respektera och åtgärda*,
- med beaktande av FN:s grundläggande principer om rätten till ett effektivt rättsmedel för offer för människohandel,
- med beaktande av Unicefs riktlinjer om skydd av barn som fallit offer för människohandel,
- med beaktande av ILO:s konvention nr 29 om tvångsarbete (1930), 2014 års protokoll till konventionen om tvångsarbete (1930), konvention nr 105 om avskaffande av tvångsarbete (1957) och rekommendation nr 203 om tvångsarbete (kompletterande åtgärder) (2014),

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av konvention nr 138 om minimiålder för tillträde till arbete (1973) och konvention nr 182 om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete (1999),
- med beaktande av ILO:s konvention nr 189 om anständiga arbetsvillkor för hushållsanställda (2011),
- med beaktande av ILO:s rapport *Profits and Poverty: The Economics of Forced Labour* (2014),
- med beaktande av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska sociala stadgan och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 5,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG av den 31 mars 2004 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för donation, tillvaratagande, kontroll, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler,
- med beaktande av det åtgärdsinriktade dokumentet om förstärkning av EU:s yttre dimension när det gäller åtgärder mot människohandel (2009) och de två genomföranderapporterna avseende detta (2011 och 2012),
- med beaktande av EU:s strategi för utrotande av människohandel (2012–2016),
- med beaktande av halvtidsrapporten om genomförandet av EU:s strategi för utrotande av människohandel (COM(2014)0635),
- med beaktande av det arbete som EU-samordnaren för kampen mot människohandel har uträttat,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015-2019),
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2014 och Europeiska unionens politik på området ⁽¹⁾,
- med beaktande av ramen för EU:s verksamhet för jämställdhet och medinflytande för kvinnor i EU:s yttre förbindelser 2016–2020,
- med beaktande av Europols lägesrapport från februari 2016 om människohandel i EU (*Trafficking in human beings in the EU*),
- med beaktande av den övergripande strategin för migration och rörlighet,
- med beaktande av den europeiska migrationsagendan av den 13 maj 2015,
- med beaktande av handlingsplanen från toppmötet i Valletta i november 2015,
- med beaktande av Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel (2005),
- med beaktande av den senaste allmänna rapporten om verksamheten inom Europarådets expertgrupp för åtgärder mot människohandel (Greta), där man beskriver genomförandet av Europarådets konvention om bekämpande av människohandel (2014),

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0470.

Tisdagen den 5 juli 2016

- med beaktande av Europarådets konvention mot olaglig handel med mänskliga organ, vilken sedan mars 2015 stått öppen för undertecknande,
- med beaktande av konventionen om skydd av mänskliga rättigheter och mänsklig värdighet vid biologisk och medicinsk tillämpning; konventionen om mänskliga rättigheter och biomedicin.
- med beaktande av Istanbuldeklarationen om organhandel och transplantationsturism (2008),
- med beaktande av OSSE:s riktlinjer för mänskliga rättigheter i samband med återvändandeförfaranden för offer för människohandel (2014),
- med beaktande av rapporten från den mellanstatliga arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) (2011),
- med beaktande av Haagkonventionen om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner,
- med beaktande av rapporten från Internationella organisationen för migration (IOM) om insatser för att förhindra människohandel och bistå utsatta migranter (2012),
- med beaktande av IOM:s rapport om åtgärder mot människohandel och utnyttjande av människor i kristider (2015),
- med beaktande av Aseans konvention mot handel med människor, särskilt kvinnor och barn (2015),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0205/2016), och av följande skäl:
 - A. Människohandeln, som är en del av den organiserade brottsligheten, hör till de värsta brotten mot de mänskliga rättigheterna, eftersom den omvandlar människor till varor, djupt och långvarigt kränker offrets värdighet, integritet och rättigheter och påverkar hela familjer och samhällen samt innebär att människor i sårbara situationer – t.ex. fattiga eller personer i utanförskap – utnyttjas avsiktligt.
 - B. Människohandel definieras av FN (Palermoprotokollet) som rekrytering, transport, överföring, hysande eller mottagande av personer genom hot om eller användning av våld eller andra former av tvång, bortförande, bedrägeri, vilseledande, maktmissbruk eller missbruk av en persons utsatta situation eller genom givande eller mottagande av betalning eller förmåner för att erhålla samtycke från en person som har kontroll över en annan person i syfte att utnyttja denna person. Utnyttjande omfattar åtminstone andras påtvingade prostitution eller andra former av sexuellt utnyttjande, tvångsarbete eller tvångstjänster, slaveri eller slaveriliknande förhållanden, inbegripet barnslaveri med syftet att rekrytera barnsoldater, skapa trældom eller avlägsna organ. Detta är en avskyvärd metod, framför allt i fall där människor utsätter barn för värsta möjliga form av utnyttjande.
 - C. I artikel 2a i det fakultativa protokollet till FN:s konvention om barnets rättigheter om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi definieras termen "handel med barn" som varje handling eller transaktion genom vilken ett barn överförs av en person eller grupp av personer till en annan person eller grupp mot betalning eller någon annan kompensation.
 - D. Enligt den globala rapporten om människohandel (2014) från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) är 70 procent av det totala antalet registrerade offer kvinnor och flickor. Kvinnor utgör 79 procent av de registrerade offren för sexuellt utnyttjande, som i sin tur utgör 53 procent av de registrerade formerna av utnyttjande globalt. Män utgör 83 procent av de registrerade offren för tvångsarbete, som i sin tur utgör 40 procent av de registrerade formerna av utnyttjande globalt.

Tisdagen den 5 juli 2016

- E. Komplexa och sinsemellan relaterade faktorer, såsom systematisk och strukturell diskriminering, brott mot de mänskliga rättigheterna, fattigdom, ojämlikhet, korruption, våldsamma konflikter, konfiskering av mark, brist på utbildning, arbetslöshet och dysfunktionella system för arbetskraftsmigration, gör människor mer sårbara för utnyttjande och missbruk eftersom de har färre alternativ och resurser. I EU:s strategi för utrotande av människohandel 2012–2016 anges våld mot kvinnor som en bakomliggande orsak till människohandel.
- F. Människohandeln är ett könsrelaterat brott. Kvinnor och flickor utgör en stor procentandel av offren även för andra former av människohandel, såsom tvångsutnyttjande inom hushålls-, omsorgs-, tillverknings-, livsmedels- och städsektorn samt andra sektorer.
- G. Människohandeln är en av de mest lönsamma formerna av organiserad brottslighet i världen jämsides med den olagliga narkotika- och vapenhandeln. Enligt ILO:s senaste uppskattningar uppgår den årliga olagliga avkastningen från tvångsarbete, inbegripet genom penningtvätt, till omkring 150 miljarder US-dollar. Uppskattningsvis 90 procent av offren utnyttjas i den privata ekonomin och två tredjedelar av avkastningen kommer från kommersiellt sexuellt utnyttjande, vilket gör detta till den mest lukrativa formen av utnyttjande.
- H. Människohandeln måste förstås med utgångspunkt såväl i efterfrågan som i avkastningen, eftersom utnyttjandet av kvinnor för i synnerhet sexuella tjänster bygger på att det finns en efterfrågan av sådana tjänster och på att verksamheten ger avkastning.
- I. Det otillräckliga genomförandet av rättsramen mot människohandel på nationell nivå och avsaknaden av motsvarande rättsram i tredjeländer är ett av de mest betydande hindren för att bekämpa människohandel.
- J. Tillgången till rättslig prövning för offer för människohandel varierar från problematisk till att helt nekas. Korruption och bristande kapacitet förblir ett stort problem för polisen och rättsliga organisationer i många länder.
- K. Enligt Europol innebär den alltmer utbredda tillgången till internet runt om i världen en möjlighet för människohandeln att i allt högre grad utvecklas via internet. Detta uppmuntrar till nya former av rekrytering och utnyttjande av offren.
- L. Det finns en koppling mellan smuggling av migranter och människohandel. Smugglingsnätverken använder sig bland annat av internet för att annonsera sina tjänster för potentiella migranter.
- M. Människohandel och människosmuggling är tyvärr inte en övergående företeelse och kan till och med komma att öka under de kommande åren, eftersom konfliktområden, förtryckande regimer samt ekonomiska situationer runtom i världen utgör en grogrund för människohandlares och människosmugglares kriminella verksamhet.
- N. Olagliga migrationsströmmar ökar risken för människohandel eftersom irreguljära migranter – på grund av sin utsatthet och att de befinner sig i en irreguljär situation – löper särskilt stor risk att falla offer för människohandel. Bland dessa migranter är ensamkommande barn, som utgör en stor del av de migranter som anländer till EU, en målgrupp för människohandelnätverken.
- O. Människohandel är ett både regionalt och globalt problem som inte alltid är möjligt att lösa uteslutande på nationell nivå.
- P. Enligt de senaste uppgifterna i *Global Slavery Index* är ca 35,8 miljoner människor i världen fångna i olika former av modernt slaveri, vilket innebär att människohandeln är utbredd och rör alla delar av världen.
- Q. Tidigare och nya tendenser inom människohandeln antar olika former och varierar avsevärt mellan olika regioner och inom underregioner.

Tisdagen den 5 juli 2016

- R. Människohandel är inte en företeelse som är begränsad till länder som anses vara mindre utvecklade, utan det är också en företeelse som återfinns, i en mer dold form, i utvecklade länder.
- S. Enligt ILO står Asien-Stillhavsområdet för 56 procent av det uppskattade antalet offer för tvångsarbete globalt, inbegripet för sexuellt utnyttjande, vilket är den klart största andelen globalt.
- T. Uppskattningsvis 300 000 barn är involverade i väpnade konflikter runtom i världen. I Afrika är handeln med barn för rekrytering av barnsoldater den mest omfattande i världen.
- U. I Nordafrika och Mellanöstern är 95 procent av de registrerade offren vuxna människor. Länderna i Mellanöstern är i första hand destinationsländer för migrerande arbetstagare, där det sponsringssystem som kallas kafala binder arbetstagarna till en viss arbetsgivare och skapar förhållanden som leder till övergrepp och utnyttjande. Ibland går detta så långt som till tvångsarbete.
- V. I länderna i EU:s östra grannskap är sexuellt utnyttjande den främsta orsaken till de fall av människohandel som rapporterats. Systematisk diskriminering och rasism leder till att både män och kvinnor i romska samhällen blir särskilt sårbara för människohandel med olika syften.
- W. Samarbete mellan medlemsstaterna, Europol och ursprungs- och transitländerna för de människor som fallit offer för människohandel är ett oundgängligt verktyg i kampen mot människohandelnätverken.
- X. EU har fastställt ett antal prioriterade länder och regioner för att ytterligare stärka och effektivisera samarbetet mot människohandel.
- Y. Kommissionen utsåg en EU-samordnare för kampen mot människohandel 2010 för att förbättra samordningen och konsekvensen mellan EU:s institutioner, byråer och medlemsstater samt tredjeländer och internationella aktörer.

Globala tendenser i människohandeln

1. Europaparlamentet fördömer och avvisar uttryckligen människohandeln, som är en växande industri för mänskligt lidande och som berör alla samhällen och ekonomier på ett genomgripande och varaktigt sätt.
2. Europaparlamentet understryker att människohandel är en modern form av slaveri och ett allvarligt brott som utgör en av de värsta formerna av brott mot de mänskliga rättigheterna och inte kan accepteras i ett samhälle som bygger på respekt för mänskliga rättigheter, inklusive jämställdhet. Människohandeln måste vidare ses ur ett helhetsperspektiv, och fokus bör inte ligga enbart på sexuellt utnyttjande utan även på tvångsarbete, organhandel, påtvingat tiggeri, tvångsgifte, barnsoldater och spädbarnshandel.
3. Europaparlamentet påminner om att människohandel är ett gränsöverskridande brott av global karaktär och att alla åtgärder för att bekämpa den bör ta hänsyn till bakomliggande orsaker och globala trender. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av konsekvens i EU:s inre och yttre politik för att bekämpa människohandel.
4. Europaparlamentet är medvetet om att människohandeln, som en del av den organiserade brottsligheten, förekommer både över gränser och inom inre gränser, vilket innebär att det krävs både kraftfulla inhemska lagar mot människohandel och samarbete mellan länder.
5. Europaparlamentet beklagar djupt att det fortsatt saknas lämplig lagstiftning för att kriminalisera och på ett verkningfullt sätt bekämpa människohandeln i många länder runtom i världen.
6. Europaparlamentet beklagar också djupt den stora luckan mellan den lagstiftning som finns tillgänglig och tillämpningen av denna, inbegripet å ena sidan begränsad eller obefintlig tillgång till rättslig prövning för offer, å andra sidan underlåtenhet att lagföra förövarna.

Tisdagen den 5 juli 2016

7. Europaparlamentet beklagar djupt att man identifierar långt färre offer än det antal som människohandeln enligt uppskattningarna drabbar, och att ytterst få fall dras inför rätta. Parlamentet är djupt oroat över att många offer för människohandel lämnas utan adekvat stöd, skydd och lämpliga åtgärder för att gottgöra kränkningar av deras grundläggande rättigheter.
8. Europaparlamentet påminner om att offer för människohandel ofta är "osynliga personer" i det land där de utnyttjas, att de upplever svårigheter på grund av kulturella och språkliga skillnader och att allt detta gör det ännu svårare för dem att avslöja de brott som de utsätts för. Parlamentet fördömer att dessa svårigheter är ännu större för särskilt utsatta kategorier bland offren, såsom kvinnor och barn.
9. Europaparlamentet betonar att efterfrågan på sexuella tjänster i utvecklade länder driver människohandeln från utvecklingsländer och försätter människor i en utsatt situation, särskilt kvinnor och flickor. Medlemsstaterna uppmanas att kriminalisera den medvetna användningen av tjänster som utförs av offer för människohandel.
10. Europaparlamentet påpekar att grupper som är organiserade på internationell nivå transporterar offer – antingen i lönnedom eller efter överenskommelse med offren, som luras av falska löften – till rikare regioner i synnerhet för sexhandel. Särskilt populära är de europeiska länder där det finns mer välbeställda kunder.
11. Europaparlamentet fördömer att över 10 000 ensamkommande flyktingbarn och migrantbarn, enligt ett pressmeddelande från Europol's stabschef, har försvunnit i Europa. Parlamentet uppmärksammar EU och medlemsstaterna på att många av dessa barn har blivit indragna i sexhandelnätverk, tiggeri, den olagliga och lukrativa organtransplantationsmarknaden eller slavhandel.
12. Europaparlamentet poängterar den avgörande åtskillnad som måste göras mellan begreppen människohandel och smuggling av migranter. Parlamentet konstaterar att smuggling också ingår bland verksamheterna hos de kriminella nätverken och den organiserade brottsligheten och kan leda till människohandel, men understryker att de två begreppen fordrar olika rättsliga och praktiska åtgärder och medför olika slags skyldigheter på statsnivå. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU och dess medlemsstater att utbilda personal med ansvar för mottagande och identifiering av migranter/asylsökande med hjälp av särskilda medvetandehöjande program inriktade på en korrekt åtskillnad mellan människosmuggling och människohandel, särskilt när det gäller identifiering och skydd av barn som fallit offer för människohandel och ensamkommande barn som riskerar att falla offer för människohandel.
13. Europaparlamentet påminner om att migranterna har samtyckt till smuglingen, som slutar med ankomsten till deras destination, till skillnad från offer för människohandel, som utnyttjas genom tvång, bedrägerier och övergrepp utan att ha någon möjlighet att samtycka. Parlamentet understryker att de två företeelserna även kan överlappa varandra på grund av risken för att kriminella grupper som smugglar flyktingar och andra migranter in i EU tvingar dem till utnyttjande som offer för människohandel, i synnerhet ensamkommande barn och ensamresande kvinnor. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att uppmärksamma denna överlappning under polisarbete, det rättsliga samarbetet och den rättsvärdande verksamheten.
14. Europaparlamentet påpekar att internet och sociala nätverk i allt större utsträckning används av kriminella nätverk för att rekrytera och utnyttja offer. Parlamentet uppmanar därför EU och medlemsstaterna att, inom ramen för sina insatser för att bekämpa människohandel, göra tillräckliga investeringar i teknik och expertis för att identifiera, spåra och bekämpa kriminella nätverks missbruk av internet, både för att rekrytera offer och för att erbjuda tjänster vars syfte är att utnyttja offer.
15. Europaparlamentet erkänner betydelsen av informations- och kommunikationsteknik och den roll som denna spelar för människohandeln, och inser att tekniken används för att förenkla rekryteringen och utnyttjandet av offren, men även kan användas som ett verktyg för att förhindra människohandel. Parlamentet anser att mer forskning bör fokusera på den roll som informations- och kommunikationsteknik spelar för människohandeln.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda användningen av internet i människohandelssyfte, särskilt när det gäller sexuellt utnyttjande online. Parlamentet begär att Europol ska intensifiera kampen mot människohandel via internet inom ramen för EU IRU (EU-enheten för anmälan av innehåll på internet) för att upptäcka, rapportera och ta bort material på internet med koppling till människohandel.

Tisdagen den 5 juli 2016

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa sitt samarbete med tredjeländer för att ta hänsyn till den nya verkligheten med utveckling av människohandel via internet. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europol att undersöka möjligheterna till ett samarbete mellan EU:s organ för kampen mot it-brottslighet (särskilt inom ramen för Europol) och tredjeländers organ. Parlamentet uppmanar kommissionen att också överväga alla användbara former av samarbete med internetjänstleverantörer i syfte att upptäcka och bekämpa innehåll med koppling till människohandel på internet. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla parlamentet vederbörligen informerat.

Människohandelns ekonomiska aspekt

18. Europaparlamentet fördömer att människohandeln är en ytterst lönsam affär och att vinningen av denna brottsliga verksamhet i hög grad pumpas tillbaka in i den globala ekonomin och det finansiella systemet. Parlamentet fördömer också att de mest organiserade och mäktiga internationella kriminella organisationerna är inblandade i människohandel och har skapat ett verkligt internationellt och förgrenat kriminellt nätverk. Parlamentet uppmanar alla stater och relevanta aktörer som är involverade på detta område att sträva efter att omvandla människohandel från en verksamhet med låg risk och stora vinster till en med höga risker och låga vinster.

19. Europaparlamentet anser att finansiella utredningar där man spårar, beslagtar och återvinner brottsliga tillgångar samt åtgärder mot penningtvätt är avgörande för att bekämpa människohandel. Parlamentet påminner om att det behövs mer data och ett större fokus på penningtvätt. Parlamentet beklagar djupt att användningen av åtgärder för att samla in, analysera och utbyta finansiell information för att stödja brottsutredningar om människohandel fortfarande är begränsad och ofta skapar svårigheter med att till fullo integrera finansiella utredningar i människohandelsmål. EU och dess medlemsstater uppmanas att stärka samarbetet, samordningen och informationsutbytet med tredjeländer för att lokalisera och beslagta vinningen av denna brottsliga verksamhet. Parlamentet anser att konfiskerade tillgångar bör användas för att stödja och kompensera offer för människohandel.

20. Europaparlamentet uppmanar regeringarna att iakttä tillbörlig aktsamhet i sin kamp mot korruption, som bidrar till människohandel, och att fastställa och stoppa den offentliga sektorns deltagande i eller medverkan till människohandel, inbegripet genom att se till att personalen inom den offentliga sektorn utbildas i att identifiera sådana fall och får interna riktlinjer som stöd i att hantera misstänkta fall.

21. Europaparlamentet påminner om att rekryteringsrelaterat utnyttjande tycks förekomma i många länder och regioner i världen, och att det – oavsett var det förekommer – är nära förknippat med människohandel, antingen genom att rekryteringsbyråer är direkt delaktiga i människohandel genom vilseledande eller tvingande rekryteringsmetoder eller genom att det skapas förutsättningar för utnyttjande av arbetstagare genom krav på höga rekryteringsavgifter, vilket gör i synnerhet migranter och lågkvalificerade arbetstagare finansiellt sårbara eller beroende.

22. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att öka samarbetet med tredjeländer för att utreda människohandelns samtliga etapper, medräknat rekryteringsskedet, förbättra informationsutbytet samt inleda föregripande insatser, (finansiella) utredningar och åtal. Alla stater uppmanas att förbättra tillsynen över och regleringen av rekryteringsföretag.

23. Europaparlamentet anser att det aldrig kan vara fråga om giltigt samtycke i ett fall där en medborgare från ett tredjeland förs bort från sitt land till EU (eller när en EU-medborgare förs bort till en annan medlemsstat) för prostitution eller någon annan form av sexuellt utnyttjande eller tvångsarbete.

24. Europaparlamentet anser att regeringarna bör uppmuntra en flerpartsdialog och partnerskap för att sammanföra företag, experter på människohandelsbekämpning och icke-statliga organisationer samt genomföra gemensamma insatser mot människohandel för att se till att arbetstagarnas rättigheter upprätthålls, inbegripet deras centrala arbetstagar rättigheter. Parlamentet uppmanar också regeringarna att vidta rättsliga åtgärder för att garantera insyn och spårbarhet för produkter i leveranskedjan, och uppmanar företaget att bättre rapportera om sina insatser för att utrota människohandel från sina leveranskedjor. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att aktivt involvera nationella och internationella företag för att säkerställa att deras produkter inte involverar utnyttjande i något som helst skede av leveranskedjan och för att utkräva ansvar av dem när det gäller människohandel längs hela leveranskedjan, även av deras anknutna företag och underleverantörer.

Tisdagen den 5 juli 2016

25. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att delta konstruktivt i förhandlingarna inom den öppna, mellanstatliga arbetsgrupp som ska utarbeta ett internationellt, rättsligt bindande instrument för reglering av transnationella och andra företags verksamhet med respekt för mänskliga rättigheter, samt att genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.

Olika former av utnyttjande

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och medlemsstaterna att göra de ansträngningar som krävs för att bekämpa tvångsarbete inom EU-företag utomlands och, med avseende på tredjeländer, genom att tillämpa och genomföra arbetsnormer samt stödja regeringar i antagandet av arbetsrättsliga bestämmelser som säkerställer en lägsta skyddsnivå för arbetstagare, medräknat utländska arbetstagare, och se till att europeiska företag som är verksamma i tredjeländer respekterar dessa normer. Parlamentet uppmanar med kraft regeringarna att genomföra arbetsrättsliga bestämmelser, att behandla alla arbetstagare rättvist så att alla arbetstagare garanteras samma rättigheter oavsett nationalitet och härkomst samt att utrota korruptionen. Parlamentet efterlyser ytterligare internationellt samarbete för att stärka politiken för arbetskraftsmigration och utarbeta och genomföra bättre lagstiftning för arbetskraftsrekryterare.

27. Europaparlamentet efterlyser ökad internationell efterlevnad av ILO:s grundläggande arbetsnormer och miljönormer i alla skeden, bland annat med hjälp av bättre social trygghet och yrkesinspektioner. Parlamentet begär också att ILO:s konvention nr 189 om anständiga arbetsvillkor för hushållsanställda (2011) ska ratificeras och genomföras och att dess bestämmelser ska inlemmas i den nationella lagstiftningen, medräknat bestämmelserna om hushållsanställda vid diplomatiska beskickningar.

28. Europaparlamentet betonar att den tydliga kopplingen mellan människohandel för sexuella ändamål och prostitution kräver att åtgärder införs som stoppar efterfrågan på prostitution.

29. Europaparlamentet påpekar att offren för tvångsprostitution i de flesta medlemsstaterna har svårt att få tillgång till psykisk vård och därför måste förlita sig nästan helt och hållet på stöd från välgörenhetsorganisationer. Parlamentet efterlyser därför mer stöd till dessa organisationer, och uppmanar medlemsstaterna att undanröja hindren när det gäller tillgång till psykisk vård.

30. Europaparlamentet understryker att tvångsäktenskap kan betraktas som en form av människohandel om det finns inslag av utnyttjande av offret, och uppmanar samtliga medlemsstater att införa denna dimension i sin definition av människohandel. Parlamentet betonar att utnyttjandet kan vara sexuellt (våldtäkt inom äktenskapet, påtvingad prostitution och pornografi) eller ekonomiskt (hushållsarbete och tvångstiggeri) och att tvångsäktenskap kan vara människohandelns slutliga syfte (att sälja ett offer som maka eller ingå äktenskap under hot). Parlamentet framhåller att tvångsäktenskap kan ske över gränserna, och uppmanar därför medlemsstaterna att försäkra sig om att de nationella myndigheterna med ansvar för migrationsfrågor får fullgod utbildning om problemet med tvångsäktenskap som en del av människohandel. Parlamentet uppmanar kommissionen att även öka utbytet av bästa praxis på detta område.

31. Europaparlamentet fördömer att människor köps och säljs för att tvingas till surrogatmoderskap, eftersom detta är en kränkning av kvinnors rättigheter och barnets rättigheter. Efterfrågan drivs på av utvecklingsländer på bekostnad av sårbara och fattiga människor, som ofta kommer från utvecklingsländer. Medlemsstaterna uppmanas att överväga följderna av sin egen restriktiva reproduktiva politik.

32. Europaparlamentet vidhåller att barn som fallit offer för människohandel måste identifieras som sådana och att barnets bästa samt dess rättigheter och behov under alla omständigheter måste komma i första rummet. Parlamentet vill att rättsligt, fysiskt, psykologiskt och annat stöd och skydd tillhandahålls på både kort och lång sikt och att åtgärder vidtas för att i förekommande fall underlätta familjeåterförening med barnets bästa för ögonen och med respekt för barnets värdighet och rättigheter, eller att det inrättas adekvata vårdarrangemang.

33. Europaparlamentet påminner om att handel med barn ofta leder till fall av sexuella övergrepp, prostitution, tvångsarbete eller organplundring och organhandel, och betonar att ett eventuellt samtycke om att utföra arbete eller tjänster från ett barn som har utsatts för människohandel aldrig bör betraktas som giltigt. Parlamentet beklagar djupt att barn i farozonen ofta behandlas som brottslingar eller irreguljära migranter av tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter, som inte systematiskt letar efter tecken på människohandel för att identifiera offer.

Tisdagen den 5 juli 2016

34. När det gäller ensamkommande minderåriga anser Europaparlamentet att det är avgörande med en bättre och mer proaktiv identifiering av barn som fallit offer för människohandel, särskilt vid gränsövergångar och på mottagningsenheter, liksom ett starkare multidisciplinärt samarbete för att säkerställa att barnets bästa skyddas på ett effektivt sätt. Parlamentet anser det vara nödvändigt att stärka förmyndarskapssystemen i medlemsstaterna för att förhindra att ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar hamnar i klorna på den organiserade människohandeln.
35. Europaparlamentet efterlyser stärkta nationella förmyndarskapssystem för barn i Europa, som en del av EU:s strategi mot människohandel som erkänner den viktiga roll som förmyndare spelar i att skydda barn.
36. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att fortsätta sina insatser för att bekämpa förekomsten med barnsoldater – särskilt genom att stödja dels regeringarna i arbetet med denna fråga, dels de lokala grupper inom det civila samhället som är aktiva på fältet –, att införa åtgärder för att förebygga framtida rekrytering och användning av barnsoldater, att stödja utvecklingen av barnskyddslagstiftning, inbegripet kriminalisering av rekrytering av barn, och att mobilisera resurser för att bygga upp motståndskraft och stärka skyddade miljöer för barn. Parlamentet uppmanar EU att eftertryckligen uppmana tredjeländer att ratificera och genomföra relevanta internationella normer, inbegripet det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter vid indragning av barn i väpnade konflikter.
37. Europaparlamentet betonar att barn och personer med funktionsnedsättning bör betraktas som sårbara offer för människohandel. Offer för människohandel kan utveckla funktionsnedsättningar på grund av människohandlarnas övergrepp, samtidigt som en individ med funktionsnedsättning kan komma att bli föremål för övergrepp av en människohandlare på grund av den sårbarhet som funktionsnedsättningen innebär.
38. Europaparlamentet välkomnar att påtvingat tiggeri tagits med som en form av människohandel genom direktiv 2011/36/EU. Medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att harmonisera den nationella lagstiftningen och att begära att regeringarna i tredjeländer antar och genomför rättsliga bestämmelser i detta avseende. Parlamentet fördömer all kriminalisering av offer för påtvingat tiggeri och efterlyser tillgång till arbetstillfällen och bostäder. Parlamentet betonar behovet av att genomföra utbildning för polisen och andra tjänstemän för korrekt identifiering och hänvisning, för att garantera att offren för påtvingat tiggeri får lämpligt stöd. Parlamentet understryker att många av offren kommer från fattiga och marginaliserade förhållanden. Parlamentet efterfrågar förebyggande åtgärder som inriktas på att minska riskgrupperns utsatthet, med början i grundläggande strukturer såsom utbildning eller arbetsmarknadsintegration, och på att öka antalet härbärgen och platser där utsatta personer kan få hjälp.
39. Europaparlamentet understryker att FN:s Palermoprotokoll innehåller ett krav på att tvångsarbete ska kriminaliseras som en form av människohandel. Parlamentet uppmanar med eftertryck regeringarna att genomföra lagen och se till att de som drar fördel av tvångsarbete straffas.
40. Europaparlamentet noterar att en ny form av människohandel har utvecklats där människor köps och säljs i syfte att utkräva lösesummor och där svår tortyr förekommer. Parlamentet konstaterar att denna nya form av kommersialisering av människor kännetecknas av utpressning, misshandel och våldtäkter som en metod för att tvinga fram betalningar av skulder från familjer och släktingar som är bosatta i och utanför EU.
41. Europaparlamentet fördömer olaglig handel med mänskliga organ, vävnader och celler, inklusive olaglig handel med könsceller (ägg, sperma), celler och vävnader från foster samt adulta och embryonala stamceller.
42. Enligt en rapport från *Global Financial Integrity* är handeln med människoorgan en av de tio mest lukrativa olagliga verksamheterna i världen, eftersom den genererar vinster på mellan 600 miljoner och 1,2 miljarder US-dollar om året och omfattar många olika länder. Europaparlamentet betonar att FN slagit fast att människor i alla åldersgrupper kan bli måltavlor, men att migranter, hemlösa och analfabeter är särskilt utsatta.
43. Europaparlamentet framhåller att ekonomisk stagnation, kryphål i lagstiftningen och brister i efterlevnaden av lagstiftningen i utvecklingsländer, tillsammans med en ökande globalisering och en förbättrad kommunikationsteknik, skapar en perfekt jordmån för brottslingar som vill ägna sig åt olaglig organhandel. Bristen på ekonomiska möjligheter tvingar människor att överväga alternativ som de annars skulle betrakta som farliga eller förkastliga, och den otillräckliga brottsbekämpningen gör det möjligt för dem som bedriver olaglig handel att agera med liten risk för att åtalas.

Tisdagen den 5 juli 2016

44. Europaparlamentet betonar att det är olagligt att köpa mänskliga organ, vävnader och celler. Parlamentet konstaterar att människor som köps och säljs i syfte att avlägsna deras organ ställs inför särskilda utmaningar och att offren ofta inte är medvetna om de långsiktiga och handikappande medicinska konsekvenser som avlägsnande av organ och bristen på postoperativ vård har eller om operationens psykiska konsekvenser. Parlamentet efterlyser bättre riktade informationsinitiativ för att i högre grad uppmärksamma de skador som är förknippade med organförsäljning, särskilt bland de fattigaste och mest utsatta, som kan betrakta försäljningen av ett organ som ett pris som är värt att betala för en bättre ekonomisk situation.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fördöma människohandel vars syfte är avlägsnande av organ, och att inta en klar hållning gentemot olaglig handel med organ, vävnader och celler. Parlamentet uppmanar EU att uppmuntra sjukvårds- och transplantationsorganisationer att ta fram en etisk uppförandekod för hälso- och sjukvårdspersonal och transplantationscentrum i fråga om sätten att erhålla en organtransplantation från utlandet och vården efter en transplantation. Människorna i världens fattigaste länder löper särskilt stor risk för att bli offer för olaglig organhandel.

46. Europaparlamentet begär att Europarådets konvention mot olaglig handel med mänskliga organ ska ratificeras och genomföras. Parlamentet uppmanar EU att anmoda regeringar i tredjeländer att vidta rättsliga åtgärder mot hälso- och sjukvårdspersonal, sjukhus och privata kliniker som är involverade i den olagliga och lönsamma marknaden för organtransplantationer.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra till ytterligare ansträngningar för att engagera sjukvården för att förbättra arbetet med att bekämpa denna form av människohandel genom att höja medvetenheten om människohandelsrelaterade frågor och tillhandahålla obligatorisk utbildning.

48. Europaparlamentet framhåller vikten av förebyggande insatser och en sektorsövergripande och tvärvetenskaplig strategi i arbetet för att ta itu med olaglig upphandling av mänskliga organ och förhindra att människor köps och säljs i syfte att avlägsna organ, något som har utvecklats till ett globalt problem. Parlamentet efterlyser bättre riktade informationsinitiativ för att i högre grad uppmärksamma de skador som är förknippade med organförsäljning och bättre informera offren och potentiella offer om de fysiska och psykiska riskerna, särskilt bland de fattigaste och mest utsatta med hänsyn till ojämlikhet och fattigdom, eftersom de kan betrakta försäljningen av ett organ som ett pris som är värt att betala för en bättre ekonomisk situation. Upplysningskampanjer bör vara ett krav i den europeiska grannskapspolitiken och EU:s utvecklingssamarbete.

49. Europaparlamentet pekar på hur viktig läkarnas, sjuksköterskornas, socialarbetarnas och den övriga vårdpersonalens roll är, då de är unika i sin yrkesmässiga kontakt med offer som hålls i fångenskap och spelar en central roll när det gäller att förhindra människohandel. Parlamentet är bekymrat över att man för närvarande inte utnyttjar detta tillfälle till ingripande. Parlamentet noterar behovet av att utbilda sjukvården att upptäcka varningssignalerna för människohandel och hur man gör anmälningar för att bättre hjälpa offren samt att införa stränga påföljder för all inblandning i olaglig organhandel.

50. Europaparlamentet uppmuntrar till att det i flera länder införs program för underförstått samtycke eller system som gör det möjligt för medborgarna att direkt ansluta sig till ett organdonationsregister när de fullgör vissa administrativa förfaranden. Härigenom minskar man patienternas tillit till den svarta marknaden samtidigt som man ökar antalet tillgängliga organ, vilket sänker kostnaden för en transplantation och minskar vårdturismens attraktionskraft.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förhindra "transplantationsturism" genom att vidta åtgärder som ökar tillgången på lagligt anskaffade organ i syfte att stärka förebyggandet av olaglig upphandling av organ samt att införa ett transparent system för spårbarhet för transplanterade organ samtidigt som man säkerställer donatorernas anonymitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för att uppmuntra till medlemsstaternas deltagande i samarbetspartnerskap, t.ex. Eurotransplant och Scandiatriplant.

52. Europaparlamentet påpekar att det enligt Världshälsoorganisationen finns begränsade vetenskapliga uppgifter om människohandel och hälsa, särskilt i fråga om mental och psykisk hälsa. Parlamentet påpekar också att offrens och överlevnadsbehov ofta underskattas. Kommissionen och medlemsstaternas berörda myndigheter uppmanas därför att inrätta ett övervakningssystem och att sprida information om människohandelns konsekvenser och offrens behov när det gäller både fysisk och psykisk hälsa.

Tisdagen den 5 juli 2016

Offrens rättigheter, däribland rätten till rättsmedel

53. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att följa en människorättsbaserad och offerfokuserad strategi samt att sätta offer och utsatta befolkningsgrupper i centrum för alla insatser som syftar till att bekämpa och förebygga människohandel samt skydda offren.

54. Europaparlamentet fördömer de oroande luckorna mellan statens skyldigheter och den omfattning i vilken dessa skyldigheter fullgörs i praktiken när det är fråga om offrens rättigheter. Parlamentet välkomnar direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem. Parlamentet hoppas att medlemsstaterna korrekt har införlivat detta direktiv, vars genomförandefrist var fastställd till den 16 november 2015. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, inbegripet ursprungs-, transit- och destinationsländer, att ge eller underlätta tillgång till rättsmedel som är rättvisa, tillräckliga och lämpliga för alla personer som fallit offer för människohandel inom deras respektive territorium och i enlighet med deras respektive jurisdiktion, inbegripet icke-medborgare.

55. Europaparlamentet påminner om att snabb och exakt identifiering av offer är avgörande för att man ska kunna förverkliga de rättigheter som offren har laglig rätt till. Kapacitetsbyggande åtgärder måste vidtas i samband med att offer för människohandel identifieras, särskilt inom migrationstjänster, säkerhetstjänster och gränskontrollorgan.

56. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att utbyta bästa praxis med tredjeländer, främst för utbildning av polismyndigheter och hjälparbetare i hur man bäst närmar sig offren, och i andra hand om hur principen om individuella bedömningar av offren ska tillämpas för att avgöra vilka specifika behov de har och vilken hjälp och vilket skydd de ska få.

57. Europaparlamentet betonar betydelsen av principen om ömsesidigt erkännande, som stadgas i artikel 82.1 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och EU:s organ att stärka ställningen för offer för människohandel genom fullständigt ömsesidigt erkännande av rättsliga och administrativa beslut, inklusive sådana som rör skyddsåtgärder för offer för människohandel, vilket innebär att status som offer som fastställts i en medlemsstat måste gälla inom hela EU och att offren (eller organisationer som företräder dem) därmed bör få hjälp och bistånd i händelse av icke-erkännande av deras status när de reser inom unionen.

58. Europaparlamentet vidhåller att de straffrättsliga motåtgärderna bör garantera offren lika och effektiv tillgång till rättslig prövning och information om deras juridiska rättigheter. Alla stater uppmanas att fullgöra sin internationella skyldighet att upprätthålla offrens rättigheter inom sin jurisdiktion, för att garantera offren fullständigt stöd – även psykologiskt sådant – oavsett om de är beredda att samarbeta i straffrättsliga förfaranden eller inte.

59. Europaparlamentet bekräftar att offer för människohandel har rätt till ett effektivt rättsmedel, medräknat tillgång till rättslig prövning, erkännande av juridisk identitet och medborgarskap, återlämnande av egendom, lämplig ersättning, medicinsk och psykologisk vård, rättsliga och sociala tjänster samt långsiktigt stöd för (åter)integrering, t.ex. ekonomiskt stöd.

60. Europaparlamentet noterar betydelsen av allmän tillgång till hälsovård och sexuell och reproduktiv hälsa, särskilt för offer för människohandel som eventuellt brottas med många fysiska och psykiska problem som en direkt följd av att de utnyttjats. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa lättillgängliga sjukvårdstjänster och eftervård för människohandelns offer.

61. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater där utnyttjandet av människohandelns offer ägt rum att erbjuda lämplig och nödvändig könsmedveten medicinsk behandling som baseras på individens behov, med särskild uppmärksamhet på de människohandelsoffer som utnyttjats sexuellt.

62. Europaparlamentet noterar att personer med funktionsnedsättning eller som blir funktionsnedsatta under resan med människohandlare behöver ytterligare skydd mot utnyttjande och uppmanar EU och medlemsstaterna att se till att stöd till sådana identifierade offer på ett lämpligt sätt anpassas till deras särskilda behov.

Tisdagen den 5 juli 2016

63. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att återintegrera offer för människohandel i samhället och att ge dem rätt till skydd. Medlemsstaterna uppmanas att upprätta nätverkscentrum och stärka befintliga sådana för att erbjuda stöd och skydd och för att säkerställa tillhandahållandet av tjänster på ett språk som offret kan förstå, samt att erbjuda offren tillgång till utbildning. Parlamentet efterlyser gemensamma insatser för social inkludering samt tillhandahållande av stöd från icke-statliga organisationer, internationella organisationer, statliga organ och byråer från destinations- och ursprungsländer, särskilt i situationer där offren återvänder till sina hemländer.
64. Europaparlamentet betonar betydelsen av att garantera säkerheten för dem som utsatts för människohandel och sedan vittnar i domstol mot förövarna.
65. Europaparlamentet vill att offren uppmärksammas i högre grad under straffrättsliga förfaranden. Parlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att inte frihetsberöva offren för människohandel och att inte försätta dessa i en situation där de riskerar att bestraffas för brott som begåtts inom ramen för deras situation som offer för människohandel, särskilt när det gäller prostitution, varje annan form av sexuellt utnyttjande och tvångsarbete. Medlemsstaterna uppmanas att respektera principen om icke-kriminalisering.
66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa och tillämpa rättsliga instrument som underlättar för människohandelns offer att kontakta myndigheterna utan att sätta sin egen säkerhet på spel eller äventyra sina egna rättigheter i egenskap av offer.
67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra direktiv 2011/36/EU, särskilt artikel 8, utöver alla relevanta rättsliga regelverk om människohandel. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att vidta rättsliga åtgärder mot medlemsstater som underlåter att genomföra direktivet och att så snart som möjligt offentliggöra den genomföranderapport som skulle ha lagts fram i april 2015.
68. Europaparlamentet uppmanar regeringarna att upprätta brandväggar mellan immigrationsmyndigheter och yrkesinspektioner, för att uppmuntra offer att framföra klagomål och se till att det i samband med upptäckta fall av människohandel inte förekommer någon rädsla för åtgärder mot offren från immigrationsmyndigheternas sida.
69. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att kriminalisera sina egna medborgares utnyttjande av tjänster från offer för människohandel utanför medlemsstaten och/eller utanför EU, inbegripet prostitution eller andra former av sexuellt utnyttjande, tvångsarbete eller tvångstjänster, inklusive tiggeri, slaveri eller slaveriliknande förhållanden, trälldom eller utnyttjande av brottslig verksamhet eller avlägsnande av organ.
70. Europaparlamentet anser att det bör betraktas som en riskfaktor att vara flykting, asylsökande, innehavare av ett humanitärt visum eller en person i behov av internationellt skydd när det gäller offer för människohandel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att brottsbekämpande myndigheter och asylmyndigheter samarbetar för att hjälpa offer för människohandel som behöver internationellt skydd att lämna in ansökningar om skydd. Parlamentet bekräftar återigen att åtgärder som vidtas mot människohandel inte får negativt påverka de rättigheter som offer för människohandel, migranter, flyktingar och personer i behov av internationellt skydd har.
71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra könsmedvetna åtgärder för att bättre kunna identifiera offer för människohandel i asyl- och återvändandeförfaranden, för att föra mer detaljerade och könsuppdelade register och för att se till att dessa offer även hänvisas till lämpliga stödmöjligheter.
72. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att direktiv 2011/36/EU inte påverkar tillämpningen av principen om non-refoulement enligt 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning.
73. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att garantera asylsökande som fallit offer för människohandel samma rättigheter som andra offer för människohandel.
74. Europaparlamentet noterar att migranternas och flyktingarnas återvändande enligt Internationella organisationen för migration (IOM) är förenat med fara för att de återigen ska falla offer för människohandel, och riskerna för detta måste identifieras, analyseras och begränsas, eftersom den risk som migranter som fallit offer för människohandel utsätts för av sina exploatörer ofta ökar när de har lyckats fly, varit i kontakt med tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter eller har vittnat i domstol⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 23 i rapporten från Internationella organisationen för migration (IOM) *Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011* (om insatser mot människohandel och bistånd till utsatta migranter, årlig verksamhetsrapport 2011).

Tisdagen den 5 juli 2016

75. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att göra kampen mot människohandel synligare för allmänheten, med särskild inriktning på flygplatser, tågstationer, bussar, skolor, universitet och arbetsplatser. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att öka medvetenheten hos sina offentliga tjänstemän om EU:s riktlinjer för identifiering av offer för människohandel och om kommissionens publikation om EU:s rättigheter för offer för människohandel, samt uppmanar till en aktiv tillämpning av dessa.

76. Europaparlamentet uppmanar EU att tillhandahålla lokala icke-statliga organisationer riktad finansiering för att identifiera och stödja offer för människohandel och öka medvetenheten bland befolkningsgrupper som riskerar att utsättas för utnyttjande och människohandel. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den roll som innehas av medierna, som kan hjälpa till att öka medvetenheten och informera om risker.

Regionalt och internationellt samarbete mot människohandel

77. Europaparlamentet är oroat över det otillräckliga internationella samarbetet i fall av människohandel, särskilt där ursprungs- och transitländer är involverade. Denna situation är ett stort hinder för en effektiv kamp mot människohandeln. Parlamentet efterlyser stärkt samordning och samarbete och systematiskt informationsutbyte för att utreda och bekämpa människohandel över nationsgränserna genom att man ökar det finansiella och tekniska stödet och stärker gränsöverskridande kommunikation, samarbete och kapacitetsbyggande på regeringsnivå och de brottsbekämpande myndigheternas nivå. Detta omfattar gränsbevakningstjänstemän, migrationstjänstemän, asylhandläggare, brottsutredare, brottsofferorganisationer, det civila samhället samt FN:s organ. Parlamentet anser att man dessutom bör utreda hur offren ska identifieras och skyddas samt diskutera olika möjligheter att hantera ursprungsländer, transitländer och destinationsländer som inte har ratificerat FN:s Palermoprotokoll. EU uppmanas att utveckla en regional strategi där man koncentrerar sig på människohandelsrutterna och erbjuder motåtgärder som är anpassade efter vilken typ av utnyttjande det rör sig om i de olika regionerna. Parlamentet understryker dessutom att internationella utbytesprogram är till stor nytta för yrkesverksamma som arbetar mot människohandel.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, de behöriga EU-byråerna och medlemsstaterna att ta fram könsspecifika utbildningar för personal som arbetar inom brottsbekämpande myndigheter och gränsmyndigheter för att bättre kunna identifiera och bistå potentiella offer för människohandel, i synnerhet när det gäller människohandel för sexuellt utnyttjande.

79. Europaparlamentet insisterar på att EU behöver stärka polissamarbetet och det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och med tredjeländer – i synnerhet ursprungs- och transitländerna för offren för människohandel – kring förebyggande, utredning och lagföring av människohandel, särskilt via Europol och Eurojust, inklusive informationsutbyte, i synnerhet med avseende på kända människohandelsrutter, deltagande i gemensamma utredningsgrupper samt bekämpning av rekrytering av människor till människohandel via internet och andra digitala medel. Parlamentet betonar vikten av systematiskt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och deras bidrag till Europols databaser Focal Point Phoenix och Focal Point Twins. Parlamentet uppmanar till ett ökat samarbete mellan Europol och Interpol i kampen mot människohandel, och erinrar om att utbyten av uppgifter mellan medlemsstaterna och med tredjeländer till fullo bör respektera EU:s normer för uppgiftsskydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla in mer jämförbara uppgifter om kampen mot människohandel och att förbättra utbytet av uppgifter mellan sig själva och med tredjeländer.

80. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att förse sina brottsbekämpande organ och polismyndigheter med den personal och de resurser som behövs för att de ska kunna ta emot information även från familjer och andra källor och utbyta denna information med relevanta europeiska och nationella myndigheter samt behandla och analysera den på lämpligt sätt.

81. Europaparlamentet betonar att transitländerna är en nyckelfaktor i kampen mot människohandel eftersom utnyttjandet av offren ännu inte inletts under den fasen. Parlamentet betonar vikten av vidareutbildning för gränspolis så att identifieringsprocessen kan förbättras.

82. Europaparlamentet understryker de talrika utmaningar som är förknippade med gränsöverskridande arbetskraftsmigration, framför allt risken för att migranter ska förklaras som irreguljära och fråntas sina mest grundläggande rättigheter. Parlamentet efterlyser inrättande av mekanismer för gränsöverskridande arbetskraftsmigration i EU och på internationell nivå med målet att utöka och formalisera den lagliga arbetskraftsmigrationen.

Tisdagen den 5 juli 2016

83. Europaparlamentet är medvetet om EU:s ansträngningar att skapa formaliserade kanaler för gränsöverskridande arbetskraftsmigration, anser att dessa bör uppmärksammas mer och efterfrågar mer konsekventa och stärkta insatser i detta sammanhang. Parlamentet understryker den formaliserade arbetskraftsmigrationens potential när det gäller att förhindra människohandel och rädda liv.

84. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att stärka sitt samarbete med icke-statliga och andra relevanta internationella organisationer – t.ex. genom att garantera tillräcklig finansiering och samordnade stödåtgärder – för att öka utbytet av beprövade metoder, utvecklingen av politiska strategier och genomförandet av dem samt utöka forskningen, bland annat tillsammans med lokala aktörer, och att särskilt inrikta sig på tillgång till rättslig prövning för offer och effektiv lagföring av förövare.

85. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna, i enlighet med direktiv 2011/36/EU, bör uppmantra organisationer i det civila samhället och samarbeta nära med dem, särskilt kring politiska initiativ, informations- och upplysningskampanjer, forsknings- och utbildningsprogram samt fortbildning, liksom uppföljning och utvärdering av effekterna av åtgärderna mot människohandel. Parlamentet påpekar vidare att icke-statliga organisationer också bör bistå med avseende på tidig identifiering av och hjälp och stöd till offer. Parlamentet insisterar på att medlemsstaterna bör säkerställa att icke-statliga organisationer skyddas från vedergällningar, hot och trakasserier och i synnerhet att de undantas från lagföring när de bistår offer för människohandel vilka befinner sig i en irreguljär situation.

86. Europaparlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och det internationella samfundet att särskilt uppmärksamma problemet med att förebygga och bekämpa människohandel i samband med humanitära kriser som naturkatastrofer och väpnade konflikter, för att minska offrens sårbarhet inför människohandlare och andra kriminella nätverk. Skydd måste beviljas alla som har rätt till det enligt internationella och regionala konventioner.

87. Europaparlamentet betonar att människor som, på grund av plötsliga eller gradvisa klimatrelaterade förändringar som negativt påverkar deras liv och levnadsvillkor, tvingas lämna sin hem löper stor risk för att falla offer för människohandel. Parlamentet framhåller att denna typ av mänsklig rörlighet i samband med klimatförändringar har en stark ekonomisk dimension, bland annat försämrade försörjningsmöjligheter och minskade hushållsinkomster, vilket innebär att det finns ett direkt hot för att de berörda människorna kommer att riskera att bli offer för tvångsarbete eller slaveri.

EU:s politik mot människohandel i unionens yttre förbindelser

88. Europaparlamentet är medvetet om och stöder det arbete som utförs av EU-samordnaren för kampen mot människohandel – ett ämbete som inrättades för att öka samordningen och konsekvensen mellan EU-institutionerna, byråer, medlemsstater samt tredjeländer och internationella aktörer – och uppmanar eftertryckligen samordnaren att ta fram ytterligare konkreta gemensamma insatser och åtgärder mellan EU, medlemsstaterna, tredjeländer och internationella aktörer i syfte att upprätta ett mer konsekvent och effektivt samarbete för att upprätta system som identifierar, skyddar och hjälper offer för människohandel, ökar förebyggandet av människohandel, strävar efter fler åtal mot människohandlare och upprättar ett nätverk som kan svara på framväxande orosmoment.

89. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att göra alla nödvändiga ansträngningar på internationell nivå för att hindra och utrota slavhandeln och att progressivt och snarast möjligt få till stånd ett totalt avskaffande av slaveri i alla dess former.

90. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att strategier för att förhindra människohandel tar itu med de faktorer som underlättar och i grund och botten ger upphov till handeln, och att samma strategier följer ett integrerat tillvägagångssätt enligt vilket olika aktörer, mandat och perspektiv samlas, både nationellt och internationellt. Strategierna för att förhindra handeln bör inbegripa åtgärder mot fattigdom, förtryck, bristfällig respekt för de mänskliga rättigheterna, väpnade konflikter och ekonomiska och sociala orättvisor, och de bör vara inriktade på att minska sårbarheten hos de potentiella offren, motverka efterfrågan på tjänster från offren för människohandel – som också kan ses som en av de grundläggande orsakerna –, öka den allmänna utbildningen och eliminera korruptionen bland offentliga tjänstemän. Alla stater uppmanas därutöver att effektivt fullgöra sina skyldigheter enligt Palermo protokollet.

Tisdagen den 5 juli 2016

91. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera alla relevanta internationella instrument, avtal och rättsliga skyldigheter, inklusive Istanbulkonventionen, samt öka insatserna för att göra kampen mot människohandeln mer effektiv, samordnad och konsekvent. Parlamentet uppmanar EU att uppmana till ratificering av alla relevanta internationella instrument.
92. Europaparlamentet uppmanar EU:s företrädare att ägna särskild uppmärksamhet åt människohandel i EU:s politiska dialog med tredjeländer, och även genom sina samarbetsprogram och inom multilaterala och regionala forum, också genom offentliga uttalanden.
93. Europaparlamentet uppmanar EU att se över sina biståndsprogram med avseende på människohandel, se till att finansieringen blir mer målinriktad och göra människohandeln till ett fullvärdigt samarbetsområde. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ökade resurser för enheter med ansvar för människohandelsfrågor inom EU-institutionerna. Kommissionen uppmanas med kraft att regelbundet ompröva sin förteckning över prioriterade länder, inbegripet urvalskriterierna, för att garantera att den återspeglar verkligheten i de berörda områdena och göra dem mer flexibla och anpassningsbara till ändrade förhållanden och framväxande trender.
94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i arbetet med att intensifiera de rättsliga åtgärderna mot människohandel också vidga definitionen av människohandel genom att låta begreppet omfatta nya sätt att bedriva handel med människor.
95. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att genomföra åtgärderna mot människohandel i EU:s nuvarande handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, i linje med EU:s strategi för utrotande av människohandel.
96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera behovet av en översyn av mandatet för en framtida europeisk åklagarmyndighet för att denna ska få befogenhet att bekämpa människohandel när den väl är inrättad.
97. Europaparlamentet önskar att EU:s politik mot människohandel effektiviseras genom att den på ett mer genomarbetat sätt integreras i EU:s bredare strategier avseende säkerhet, jämställdhet, ekonomisk tillväxt, it-säkerhet, migration och yttre förbindelser.
98. Europaparlamentet uppmanar alla EU-institutioner och medlemsstaterna att bedriva en enhetlig politik både internt och externt genom att, i överensstämmelse med unionens grundläggande värden, sätta mänskliga rättigheter i centrum för EU:s förbindelser med alla tredjeländer och att framför allt använda ekonomiska förbindelser och handelsförbindelser som påtryckningsmedel.
99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att mänskliga rättigheter, jämställdhet och bekämpning av människohandel fortsätter att utgöra kärnan i EU:s utvecklingspolitik och i partnerskapen med tredjeländer. Parlamentet önskar att kommissionen ska införa bestämmelser som tar hänsyn till jämställdhetsaspekter när den utarbetar ny utvecklingspolitik och när den ser över befintlig politik.
100. Europaparlamentet betonar att ekonomisk och social egenmakt för kvinnor och flickor skulle minska risken för dessa grupper att bli offer för människohandel, och uppmanar kommissionen att fortsätta sin målinriktade insats för att integrera jämställdhetsfrågorna inom all utvecklingsverksamhet och att se till att de samt kvinnors rättigheter står kvar på dagordningen vid politiska dialoger med tredjeländer.
101. Europaparlamentet betonar vikten av de globala målen för hållbar utveckling, särskilt mål nr 5.2 om avskaffandet av alla former av våld mot kvinnor och flickor i det offentliga och privata rummet, inklusive människohandel, sexuellt utnyttjande och andra typer av utnyttjande.
102. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja tredjeländer i deras insatser för att öka identifieringen av, stödet till och återintegrationen av offer och lagföringen i samband med människohandel genom att anta och genomföra lämplig lagstiftning samt harmonisera juridiska definitioner, förfaranden och samarbetsformer i enlighet med internationella normer.
103. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att se till att brottsbekämpande personal, bland annat vid organ som Frontex, Europol och Easo, liksom andra tjänstemän som sannolikt kommer i kontakt med offer eller potentiella offer för människohandel, får utbildning om människohandel som är tillräcklig för att de ska kunna hantera denna företeelse ur ett integrerat intersektionellt perspektiv, med tonvikt på de särskilda behoven för kvinnliga och minderåriga offer för människohandel och andra grupper i utsatta situationer, såsom romer och flyktingar, och på hur offer för människohandel ska få fullständigt skydd och andra ska uppmanas att anmäla människohandlare.

Tisdagen den 5 juli 2016

104. Europaparlamentet anser att offer för människohandel från tredjeländer måste identifieras i ett så tidigt skede som möjligt och att det därför krävs större insatser vid gränserna för att identifiera offren när de anländer till EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med tredjeländer för att förbättra befintliga riktlinjer som kan hjälpa konsulat och gränsbevakningstjänstemän att identifiera offer för människohandel, och understryker i detta sammanhang vikten av utbyte av bästa praxis, särskilt när det gäller intervjuer vid gränserna. Parlamentet betonar också att gräns- och kustbevakningen behöver ha tillgång till Europols databaser.

105. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka samarbetet med tredjeländer i syfte att bekämpa alla former av människohandel, och särskilt uppmärksamma människohandelns jämställdhetsdimension, så att man särskilt bekämpar barnåktenskap, sexuellt utnyttjande av kvinnor och flickor samt sexturism. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att intensifiera arbetet i Khartoumprocessen genom att öka antalet riktade projekt och utvidga det aktiva deltagandet till ett större antal länder.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och utrikestjänsten att vid sina förhandlingar med tredjeländer om internationella avtal, återtagandeavtal och samarbetsavtal lägga tyngdpunkten på att tredjeländerna måste bekämpa människohandeln på ett verkningsfullt sätt, öka lagföringen av förövare och stärka skyddet för offren.

107. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU att effektivt inrikta sina ansträngningar på att bekämpa både människohandel och människosmuggling. EU och medlemsstaterna uppmanas med kraft att intensifiera arbete med att identifiera offer för människohandel bland flyktingar och migranter och bland offer för kränkningar och missbruk inom ramen för människosmuggling, som kontrolleras av kriminella nätverk.

108. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt med förberedande arbete och utbildning för internationella civila polisinsatser och att utbilda diplomater, sambandsmän och samarbetsansvariga från konsulat och inom utvecklingsinsatser för att förbättra identifieringen av offer för människohandel. Parlamentet anser att det är nödvändigt att utbilda dessa grupper, eftersom de ofta är den första kontaktpunkten för offer för människohandel, och att åtgärder bör vidtas för att se till att dessa tjänstemän har tillgång till adekvat material som information till personer som löper risk att falla offer för människohandel.

109. Europaparlamentet påminner om att inledandet av den andra fasen av Eunavfor MED, som också kallas Sophiainsatsen, den 7 oktober 2015 gör det möjligt att på ett konkret sätt bekämpa människohandel, eftersom bordning, visitering, beslagtagande och omdirigering på öppet hav av fartyg och livbåtar som misstänks användas för människohandel nu är tillåtet. Parlamentet påminner också om att 48 misstänkta människosmugglare och människohandlare hittills har kvarhållits och befinner sig i det italienska rättssystemets förvar. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta och intensifiera sina insatser i Medelhavet.

110. Europaparlamentet uppmanar EU att ta fram konkreta lösningar för hur migranter och flyktingar kan komma till EU på ett lagligt, reguljärt och säkert sätt som inte inbegriper utnyttjande. Parlamentet påminner medlemsstaterna och EU om att de måste efterleva internationell rätt, inbegripet principen om non-refoulement, i all sin politik, och särskilt migrationspolitiken. Parlamentet påminner om att mottagarstaten och ursprungsstaten bör garantera offer för människohandel säkert och frivilligt återvändande. Lagliga alternativ till återsändande bör erbjudas i sådana fall där återsändandet skulle innebära en risk för offrens och/eller deras familjemedlemmars säkerhet. Parlamentet vidhåller att mottagarstaten och ursprungsstaten måste garantera de förutsättningar som krävs för säkerheten och återintegrationen av offren vid återkomsten.

111. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att respektera FN-stadgan och principerna i asylrätten.

112. Europaparlamentet uppmanar EU att främja program som stöder inkludering av migranter och flyktingar med inblandning från viktiga aktörer från tredjeländer, och även från kulturtolkar, som kan hjälpa till att öka medvetenheten i samhällen om människohandel och göra dem mer motståndskraftiga mot organiserad brottslighet.

Tisdagen den 5 juli 2016

113. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att bemöda sig om att skydda och hitta alla flyktingar eller migranter, särskilt barn, som har försvunnit efter att ha anlänt till Europa.

114. Europaparlamentet välkomnar Europols insatser, särskilt inom ramen för Focal Point Twins, för att upptäcka personer som beger sig till tredjeländer för att där förgripa sig på barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med Europol genom att säkerställa ett systematiskt och snabbt informationsutbyte.

115. Europaparlamentet påminner om att kommissionen innan den ingår ett avtal om viseringsliberalisering måste bedöma riskerna i samband med tredjelandet i fråga, i synnerhet när det gäller olaglig invandring. Parlamentet betonar att människohandelsnätverk också kan använda lagliga migrationsvägar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen låta ett av de kriterier som måste uppfyllas innan det kan bli tal om att ingå ett avtal om viseringsliberalisering vara att de berörda tredjeländerna måste samarbeta genuint i människohandelsfrågan.

116. Europaparlamentet påpekar att EU behöver en bindande och obligatorisk lagstiftningsstrategi för vidarebosättning, så som anges i kommissionens migrationsagenda. Parlamentet påpekar att humanitär inresa vid behov kan användas som ett komplement till vidarebosättning för att ge akut skydd, ofta av tillfällig natur, till dem som är mest sårbara, till exempel ensamkommande barn eller flyktingar med funktionsnedsättning eller personer som är i behov av omedelbar medicinsk evakuering.

117. Europaparlamentet uppmanar EU att tillsammans med tredjeländer utarbeta ett standardiserat system för insamling av kvalitativa och kvantitativa uppgifter och analys av människohandel, i syfte att utveckla en gemensam eller åtminstone jämförbar mall i EU och tredjeländer för insamling och analys av uppgifter i samband med alla aspekter på människohandel. Parlamentet framhåller att det är absolut nödvändigt att tilldela tillräckliga medel för uppgiftsinsamling och forskning om människohandel.

118. Europaparlamentet uppmanar EU att ta fram en ny strategi mot människohandel för tiden efter 2016 med en mer kraftfull och målinriktad yttre dimension som går ut på att alltmer prioritera utveckling av partnerskap med det lokala civila samhället i ursprungs-, transit- och destinationsländer utanför EU samt med regeringarna och den privata sektorn i dessa, och att ta itu med människohandelns finansiella och ekonomiska aspekter.

o

o o

119. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten och EU:s delegationer.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0309

Förberedelse av eftervalsöversynen av den fleråriga budgetramen 2014–2020: Parlamentets synpunkter inför kommissionens förslag

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om förberedelse av revideringen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 efter valet: parlamentets synpunkter inför kommissionens förslag (2015/2353(INI))

(2018/C 101/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 311, 312 och 323 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾, särskilt artikel 2,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) 2015/623 av den 21 april 2015 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 april 2014 om förhandlingar om den fleråriga budgetramen 2014–2020: lärdomar och fortsatt utveckling ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om Europaparlamentets förbindelser med de institutioner som företräder de nationella regeringarna ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 19 november 2013 om den fleråriga budgetramen 2014–2020 ⁽⁸⁾ och om det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2013 om den politiska överenskommelsen om den fleråriga budgetramen 2014–2020 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103, 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0378.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0599.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0455.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0456.

⁽¹⁰⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 47.

Onsdagen den 6 juli 2016

- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2013 om den fleråriga budgetramen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2012 i syfte att uppnå ett positivt resultat av förfarandet för godkännande av den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om investering i framtiden: en ny flerårig budgetram för ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa för alla ⁽³⁾,
- med beaktande av den interinstitutionella förklaringen om jämställdhetsintegrering som bifogas den fleråriga budgetramen,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 15 juni 2016 om halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för konstitutionella frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0224/2016), och av följande skäl:
 - A. Den aktuella fleråriga budgetramen antogs för första gången enligt de nya bestämmelserna i Lissabonfördraget, enligt vilka rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande enhälligt ska anta förordningen för den fleråriga budgetramen efter att ha erhållit Europaparlamentets godkännande.
 - B. Den aktuella fleråriga budgetramen, som man enades om 2013, speglar EU:s prioriteringar vid tidpunkten för antagandet. EU kommer under de kommande åren att fortsätta att möta utmaningar som inte kunde förutses när man kom överens om den fleråriga budgetramen. EU:s finansiella prioriteringar har mångdubblats, medan den fleråriga budgetramen är oförändrad.
 - C. För att säkerställa den demokratiska legitimiteten för den nya fleråriga budgetramen och för att ge den nya kommissionen och det nyvalda Europaparlamentet möjlighet att åter bekräfta och ompröva EU:s politiska och budgetmässiga prioriteringar genom att justera den fleråriga budgetramen begärde Europaparlamentet en klausul för revidering efter valet.
 - D. Överenskommelsen om den fleråriga budgetramen 2014–2020 var resultatet av en lång och krävande förhandlingsprocess som ägde rum i ett mycket svårt socialt, ekonomiskt och finansiellt läge. Som en konsekvens minskades den fleråriga budgetramens allmänna nivå jämfört med föregående programplaneringsperiod.
 - E. Då det är politiskt omöjligt att ändra de totalbelopp i den fleråriga budgetramen som beslutats av Europeiska rådet, har parlamentet med framgång förhandlat fram infogandet av en särskild artikel i förordningen om den fleråriga budgetramen som avser en obligatorisk och heltäckande översyn/revidering av den fleråriga budgetramen, inrättandet av nya och förbättrade flexibilitetsbestämmelser och införandet av en högnivågrupp för egna medel.

Rättsliga ramar och halvtidsöversynens/halvtidsrevideringens omfattning

1. Europaparlamentet påminner om att kommissionen enligt artikel 2 i förordningen om den fleråriga budgetramen ska lägga fram en obligatorisk översyn av hur budgetramen fungerar före utgången av 2016, med fullt beaktande av den ekonomiska situationen vid den tidpunkten och av de senaste makroekonomiska prognoserna, och att denna översyn i förekommande fall ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om revidering av förordningen om den fleråriga budgetramen.
2. Europaparlamentet anser i detta avseende att en översyn syftar till att bedöma och utvärdera hur den fleråriga budgetramen fungerar mot bakgrund av dess genomförande, nya ekonomiska villkor och annan ny utveckling, och att den i befintligt skick skulle kunna bevara rättslig status quo, medan en revidering innebär att förordningen om den fleråriga budgetramen ändras, vilket även innefattar (utöver själva lagstiftningen) taken i budgetramen, med tillbörlig respekt för artikel 312 i EUF-fördraget och de begränsningar av omfattningen av revideringen av budgetramen som anges i sista meningen i artikel 2 i förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet påminner om att denna artikel anger att nationella anslag som redan har tilldelats inte ska minskas genom en revidering. Parlamentet understryker att inga andra begränsningar har angetts för revideringen av budgetramen, och att det därmed är möjligt att justera taken i budgetramen

⁽¹⁾ EUT C 36, 29.1.2016, s. 49.

⁽²⁾ EUT C 68 E, 7.3.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 89.

Onsdagen den 6 juli 2016

uppåt. Parlamentet betonar i detta sammanhang att artikel 323 i EUF-fördraget kräver att de finansiella medel som behövs för att unionen ska kunna fullgöra sina rättsliga förpliktelser gentemot tredje man säkerställs.

3. Europaparlamentet påminner om att artikel 311 i EUF-fördraget anger att unionen ska se till att den har de medel som den behöver för att nå sina mål och genomföra sin politik. Parlamentet anser därför att det skulle vara en primärrättslig skyldighet att höja taken om översynen leder till slutsatsen att de aktuella taken är för låga.

4. Europaparlamentet betonar att artikel 17 i förordningen om den fleråriga budgetramen ger möjlighet att revidera den fleråriga budgetramen vid oförutsedda omständigheter. Parlamentet framhåller omfattningen av de kriser som har drabbat unionen sedan den nuvarande budgetramen antogs 2013.

5. Europaparlamentet betonar att syftet med den här resolutionen är att analysera de rent budgetmässiga aspekterna av den fleråriga budgetramens funktionssätt, och att betänkandet inte kommer att beröra de rättsliga grunderna för sektorsspecifik lagstiftning. Parlamentet noterar dock att man inom många av EU:s politikområden och program planerar egna översyner/revideringar, de flesta under 2017.

I. Översyn av den fleråriga budgetramen – bedömning av de första åren

6. Europaparlamentet anser att man vid en översyn av den fleråriga budgetramen under 2016 bör granska ett antal allvarliga kriser och nya politiska initiativ, samt deras budgetkonsekvenser, som inte kunde förutses vid antagandet av den fleråriga budgetramen. Parlamentet noterar bland annat migrations- och flyktingkrisen, nödsituationer utanför EU, problem med inre säkerhet, jordbrukskrisen, finansieringen av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), EU-budgetens betalningskris, den fortsatt höga arbetslöshetsnivån, särskilt bland ungdomar, samt fattigdom och social utestängning. Parlamentet framhåller vidare den nyligen antagna internationella överenskommelsen om klimatförändringar och den ökande pressen på utvecklingspolitiken. Parlamentet observerar att man, i syfte att finansiera extra trängande behov, för första gången behövde utnyttja budgetramens flexibilitetsmekanismer och särskilda instrument, eftersom taken i budgetramen visade sig vara för låga inom vissa rubriker. Parlamentet anser att den fleråriga budgetramen under de senaste två åren har närmat sig bristningsgränsen.

7. Europaparlamentet betonar att EU-budgeten måste motsvara EU:s politiska och strategiska prioriteringar och säkerställa en balans mellan långsiktiga prioriteringar och nya utmaningar. I detta sammanhang betonar parlamentet den nyckelroll som EU-budgeten måste spela för att uppnå den gemensamt överenskomna Europa 2020-strategin, som står för den huvudsakliga inriktningen och de övergripande prioriteringarna. Parlamentet anser därför att översynen av den fleråriga budgetramen bör innehålla en kvalitativ analys av huruvida, och i vilken utsträckning, de mål som fastställs i denna strategi har uppnåtts. Parlamentet insisterar på att denna bedömning kopplas till en prognos för huruvida de finansiella resurser som är öronmärkta till stöd för denna strategi för de år som återstår i den aktuella fleråriga budgetramen kommer att räcka till för att den ska kunna genomföras med gott resultat.

A. Avgörande händelser och utmaningar*Migrations- och flyktingkrisen*

8. Europaparlamentet betonar att konflikterna i Syrien, Mellanöstern och flera områden i Afrika har fått oöverträffade humanitära och migrationsmässiga konsekvenser. Parlamentet påminner om att EU har påverkats direkt genom att mer än en miljon flyktingar har kommit till Europa bara under 2015 och ännu fler väntas komma under de närmaste åren. Parlamentet påminner också om att denna kris har medfört en stor ekonomisk insats från EU:s sida, vilket i stor utsträckning har påverkat EU:s budget, särskilt inom rubrikerna 3 (Säkerhet och medborgarskap) och 4 (Europa i världen).

9. Europaparlamentet påminner om att de ytterligare åtgärder som antogs under 2015 enligt den europeiska migrationsagendan har haft en direkt inverkan på budgeten, vilket tydligt återspeglas av ändringsbudgetarna 5 och 7/2015. Parlamentet påminner vidare om att användningen av ytterligare 1 506 miljoner euro i EU:s budget 2016 för utnyttjande av flexibilitetsmekanismen godkändes för att ge ytterligare resurser till migrations- och flyktingrelaterade åtgärder inom rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap), såsom komplettering till Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Fonden för inre säkerhet, samt resurser till tre byråer med koppling till migrationen, nämligen Frontex, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) och Europol.

10. Europaparlamentet noterar att tidigare nämnda budgetbeslut helt har förbrukat de små marginalerna inom denna rubrik, och att detta har lett till en faktisk revidering av taken för rubrik 3. Parlamentet uppmärksammar även de nya förslagen från kommissionen som förväntas påverka EU:s budget, särskilt förslaget till omarbetning av Dublin III-förordningen, med en total budgetpåverkan på 1 829 miljoner euro för den resterande perioden av budgetramen, förslaget om inrättande av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå, med en totalbudget på 1 212 miljoner euro för den

Onsdagen den 6 juli 2016

resterande perioden av budgetramen, och den nya mekanismen för katastrofstöd, med en beräknad påverkan på EU:s budget på minst 700 miljoner euro under perioden 2016 till 2018. Parlamentet betonar att situationen är så allvarlig att de extra anslagen som avsattes för Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) i november 2015 fick minskas i mars 2016 för att finansiera andra ännu mer akuta behov, som behovet av humanitär hjälp inom EU, som begärts av den tidigare nämnda mekanismen för katastrofstöd.

11. Europaparlamentet anser att lösningen på den europeiska migrations- och flyktingkrisen kräver en europeisk strategi som baseras på solidaritet och en rättvis fördelning av bördan. Parlamentet understryker i detta sammanhang att EU:s budget bör stödja medlemsstaterna för att lätta på kostnadsbördan i samband med flyktingmottagandet, eftersom detta kommer att lätta på budgettrycket i de medlemsstater som står inför ett särskilt stort inflöde av flyktingar. Parlamentet betonar att detta angreppssätt kommer att skapa synergieffekter, och dessutom är effektivt och kostnadseffektivt för alla medlemsstater.

12. Europaparlamentet betonar att betydande, men ändå otillräckliga, budgetmedel har använts för att hantera de ursprungliga orsakerna till flykting- och migrationskrisen genom ett förstärkande av särskilda EU-program under rubrik 4. Parlamentet påminner om de åtgärder som vidtagits, såsom omfördelningarna av medel till migrations- och flyktingrelaterade åtgärder med 170 miljoner euro under 2015, beviljandet 2016 av ytterligare 130 miljoner euro inom rubrik 4 för migrations- och flyktingrelaterade åtgärder samt omfördelningen av 430 miljoner euro inom instrumentet för stöd inför anslutningen, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och det europeiska granskingsinstrumentet. Parlamentet påminner även om att kommissionen, för att hantera migrations- och flyktingkrisens yttre dimension, har presenterat flera olika förslag som påverkar EU:s budget, som exempelvis inrättandet av EU:s förvaltningsfonder (Madad-fonden och förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika, med en uppskattad budgetpåverkan på 570 miljoner euro respektive 405 miljoner euro) samt faciliteten för flyktingar i Turkiet där 1 miljard euro ska avsättas från EU:s budget, eventuell ytterligare finansiering ej medräknad. Parlamentet betonar att ytterligare belastning på unionsbudgeten kommer att uppstå på grund av andra planerade åtgärder som meddelats av kommissionen, som "London pledge", eller på grund av händelser som toppmötet mellan EU och Turkiet den 18 mars 2016. Parlamentet betonar att ytterligare kommande budgetmedel bör göra det möjligt att också integrera de mest sårbara migranterna, särskilt kvinnor, barn och hbtqi-personer. Parlamentet oroas dock av att EU på grund av problemens omfattning kommer att behöva vidta ytterligare åtgärder.

13. Europaparlamentet drar slutsatsen att omfattningen av migrant- och flyktingkrisen och de finansiella konsekvenserna av de åtgärder som initierats av kommissionen för att hantera denna fråga inte kunde ha förutsetts vid antagandet av den fleråriga budgetramen 2014–2020. Parlamentet betonar att EU på grund av bristande resurser har fått skapa tillfälliga "satellitinstrument" som samfinansieras av medlemsstaterna, EU:s budget och Europeiska utvecklingsfonden, nämligen EU:s förvaltningsfonder (Madad-fonden och EU:s förvaltningsfond för Afrika) och faciliteten för flyktingar i Turkiet. Parlamentet påminner om att avsaknaden av en övergripande budgetstrategi för att hantera migrant- och flyktingkrisen gjorde att parlamentet förbigicks när beslut fattades om EU:s budgetmedel. Parlamentet understryker att mångfaldigandet av sådana instrument skapar problem med ansvarsutkrävande och demokratisk kontroll i EU, vilket måste åtgärdas. Parlamentet beklagar dessutom att medlemsstaterna inte på långa vägar har bidragit i förväntad utsträckning till förvaltningsfonderna, vilket hindrar att fonderna kan fungera på ett framgångsrikt sätt. Parlamentet uppmanar än en gång medlemsstaterna att omedelbart uppfylla sina utfästelser och ta sitt ansvar.

Låg investeringsnivå

14. Europaparlamentet påminner om att investeringsnivåerna i EU har varit låga och otillräckliga sedan den globala ekonomiska och finansiella krisen bröt ut. Parlamentet noterar särskilt att den totala investeringen under 2014 var 15 % lägre än 2007, vilket motsvarar en investeringsminskning på 430 miljarder euro. Parlamentet anser att den låga investeringsnivån bromsar den ekonomiska återhämtningen och har en direkt inverkan på tillväxt, arbetstillfällen och konkurrenskraft.

15. Europaparlamentet betonar att den nya kommissionen i svar på detta akuta problem 2014 föreslog en investeringsplan för Europa och inrättandet av Efsi, med målet att uppbåda 315 miljarder euro i nya investeringar i realekonomin. Parlamentet upprepar sitt fasta åtagande gentemot Efsi, som förväntas ge en stark och riktad skjuts åt ekonomiska sektorer som bidrar till tillväxt och sysselsättning. Ett antal projekt har redan godkänts och håller på att genomföras. Parlamentet noterar att unionens garanti till Efsi består av en garantifond på 8 miljarder euro som ingår i EU:s budget.

Onsdagen den 6 juli 2016

16. Europaparlamentet påminner om att man för att säkra den extra finansieringen minskade anslagen för två viktiga EU-program, Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa, med 2,2 miljarder respektive 2,8 miljarder euro, medan resterande 3 miljarder euro täcks av icke-fördelade marginaler från den fleråriga budgetramen. Parlamentet betonar sin utfästelse under Efsi-förhandlingarna att så långt det går begränsa de negativa följderna för dessa två program, för vilka finansieringsramarna fastställdes så sent som 2013, och som redan under förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 drabbades av stora nedskärningar jämfört med kommissionens förslag.

17. Europaparlamentet beklagar att den andel av EU-budgeten som ägnas åt forskning och innovation ofta har varit den första som påverkats av eventuella budgetnedskärningar. Parlamentet konstaterar att forsknings- och innovationsprogram skapar EU-mervärde, och understryker den nyckelroll som dessa program har i att stödja konkurrenskraften och således för att säkra framtida tillväxt och långsiktigt välstånd i unionen.

18. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att en tidigareläggning av tilldelningen av resurser, i enlighet med artikel 15 i förordningen om den fleråriga budgetramen, genomfördes 2014–2015 för Horisont 2020 (200 miljoner euro till Europeiska forskningsrådet och Marie Curie-insatser) och Cosme (50 miljoner euro) för att delvis kompensera för de minskade anslagen mellan 2013 och 2014. Parlamentet noterar att denna tidigareläggning inte ändrar programmens totala finansieringsramar, vilket leder till minskade anslag för programmen under den fleråriga budgetramens senare del. Parlamentet betonar dock att det tidigarelagda stödet för Horisont 2020 och Cosme utnyttjades helt och hållet, vilket bevisar programmens goda resultat och kapacitet att utnyttja ytterligare medel.

19. Europaparlamentet noterar med stor oro att resultatnivån för Horisont 2020 har sjunkit till 13 % från dess föregångares (FP7) 20–22 % under föregående programplaneringsperiod. Parlamentet beklagar att detta leder till att färre högkvalitativa projekt inom forskning och innovation får EU-medel, men noterar samtidigt att avslagen för många högkvalitativa ansökningar med koppling till fonden för ett sammanlänkat Europa beror på otillräckliga budgetanslag.

Ungdomsarbetslöshet

20. Europaparlamentet betonar att ungdomsarbetslösheten fortfarande är mycket hög, och att den utgör ett av de mest akuta och allvarliga problemen inom EU för närvarande. Parlamentet understryker att 4,4 miljoner unga människor under 25 år var arbetslösa i unionen i februari 2016, och att detta i flera medlemsstater motsvarar över 40 %, och över 60 % i vissa regioner inom EU. Parlamentet understryker att sysselsättningsgraden i EU är betydligt lägre än Europa 2020-målet. Parlamentet framhåller att alltför många unga människor därför riskerar social utestängning, och att mer specifika åtgärder bör vidtas för att omfatta unga som varken arbetar eller studerar. Mängden av högutbildade och välskolade människor har stor betydelse för Europas konkurrenskraft, innovationskapacitet och produktivitet, och parlamentet understryker i detta sammanhang att man måste investera i utbildning, vidareutbildning, ungdom och kultur. Dessutom är EU:s ungdomsstrategi 2010–2018 viktig.

21. Europaparlamentet betonar att EU:s budget ger ett viktigt bidrag till arbetet med att minska arbetslösheten, särskilt genom Europeiska socialfonden och ungdomssysselsättningsinitiativet. Parlamentet påpekar att kommissionen har uppgett att utnämningen av genomförandemyndigheter har varit ett stort problem för initiativets finansiella flöden. Parlamentet understryker också att trots de inledande förseningarna med utnämningarna och genomförandet av ungdomssysselsättningsinitiativet tyder aktuella siffror på att stödet har utnyttjats till fullo (vilket delvis har uppnåtts genom en avsevärd ökning av förfinansieringen av detta initiativ). Parlamentet observerar att en utvärdering av initiativet snart kommer att slutföras av kommissionen, och förväntar sig att nödvändiga justeringar kommer att presenteras för att säkerställa att initiativet kan genomföras på ett framgångsrikt sätt. Det föreslagna stödprogrammet för strukturreformerna kan eventuellt ge ett värdefullt bidrag till förbättringen av den administrativa förmågan i medlemsstaterna i detta sammanhang. Parlamentet betonar hur viktigt det är att de berörda intressenterna, inklusive ungdomsorganisationer, fortsätter att utvärdera hur väl ungdomssysselsättningsinitiativet fungerar.

22. Europaparlamentet oroas särskilt över bristen på nya åtagandebemyndiganden för ungdomssysselsättningsinitiativ för 2016, med tanke på att hela det ursprungliga anslaget tidigarelades under 2014–2015 (artikel 15 i förordningen om den fleråriga budgetramen). Parlamentet betonar att avsikten med att stödja den här tidigareläggningen inte var att initiativet skulle avslutas efter enbart två års finansiering och att andra mekanismer inom den fleråriga budgetramen, som den

Onsdagen den 6 juli 2016

samlade marginalen för åtaganden, inrättades för att initiativet skulle kunna fortsätta. Parlamentet påminner dock om att den samlade marginalen för åtaganden redan har mobiliserats enbart för finansieringen av Efsi. Parlamentet noterar även tidigareläggningen av anslag, på grundval av samma artikel, för Erasmus+ (150 miljoner euro), som är ett annat EU-program som i stor utsträckning bidrar till att förbättra unga människors anställbarhet och som genomfördes fullt ut under de två första åren av perioden. Parlamentet påminner om att en effektiv ungdomsgaranti på EU-nivå enligt Internationella arbetsorganisationen (ILO) skulle kosta 21 miljarder euro på årsbasis för länderna i euroområdet.

Inre säkerhet

23. Europaparlamentet påminner om de senaste terroristattackerna i Frankrike och i Belgien och de höjda hotnivåerna i andra medlemsstater, vilket kräver fler samordnade och förstärkta åtgärder och medel på EU-nivå. Parlamentet betonar att unionen har ett lämpligt instrument i Fonden för inre säkerhet, och flera byråer som arbetar med frågan och som blir alltmer belastade. Parlamentet anser att det krävs fler europeiska åtgärder och därmed större finansiering på detta område för att man ska kunna bemöta dessa hot på ett adekvat sätt. Parlamentet betonar att ett ökat samarbete inom detta område kräver mer personal i relevanta byråer, vilket kan sätta ytterligare tryck på EU:s budget, och påminner om den begränsade personalökningen vid Europeiska centrumet mot terrorism inom Europol, som finansieras genom en omfördelning från Fonden för inre säkerhet.

24. Europaparlamentet betonar att också Eurojust gradvis kommer att behöva ytterligare ekonomiska resurser och personalresurser, med tanke på de aktuella åtgärderna och lagstiftningsförslagen för att öka det rättsliga samarbetet, och att detta kommer att påverka EU:s budget.

Kris inom jordbrukssektorn

25. Europaparlamentet betonar att de låga taken för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) fram till 2020 innebär mycket mindre marginaler än i den förra fleråriga budgetramen, samtidigt som sektorns utmaningar är fler. Parlamentet påminner om att denna politik är avgörande för många jordbrukares inkomstsituation, särskilt i kristider, och framhåller den höga årliga utnyttjandegraden på nästan 100 %. Parlamentet påminner om de många kriser som har drabbat de europeiska jordbrukarna sedan inledningen av den aktuella fleråriga budgetramen, särskilt inom mejeri-, gris- och nötkötts- samt frukt- och grönsakssektorerna, och de långvariga negativa effekterna för de europeiska jordbrukarna av de förluster som orsakats av Rysslands embargo mot jordbruksprodukter. Parlamentet noterar att sockerkvoterna kommer att avskaffas 2017 och att detta kan komma att påverka sockersektorn, och beaktar särskilt de yttersta randområdenas särskilda behov. Parlamentet belyser budgeteffekterna av de nödåtgärder som vidtagits för att lösa dessa kriser, vilka uppgår till 500 miljoner euro i 2016 års budget och 300 miljoner euro för 2015, som finansierades från marginalerna i rubrik 2. Parlamentet understryker att alla nedskärningar på detta område skulle äventyra EU:s territoriella sammanhållning, särskilt i landsbygdsområdena. Parlamentet är dessutom emot alla tendenser till åternationalisering av jordbrukspolitiken, eftersom detta skulle snedvrída marknaden och leda till otillbörlig konkurrens mellan jordbrukarna.

Miljöutmaningar

26. Europaparlamentet är oroat över att målet att spendera minst 20 % av EU:s budget (enligt den nuvarande budgetramen) på klimatförändringsrelaterade åtgärder inte har uppnåtts, och att det enligt kommissionens metod för integrering av klimataspekten endast var omkring 12,7 % av EU:s årliga budget som användes till detta ändamål. Parlamentet pekar på det avsevärda behovet av finansiering av klimatåtgärder, skydd av den biologiska mångfalden och en hållbar användning av naturresurser, som kommer att öka ytterligare till följd av effekterna av den pågående globala uppvärmningen. Parlamentet tar särskilt del av det COP21-klimatavtal som ingicks vid den senaste partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar i Paris 2015.

Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

27. Europaparlamentet påminner om att sammanhållningspolitiken är EU:s viktigaste investeringspolitik, som syftar till att minska de ekonomiska, sociala och territoriella skillnaderna mellan EU:s alla regioner, och därmed förbättra livskvaliteten för EU:s invånare. Parlamentet lyfter fram dess viktiga roll i genomförandet av Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, särskilt genom en tydlig öronmärkning av resurser för de klimatrelaterade åtgärderna och de sociala målen, framför allt att bekämpa den ökande fattigdomen, inklusive barnfattigdom, ojämlikhet och social utestängning, och att stimulera sysselsättningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka ett fullständigt

Onsdagen den 6 juli 2016

genomförande av dessa mål. Parlamentet anser dessutom att strukturfonderna, utöver att respektera de redan tilldelade nationella anslagen, också kan ge ett viktigt bidrag till de nya utmaningarna, såsom konsekvenserna av flyktingkrisen.

Allt större tryck på utvecklings- och grannskapspolitiken

28. Europaparlamentet noterar det allt större globala behovet av humanitärt bistånd och katastrofriskreducering till följd av effekterna av konflikter och krig. Parlamentet hänvisar till Addis Abeba-avtalet, där stats- och regeringschefer bekräftade sitt starka politiska åtagande för uppnåendet av målen för en hållbar utveckling, och är medvetet om behovet av utgifter i detta avseende. Parlamentet påminner om EU:s nyligen förnyade kollektiva åtagande om att öka sitt offentliga utvecklingsbistånd till 0,7 % av sin BNI och att anslå minst 20 % av sitt offentliga utvecklingsbistånd till grundläggande sociala tjänster, med särskild inriktning på utbildning och hälso- och sjukvård. Parlamentet motsätter sig med kraft användningen av utvecklingsbistånd för mål som inte är utvecklingsrelaterade.

29. Europaparlamentet påminner om att den geopolitiska situationen i det östra grannskapet också är instabil. Parlamentet betonar den viktiga roll som EU:s budget spelar i fråga om att bidra till en stabilisering av situationen i både EU:s södra och EU:s östra grannskap, och i fråga om att hantera dessa utmaningar genom att ge stöd till länder som håller på att genomföra associeringsavtal, i syfte att föra reformer framåt och säkerställa fördjupade förbindelser mellan EU och dessa länder.

Jämställdhetsintegrering

30. Europaparlamentet välkomnar halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen som ett tillfälle att göra avsevärda framsteg mot en mer effektiv jämställdhetsintegrering i den fleråriga budgetramen och i genomförandet och övervakningen av den gemensamma förklaring som bifogas budgetramen i detta avseende.

Eftersläpning av betalningar

31. Europaparlamentet påminner om ansamlingen av obetalda räkningar under föregående fleråriga budgetram (2007–2013) på grund av en eftersläpning, som steg från en nivå på 5 miljarder euro i slutet av 2010 till historiska nivåer på 11 miljarder euro i slutet av 2011, 16 miljarder euro i slutet av 2012 och 23,4 miljarder euro i slutet av 2013. Parlamentet varnar för att den här eftersläpningen har följt med till den nuvarande budgetramen (2014–2020), med en historisk toppnotering på 24,7 miljarder euro i slutet av 2014. Parlamentet betonar att man till följd av parlamentets upprepade begäran har kommit överens om en betalningsplan för att minska eftersläpningen av utestående betalningskrav som rör sammanhållningspolitiken 2007–2013 till en "normal" nivå på 2 miljarder euro i slutet av 2016. Parlamentet pekar på att det fanns minst 8,2 miljarder euro i obetalda räkningar i slutet av 2015 för 2007–2013 inom sammanhållningspolitiken, en siffra som förväntas sjunka till under 2 miljarder euro i slutet av 2016. Parlamentet noterar att den här minskningen endast innebär en tillfällig lättnad, eftersom den är ett resultat av att ansökningarna om utbetalningar för programmen 2007–2013 och 2014–2020 är färre än beräknat. Parlamentet beklagar att inga åtgärder har vidtagits för att justera de "dolda eftersläpningar" som identifierats inom andra rubriker. Parlamentet påpekar att den situation som rådde 2012–2014 förväntas uppstå igen i slutet av den aktuella fleråriga budgetramen om inga konkreta åtgärder vidtas.

32. Europaparlamentet beklagar att konsekvenserna av den här betalningskrisen har varit allvarliga, med konsekvenser för EU-budgetens stödmottagare, såsom studenter, universitet, små och medelstora företag, forskare, icke-statliga organisationer, lokala och regionala myndigheter samt andra relevanta intressenter. Parlamentet påminner särskilt om den dramatiska bristen på betalningar inom området humanitära insatser under 2014, som påverkade EU:s livräddande insatser negativt. Parlamentet understryker också att kommissionen tvingades förlita sig till "mildrande åtgärder", såsom minskning av förfinansieringsgrader och uppskjutna inbjudningar att lämna in projektförslag/upphandlingar och liknande kontraktstilldelningar. Parlamentet påminner om att ett artificiellt avtagande av takten i genomförandet av de nya programmen för 2014–2020 skedde på grund av uteblivna betalningar, där ett exempel är en artificiell försening rörande förslagsinfordringar till ett värde av 1 miljard euro inom Horisont 2020 under 2014, i syfte att säkerställa att betalningarna förföll under 2015 i stället för under 2014. Parlamentet betonar dessutom att böter för försenade betalningar belastar EU:s budget och uppgick till cirka 3 miljoner euro under både 2014 och 2015.

B. Omfattande användning av budgetramens flexibilitetsbestämmelser

33. Europaparlamentet betonar att budgetmyndigheten, för att säkerställa ytterligare anslag som behövs i krissituationer eller för att finansiera nya politiska åtgärder sedan 2014, har godkänt ett omfattande ianspråktagande av flexibilitetsbestämmelserna och de särskilda instrument som ingår i förordningen om den fleråriga budgetramen, efter att ha förbrukat samtliga tillgängliga marginaler. Parlamentet påminner om att flera av dessa bestämmelser har kommit

Onsdagen den 6 juli 2016

direkt från förslag från Europaparlamentet, som såg begäran om största möjliga flexibilitet som ett av sina viktigaste krav i förhandlingarna om den fleråriga budgetramen.

34. Europaparlamentet noterar särskilt att de särskilda instrumenten för att hantera flykting- och migrationskrisen (alla medel från flexibilitetsmekanismen användes under 2016 – 1 530 miljoner euro; reserven för katastrofbistånd under 2016 – 150 miljoner euro), problem med försenade betalningar (marginalen för oförutsedda utgifter aktiverades under 2015 – 3,16 miljarder euro) och finansieringen av Efsis garantifond (fullt utnyttjande av den samlade marginalen för åtaganden under 2014 – 543 miljoner euro). Parlamentet påminner om att beslutet att använda marginalen för oförutsedda utgifter vid betalningar innebär sänkta betalningstak för 2018–2020.

35. Europaparlamentet räknar med att eventuella ytterligare behov i samband med migrations- och flyktingkrisen 2016, inklusive 200 miljoner euro till det nya instrumentet för nödåtgärder inom unionen, bör leda till utnyttjande av marginalen för oförutsedda utgifter så snart som detta krävs. Parlamentet påminner om att det inte finns fler marginaler inom rubrik 3, och att flexibilitetsmekanismen redan har förbrukats för det här året, och föreslår att ytterligare möjligheter till flexibilitet för nya utmaningar bör undersökas.

36. Europaparlamentet påminner om att lagstiftningsflexibiliteten, som fastställs i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet, möjliggör en ökning av det totala anslaget för program som antagits enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet med upp till +/- 10 % under en sjuårsperiod. Parlamentet noterar att "nya objektiva och varaktiga omständigheter" innebär att budgetmyndigheten kan avvika ännu mer från det ursprungliga anslaget. Parlamentet välkomnar det faktum att bestämmelsen redan har använts för att möjliggöra för unionen att hantera oförutsedda händelser genom att avsevärt öka de ursprungliga årliga anslagen för program som Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif).

II. Halvtidsrevidering av den fleråriga budgetramen – ett absolut nödvändigt krav

37. Europaparlamentet är mot bakgrund av analysen ovan övertygat om att översynen av hur den aktuella fleråriga budgetramen fungerar kommer att leda till slutsatsen att en verklig halvtidsrevidering av den fleråriga budgetramen, enligt förordningen om den fleråriga budgetramen, är absolut nödvändig om unionen på ett effektivt sätt ska kunna hantera flera utmaningar samtidigt som man uppfyller sina politiska mål. Parlamentet påminner om att den huvudsakliga prioriteringen fortfarande är att genomföra Europa 2020-strategin med stöd av EU:s budget. Parlamentet betonar att EU:s budget måste ges tillräckliga resurser för att effektivt kunna säkerställa investeringar som leder till tillväxt och sysselsättning, uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och främja solidaritet.

38. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att vid förberedelsen av lagstiftningsförslaget beakta följande krav från parlamentet om ändringar i förordningen om den fleråriga budgetramen, i fråga om såväl belopp som flera bestämmelser om budgetramens funktionssätt som bör kunna tillämpas redan för den aktuella budgetramen.

39. Europaparlamentet betonar att två lagstiftningsförslag med viktiga budgetkonsekvenser, nämligen förlängningen av Efsi och införandet av en extern investeringsplan, planeras till hösten 2016. Parlamentet förväntar sig att all information i samband med finansieringen av dessa två förslag görs tillgänglig så tidigt som möjligt, för att man ska kunna ta det i beaktande under förhandlingarna om halvtidsrevideringen av den fleråriga budgetramen. Parlamentet uppmanar sin principiella ståndpunkt att nya politiska initiativ inte bör finansieras på bekostnad av EU:s befintliga program och politik.

40. Europaparlamentet betonar att de ändringar som man kommer överens om under halvtidsrevideringen av den fleråriga budgetramen bör genomföras snarast och integreras redan i 2017 års EU-budget. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram sitt lagstiftningsförslag om revidering av förordningen om den fleråriga budgetramen så snart som möjligt, så att förhandlingarna om revideringen av den fleråriga budgetramen och förhandlingarna om 2017 års EU-budget kan föras parallellt och man i god tid kan nå en överenskommelse om detta.

41. Europaparlamentet noterar resultatet av den brittiska folkomröstningen den 23 juni 2016. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att tillhandahålla budgetmyndigheten all relevant information om eventuella budgetkonsekvenser av denna folkomröstning, utan att detta inverkar på de kommande förhandlingarna mellan Storbritannien och EU.

Onsdagen den 6 juli 2016

42. Europaparlamentet noterar det viktiga bidrag som EU har gett till främjandet av fred och försoning i Irland, särskilt genom Peace-programmen, som riktar sig till Irland och gränsområdena i söder. Parlamentet konstaterar att resultatet av folkomröstningen i Storbritannien kan komma att orsaka stora problem för fredsprocessen, och undergräver fredsprocessens och långfredagsavtalets integritet. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta stödja fredsprocessen genom fortsatt finansiering av Peace-programmet.

A. Parlamentets krav för andra hälften av den fleråriga budgetramen*Budgetramens siffror (åtaganden)*

43. Europaparlamentet bekräftar till fullo idén om politiskt och ekonomiskt stöd i stor omfattning till Efsi, men är samtidigt övertygat om att EU:s budget inte ska finansiera nya initiativ på bekostnad av unionens befintliga program och politik. Parlamentet avser att fullgöra sitt åtagande att till fullo kompensera för de Efsi-relaterade nedskärningar som påverkar Horisont 2020 och FSE, så att de kan uppnå sina mål enligt beslutet för endast två år sedan, och så att EU kan nå sina mål i fråga om forskning och innovation. Parlamentet betonar i detta sammanhang att finansieringsnivån för de andra programmen inom underrubrik 1a (Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning) inte bör påverkas av denna kompensation, med hänvisning till deras obestridliga bidrag till tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft. Parlamentet anser att marginalerna inom underrubrik 1a inte är tillräckliga för att tillgodose dessa behov, och efterlyser därför en höjning av taket inom denna underrubrik.

44. Europaparlamentet stöder en fortsättning av ungdomssysselsättningsinitiativet, som ett medel för att säkerställa en snabb reaktion i kampen mot ungdomsarbetslösheten, efter de justeringar som krävs enligt pågående utvärdering. Enligt parlamentet kan detta endast uppnås genom att ungdomssysselsättningsinitiativet fram till slutet av innevarande fleråriga budgetram ges minst lika stora åtagandebemyndiganden som det anslags årligen under de två första åren av denna period (6 miljarder euro som tidigare lades 2014–2015), beroende på resultatet av kommissionens kommande bedömning. Parlamentet noterar att detta bör innebära en revidering uppåt av taken inom underrubrik 1b (Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning), eftersom det inte finns några marginaler att tillgå.

45. Europaparlamentet är av den fasta övertygelsen att de totala budgetanslagen och de i förväg fastställda nationella anslagen för GJP, inklusive beloppen för direktbetalningar, inte ska röras i samband med revideringen av den fleråriga budgetramen. Parlamentet understryker dessutom att man måste säkerställa att anslagen till Europeiska havs- och fiskerifonden inte minskas, i syfte att se till att målen i den nyligen reformerade gemensamma fiskeripolitiken kan uppnås.

46. Europaparlamentet anser att migrations- och flyktingkrisens omfattning, som beror på konflikter och klimatförändringar, visar att ytterligare behov med betydande budgetkonsekvenser kan förväntas uppstå för detta ändamål under de närmaste åren under rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap). Parlamentet understryker dessutom att det under samma rubrik också kommer att behövas ytterligare finansiering för stöd till förstärkta åtgärder på EU-nivå för inre säkerhet i EU och för kampen mot terrorismen. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt utarbeta en uppdaterad prognos av vilken budget som krävs fram till slutet av den nuvarande budgetramen för att bemöta alla utmaningar på dessa områden.

47. Europaparlamentet är därför av den fasta övertygelsen att även om utnyttjandet av de små marginalerna inom rubrik 3 och de befintliga flexibilitetsbestämmelserna utnyttjas så kommer inte resurserna att räcka till för att möta de ökade behoven inom den här rubriken. Parlamentet efterlyser därför betydande förstärkningar av Amif och Fonden för inre säkerhet, samt av de EU-byråer (Frontex, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), Europol, Eurojust och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)) som har tilldelats nya ansvarsområden och som arbetar på detta område, samt andra initiativ som kan genomdrivas. Parlamentet anser att taken inom rubrik 3 måste höjas.

48. Europaparlamentet förväntar sig att de gemensamma åtgärderna för att effektivt hantera den yttre dimensionen av migrations- och flyktingkrisen, särskilt den politiska stabiliseringen av det europeiska grannskapet och Afrika söder om Sahara och hanteringen av humanitära och ekonomiska orsaker till migration, kommer att intensifieras under de närmaste åren och åtföljas av ett allt större antal ansökningar om finansiering inom rubrik 4 (Europa i världen). Parlamentet betonar att sådana krav på ytterligare finansiering inte ska beviljas på bekostnad av EU:s befintliga yttre åtgärder, inklusive utvecklingspolitiken. Parlamentet begär därför att taken inom rubrik 4 ska höjas.

Onsdagen den 6 juli 2016

49. Europaparlamentet begär ett ökat ekonomiskt stöd till de tre EU-program som direkt berör medborgarna: Kreativa Europa, programmet "Ett Europa för medborgarna" och Erasmus+, eftersom dessa program skapar nya subventionsposter som gör det möjligt att svara på den nuvarande situationen för integration av och utbildning för flyktingar, och eftersom de är bland de viktigaste av unionens och medlemsstaternas åtgärder för att förbättra den övergripande sociala situationen, den ömsesidiga förståelsen och samlevnaden i våra olika samhällen.

Budgetramens siffror (betalningar)

50. Europaparlamentet anser att man måste prioritera att agera för att undvika en ny betalningskris i slutet av den aktuella fleråriga budgetramen. Parlamentet är av den starka övertygelsen att alla åtgärder som kan vidtas ska vidtas för att undvika en sådan eftersläpning av obetalda räkningar som uppstod under föregående period. Parlamentet betonar dock att man, samtidigt som betalningsbehoven borde återgå till sin normala nivå, redan nu kan förutse ett stort tryck på betalningar under andra hälften av den fleråriga budgetramen. Parlamentet anser att det ökade trycket bland annat beror på kompensationen av marginalen för oförutsedda utgifter mot de redan ansträngda betalningstaken för 2018–2020, den kraftigt försenade lanseringen av de nya programmen med delad förvaltning, inklusive ungdomssysselsättningsinitiativet, Efsis betalningsprofil och de extra betalningar som motsvarar de nyligen utökade åtagandena i samband med migrations- och flyktingkrisen.

51. Europaparlamentet påminner om att betalningsbemyndiganden är en naturlig följd av tidigare åtaganden. Parlamentet förväntar sig därför att nya förstärkningar av åtagandebemyndigandena kommer att åtföljas av motsvarande ökning i betalningsbemyndigandena, inklusive en revidering uppåt av betalningstaken. Parlamentet anser dessutom att halvtidsöversynen/revideringen av den fleråriga budgetramen är en utmärkt möjlighet att gå igenom utförda betalningar och uppdaterade prognoser för förväntad betalningsutveckling fram till slutet av den aktuella budgetramen. Parlamentet anser att en gemensam betalningsplan för 2016–2020 bör vara bindande och bör utarbetas och godkännas av de tre institutionerna. Parlamentet insisterar på att en sådan ny betalningsplan bör baseras på sund ekonomisk förvaltning och innehålla en tydlig strategi för hur man ska hantera alla betalningsbehov inom samtliga rubriker fram till slutet av den aktuella fleråriga budgetramen, och för att undvika en "dold eftersläpning" som orsakas av en artificiell neddragning av takten i genomförandet av vissa fleråriga program och andra mildrande åtgärder, såsom införandet av lägre förfinansieringsgrad.

52. Europaparlamentet är fast beslutet att på ett entydigt sätt lösa frågan om budgetering av betalningar för de särskilda instrumenten inom budgetramen. Parlamentet påminner om den olösta tolkningskonflikten mellan kommissionen och parlamentet å ena sidan, och rådet å andra sidan, som har stått i fokus vid budgetförhandlingarna under de senaste åren. Parlamentet upprepar sin sedan länge intagna ståndpunkt att betalningsbemyndiganden som har uppstått till följd av utnyttjandet av särskilda instrument vid åtagandebemyndiganden också ska räknas utöver budgetramens årliga betalningstak.

Villkor för att säkra EU:s grundläggande rättighet

53. Europaparlamentet insisterar på att alla länder bör ta sitt fulla ansvar för flyktingkrisen och beslutet om den särskilda omfördelningsmekanismen. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa en finansiell bonus-malusmekanism för medlemsstaternas fullgörande eller inte av sina åtaganden enligt åtgärder som antagits av EU. Parlamentet vidhåller att alla finansiella bidrag till följd av påföljder mot en medlemsstat som inte respekterar dessa åtgärder bör gå tillbaka till EU-budgeten som extra intäkter.

Extraordinära inkomster

54. Europaparlamentet är starkt övertygat om att eventuella överskott från undergenomförande av EU:s budget eller från bötesbelopp för företag som brutit mot EU:s konkurrenslagstiftning bör budgeteras som extra inkomst i EU:s budget, utan motsvarande justering av BNI-bidragen. Parlamentet anser att denna åtgärd avsevärt skulle bidra till att underlätta EU-budgetens betalningsproblem. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag i detta avseende.

55. Europaparlamentet är övertygat om att återtaganden från alla rubriker, på grund av att de åtgärder som de öronmärks för inte har genomförts alls eller endast delvis, bör göras tillgängliga i EU-budgeten igen och mobiliseras av budgetmyndigheten inom ramen för det årliga budgetförslaget. Parlamentet är starkt övertygat om att en sådan bestämmelse, med tanke på de begränsningar som för närvarande påverkar EU-budgeten samt de ytterligare

Onsdagen den 6 juli 2016

finansieringsbehov som unionen står inför, även bör gälla för återtaganden till följd av genomförande av programmen 2007–2013, inbegripet avslutandet av de sammanhållningspolitiska programmen. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag i detta avseende.

Flexibilitetsbestämmelser och särskilda instrument

56. Europaparlamentet betonar att man enbart genom att titta på hur ofta och i vilken omfattning de särskilda instrumenten inom budgetramen har utnyttjats under de senaste två åren utan tvivel kan se värdet av flexibilitetsbestämmelserna och mekanismerna i förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet uppmanar sin sedan länge intagna ställning att flexibiliteten ska möjliggöra ett maximalt utnyttjande av samtliga tak inom budgetramen för åtaganden och betalningar.

57. Europaparlamentet hoppas därför att man vid halvtidsrevideringen av förordningen om den fleråriga budgetramen bör avskaffa ett antal begränsningar gällande flexibilitetsbestämmelserna som rådet införde vid tiden för antagandet av den fleråriga budgetramen. Parlamentet anser särskilt att eventuella begränsningar i överföringen av outnyttjade anslag och marginaler ska upphävas, antingen genom att årliga tak (den samlade marginalen för betalningar) anges eller genom att tidsbegränsningar (den samlade marginalen för åtaganden) införs. Parlamentet anser att inga särskilda gränser för användningen av medel inom den samlade marginalen för åtaganden bör fastställas med tanke på de rådande budgetbegränsningarna i flera rubriker.

58. Europaparlamentet betonar särskilt utnyttjandet av det totala beloppet för flexibilitetsmekanismen under 2016. Parlamentet noterar att mekanismen möjliggör finansiering av tydliga utgifter som inte kan finansieras inom taket för en eller flera rubriker och som inte är kopplade till någon särskild EU-politik, Parlamentet anser därför att instrumentet tillhandahåller en verklig flexibilitet inom EU:s budget, särskilt vid större kriser. Parlamentet begär därför att dess anslag ska ökas betydligt till ett årligt anslag på 2 miljarder euro, och påpekar att detta belopp endast budgeteras efter beslut från budgetmyndigheten om att ta detta instrument i anspråk. Parlamentet påminner om att flexibilitetsmekanismen inte är kopplad till ett särskilt politikområde och att den kan användas för alla syften som anses nödvändiga.

59. Europaparlamentet framhåller betydelsen av reserven för katastrofbistånd när det gäller att snabbt ge särskilt stöd till tredjeländer vid oförutsedda händelser, och betonar dess särskilda betydelse i den rådande situationen. Parlamentet begär att dess anslag ska ökas betydligt upp till ett årligt anslag på 1 miljard euro.

60. Europaparlamentet noterar de olika regler som finns gällande tiden för överföring av outnyttjade anslag för de särskilda instrumenten inom budgetramen, nämligen flexibilitetsmekanismen, reserven för katastrofbistånd, Europeiska unionens solidaritetsfond och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet uppmanar till harmonisering av dessa regler så att en allmän N+3-regel kan tillämpas för instrumenten.

61. Europaparlamentet anser att marginalen för oförutsedda utgifter är särskilt viktig, eftersom den är ett instrument som kan användas som en sista utväg vid oförutsedda händelser. Parlamentet betonar att detta, enligt kommissionen, är det enda särskilda instrument som kan tas i anspråk endast för betalningsbemyndiganden, och som därför kan användas för att undvika en betalningskris i EU:s budget som under 2014. Parlamentet beklagar det faktum att en obligatorisk avräkning av anslagen anges i förordningen om den fleråriga budgetramen, i motsats till föregående period. Parlamentet anser att detta krav ger en ohållbar situation, som i själva verket kommer att leda till en sänkning av de årliga beloppen för taken i budgetramen under de sista åren av perioden, och således kommer att leda till ytterligare press på EU-budgeten, och betonar att marginalen för oförutsedda utgifter i alla avseenden är ett instrument som ska användas som en sista utväg och vars utnyttjande godkänns gemensamt av budgetmyndighetens två grenar. Parlamentet uppmanar därför till ett omedelbart upphävande med retroaktiv verkan av regeln om obligatorisk avräkning, och efterlyser en justering uppåt av det högsta årliga beloppet till 0,05 % av EU:s BNI.

Uppföljning av de internationella avtalen om miljöförändringar

62. Europaparlamentet noterar att COP21-avtalet, som antogs i Paris, är ett universellt, dynamiskt och differentierat avtal som syftar till att möta utmaningarna i samband med klimatförändringarna. Parlamentet konstaterar att ytterligare EU-medel kommer att behöva avsättas enligt detta avtal för att stödja klimatåtgärder i utvecklingsländer. Parlamentet betonar att all finansiering av de eventuella åtgärder som har sitt ursprung i COP21 bör gå utöver de aktuella utgifterna för klimatåtgärder, och uppmanar kommissionen att lägga fram sin genomförandestrategi och första utvärdering av eventuella konsekvenser av COP21-avtalet på EU:s budget i god tid före revideringen. Parlamentet understryker dessutom att revideringen av den fleråriga budgetramen utgör ett utmärkt tillfälle att säkerställa att målet att spendera 20 % på klimatrelaterade åtgärder uppnås och att eventuellt höja detta tröskelvärde i linje med de internationella åtaganden som EU

Onsdagen den 6 juli 2016

ingick under COP21. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att mekanismen för införlivande av klimatpolitiken är fullt operativ och att den nuvarande metoden för att följa sådana utgifter förbättras. Parlamentet påminner dessutom om att EU har åtagit sig att genomföra FN-konventionens strategiska plan för biologisk mångfald, och understryker att man bör avsätta tillräckliga resurser för att fullgöra sitt åtagande i detta avseende.

Förenkling

63. Europaparlamentet anser att halvtidsöversynen/halvtidsrevideringen är en utmärkt möjlighet att för första gången göra en bedömning och utvärdering av hur EU-politiken och berörda program fungerar och hur den fleråriga budgetramens flexibilitetsbestämmelser och särskilda instrument genomförs, och förväntar sig att kommissionen presenterar en analys av bristerna i det nuvarande systemet för genomförande. Parlamentet uppmärksammar särskilt bedömningen av hur de nya delar som införs i den nuvarande programplaneringsperioden påverkar genomförandeprocessen, såsom förhandsvillkor enligt sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att halvtidsöversynen/halvtidsrevideringen av den fleråriga budgetramen också bör granska hur de medel som anslagits har bidragit till uppnåendet av målen. Parlamentet uppmanar kommissionen att komma med konkreta förslag för att åtgärda eventuella brister och förbättra och rationalisera genomförandemiljön för de år som återstår av den nuvarande budgetramen, för att säkerställa att de knappa finansiella resurserna används på bästa möjliga sätt och för att minska den administrativa bördan för mottagarna.

Resultatbaserad budgetering / Resultatinriktad EU-budget

64. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att visa det mervärde som genomförandet av EU-budgeten ger, och ser positivt på att EU:s utgifter görs mer resultatorienterade. Parlamentet betonar att resultat- och utfallsbaserade bedömningar bör vara en vägledande princip när så är möjligt, och betonar att denna princip skulle vara särskilt lämpad för innovationsinriktade program. Parlamentet uppmärksammar kommissionens arbete inom ramen för initiativet för en resultatinriktad EU-budget, som behöver utvecklas ytterligare, och inväntar resultatet av arbetet i den interinstitutionella expertarbetsgruppen för resultatinriktad budgetering. Parlamentet anser att detta tillvägagångssätt kan vara ett sätt att förbättra resultatet för underpresterande program. Parlamentet betonar dock att tekniska eller programmässiga brister inte får leda till att EU:s budget minskas eller att politiska prioriteringar överges, och att enbart en bättre användning av medel inte kommer att lösa problemet med för få ekonomiska medel för att bemöta akuta och växande behov. Parlamentet påminner kommissionen om att parlamentet, såsom ena delen av budgetmyndigheten, måste inkluderas vid utarbetandet av kommissionens strategi i denna fråga.

Finansieringsinstrument

65. Europaparlamentet konstaterar att finansieringsinstrumenten i unionens budget har fått en större roll som en kompletterande typ av finansiering jämfört med subventioner och bidrag. Parlamentet bekräftar potentialen hos dessa instrument när det gäller att öka unionsbudgetens finansiella och därmed även politiska inverkan. Parlamentet understryker dock att en övergång från traditionell finansiering till mer innovativa instrument inte rekommenderas inom alla politiska områden, eftersom det finns politik som inte är helt marknadsrelaterad. Parlamentet påpekar att finansieringsinstrument utgör en alternativ och kompletterande finansieringsmetod, och att de inte bör användas för projekt som endast kan komma i fråga för bidrag, som är särskilt viktiga för mindre utvecklade regioner.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med halvtidsöversynen/halvtidsrevideringen genomföra en djupanalys av hur finansieringsinstrumenten har använts sedan den innevarande programplaneringsperioden inleddes. Parlamentet betonar att hävstångseffekten inte kan vara det enda utvärderingskriteriet vid bedömningar av finansieringsinstrument. Parlamentet påminner i detta sammanhang om hur viktiga tilläggsriterierna och bedömningen av hur instrumenten bidrar till uppnåendet av EU:s politiska mål är.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera alla EU-politikområden där bidrag kan kombineras med finansieringsinstrument, och att reflektera över vad som är en lämplig balans mellan de två. Parlamentet är fast övertygat om att möjligheten att kombinera olika EU-resurser enligt harmoniserade förvaltningsregler skulle bidra till att optimera synergieffekterna mellan tillgängliga finansieringskällor på EU-nivå. Parlamentet betonar att en ökad användning av finansieringsinstrument inte får leda till en minskning av unionens budget. Parlamentet påminner om sina upprepade uppmaningar till större transparens och demokratisk kontroll i samband med användningen av finansieringsinstrument som stöds av unionens budget.

Onsdagen den 6 juli 2016

B. Parlamentets synpunkter om den fleråriga budgetramen efter 2020

68. Europaparlamentet påminner om att kommissionen enligt artikel 25 i förordningen om den fleråriga budgetramen ska presentera ett förslag till ny flerårig budgetram före den 1 januari 2018. Parlamentet betonar därför att flera viktiga delar för nästa budgetram bör redan nu diskuteras inom ramen för den kommande översynen/revideringen.

69. Europaparlamentet anser att de viktigaste prioriteringarna måste gälla justeringar av budgetramens varaktighet, en omfattande reform av systemet för egna medel, ett större fokus på budgetens enhetlighet och större budgetflexibilitet. Parlamentet är dessutom övertygat om att metoderna för beslutsfattande bör granskas för att säkerställa demokratisk legitimitet och överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget.

70. Europaparlamentet påminner om budgetprinciperna för enhetlighet, riktighet, ettårighet, jämvikt, universalitet, specificering, sund ekonomisk förvaltning och öppenhet, som ska respekteras när unionens budget utformas och tillämpas.

71. Europaparlamentet betonar att en viktig del av svårigheterna för medlemsstaterna när det gäller att komma överens om en flerårig budgetram är att de främst är inriktade på nettoflödet. Parlamentet upprepar sin inställning att unionens budget inte är ett enkelt nollsummespel utan snarare en viktig drivkraft för samordning och ett uttryck för en gemensam politik som skapar ett gemensamt mervärde. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att ändra sin inställning till unionens budget, det vill säga att fastställa budgetens storlek baserat på en ingående bedömning av de finansiella behov som har sin grund i unionens rättsliga skyldigheter, de politiska mål som anges i dess program och strategier samt internationella åtaganden, för att säkerställa att det inte blir ett nytt dödläge som bara bidrar till att göra avståndet mellan unionen och dess medborgare ännu större. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att utarbeta en studie av de besparingar som görs av medlemsstaterna på nationell nivå tack vare politiska åtgärder som finansieras på unionsnivå.

72. Europaparlamentet framhåller den politiska nödvändigheten av att inrätta ett beslutsförfarande som säkerställer tillgång till de finansiella medel som behövs, antingen på EU-nivå eller på nationell nivå, för att säkerställa ett fullständigt genomförande av de politiska beslut som fattas av Europeiska rådet.

Varaktighet

73. Europaparlamentet påminner om att de tre institutionerna enligt skäl 3 i förordningen om den fleråriga budgetplanen har enats om att vid översynen/revideringen gemensamt undersöka den lämpligaste tidsperioden. Parlamentet upprepar sin åsikt att budgetramens tidsperiod bör anpassas till parlamentets och kommissionens politiska cykler, och på så sätt göra valet till Europaparlamentet till ett diskussionsforum för framtida prioriteringar när det gäller utgifter.

74. Europaparlamentet understryker dock att det är viktigt med långsiktig förutsägbarhet, särskilt för program med delad förvaltning inom sammanhållningspolitiken och inom landsbygdsutveckling, mot bakgrund av den tid det tar att enas om sektorsspecifik lagstiftning och operativa program på nationell och regional nivå.

75. Med hänsyn till den snabbt växlande politiska miljön och för att möjliggöra större flexibilitet anser Europaparlamentet att vissa element i budgetramen ska gälla för fem år medan andra, särskilt de som rör program som kräver längre programplaneringstid och/eller politik som rör komplexa förfaranden för inrättande av system för genomförande, såsom sammanhållningspolitiken och politiken för landsbygdsutveckling, bör antas för en period på 5 + 5 år med obligatorisk halvtidsrevidering.

Reform av systemet för egna medel

76. Europaparlamentet understryker att det behövs en fullständig reform av systemet för egna medel, med enkelhet, rättvisa och öppenhet som de ledande principerna. Parlamentet förväntar sig därför en ambitiös slutrapport från högnivågruppen för egna medel i slutet av 2016 samt ett lika ambitiöst lagstiftningspaket om egna medel för 2021 från kommissionen senast i slutet av 2017.

77. Europaparlamentet betonar behovet av att minska andelen BNI-bidrag till unionens budget för att undvika medlemsstaternas metod för "rättvist återflöde". Parlamentet understryker att detta skulle minska belastningen på statskassorna och på så sätt göra berörda resurser tillgängliga i medlemsstaternas nationella budgetar. Parlamentet påminner om att egna medel från mervärdesskatt är onödigt komplexa och att de fungerar som ett andra BNI-bidrag, och vill därför

Onsdagen den 6 juli 2016

att dessa egna medel ska reformeras rejält eller helt avskaffas. Parlamentet anser dock att man behöver behålla BNI-bidraget som en del av budgeten med tanke på behovet av dess funktion som ett balanserande bidrag.

78. Europaparlamentet föreslår att ett eller flera nya egna medel införs, helst med en tydlig koppling till europeisk politik som skapar mervärde, och noterar att många möjliga nya egna medel redan har diskuterats i högnivågruppen, såsom en reformerad mervärdesskatt, en skatt på finansiella transaktioner, ECB:s mynnskatt, ett reformerat EU-system för handel med utsläppsätter samt koldioxidskatt, transportskatt, företagsbeskattning, elskatt och digital skatt. Parlamentet väntar med intresse på högnivågruppens rekommendationer för att kunna gå vidare och utarbeta parlamentets ståndpunkt i denna fråga. Parlamentet begär i detta sammanhang att alla sorters rabatter ska avskaffas.

Enhetlighet i budgeten

79. Europaparlamentet betonar vikten av principen om enhetlighet i budgeten och påminner om att unionens alla intäkter och utgifter enligt artikel 310.1 i EUF-fördraget ska anges i budgeten. Parlamentet ser med oro på den senaste tidens övergång från gemenskapsmetoden till det mellanstatliga beslutsfattande som sågs sedan 2014 vid inrättandet av förvaltningsfonden Békou för Centralafrikanska republiken, Madad-fonden för insatser med anledning av krisen i Syrien och Europeiska unionens förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika samt faciliteten för flyktingar i Turkiet. Parlamentet påpekar att denna finansieringsform medför en omfördelning av medel inom ramen för befintliga fleråriga finansieringsprogram som förhandlats fram och avtalats mellan de tre institutionerna. Parlamentet betonar att detta äventyrar det demokratiska ansvarsutkrävandet, eftersom parlamentet har stängts ute från inrättandet av dessa fonder.

80. Europaparlamentet betonar att parlamentet och rådet enligt fördraget ska fastställa unionens budget på lika villkor som de två grenarna av budgetmyndigheten. Parlamentet anser dessutom att fullständig parlamentarisk kontroll över samtliga utgifter är en viktig aspekt av EU:s användning av medel. Parlamentet uppmanar kommissionen att bevara budgetens enhetlighet och att betrakta denna princip som vägledande vid framläggandet av nya politiska initiativ.

81. Europaparlamentet upprepar sin sedan länge intagna ståndpunkt att Europeiska utvecklingsfonden (EUF) bör ingå i unionens budget från 2021, samtidigt som man säkerställer finansieringen av den fredsbevarande resursen för Afrika och säkerhetsrelaterade operationer.

82. Europaparlamentet betonar att all framtida integrering av EUF eller sådana ad hoc-instrument i EU:s budget medför att instrumentens respektive finansieringsram läggs till utöver taken inom budgetramen, som kommer att behöva revideras i enlighet därmed, för att inte äventyra finansieringen av annan EU-politik och andra EU-program.

Större flexibilitet

83. Europaparlamentet betonar att unionsbudgetens stela struktur berövar budgetmyndigheten dess möjlighet att på ett adekvat sätt reagera på förändrade omständigheter. Parlamentet manar därför till större flexibilitet i nästa fleråriga budgetram, särskilt mellan rubriker i form av flexibilitet beträffande utnyttjade marginaler och mellan år för att kunna utnyttja taken inom budgetramen till fullo.

84. Europaparlamentet understryker att utöver förmågan att reagera på förändrade omständigheter utan att äventyra överenskommen programplanering finns det även ett behov av att unionen kan reagera snabbt när kriser, såsom den nuvarande migrationskrisen, uppstår. Parlamentet vill därför att man, utöver den fleråriga budgetramens redan befintliga särskilda instrument, i EU:s budget inför en permanent EU-reserv för kriser för att undvika tillfälliga lösningar som inrättande av förvaltningsfonder. Parlamentet betonar att en sådan mekanism, som är avsedd att hantera kriser och oförutsedda situationer, till sin natur bör fungera som ett nytt särskilt instrument inom budgetramen och räknas utöver den fleråriga budgetramens tak.

Beslutsprocessen

85. Europaparlamentet påminner om sin kritiska inställning när det gäller hur förfarandet för att anta förordningen om den fleråriga budgetramen 2014–2020 genomfördes, och betonar att antagandet av förordningen kräver parlamentets godkännande. Parlamentet understryker därför att det måste vara fullt delaktigt i relevanta förhandlingar från början. Parlamentet anser att EU:s institutioner bör formalisera metoderna inför nästa förfarande för den fleråriga budgetramen i ett avtal som antas vid halvtidsöversynen/halvtidsrevideringen av budgetramen och som tar hänsyn till bristerna i föregående förhandlingar och säkerställer parlamentets roll och behörighet enligt fördragen. Parlamentet anser också att dessa metoder till sist bör stadfästas i själva det interinstitutionella avtalet, vilket är fallet när det gäller det årliga budgetförfarandet.

Onsdagen den 6 juli 2016

86. Europaparlamentet anser att kravet på enhällighet för antagandet av förordningen om den fleråriga budgetramen är ett verkligt hinder för processen. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang Europeiska rådet att aktivera övergångsklausulen i artikel 312.2 i EUF-fördraget så att förordningen om den fleråriga budgetramen kan antas med kvalificerad majoritet. Parlamentet påminner dessutom om att den allmänna övergångsklausulen i artikel 48.7 i EU-fördraget också kan användas för att tillämpa det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Parlamentet betonar att en övergång till kvalificerad majoritet i omröstningen om antagande av förordningen om den fleråriga budgetramen skulle vara i linje med både det beslutsförfarande som används för antagande av praktiskt taget alla fleråriga EU-program och med det årliga förfarandet för antagande av EU-budgeten.

87. Europaparlamentet påminner om att fördraget inte ger Europeiska rådet rätt att utöva lagstiftande funktioner. Parlamentet upprepar i detta sammanhang sin kraftiga invändning mot Europeiska rådets inblandning i lagstiftningsarbete under de senaste förhandlingarna om den fleråriga budgetramen. Parlamentet kräver att Europeiska rådet begränsar sig till de uppgifter det tilldelas i fördraget och avstår från att lägga sig i politiska förändringar som ska beslutas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och därigenom respekterar parlamentets lagstiftningsrätt inom ramen för medbestämmandeförfarandet.

88. Europaparlamentet insisterar på att lagstiftningsprocessen för att anta nästa fleråriga budgetram bör slutföras senast i slutet av 2018, efter uttömmande förhandlingar mellan parlamentet och rådet. Parlamentet betonar att en överenskommelse om den fleråriga budgetramen i god tid kommer att möjliggöra ett snabbt antagande av alla sektorsspecifika förordningar och ett inledande av nya program utan dröjsmål den 1 januari 2021. Parlamentet betonar att de nationella parlamenten och EU-invånarna måste informeras bättre om utmaningarna i nästa fleråriga budgetram genom att det, när så är lämpligt, organiseras en interinstitutionell, interparlamentarisk konferens.

o

o o

89. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till berörda institutioner, organ och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0310

Skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (TAXE 2)**Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (2016/2038(INI))**

(2018/C 101/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 4 och 13 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 107, 108, 113, 115 och 116 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av sitt beslut av den 2 december 2015 om tillsättning av ett särskilt utskott för skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (TAXE 2) och om fastställande av dess ansvarsområden, antal ledamöter och mandatperiod ⁽¹⁾,
- med beaktande av de avslöjanden som ICIJ (International Consortium of Investigative Journalists) gjort om skattebeslut och annan skadlig praxis i Luxemburg, vilka blivit kända som "LuxLeaks",
- med beaktande av de avslöjanden som ICIJ (International Consortium of Investigative Journalists) gjort om användningen av offshorebolag, vilka blivit kända som "Panamadokumenten", och i synnerhet de dokument som offentliggjordes den 9 maj 2016,
- med beaktande av resultaten av de olika G7-, G8- och G20-toppmötena om internationella skattefrågor, i synnerhet toppmötet i Ise-Shima den 26 och 27 maj 2016, och resultatet av det möte mellan G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer som hölls den 14 och 15 april 2016 i Washington,
- med beaktande av den resolution som FN:s generalförsamling antog den 27 juli 2015 om handlingsagendan från Addis Abeba,
- med beaktande av rapporten från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) av den 30 november 2015, *G20/OECD Principles of Corporate Governance* (G20:s och OECD:s principer för företagsstyrning),
- med beaktande av Ekofinrådets slutsatser om utbyte av skatteuppgifter om multinationella företag och om uppförandekoden för företagsbeskattning av den 8 mars 2016, om bolagsbeskattning, urholkning av skattebasen och överföring av vinster av den 8 december 2015, om företagsbeskattning av den 9 december 2014 samt om beskattningspolitik av den 1 december 1997, samt av kommentaren från Ekofinrådets informella diskussion om Panamadokumenten av den 22 april 2016,
- med beaktande av rådets direktiv av den 8 december 2015 ⁽²⁾ om ändring av direktivet om administrativt samarbete ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0420.

⁽²⁾ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1) om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning.

Onsdagen den 6 juli 2016

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens gemensamma uppföljning, så som den antogs den 16 mars 2016, av rekommendationerna i parlamentets resolutioner om ökad transparens, samordning och samstämdhet för bolagsbeskattningen i EU, och parlamentets resolution om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer (COM(2016)0198) (förslaget om landspecifik rapportering),
- med beaktande av kommissionens förslag om åtgärdspaketet mot skatteflykt, bestående av ett ”övergripande meddelande” ⁽⁴⁾, ett förslag till rådets direktiv om åtgärder mot skatteflykt ⁽⁵⁾, ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktivet om administrativt samarbete ⁽⁶⁾, en rekommendation om skatteavtal ⁽⁷⁾ och en studie om aggressiv skatteplanering ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (COM(2011)0121), och av parlamentets ståndpunkt om detta av den 19 april 2012 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 1 december 1997 om en uppförandekod för företagsbeskattning ⁽¹⁰⁾ och av de regelbundna rapporterna till rådet från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning),
- med beaktande av det avtal om skattetransparens som paraferades mellan EU och Furstendömet Monaco den 22 februari 2016,
- med beaktande av det avtal som undertecknades mellan EU och Furstendömet Andorra den 12 februari 2016,
- med beaktande av det avtal om beskattning av inkomster från sparande som undertecknades mellan EU och Republiken San Marino den 8 december 2015,
- med beaktande av det avtal om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton som undertecknades mellan EU och Furstendömet Liechtenstein den 28 oktober 2015,

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, *Åtgärdspaket mot skatteflykt: Nästa steg i riktning mot effektiv beskattning och ökad transparens i EU* (COM(2016)0023).

⁽⁵⁾ Förslag till rådets direktiv om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion (COM(2016)0026).

⁽⁶⁾ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (COM(2016)0025).

⁽⁷⁾ Kommissionens rekommendation av den 28 januari 2016 om genomförandet av åtgärder mot missbruk av skatteavtal (C(2016)0271).

⁽⁸⁾ Studie om strukturer för aggressiv skatteplanering och indikatorer, Europeiska unionen, 2016.

⁽⁹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 134.

⁽¹⁰⁾ EGT C 2, 6.1.1998, s. 2.

Onsdagen den 6 juli 2016

- med beaktande av det avtal om beskattning för att förbättra uppfyllelsen av skattskyldigheten som undertecknades mellan EU och Schweiziska edsförbundet den 27 maj 2015,
- med beaktande av det uppdaterade avtalet mellan Jersey och Förenade kungariket av den 30 november 2015 och det så kallade "ändrade synsättet på tolkningen av punkt 2 i den dubbla beskattningsordningen mellan Jersey och Förenade kungariket",
- med beaktande av den dubbla beskattningsordningen mellan Guernsey och Förenade kungariket, ändrad genom ordningen 2009, undertecknad den 20 januari 2009 och gällande från och med den 27 november 2009, om informationsutbyte,
- med beaktande av parlamentets ståndpunkt i fråga om lagstiftning av den 8 juli 2015 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2007/36/EG vad gäller uppmuntrande av aktieägares långsiktiga engagemang och direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa inslag i årsberättelsen om företagsstyrning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2015 med rekommendationer till kommissionen om ökad transparens, samordning och samstämdhet för bolagsbeskattningen i unionen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2015 om skatteundandragande och skatteflykt som utmaningar till goda styrelseformer, socialt skydd och utveckling i utvecklingsländer ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de olika parlamentariska utfrågningarna och serien av rapporter om skatteflykt och skatteundandragande i och från nationella parlament, i synnerhet det brittiska underhuset, den amerikanska senaten, den australiska senaten och den franska nationalförsamlingen och senaten,
- med beaktande av Europarådets rekommendation CM/Rec(2014)7 av den 30 april 2014 om skydd för visselblåsare,
- med beaktande av rättegången i Luxemburg mot Antoine Deltour, Raphaël Halet och Édouard Perrin, åtalade för sin roll i offentliggörandet av de så kallade "LuxLeaks"-dokumenten,
- med beaktande av kommissionens beslut om statligt stöd som gäller Fiat ⁽⁵⁾, Starbucks ⁽⁶⁾ och de belgiska besluten om överdriven vinst ⁽⁷⁾, samt av besluten om att inleda utredningar om statligt stöd när det gäller McDonald's, Apple och Amazon,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från det särskilda utskottet för skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (TAXE 2) (A8-0223/2016), och av följande skäl:

Allmänna överväganden, fakta och siffror

- A. Panamadokumentavslöjandet och LuxLeaks-avslöjandet, som offentliggjordes av det internationella journalistnätverket ICIJ (International Consortium of Investigative Journalists), har visat på det trängande behovet av att EU och dess medlemsstater bekämpar skatteflykt och skatteundandragande och agerar för att förbättra samarbetet och transparensen

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0257.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0457.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0408.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ SA.38375 – State aid which Luxembourg granted to Fiat (Statligt stöd som Luxemburg beviljat Fiat).

⁽⁶⁾ SA.38374 – State aid implemented by the Netherlands to Starbucks (Statligt stöd som Nederländerna tillämpat för Starbucks).

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört (delgivet med nr C(2015)9837) (EUT L 260, 27.9.2016, s. 61).

Onsdagen den 6 juli 2016

i syfte att göra våra skattesystem rättvisare och garantera att bolagsskatt betalas där värde skapas.

- B. Skatteflyktens och skatteundandragandets omfattning uppskattas av kommissionen till 1 biljon euro⁽¹⁾ per år, medan Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) uppskattar⁽²⁾ inkomstförlusten på global nivå till mellan 4 och 10 procent av alla bolagsskatteintäkter, vilket motsvarar mellan 75 och 180 miljarder euro årligen, på 2014 års nivåer. Detta är bara försiktiga uppskattningar. De negativa effekter på medlemsstaternas budgetar och på medborgarna som följer av denna praxis är uppenbara och skulle kunna undergräva allmänhetens förtroende för demokratin. Skattebedrägerier, skatteflykt och aggressiv skatteplanering urholkar medlemsstaternas beskattningsunderlag och leder på så sätt till att skatteintäkter går förlorade, vilket försvagar ekonomierna, och påverkar därmed negativt regeringarnas kapacitet att upprätthålla en tillräcklig nivå på offentliga tjänster, investeringar och sociala trygghetssystem.
- C. Inom ett budgetsystem med ömsesidig kontroll är det oacceptabelt att resurser som ska genereras från skatter som ska betalas i en medlemsstat i stället genereras i en annan medlemsstat genom orättvis och aggressiv skatteplanering.
- D. Utvecklingsländer påverkas oproportionellt mycket av företags skatteflykt, som orsakar årliga förluster av skatteintäkter på uppskattningsvis 100 miljarder US-dollar⁽³⁾ och berövar dem de nödvändiga resurserna för att finansiera de mest grundläggande tjänsterna samt skadar EU:s politik för utvecklingssamarbete.
- E. Panamadokumentet påminde oss om att problemet med skatteflykt inte bara rör multinationella företag, utan även om att det är nära kopplat till kriminell verksamhet och att offshoreförmögenheterna uppskattas till omkring 10 biljoner US-dollar.
- F. G20-ledarna vidtog åtgärder i april 2009 genom att särskilt begära att offshorejurisdiktioner skulle skriva under minst tolv avtal om informationsutbyte, i syfte att sätta stopp för eran av banksekretess. Ekonomer tvivlade starkt på åtgärdernas effektivitet, eftersom de menade att avtal har gjort att resurser i banker har flyttats till andra skatteparadis men inte till att några större summor har förts tillbaka till hemlandet⁽⁴⁾. Det finns inga bevis för att portföljinvesteringar i offshorejurisdiktioner håller på att minska, åtminstone fram till 2014, trots den senaste tidens internationella ansträngningar för att öka den finansiella transparensen. Det är alltför tidigt att bedöma om införandet av automatiskt utbyte av skatteupplysningar (den gemensamma rapporteringsstandarden) kommer att leda till att denna trend bryts.
- G. Enligt upplysningar från Banken för internationell betalningsutjämnning har gränsöverskridande insättningar i offshorecentrum ökat med i genomsnitt 2,81 procent varje år mellan 2008 och 2015, medan de bara har ökat med 1,24 procent i resten av världen⁽⁵⁾. De viktigaste finansiella offshorecentrumen i fråga om utländska insättningar är Caymanöarna (663 miljarder US-dollar), Luxemburg (360 miljarder US-dollar), Schweiz (137 miljarder US-dollar), Hong Kong (125 miljarder US-dollar), Singapore (95 miljarder US-dollar), Bermuda (77 miljarder US-dollar), Panama (67 miljarder US-dollar), Jersey (58 miljarder US-dollar) och Bahamas (55 miljarder US-dollar). Gränsöverskridande insättningar i europeiska skatteparadis såsom Andorra, Gibraltar, Liechtenstein och Schweiz har minskat eller stagnerat under de senaste åren, vilket har lett till misstankar om att offshoreverksamhet har flyttats till andra jurisdiktioner och att offshoreindustrin har omstrukturerats, till följd av det ökade antalet bilaterala avtal om skatteupplysningar.
- H. Investeringsflödena till finanscentrum offshore beräknas till 72 miljarder US-dollar under 2015⁽⁶⁾ och har ökat under de senaste åren på grund av de växande flödena från multinationella företag som är belägna i utvecklings- och

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/a_huge_problem/index_en.htm, Europeiska kommissionen, den 10 maj 2016.

⁽²⁾ Measuring and Monitoring BEPS, Action 11 – 2015 Final Report, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project.

⁽³⁾ [1] World Investment Report 2015 – Reforming International Investment Governance, UNCTAD, 2015.

⁽⁴⁾ <http://gabriel-zucman.eu/files/JohannesenZucman2014>

⁽⁵⁾ Banken för internationell betalningsutjämnning, 2016, bankstatistik per plats.

⁽⁶⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/webdiaeia2016d2_en.pdf

Onsdagen den 6 juli 2016

övergångsekonomier, i vissa fall genom tur- och returinvesteringar (s.k. round-tripping). Den största delen av investeringsflödena till offshoreområden består av investeringsflöden till företag för särskilda ändamål. Luxemburg var den främsta mottagaren av investeringsflöden med koppling till företag för särskilda ändamål under 2015, och flödena till företag för särskilda ändamål i Nederländerna var också särskilt höga under 2015. Att finansflöden fortsatt kanaliseras genom finansiella mekanismer offshore visar på behovet av bättre samordning av skatte- och investeringspolitiken på EU-nivå och global nivå.

- I. I april 2016 gavs OECD återigen mandat för att upprätta en svart lista över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Kriterier för att identifiera skatteparadis håller på att utformas av kommissionen, som har erkänt vikten av att inte enbart använda sig av kriterier för transparens och samarbete utan att även beakta skadliga skattesystem.
- J. Små och medelstora företag är den främsta källan till arbetstillfällen i EU och har legat bakom omkring 85 procent av alla nya jobb i EU⁽¹⁾ under de fem senaste åren. Undersökningar har visat att ett gränsöverskridande företag i genomsnitt betalar 30 % mindre skatt än företag som verkar i bara ett land⁽²⁾. Detta leder till en allvarlig snedvridning av konkurrensen, innebär förlorade arbetstillfällen och minskad jämlikhet i unionen och hindrar hållbar utveckling.
- K. Aggressiv skatteplanering definieras av kommissionen som att dra nytta av teknikaliteter i ett skattesystem eller skillnader mellan två eller flera skattesystem i syfte att minska det skattepliktiga beloppet. Kommissionen är medveten om att aggressiv skatteplanering kan ta sig många olika uttryck som leder till att skattelagstiftning inte tillämpas på det sätt som lagstiftarna hade tänkt sig. De främsta formerna av aggressiv skatteplanering inbegriper överföring av skulder, placering av immateriella tillgångar och immateriella rättigheter, strategisk internprissättning, hybridarrangemang och lånestrukturer offshore. De företag som har hörts av det särskilda utskottet har till största delen uppgett att de betalar mycket skatt och att deras beteende är lagligt. Endast en liten andel av företagen har än så länge erkänt offentligt att företags skatteflykt bör vara en prioriterad fråga.
- L. Närmare en tredjedel av de gränsöverskridande företagsinvesteringarna kanaliseras genom finansiella arrangemang offshore. Kommissionen noterar att 72 procent av överföringen av vinster i EU görs med hjälp av internprissättning och skatteeffektiv placering av immateriella tillgångar och att de resterande systemen för överföring av vinster omfattar överföring av skulder⁽³⁾.
- M. Bilateral skatteavtal fördelar rätten att inhämta skatt mellan ursprungsländer och vistelseländer. Ursprungsländerna har ofta rätt att beskatta företagets aktiva inkomster då det förekommer en permanent etablering i ursprungslandet och vistelseländerna har rätt att inhämta skatt på passiva inkomster såsom vinstutdelning, upphovsrättslig ersättning och ränta. En sådan uppdelning av rätten att inhämta skatt är viktig för att förstå aggressiv skatteplanering.
- N. Bokföringspraxis går ut på att ge en bild av ett företags finansiella situation genom att jämföra intäkter och utgifter och vinster och förluster under den kalenderperiod då de uppkommer, i stället för under den period då betalningsströmmarna faktiskt genomförs. Om beskattningsbar inkomst förflyttas från en jurisdiktion till en annan och de två jurisdiktionerna behandlar denna olika uppstår en möjlighet att utnyttja dessa skillnader. Utbetalning av royaltyer kan vara motiverad av affärsskäl, men utan verklig samordning av skattesystemen kan de behandlas förmånligt i skattehänseende i ett land, vilket leder till att skattebasen urholkas i andra länder.
- O. 60 procent av all handel i världen görs inom koncerner och är därför föremål för metoder för internprissättning. 70 procent av all överföring av vinster görs med hjälp av internprissättning.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/growth/smes/>, Europeiska kommissionen, den 10 maj 2016.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-1351_en.htm#_ftnref8 and Egger, P., W. Eggert and H. Winner (2010), "Saving taxes through foreign plant ownership", *Journal of International Economics* 81, ss. 99–108. Finke, K. (2013), *Tax Avoidance of German Multinationals and Implications for Tax Revenue Evidence from a Propensity Score Matching Approach*, mimeo.

⁽³⁾ https://polcms.secure.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/a0cf64ee-8e0d-4b5f-b145-6ffbba940e10/TheRoleFinancialSectorTax-Planning_Draft_210316.pdf

Onsdagen den 6 juli 2016

- P. Den skattepolitiska konvergensen bör också åtföljas av utökade kontroller och fler granskningar av skadlig skattepraxis. Kommissionen har inlett nya formella granskningar av den skattemässiga behandlingen av multinationella företag. Att bedöma skattepolitiska åtgärder utifrån deras karaktär av statligt stöd har blivit viktigare på senaste tiden. Det krävs ytterligare reflektion och åtgärder för att bättre förstå och hantera samspelet mellan beskattning och konkurrens. Kommissionen har möjlighet att granska alla fall av misstänkt olagligt statligt stöd i form av fördelaktig skattemässig behandling på ett icke selektivt och objektiva sätt. Ett antal av kommissionens granskningar avseende statligt stöd hade fortfarande inte avslutats när detta betänkande A8-0223/2016 antogs. Vissa medlemsstater har inlett återkravförfaranden mot ett antal multinationella företag. Endast några medlemsstater har gjort en analys av sina inhemska skattesystems spridningseffekter, för att bedöma deras inverkan på utvecklingsländer.
- Q. Det bästa verktyget för att bekämpa aggressiv skatteplanering är väl utformad lagstiftning som genomförs på ett korrekt och samordnat sätt.

Den roll som spelas av specifika skattejurisdiktioner

- R. Parlamentet har sammanträtt med regeringsföreträdare från Andorra, Liechtenstein, Monaco, Guernsey och Jersey. Caymanöarna har bara deltagit vid ett samordningsmöte och inte vid någon formell utfrågning i det särskilda utskottet. Isle of Man tackade nej till att träffa det särskilda utskottet, men skickade i stället in ett skriftligt bidrag.
- S. Vissa specifika skattejurisdiktioner bidrar aktivt till utformningen av aggressiva skattepolicyer å multinationella företags vägnar, som kan utnyttja dessa möjligheter för att undvika skatt. Bolagsskatten ligger i vissa jurisdiktioner på noll procent, eller nära noll procent. Den komplicerade situationen med många olika skattesystem leder till bristande transparens, vilket är skadligt för samtliga parter.
- T. Alla dessa jurisdiktioner har åtagit sig att införa automatiskt informationsutbyte senast 2017, förutom Andorra och Monaco som kommer att göra detta 2018. Det är viktigt att övervaka om effektiva ändringar redan håller på att införas i lagstiftningen i syfte att garantera ett effektivt automatiskt informationsutbyte från och med 2017.
- U. Kryphål i lagstiftningen, ineffektiva informationsutbyten och, mer allmänt, bristande efterlevnad av kontrollkrav, bristen på information om slutliga mottagare och bank- och företagssekretess trots ett gradvist lättande av banksekretesslagar utgör hinder för arbetet med att sätta stopp för skatteflykt och skatteundandragande. Den oklarhet som omgärdar detta används av vissa skatterådgivare inom finanssektorn för aggressiv skattepraxis. Det automatiska utbytet av information mellan länder utöver de befintliga bilaterala skatteavtalen har införts först nyligen. Utan effektiva kontroller kommer svagheter i systemet att uppmuntra skatteflykt och skatteundandragande.
- V. Vissa specifika skattejurisdiktioner innanför och utanför EU är inte villiga att reformera sina skattesystem, trots de pågående globala initiativen och trots det faktum att vissa av dem är delaktiga i OECD:s arbete.
- W. De utfrågningar som anordnats med Andorra, Guernsey, Jersey, Liechtenstein och Monaco (se bilaga 1) visade att villkoren för registrering av offshorebolag och den information som ska lämnas i detta avseende varierar mellan jurisdiktionerna. Fullständig information om de slutliga mottagarna för fonder, stiftelser och bolag som de officiella skattemyndigheterna i vissa av dessa jurisdiktioner ska förfoga över tycks saknas eller inte samlas in eller offentliggöras. Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz har undertecknat avtal om informationsutbyte med EU. Kanalöarna har undertecknat avtal med Förenade kungariket och har förklarat sig redo att ingå liknande avtal med andra medlemsstater.

Onsdagen den 6 juli 2016

- X. Den rådande lagstiftningen i vissa jurisdiktioner garanterar inte god styrning eller respekt för internationella normer när det gäller slutliga mottagare, transparens och samarbete.
- Y. Några av dessa jurisdiktioner är medlemsstaternas beroende eller associerade territorier och omfattas, även om de är självstyrande, delvis av nationella och europeiska lagar. Medlemsstaterna bör därför överväga att lagstifta för att säkerställa att deras associerade och beroende territorier respekterar de högsta normerna.
- Z. Några medlemsstater har utarbetat egna förteckningar över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och/eller egna definitioner av "skatteparadis" eller "privilegerad skattejurisdiktion". Det förekommer stora skillnader mellan dessa förteckningar om hur icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner eller skatteparadis definieras eller bedöms. OECD:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner fyller inte sitt syfte. I skattepaketet den 17 juni 2015 offentliggjorde kommissionen en förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner. Den skapades med hjälp av gemensamma nämnare från befintliga nationella förteckningar. Någon gemensam unionsomfattande definition och förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner finns fortfarande inte, trots att det finns ett akut behov av en sådan. Ingen av dessa förteckningar innehåller tydliga, mätbara och uttömmande kriterier för hur hemlighetsfulla särskilda jurisdiktioner är.

Finansinstitutens roll i samband med multinationella företags aggressiva skatteplanering

- AA. Vissa finansinstitut och redovisnings- eller advokatbyråer har fungerat som mellanhänder i samband med inrättandet av komplicerade juridiska former som leder till sådana aggressiva skatteplaneringsarrangemang som används av multinationella företag, vilket framgår av LuxLeaks och Panamadokumentet. De rättsliga kryphålen, obalanserna och bristen på samordning, samarbete och transparens mellan länder skapar en miljö som underlättar skatteflykt. Finansinstitut är icke desto mindre viktiga och oumbärliga hjälpmedel i kampen mot skattebedrägerier på grund av den information om finansiella konton och slutliga mottagare de har till sitt förfogande, och det är därför viktigt att de fullt ut och på ett effektivt sätt samarbetar i utbytet av sådan information.
- AB. Flera skatteskandaler som involverar banker blev offentliga inom tidsramen för denna undersökning. Finansinstitut kan använda flera aggressiva skatteplaneringsupplägg för att hjälpa sina kunder att kringgå eller undvika skatt. Banker kan agera på marknaden på uppdrag av sina kunder och till skattemyndigheterna påstå sig vara den slutliga betalningsmottagaren av dessa transaktioner, vilket leder till att kunder otillbörligt gynnas av skattefördelar som beviljats till banker på grund av deras bankstatus eller på grund av deras hemvist. När det gäller utformningen och genomförandet av aggressiv skatteplanering bör bankernas roll (särskilt de som bedriver investeringsbanksverksamhet) betraktas som dubbel: för det första genom att de tillhandahåller aggressiv skatteplanering som kan användas av kunderna – ofta med hjälp av finansiella produkter såsom lån, derivat, repor eller andra aktierelaterade instrument och för det andra genom att de själva använder aggressiv skatteplanering – genom sina egna interna och skyddade strukturerade finansiella transaktioner.
- AC. Alla banker som framträdde inför det särskilda utskottet förnekade formellt att de rådde sina kunder att kringgå eller undvika skatt i vilken form som helst och förnekade att de hade förbindelser med redovisnings- och advokatbyråer för detta ändamål.
- AD. Betydande finansinstitut har inrättat ett stort antal dotterbolag i särskilda skattejurisdiktioner eller i jurisdiktioner med låga eller mycket låga bolagsskatter för att undvika skatt å sina företags- och privatkunders vägnar eller för egen vinning. Ett antal finansinstitut har nyligen stängt vissa av sina kontor i dessa jurisdiktioner. Flera finansinstitut har åtalats för skattebedrägeri eller penningtvätt i Förenta staterna, vilket ledde till att betydande böter betalades, men mycket få åtal har inletts i Europeiska unionen.

Onsdagen den 6 juli 2016

- AE. Banker är verksamma på en konkurrensutsatt marknad och stimuleras att främja skatteattraktiva arrangemang för att attrahera nya kunder och betjäna befintliga sådana. Bankanställda är ofta under enorm press att validera kunders kontrakt som möjliggör skatteflykt och skatteundandragande, och de löper risken att avskedas om de inte gör det. Det finns intressekonflikter och en svängdörrsproblematik mellan bankers och konsultföretags ledande anställda och företrädare för skattemyndigheterna. Skattemyndigheterna har inte alltid tillräcklig tillgång till information eller medel för att undersöka banker och upptäcka fall av skatteflykt.
- AF. Det är viktigt att uppmärksamma att inte alla komplexa strukturerade finansiella transaktioner har en dominerande skattemotivation, och att de huvudsakligen skattedrivna produkterna endast utgör en liten del av deras totala verksamhet. Beloppen i aggressiva skatteplaneringstransaktioner kan dock vara mycket stora, med enskilda transaktioner som ibland involverar finansiering för flera miljarder euro och skattemässiga fördelar värda hundratals miljoner⁽¹⁾. Skattemyndigheterna oroar sig för den bristande insynen i komplexa strukturerade finansiella transaktioner, vilka används för aggressiv skatteplanering, i synnerhet där separata etapper i dessa arrangemang genomförs i olika jurisdiktioner.
- AG. Kreditinstitut i EU omfattas redan av offentliga landspecifika rapporteringskrav enligt det fjärde kapitalkravsdirektivet. Det bör noteras att det har funnits vissa brister i dessa landspecifika rapporter och att dessa brister bör åtgärdas. Inga av de finansinstitut som träffade det särskilda utskottet kom med några betydande invändningar mot informationskraven. Vissa av dem uttryckte tydligt att de samtyckte till detta krav och skulle stödja kravet så att det blev en global norm.
- AH. Den offentliga landspecifika rapporteringen avseende vissa finansinstituts dokument har visat anmärkningsvärda skillnader mellan deras totala vinst i dessa utländska jurisdiktioner, deras verksamhet, betalad skatt och antalet anställda i dessa jurisdiktioner. Samma rapportering har avslöjat att det saknas koppling mellan de territorier där de bedriver verksamhet och har personal och de territorier där de gör sina vinster.
- AI. De banker och multinationella företag som deltog vid det särskilda utskottets möten svarade inte helt och hållet på alla frågor från utskottets ledamöter, och vissa av de frågor som togs upp har därför fortfarande inte besvarats eller är bristfälligt definierade. Några av dessa banker och multinationella företag skickade in skriftliga bidrag (se bilaga 2) i ett senare skede.

Patentboxar, kunskapsboxar och FoU-boxar

- AJ. Ordningar med koppling till immaterialrätt, patent och forskning och utveckling (FoU) används i stor utsträckning i unionen. Dessa används av multinationella företag för att på konstgjord väg minska deras totala skatter. Handlingsplanen mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS) hänvisar i åtgärd nr 5 till den ändrade nexusstrategin. Uppförandekodgruppens roll är också att analysera och säkerställa en effektiv övervakning av sådan praxis i medlemsstaterna.
- AK. Uppförandekodgruppen analyserade europeiska patentboxsystem men avslutade inte sin analys av specifika system. Samtidigt hänvisar åtgärd 5 i OECD:s BEPS-handlingsplan till den ändrade nexusstrategin som den nya standarden för beviljande av FoU-incidenter. Medlemsstaterna enades i uppförandekodgruppen att genomföra den ändrade nexusstrategin i sina nationella lagstiftningar från och med 2015. De enades också om att befintliga patentboxordningar bör avvecklas före 2021. Medlemsstaterna är allvarligt försenade i genomförandet av den modifierade nexusstrategin på nationell nivå.
- AL. Flera studier från kommissionen har tydligt visat att kopplingen mellan patentboxen och FoU kan vara godtycklig och/eller artificiell. Denna bristande överensstämmelse kan leda till antagandet att dessa ordningar i de flesta fall inrättas och används för skatteundandragande. Skatteincidenten för inkomster från FoU, främst patentboxar, leder ofta till kraftigt minskade skatteintäkter för alla regeringar, även de som bedriver sådan politik. Man bör bättre analysera hur

⁽¹⁾ OECD, 2008, "Study into the role of tax intermediaries". OECD, 2008, "Study into the role of tax intermediaries". <http://www.oecd.org/tax/administration/39882938.pdf>

Onsdagen den 6 juli 2016

man på bästa sätt kan stimulera välbehövlig FoU och innovation i EU utan att skapa skadlig skatteverksamhet. OECD och IMF bekräftade också flera gånger att de inte tror att patentboxar är det rätta verktyget för att främja FoU.

- AM. Patentboxarnas centrala roll i skadliga skattepraxisarrangemang noterades inledningsvis under de undersökningsuppdrag som utfördes av parlamentets förra särskilda utskott (TAXE 1) i Nederländerna och Förenade kungariket, och bekräftades därefter vid dess uppdrag i Cypern. Liknande system existerar i andra medlemsstater.
- AN. Ett särskilt akut problem uppstår genom den direkta avsaknaden av harmoniserad strategi mellan medlemsstaterna i frågan om utgående betalningar. Inom denna nuvarande, icke-samordnade ram, skapar en kombination av ett borttagande av källbeskattningen i enlighet med direktivet om räntor och royaltier och moder- och dotterbolagsdirektivet med en brist på källskatter på utdelning, licens- och royaltyavgifter och utgående räntebetalningar i vissa medlemsstater, kryphål varigenom vinster från en medlemsstat effektivt kan strömma ut ur unionen utan att beskattas åtminstone en gång.

Dokument från uppförandekodgruppen om företagsbeskattning, högnivågruppen för beskattning och arbetsgruppen för skattefrågor

- AO. Uppförandekodgruppens mandat definieras i Ekofinrådets slutsatser av den 1 december 1997. Uppförandekodgruppens dokument utgör en viktig informationskälla för det särskilda utskottets arbete (som redan har beskrivits i parlamentets resolution av den 25 november 2015).
- AP. Det tog fem månader efter inledningen av det särskilda utskottets mandattid innan vissa av uppförandekodgruppens mötesdokument och protokoll gjordes tillgängliga för Europaparlamentets ledamöter inom stängda dörrar i parlamentets lokaler. Fler dokument har gjorts tillgängliga, men vissa dokument och protokoll har fortfarande inte offentliggjorts, är otillgängliga eller saknas. Kommissionen meddelade vid ett informellt möte att man har överfört alla dokument som härrör från kommissionen och som man förfogar över till det särskilda utskottet och att alla andra mötesdokument av relevans som härrör från kommissionen, om kommissionen någonsin har förfogat över dem, därför måste ha kommit bort.
- AQ. Medlemsstaterna har lämnat otillräckliga svar på parlamentets upprepade förfrågningar om fullständigt offentliggörande av de berörda dokumenten. Detta har pågått i flera månader. Dessa dokument har lämnats till forskare vid Amsterdams universitet efter en begäran baserad på det europeiska öppenhetsdirektivet. Dessa dokument har emellertid nyligen gjorts tillgängliga men bara konfidentiellt och de kan inte användas i den offentliga debatten. Transparens och tillgång till information är viktiga inslag i parlamentets arbete.
- AR. Specifika frågor har undersökts inom uppförandekodgruppen utan att det ledde till konkreta reformer. Till exempel har diskussioner om domar pågått sedan åtminstone 1999 och det finns fortfarande svårigheter med att genomföra de överenskomna rekommendationerna, även efter LuxLeaks-avslöjandena. Undersökning av patentboxsystem avslutades aldrig helt 2014 och ingen annan undersökning har påbörjats trots att medlemsstaterna är sena med att genomföra den nya modifierade nexusstrategin.

Den yttre dimensionen: G20, OECD och FN – engagemang och konsekvenser för utvecklingsländer

- AS. OECD, FN och andra internationella organisationer deltar i kampen mot urholkning av bolagsskattebasen. Det finns ett behov av att säkerställa global harmonisering av praxis och genomförande av gemensamma normer, såsom de som föreslås av OECD i förhållande till BEPS-paketet. Man bör inrätta ett mellanstatligt forum på FN-nivå med mindre selektivt medlemskap än OECD eller G20 så att alla länder, inklusive utvecklingsländerna, kan delta på lika villkor. Vid det möte mellan G20:s finansministrar och centralbankernas chefer som hölls i Washington den 14–15 april 2016 upprepades kravet på alla länder och jurisdiktioner att genomföra arbetsgruppen för finansiella åtgärders (FATF) standarder om öppenhet och faktiskt ägande av juridiska personer och rättsliga arrangemang. Vissa G20-medlemmar

Onsdagen den 6 juli 2016

har efterlyst automatiskt utbyte av information rörande faktiskt ägande och har bitt FATF och det globala forumet för transparens och informationsutbyte på skatteområdet om att komma med inledande förslag om detta senast i oktober 2016.

- AT. Såsom det observerades under faktainsamlingsuppdrag i Förenta staterna, finns det en brist på öppenhet och en gemensam definition av faktiskt ägande på global nivå. Denna brist på öppenhet har speciellt observerats vad gäller skalbolag och advokatbyråer. Förenta staterna förbereder för närvarande genomförandet av OECD:s BEPS-handlingsplan.
- AU. BEPS-processen inkluderade inte utvecklingsländer som jämbördiga förhandlingspartners och misslyckats med att leverera effektiva lösningar på de fattigaste ländernas skatteproblem, vilket exemplifieras av det globala nätverket av skatteavtal som ofta hindrar utvecklingsländer från att beskatta vinster som genereras på deras territorium.
- AV. Samarbete i gemensamma skattefrågor existerar redan mellan relevanta myndigheter i EU och Förenta staterna, liknande samarbete saknas på politisk nivå, särskilt vad gäller parlamentariskt samarbete.
- AW. Ett beskattningssymposium planeras till juli 2016 i syfte att uppnå en stark, hållbar och balanserad ekonomisk tillväxt. G20 har uppmanat alla internationella organisationer, även EU, att ta itu med de berörda utmaningarna.
- AX. Den gemensamma utfrågningen i det särskilda utskottet TAXE 2 och Utskottet för utveckling om konsekvenser för utvecklingsländer av aggressiv skattepraxis har visat att utvecklingsländerna står inför liknande problem med urholkning av skattebasen, vinstförflyttning, brist på öppenhet, globalt divergerande skattesystem och avsaknad av enhetlig och effektiv internationell lagstiftning. Utvecklingsländer lider av aggressiv skatteplanering. Skattemyndigheterna i utvecklingsländer saknar resurser och expertis för att effektivt bekämpa skatteflykt och skatteundandragande.
- AY. G20-medlemmarna har åter bekräftat sitt åtagande att se till att ansträngningar görs för att förstärka kapaciteten i utvecklingsländernas ekonomier och att uppmuntra utvecklade länder att följa principerna i skatteinitiativet från Addis Abeba som antogs vid FN:s sammanträde den 27 juli 2015. Utvecklingsländernas synpunkter och prioriteringar är avgörande för en effektiv global samordning.
- AZ. Internationella valutafonden och Världsbanken bidrar med tekniskt bistånd, däribland verktyg för utvecklingsländernas skatteförvaltningar som rör internationell beskattning i syfte att förbättra utvecklingsländernas kapacitet att komma till rätta med skatteundandragande, skatteflykt och problem med penningtvätt, särskilt i samband med internprissättning.
- BA. Australiens regering har tillkännagett sina planer på att införa en skatt på undanhållna vinster för multinationella företag som undviker skatt, som ska träda i kraft den 1 juli 2017, och dessutom inrättat en ny arbetsgrupp för skattefrågor.

Arbetet i parlamentets särskilda utskott (TAXE 2)

- BB. Ett antal åtgärder som föreslagits av kommissionen är en direkt uppföljning av parlamentets resolutioner av den 16 december 2015 och den 25 november 2015. Viktiga initiativ i dessa har nu lagts fram av kommissionen, åtminstone till viss del. Andra viktiga åtgärder som efterfrågas i dessa resolutioner saknas fortfarande, bland annat en reform av ramverket för skattestöd, effektiva rättsliga bestämmelser för skydd av visselblåsare samt åtgärder för att begränsa rådgivares och den finansiella sektorns stöd till och främjande av aggressiv skatteplanering.
- BC. Konsekvenserna för unionen har analyserats och bedömts, i synnerhet av parlamentets särskilda utskott om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (TAXE 1), vars arbete resulterade i att en

Onsdagen den 6 juli 2016

resolution antogs med överväldigande majoritet den 25 november 2015. Parlamentets resolution av den 16 december 2015 antogs med en liknande överväldigande majoritet. Kommissionen utfärdade ett gemensamt svar på resolutionerna av den 16 december 2015 och den 25 november 2015.

- BD. Parlamentets särskilda utskott TAXE 2, som bildades den 2 december 2015, anordnade elva sammanträden, vissa av dem tillsammans med utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för utveckling, där man hörde kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens, Margrethe Vestager, kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen, Pierre Moscovici, kommissionsledamoten för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen, Jonathan Hill, den nederländska statssekreteraren för ekonomiska frågor, Eric Wiebes (som representerar ordförandeskapet i rådet), experter på beskattnings- och utvecklingsområdet, representanter för multinationella företag, representanter för banker och ledamöter i EU:s nationella parlament. Utskottet höll också i sammanträden med representanter för regeringarna i Andorra, Liechtenstein, Monaco, Guernsey och Jersey, och tog emot ett skriftligt bidrag från Isle of Mans regering (se bilaga 1). Det organiserade även undersökningsuppdrag till Förenta staterna (se bilaga 6 till betänkande A8-0223/2016) för att titta närmare på särskilda aspekter av tredjelandsdimensionen av sitt mandat, och till Cypern (se bilaga 5 till betänkande A8-0223/2016). Ledamöterna i det särskilda utskottet bjöds personligen in till att delta i arbetet i OECD:s interparlamentariska högnivågrupp "TAXE". Det särskilda utskottet höll sammanträden bakom lyckta dörrar på samordningsnivå där man hörde representanter för Caymanöarnas regering, undersökande journalister och tjänstemän från kommissionen. Dessa verksamheter, som har lett till en stor mängd mycket användbara uppgifter om praxis och skattesystem både inom och utanför EU, har hjälpt till att klargöra vissa relevanta frågor, medan andra fortfarande inte har fått några svar.
- BE. Endast fyra av de sju multinationella företag som bjöds in tackade ja till den första inbjudan om att träffa dess ledamöter (se bilaga 2).
- BF. På grund av kommissionens och rådets fortsatta vägran att ge sitt samtycke till Europaparlamentets förslag till förordning om detaljerade bestämmelser avseende parlamentets utövande av undersökningsrätt har parlamentets särskilda utskott och undersökningskommittéer fortfarande otillräcklig behörighet, i och med att de till exempel saknar rätten att kalla vittnen och upprätthålla tillgång till dokument, jämfört med liknande utskott i medlemsstaternas parlament och den amerikanska kongressen.
- BG. På senare tid har rådet vid flera tillfällen antagit omfattande tidiga politiska ståndpunkter i skattefrågor utan att beakta eller ens invänta parlamentets ståndpunkter.

Slutsatser och rekommendationer

1. Europaparlamentet upprepar slutsatserna av sin resolution av den 25 november 2015 och i sin resolution av den 16 december 2015.

Uppföljning från kommissionen och medlemsstaterna

2. Europaparlamentet beklagar att tretton medlemsstater saknar egna regler för att motverka aggressiv skatteplanering baserad på skattefria flöden av utdelningar, samt att tretton medlemsstater inte tillämpar några prövningar av vem som är verklig förmånstagare när de tar emot en ansökan om nedsättning eller befrielse av källskatt. Parlamentet beklagar att för närvarande har fjorton medlemsstater fortfarande inga kontrollerade regler för utländska företag för att förhindra aggressiv skatteplanering och att tjugofem medlemsstater saknar regler för att motverka felanpassningar av ett lokalt företags skattebehörighet som gjorts av en annan medlemsstat. Parlamentet fördömer att inte en enda medlemsstat än så länge har begärt ett förbud mot strukturer för aggressiv skatteplanering.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att anta ytterligare lagstiftningsförslag om företags skatteflykt då utrymme finns för medlemsstaterna att skärpa sina regler för att motverka skatteflykt för att motarbeta en urholkning av skattebasen. Parlamentet beklagar djupt att medlemsstaterna inte diskuterade parlamentets rekommendationer i rådets arbetsgrupp.
4. Europaparlamentet välkomnar det åtgärds paket mot skatteflykt som offentliggjordes av kommissionen den 28 januari 2016 samt alla lagstiftningsförslag och meddelanden som redan framlagts sedan dess (se bilaga 4 till betänkande A8-0223/2016). Parlamentet välkomnar antagandet av rådets direktiv om ändring av direktivet om administrativt samarbete i syfte

Onsdagen den 6 juli 2016

att införa landspecifik rapportering till skattemyndigheter, men beklagar att rådet inte väntade tills de visste och beaktade parlamentets ståndpunkt innan man enades om sin egen ståndpunkt och inte gav kommissionen möjlighet att delta i informationsutbytet. Parlamentet uppmanar rådet att komma fram till en enhällig ståndpunkt om åtgärdspaketet och låta direktivet mot skatteflykt fortsätta att vara ett enda direktiv, för att effektivt genomföra OECD:s rekommendationer samt gå längre än dessa för att uppfylla EU:s ambitioner och garantera en välfungerande inre marknad snarare än att försvaga den. Parlamentet beklagar djupt att rådets aktuella utkast till ståndpunkt har försvagats, särskilt med en undantagsbestämmelse om räntebegränsning eller en snäv strategi när det gäller kontrollerade regler för utländska företag. Parlamentet välkomnar initiativet att skapa en gemensam definition och unionsförteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner inom ramen för den externa strategin för effektiv beskattning. Parlamentet betonar att denna förteckning bör grunda sig på objektiva, uttömmande och kvantifierbara kriterier. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att det i framtiden kommer att krävas mer bindande åtgärder för att effektivt och systematiskt bekämpa BEPS.

5. Europaparlamentet anser att direktivet om administrativt samarbete bör nu, efter att ha genomgått flera på varandra följande och ad hoc-ändringar om automatiskt informationsutbyte om skattebeslut och landspecifik rapportering, omarbetas i sin helhet, i synnerhet men inte enbart för att minska och slutligen eliminera de nuvarande undantagen till principen om informationsutbyte.

6. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att multinationella företag i sina balansräkningar på ett tydligt och begripligt sätt bör offentliggöra, för varje medlemsstat och tredjeland de är verksamma i, en antal informationsposter, som vinst eller förlust före skatt, skatt på vinst eller förlust, antalet anställda och utförd verksamhet. Parlamentet betonar vikten av att informationen blir tillgänglig för allmänheten, möjligen som ett centralt EU-register.

7. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att, före slutet av 2016, lägga fram ett förslag för en gemensam konsoliderad bolagsskattebas, vilken ska åtföljas av en lämplig och rättvis fördelningsnyckel som ska utgöra en heltäckande lösning på den mest skadliga skattepraxisen inom unionen, skapa klarhet och enkelhet för företag samt underlätta gränsöverskridande ekonomisk verksamhet inom EU. Parlamentet anser att det är en avgörande faktor att den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen konsolideras. Parlamentet anser att konsolideringen bör införas så snart som möjligt och att eventuella mellanliggande system inklusive enbart harmonisering av skatteunderlag med en mekanism för förskjutning av förluster endast kan vara tillfälliga. Parlamentet anser att införandet av en fullständig gemensam konsoliderad bolagsskattebas blir allt mer brådskande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omgående nå en överenskommelse gällande förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas när detta lämnas in och att snabbt implementera lagstiftningen därefter. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att kryphål och obalanser mellan bolagsskattbaserna och olika administrativa rutiner kan skapa orättvisa konkurrensvillkor och orättvis skattekonkurrens även inom EU.

8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens antagande den 12 april 2016 av ett förslag till ett direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU om företags, deras dotterbolags och filialers, offentliggörande av information med anknytning till inkomstskatt och till ökad transparens när det gäller företagsbeskattning. Parlamentet beklagar dock att den omfattning samt de kriterier och trösklar som kommissionen har föreslagit inte är i linje med parlamentets tidigare ståndpunkter och därför inte kommer att ge resultat.

9. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen i rådet av den 8 december 2015 om automatiskt utbyte av information om skattebesked. Parlamentet beklagar dock att rådet inte inkluderade parlamentets rekommendationer från dess betänkande av den 20 oktober 2015 om kommissionen ursprungliga förslag om en sådan åtgärd. Parlamentet betonar att kommissionen måste ges full tillgång till den nya unionsdatabasen över skattebesked. Parlamentet insisterar på behovet av en omfattande och effektiv databas över alla besked som får potentiellt gränsöverskridande konsekvenser. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att snabbt införa nödvändiga rättsliga ramverk för automatiskt utbyte av information om skattebesked.

10. Europaparlamentet understryker att det automatiska utbytet av information kommer att leda till att stora volymer uppgifter måste behandlas, och kräver att frågor med anknytning till databehandling av uppgifterna ska samordnas, precis som de personalresurser som krävs för att analysera uppgifterna. Parlamentet efterlyser en förstärkning av kommissionens roll i detta arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att noggrant övervaka och till fullo tillämpa genomförandet av direktivet om administrativt samarbete på nationell nivå, speciellt med syftet att kontrollera antalet

Onsdagen den 6 juli 2016

medlemsstater som använder bilaterala skatteavtal för att efterfråga skatteuppgifter i stället för denna rättsliga grund. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka sina skattemyndigheter med en tillräcklig personalstyrka för att säkerställa en effektiv insamling av skatteintäkter och ta itu med skadlig skattepraxis, eftersom personalbrist och nedskärning av personal, såväl som brist på lämplig utbildning, tekniska verktyg och granskningsbefogenheter, i hög grad har hindrat skattemyndigheterna i vissa medlemsstater. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera information som utbyts med skattemyndigheter och med finansiella tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter.

11. Europaparlamentet välkomnar Frankrikes, Nederländernas och Förenade kungarikets tillkännagivande av den 12 maj 2016 om att upprätta offentliga register över företags faktiska ägare. Parlamentet välkomnar Frankrikes åtagande att skapa ett offentligt register för stiftelser. Parlamentet stöder Förenade kungariket i dess åtagande att tvinga alla utländska företag som antingen köper egendom i landet eller ingår ett avtal med staten att uppge de faktiska ägarna. Parlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att anta liknande åtgärder.

12. Europaparlamentet beklagar att OECD:s nya globala standard för automatiskt utbyte av information inte innehåller en övergångsperiod för utvecklingsländer. Då standarden blir ömsesidig kan de länder som fortfarande har begränsad förmåga att iordningställa den nödvändiga infrastrukturen för att samla in, hantera och dela den nödvändiga informationen i själva verket bli exkluderade.

13. Europaparlamentet konstaterar att det gemensamma forumet för internprissättning i sitt arbetsprogram för 2014–2019 har inkluderat utveckling av god praxis för att säkerställa att OECD:s riktlinjer i frågan överensstämmer med medlemsstaternas specifika karaktär. Parlamentet konstaterar att kommissionen övervakar hur detta arbete framskrider.

14. Parlamentet understryker att 70 procent av överföringen av vinster sker genom internprissättning och att bästa sättet att tackla problemet är att anta en fullständig gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Parlamentet uppmanar oaktat detta kommissionen att lägga fram ett konkret lagförslag om internprissättning ned beaktande av OECD:s publikation *Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administration 2010*. Parlamentet understryker vidare att ytterligare insatser kan komma att behövas för att minska BEPS-relaterade risker mellan EU:s medlemsstater och tredjeländer, risker som uppkommer genom ramen för internprissättning, särskilt prissättningen av immateriella tillgångar, och att globala alternativ till nuvarande armslängdsprincip bör undersökas aktivt och prövas för att se om de kan bidra till att säkerställa ett rättvisare och effektivare globalt skattesystem.

15. Europaparlamentet välkomnar att kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens, Margrethe Vestager, har kategoriserat internprissättning som ett särskilt fokusområde för statligt stöd, eftersom det rapporteras vara ett vanligt verktyg som multinationella företag använder för skatteundandragande eller skatteflykt, t.ex. koncerninterna lån. Parlamentet konstaterar att det i nuläget inte finns några riktlinjer för att identifiera och reglera skatterelaterat statligt stöd trots att denna typ av statligt stöd har visat sig vara ett oroväckande verktyg för skatteflykt. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa riktlinjer och tydliga kriterier för att bättre kunna definiera var gränserna för internprissättning går, i syfte att på ett bättre sätt kunna bedöma fall av statligt stöd. Parlamentet stöder slutsatserna i kommissionens utredning av Starbucks, Fiat och Amazon och betonar vikten av att kommissionen har tillgång till alla relevanta uppgifter.

16. Europaparlamentet beklagar att flera utfrågade multinationella företag inte starkt har fördömt skatteflyktsarrangemang och aggressiv skatteplanering. Parlamentet understryker att det är lätt för multinationella företag att bevilja artificiella lån inom koncernen för aggressiv skatteplanering. Parlamentet understryker att preferensen för sådan skuldfinansiering är till skada för skattebetalarna samt den ekonomiska stabiliteten. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att avskaffa den ensidiga skuldavskrivningen i sin skattelagstiftning.

17. Europaparlamentet betonar starkt att visselblåsares arbete är avgörande för att avslöja omfattningen av skatteundandragande och skatteflykt och att skydd av visselblåsare av denna anledning behöver garanteras rättsligt och förstärkas inom EU. Parlamentet konstaterar att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europarådet har arbetat med denna fråga. Parlamentet anser att domstolarna och medlemsstaterna bör garantera att legitima affärshemligheter skyddas utan att detta på något sätt hindrar, hämmar eller kväver visselblåsares och journalisters förmåga att dokumentera och avslöja olaglig, olovlig eller skadlig verksamhet i fall där detta uppenbart och på ett överväldigande sätt ligger i allmänhetens intresse. Parlamentet beklagar att kommissionen inte har några planer för snabba åtgärder i denna fråga, med tanke på de mycket betydande avslöjandena som visselblåsare nyligen gjorde i samband med det så kallade LuxLeaks- avslöjandet respektive Panamadokumenterna.

Onsdagen den 6 juli 2016

18. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen har inlett ett offentligt samråd för att förbättra tvistlösningsmekanismerna vid dubbelbeskattning. Parlamentet understryker att upprättandet av en tydlig tidsram för tvistlösningsförfaranden är mycket viktigt för att förbättra systemens effektivitet.

19. Europaparlamentet välkomnar meddelandet om den externa strategin för effektiv beskattning som uppmanar Europeiska centralbanken att omprioritera kraven på god förvaltning i avtalen med sina finansiella mellanhänder. Parlamentet uppmanar Europeiska centralbanken att ta fram en ny hållbar beskattningspolicy, från och med granskningen av policyn för icke-samarbetsvilliga länder och territorier under 2016 i en nära dialog med civilsamhället. Parlamentet upprepar att EIB bör förstärka sina åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att förbättra kvaliteten på informationen om slutliga mottagare och på ett effektivare sätt förhindra transaktioner med finansiella mellanhänder som uppvisar ett negativt mönster när det gäller transparens, bedrägeri, korruption, organiserad brottslighet, penningtvätt och skadlig miljöpåverkan och skadliga sociala effekter, eller som är registrerade i finansiella offshore-centrum eller skatteparadis som tillämpar aggressiv skatteplanering.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda tydlig lagstiftning vad gäller definitionen av ekonomisk substans, värdeskapande och fast etableringsställe i syftet att i synnerhet komma till rätta med problemet med brevlådeföretag.

Svarta listor och konkreta sanktioner för icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner och innehållen skatt

21. Europaparlamentet konstaterar att det hittills enda konkreta initiativ som tagits av kommissionen avseende icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, inbegripet utomeuropeiska territorier, har varit den externa strategin för effektiv beskattning. Parlamentet noterar att OECD:s kriterier för förteckning av icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner hittills inte har visat sig vara effektiva i att hantera denna fråga, och inte har haft en avskräckande effekt. Parlamentet framhåller att det fortfarande finns tredjeländer som skyddar olagligt förvärvade tillgångar, vilket innebär att det är omöjligt för EU-myndigheterna att driva in dem.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt lägga fram en gemensam definition och förteckning för unionen över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner (dvs. en "svart lista över skatteparadis") som ska grundas på öppna och objektiva kriterier, inbegripet genomförande av OECD-rekommendationer, skattetransparensåtgärder, BEPS-åtgärder och standarder för automatiskt informationsutbyte, förekomsten av aktiva skadliga skattemetoder, förmåner som beviljas utländska fysiska personer eller juridiska personer, brist på krav på ekonomisk substans och icke-offentliggörande av juridiska personers bolagsstruktur (bland annat fonder, välgörenhetsorganisationer, stiftelser etc.) eller ägande av tillgångar eller rättigheter, samt välkomnar kommissionens avsikt att nå en överenskommelse om en sådan förteckning inom de kommande sex månaderna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att godkänna denna överenskommelse senast i slutet av 2016. Parlamentet anser att ett upptrappningsförfarande, som inleds med en verkligt konstruktiv dialog med den jurisdiktion där brister identifieras före införandet på förteckningen, för att förteckningen också ska få en förebyggande effekt. Parlamentet anser att det behövs en mekanism för att ta bort jurisdiktioner från förteckningen om och när de framgångsrikt uppnår eller återställer efterlevnaden av kriterierna. Parlamentet anser att bedömningen även bör omfatta medlemmar i OECD.

23. Europaparlamentet efterlyser ett konkret EU-omfattande regelverk för sanktioner mot de svartlistade icke-samarbetsvilliga jurisdiktionerna, inbegripet möjligheten att granska och, som sista utväg, säga upp frihandelsavtal och dubbelbeskattningsavtal samt förbjuda tillgång till EU-medel. Parlamentet konstaterar att syftet med sanktioner är att få till förändringar i lagstiftningen i de berörda jurisdiktionerna. Parlamentet vill att dessa sanktioner även ska gälla för företag, banker och revisions- och advokatbyråer, samt för skatterådgivare som bevisats vara involverade i olaglig, skadlig eller olovlig verksamhet med dessa jurisdiktioner eller som har bevisats underlätta olagliga, skadliga eller olovliga skattearrangemang för företag som involverar rättsliga konstruktioner i dessa jurisdiktioner.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en bindande lagstiftning som förbjuder alla EU-institutioner att öppna konton eller vara verksamma i de jurisdiktioner som ingår i unionens gemensamma förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att omförhandla sina bilaterala skatteavtal med tredjeländer, genom att utnyttja multilaterala verktyg, i syfte att införa klausuler mot skatteflykt och således förhindra "treaty shopping" (utnyttjande av det mest förmånliga avtalet), inklusive en fördelning av beskattningsrätten mellan ursprungs- och bosättningsländer som återspeglar ekonomisk substans och en lämplig definition av fast etableringsställe. Parlamentet

Onsdagen den 6 juli 2016

betonar vidare att detta förfarande markant skulle påskyndas om medlemsstaterna gav kommissionen mandat att förhandla sådana skatteavtal å EU:s vägnar. Medlemsstaterna uppmanas att säkerställa att utvecklingsländerna behandlas rättvist vid förhandlingar om sådana avtal.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagförslag om en EU-omfattande källskatt, som ska skötas av medlemsstaterna, i syfte att säkerställa att vinster som skapas inom EU beskattas minst en gång innan de lämnar EU. Parlamentet konstaterar att ett sådant förslag bör inkludera ett återbetalningssystem för att förhindra dubbelbeskattning. Parlamentet understryker att ett sådant allmänt källskattesystem som bygger på avräkningsmetoden har fördelen att dubbel icke-beskattning och BEPS förhindras utan att det skapas fall av dubbelbeskattning.

27. Europaparlamentet beklagar att Andorra och Monaco har åtagit sig att tillämpa automatiskt informationsutbyte från 2018 i stället för 2017. Parlamentet påpekar att vissa icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner som Andorra uppfyller standarderna för informationsutbyte men är på väg att bli en lågskattejurisdiktion. Parlamentet oroas över att dubbelbeskattningsavtalet mellan Andorra och Spanien för närvarande inte säkerställer ett effektivt automatiskt informationsutbyte. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka den effektiva tillämpningen av det automatiska informationsutbyte som ingår i medlemsstaternas avtal som tecknats med tidigare eller nuvarande icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner.

28. Hybridarrangemang mellan EU-medlemsstaternas och tredjeländernas definition av enheter, som medför dubbel icke-beskattning, bör behandlas effektivt i EU:s lagstiftning, som ett tillägg till kommissionens förslag till åtgärds paket mot skatteflykt.

Patentboxar, kunskapsboxar och FoU-boxar

29. Europaparlamentet konstaterar att patent-, kunskaps- och FoU-boxar hittills kanske inte har främjat innovation inom EU som de borde ha gjort. Parlamentet beklagar att de istället används av multinationella företag för överföring av vinster genom aggressiv skatteplanering, såsom den välkända tekniken "double Irish with a Dutch sandwich". Parlamentet anser att patentboxar är ett illa lämpat och ineffektivt verktyg för att uppnå ekonomiska mål. Parlamentet insisterar på att FoU kan främjas genom bredare politiska åtgärder som främjar långsiktig innovation och oberoende forskning samt genom subventioner som bör föredras framför patentboxar, eftersom subventioner löper mindre risk att utnyttjas för skatteflykt. Parlamentet noterar att kopplingen mellan patentboxar och FoU-verksamhet ofta är godtycklig och att de nuvarande modellerna leder till en kapplöpning mot botten med avseende på vad multinationella företag faktiskt bidrar med via skattebetalningar.

30. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa medlemsstater, särskilt inom ramen för uppförandekodgruppen, hittills har försummat denna fråga och ännu inte har presenterat en ordentlig tidsram för att hantera den.

31. I syfte att förhindra att patentboxar missbrukas samt säkerställa att dessa, om och när de används, har kopplingar till genuin ekonomisk verksamhet, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att lägga fram förslag på bindande unionslagstiftning om patentboxar som bygger på OECD:s ändrade nexusstrategi och åtgärdar bristerna i denna. Parlamentet betonar att kommissionens förslag bör gälla alla nya patentboxar som utfärdas i medlemsstaterna och att befintliga patentboxar som fortfarande är i kraft bör ändras i enlighet med detta.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera en faktisk minimibeskattningsklausul i direktivet om räntor och royaltyer och i moder- och dotterbolagsdirektivet samt att säkerställa att inga undantag beviljas av rådet.

Onsdagen den 6 juli 2016

Banker, skatterådgivare och mellanhänder

33. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa banker, skatterådgivare, advokat- och revisionsbyråer och andra mellanhänder har varit ledande och spelat en betydande roll i att utforma aggressiv skatteplanering för sina kunder och också hjälpt nationella regeringar att utforma sina skattesystem och skattelagar, vilket medför en betydande intressekonflikt.

34. Europaparlamentet ser med oro på bristen på transparens och tillräcklig dokumentation inom finansinstitut och rådgivare och advokatbyråer avseende de specifika former av ägande av och kontroll över företag som rekommenderas av skatterådgivare och ekonomiska och juridiska rådgivare, vilket bekräftades av avslöjandena i Panamadokumentet nyligen. För att ta itu med problemet med skalbolag rekommenderar parlamentet att kraven på öppenhet för att starta privata bolag stärks.

35. Europaparlamentet är oroat över bristen på öppenhet och tillräcklig dokumentation inom nationella skatteförvaltningar angående effekterna på konkurrensen av beslut om internpris, patentboxupplägg, skattebeslut och andra delar av skönsmässig företagsbeskattning.

36. Europaparlamentet anser att befintliga uppförandekoder för skatterådgivningsbranschen bör skärpas, i synnerhet med hänsyn till potentiella intressekonflikter så att dessa kan offentliggöras på ett tydligt och förstäligt sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en uppförandekod för unionen för samtliga rådgivningstjänster, för att se till att situationer med potentiella intressekonflikter offentliggörs på ett klart och tydligt sätt. Parlamentet anser att detta bör innebära ett EU-system för skatterådgivare avseende oförenlighet, i syfte att förhindra intressekonflikter i samband med råd till både den offentliga och den privata sektorn samt förhindra andra intressekonflikter.

37. Europaparlamentet uppmärksammar riskerna för intressekonflikter som härrör från tillhandahållandet av juridisk skatterådgivning och revisionstjänster inom samma revisionsbolag. Parlamentet understryker därför vikten av att det görs tydlig åtskillnad mellan dessa tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en korrekt övervakning och tillämpning av lagstiftningen som syftar till att förhindra sådana konflikter och att undersöka behovet av att se över revisionsdirektivet, särskilt bestämmelserna i artikel 22, respektive revisionsförordningen, särskilt bestämmelserna i artikel 5 och definitionen av den väsentliga effekten av icke-revisionstjänster.

38. Parlamentet begär att kommissionen gör en undersökning av kopplingen mellan den akademiska världen och skatterådgivningsvärlden, som åtminstone tar itu med frågorna om intressekonflikter.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner mot företagschefer som deltar i skatteundandragande och möjligheten att återkalla tillståndet att bedriva rörelse för yrkespersoner och företag som bevisats vara inblandade i utformning av, rådgivning i användning av, eller utnyttjande av illegal skatteplanering och skatteundandragande. Parlamentet begär att kommissionen undersöker huruvida det är genomförbart att införa proportionellt betalningsansvar för skatterådgivare som deltar i olaglig skatteverksamhet.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera möjligheten att införa proportionellt betalningsansvar för banker och finansinstitut som medverkar vid överföringar till kända skatteparadis, enligt definitionen i den framtida gemensamma unionsförteckningen över skatteparadis och icke-samarbetsvilliga skattejurisdiktioner.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skärpa kraven på banker att till medlemsstaternas skattemyndigheter rapportera överföringar till och från jurisdiktioner som är upptagna i den gemensamma unionsförteckningen över skatteparadis och icke-samarbetsvilliga skattejurisdiktioner. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att banker och andra finansinstitut tillhandahåller liknande information till tillsyns- och skattemyndigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka sina skatteförvaltningars kapacitet att undersöka fall av skatteundandragande och skatteflykt.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag som inför ett obligatoriskt krav för banker, skatterådgivare och andra mellanhänder att offentliggöra uppgifter som rör komplexa strukturer och specialtjänster som är kopplade till jurisdiktioner som är uppförda på EU:s gemensamma förteckning över skatteparadis och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, som är utformade för och används av klienter för att underlätta skatteundandragande, skattebedrägeri, penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Onsdagen den 6 juli 2016

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen ⁽¹⁾ att införa särskilda gemensamma minimiregler för att motverka missbruk som syftar till att förvägra förmåner som härrör från vissa hybridkapitalöverföringar ⁽²⁾, vars effekt ofta är avdrag för inkomster i en stat utan att ingå i skattebasen för den andra eller generering av oriktiga utländska skattekredittransaktioner.

Visselblåsare

44. Europaparlamentet erinrar om den avgörande roll som visselblåsare spelar för att avslöja vanskötsel, inbegripet olagliga eller olovliga metoder. Parlamentet anser att sådana avslöjanden, vilka belyser omfattningen av skatteundandragande, skatteflykt och penningtvätt uppenbart ligger i allmänhetens intresse, vilket blev tydligt i och med LuxLeaks-avslöjandet och Panamadokumentet nyligen, som visade omfattningen av överförda tillgångar till lågskattejurisdiktioner. Parlamentet påpekar att tillgång till information och informationens kvalitet är av avgörande betydelse för möjligheten att upptäcka och väcka åtal för skattebrott.

45. Europaparlamentet beklagar att kommissionen begränsar sina åtgärder för att övervaka utvecklingen inom olika delar av unionens befogenhetsområden, utan att planera några konkreta åtgärder för att ta itu med problemet. Parlamentet oroar sig över att detta bristande skydd skulle kunna riskera offentliggörandet av nya avslöjanden, och därmed potentiellt leda till att medlemsstater går miste om legitima skatteintäkter. Parlamentet beklagar djupt att kommissionen inte har lämnat något tillfredsställande svar på kraven i punkterna 144 och 145 i parlamentets resolution av den 25 november 2015, eller på kraven i rekommendation A7 i Europaparlamentets resolution av den 16 december 2015, och särskilt inte till begäran att före slutet av 2016 föreslå en tydlig lagstiftningsram för skydd av visselblåsare och liknande personer.

46. Europaparlamentet uppger sitt krav på kommissionen att så snart som möjligt föreslå en tydlig rättslig ram för att garantera effektivt skydd av visselblåsare samt journalister och andra personer med kopplingar till de medier som hjälper och understödjer dem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att revidera sin nuvarande lagstiftning om skydd av visselblåsare genom att inkludera möjligheten att avstå från åtal i fall där visselblåsare har handlat i allmänhetens intresse. Kommissionen uppmanas att betrakta de bästa exempel på lagstiftning för att skydda visselblåsare som redan har trätt i kraft i vissa medlemsstater som en modell.

Uppförandekodgruppen och interinstitutionella frågor

47. Europaparlamentet beklagar att trots att både dess första och andra särskilda utskott (TAXE 1 och TAXE 2) upprepade gånger har begärt full tillgång till uppförandekodgruppens handlingar och sammanträdesprotokoll har endast ett begränsat antal nya handlingar gjorts tillgängliga för granskning av parlamentsledamöter inom stängda dörrar, och att detta gjordes först efter fem månader från att mandatet inleddes för TAXE 2. Parlamentet konstaterar att en del av dessa handlingar borde ha offentliggjorts för att möjliggöra offentlig granskning och en öppen politisk debatt om innehållet i dem. Parlamentet konstaterar vidare att rådets vilja att tillmötesgå denna begäran är fortsatt otillfredsställande.

48. Europaparlamentet beklagar djupt att kommissionen, trots att denna tillhandahållit vissa interna sammanträdesprotokoll från sammanträdena med uppförandekodgruppen, inte kunnat föra register över alla handlingar som spridits. Parlamentet anser att det är kommissionens plikt att behålla alla spår och register över all information och alla handlingar som är i omlopp inom uppförandekodgruppens beredningsområde, i syfte att bedöma hur medlemsstaternas åtgärder överensstämmer med fördraget. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta skyndsamma åtgärder för att förbättra denna situation genom att hämta in samtliga handlingar. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen i denna fråga.

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att förbättra transparensen och effektiviteten i uppförandekodgruppens arbetsmetoder, eftersom dessa tillhör de faktorer som hindrar konkreta, potentiella förbättringar vad gäller att hantera skadlig skattepraxis. Parlamentet beklagar att det inte har fått flera möteshandlingar från uppförandekodgruppen som härrör från rådet eller medlemsstaterna vilka är avgörande för ett korrekt genomförande av det särskilda utskottets mandat. Parlamentet begär att man regelbundet ska offentliggöra resultaten av övervakningen av medlemsstaternas efterlevnad av de gjorda rekommendationerna. Uppförandekodgruppen bör ta fram en offentligt tillgänglig årsrapport där man presenterar och beskriver den mest skadliga skattepraxis som medlemsstaterna har tillämpat under året. Parlamentet uppger sin begäran till rådet från 2015 om att inrätta en skattekommitté på politisk nivå.

⁽¹⁾ Kommissionens tjänsteavdelningar bekräftade förvisso att artikel 10 ("hybridarrangemang") i kommissionens förslag till direktiv mot skatteflykt av den 28 januari 2016 baserades på en strategi för ömsesidigt erkännande för att lösa skillnader i den rättsliga kvalificeringen av hybridenheter och hybridinstrument, men omfattade inte hybridkapitalöverföringar som inte berör rättsliga kvalificeringsarrangemang.

⁽²⁾ OECD definierar "hybridöverföringar" som arrangemang som i ett land behandlas som överföring av äganderätten till en tillgång för skatteändamål, men inte i ett annat land, som i allmänhet betraktar det som ett lån mot säkerhet i OECD Se OECD, mars 2012, Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues, <http://www.oecd.org/>.

Onsdagen den 6 juli 2016

50. Europaparlamentet fastställer genom offentlig information att uppförandekodgruppen undersökte 421 åtgärder mellan 1998 och 2014 och bedömde att 111 av dem var skadliga (26 procent), men två tredjedelar av dessa åtgärder undersöktes under gruppens fem första verksamhetsår. Parlamentet noterar att medlemsstaternas granskning av åtgärder har minskat under åren med endast 5 procent av det totala antalet åtgärder som undersöktes under 2014, och beklagar att inga skadliga skatteåtgärder har hittats av gruppen sedan november 2012. Parlamentet drar slutsatsen att uppförandekodgruppen inte har varit fullt fungerande under det senaste årtiondet och att dess styrning och mandat behöver omedelbar översyn.

51. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen från 2015 om att göra en uppdatering av Simmons & Simmons rapport från 1999 om administrativa förfaranden som nämns i punkt 26 i 1999 års rapport från uppförandekodgruppen, Primarolo-rapporten (SN 4901/99).

52. Europaparlamentet understryker att även om uppförandekodgruppen har gjort det möjligt att göra vissa förbättringar, så är medlemsstaternas självanslag av potentiellt skadliga åtgärder otillräcklig, kriterierna för att fastställa skadliga åtgärder är föråldrade och principen om majoritetsbeslut för att fatta beslut om skadlighet har visat sig ineffektiv. Parlamentet beklagar att flera medlemsstater motsätter sig en nödvändig reform av uppförandekodgruppen. Europaparlamentet uppmanar därför eftertryckligen medlemsstaterna att så snart som möjligt vidta de åtgärder som krävs för att reformera uppförandekodgruppens kriterier för att upptäcka skadliga åtgärder och styrningsaspekter (däribland beslutsfattandestruktur för och övervakning av överenskommen avveckling och frysning, undvikande av fördröjningar samt straff vid utebliven efterlevnad) i syfte att öka transparensen och ansvaret gentemot allmänheten samt säkerställa att parlamentet är starkt engagerat och har tillgång till information. Parlamentet understryker de brister och annan relevant information som finns i bilaga 3. Parlamentet konstaterar vidare att när man jämför kommissionens förteckning över alla skattesystem som formellt har bedömts av kodgruppen med respektive sammanträdeshandlingar vid tidpunkten för beslutet och därefter, är det först och främst i många fall oklart hur ett beslut har fattats, t.ex. varför system där det fanns skäl att anta att de skulle vara skadliga förklarades icke-skadliga i slutändan, och även, för det andra, avseende de fall där styrkt skadlighet var resultatet av bedömningen, om huruvida de följande avvecklingsförfarandena har slutförts på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna. Parlamentet framhåller därför att medlemsstaterna inte uppfyllde kraven i rådets direktiv 77/799/EEG och 2011/16/EU eftersom de inte utbytte skatteinformation spontant, inte ens i fall där det fanns goda skäl, trots det handlingsutrymme som dessa direktiv medgav, att förmoda att det kunde förekomma skatteförluster i andra medlemsstater och att skattebesparingar uppnåts genom konstgjorda överföringar av vinster inom koncerner. Kommissionen har inte fyllt sin uppgift som fördragets väktare, så som artikel 17.1 i EU-fördraget stadgar, eftersom den i denna fråga inte har handlat och vidtagit alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter, särskilt de som framgår av rådets direktiv 77/799/EEG och 2011/16/EU, trots motstridiga bevis.

53. Europaparlamentet noterar att ett mönster av systematisk obstruktion från vissa medlemsstater mot att uppnå framsteg i kampen mot skatteflykt blivit tydligt för det särskilda utskottet. Parlamentet noterar att diskussionerna om administrativ praxis (beslut) pågick i uppförandekodgruppen under nästan två decennier. Parlamentet fördömer att flera medlemsstater var ovilliga att komma överens om att utbyta information om sina beslutsmetoder före LuxLeaks, och fortfarande är tveksamma till att införliva den instruktionsmodell som utvecklades i uppförandekodgruppen i den nationella lagstiftningen, trots sina åtaganden efter LuxLeaks-avslöjandena.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge parlamentet permanent, lämplig och regelbunden tillgång till sammanträdeshandlingar och protokoll från rådets grupper som arbetar med skattefrågor, däribland uppförandekodgruppen för företagsbeskattnings, högnivågruppen och arbetsgruppen för skattefrågor. Parlamentet föreslår att kommissionen använder den överenskommelse som ingåtts med parlamentet om tillgång till protokoll från tillsynsmyndigheten/ECB som ett exempel i sammanhanget.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i händelse av otillfredsställande respons från medlemsstaternas sida, att presentera ett lagstiftningsförslag, företrädesvis under artikel 116 eller artikel 352 i EUF-fördraget eller genom utvidgat samarbete, för att förbättra effektiviteten i uppförandekodgruppen.

Onsdagen den 6 juli 2016

56. Europaparlamentet uppmanar både EU-institutionerna och medlemsstaterna att vidta skyndsamma åtgärder mot skattebedrägeri, skatteundandragande, skatteparadis och aggressiv skatteplanering, både från tillgångs- och efterfrågesidan. Parlamentet beklagar att rådet, och i synnerhet vissa medlemsstater, i ett antal år inte har vidtagit några kraftfulla åtgärder i dessa frågor, och påminner medlemsstaterna om den möjlighet som står dem till buds att upprätta system för ökat samarbete (mellan minst 9 medlemsstater) i syfte att skynda på åtgärderna mot skadlig och olaglig skattepraxis.

57. Europaparlamentet ser gärna att det i unionen inrättas ett nytt centrum för en konsekvent och samordnad skattepolitik, inom strukturen för kommissionen, för att säkerställa en enhetligt fungerande inre marknad och att internationella standarder tillämpas. Parlamentet anser att detta nya centrum borde ansvara för utvärdering och övervakning av medlemsstaternas skattepolitik på EU-nivå, säkerställa att inga nya skadliga skatteåtgärder införs i medlemsstaterna, övervaka medlemsstaternas följsamhet av unionens gemensamma förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, garantera och främja samarbete mellan nationella skattemyndigheter (exempelvis genom utbildning och utbyte av bästa praxis), samt för startandet av akademiska utbildningar inom området. Parlamentet anser att ett sådant centrum skulle kunna förebygga att nya luckor i skattelagstiftningen uppstår på grund av brist på politisk samordning mellan medlemsstaterna, och motverka skattemetoder och standarder som hotar att störa, hindra eller inverka negativt på den inre marknadens funktionssätt och grundtanke. Parlamentet anser att detta centrum också skulle kunna fungera som en kontaktpunkt för visseblåsare, om medlemsstaterna och de nationella skatteförvaltningarna inte agerar i samband med avslöjanden om skatteundandragande och skatteflykt eller inte utför lämpliga utredningar i frågan. Parlamentet anser att centrumet med fördel skulle kunna samla expertis på nationell nivå och på EU-nivå för att minska kostnaden för skattebetalarna.

Den yttre dimensionen

58. Europaparlamentet välkomnar att skattefrågor åter sätts i fokus på G8- och G20-nivå, vilket bör leda till nya rekommendationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett konsekvent sätt representera unionen under de kommande G20-mötena och på särskilda symposier. Kommissionen uppmanas att regelbundet informera parlamentet om alla resultat och möjliga konsekvenser av G20-beslut som rör kampen mot urholkning av skattebasen, aggressiva skatteplaneringsmetoder och alla olagliga finansiella flöden.

59. Europaparlamentet uppmanar EU, G20, OECD och FN att fördjupa sitt samarbete för främjande av internationella riktlinjer som även kommer att gynna utvecklingsländer.

60. Europaparlamentet stöder inrättandet av ett globalt organ, inom ramen för FN, som är välutrustat och har tillräckligt med ytterligare resurser, för att säkerställa att alla länder kan delta på lika villkor i formuleringen och reformen av den globala skattepolitiken. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att börja arbeta på ett ambitiöst globalt skattetoppmöte och sikta på att skapa ett sådant mellanstatligt organ.

61. Europaparlamentet vill att internationella forum kommer överens om en strängare och mer precis definition av faktiska ägandeförhållanden för att säkerställa ökad transparens.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och, i tillämpliga fall, medlemsstaterna att utföra en analys av de externa effekterna av nationell skattepolitik och EU:s skattepolitik för att bedöma inverkan på utvecklingsländerna.

63. Europaparlamentet påpekar att olagligt penningutflöde är en viktig förklaring till utvecklingsländernas skuldsituation, och att aggressiv skatteplanering står i strid med principerna för företagens sociala ansvar.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa klausuler om god skatteförvaltning i handels- och partnerskapsavtal, med en särskild hänvisning till efterlevnad av relevanta OECD-rekommendationer på skatteområdet (t.ex. BEPS-initiativet), och att säkerställa att handels- och partnerskapsavtal inte kan missbrukas av företag eller mellanhänder för att undvika och fly från skatter eller tvätta intäkter från olagliga verksamheter.

65. Europaparlamentet uppmanar OECD och andra internationella organ att börja arbeta fram ett ambitiöst BEPS II, baserat på framför allt minimistandarder och konkreta genomförandemål.

Onsdagen den 6 juli 2016

66. Europaparlamentet betonar att samordningen mellan kommissionen och de medlemsstater som ingår i arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) bör förbättras så att EU kan göra sin röst hörd. Parlamentet betonar behovet av utförliga genomföranderiktlinjer, framför allt för utvecklingsländer, liksom av övervakning av utvecklingen av nya skadliga skatteåtgärder.

67. Europaparlamentet ser gärna att det på OECD-nivå inrättas en parlamentarisk granskningsgrupp för bevakning och granskning av utvecklingen och genomförandet av detta initiativ.

68. Europaparlamentet vill att man inrättar en strukturerad dialog mellan Europaparlamentet och Förenta staternas kongress om internationella skattefrågor. Parlamentet föreslår att man skapar formella interparlamentariska forum för att hantera dessa frågor och drar nytta av den befintliga ramen för den transatlantiska lagstiftardialogen i detta avseende. Parlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att samarbeta vid genomförandet av OECD:s BEPS-projekt, och noterar att det råder stor brist på ömsesidighet mellan Förenta staterna och EU inom ramen för FACTA-avtalet. Parlamentet uppmanar förbättrat samarbete mellan Förenta staterna och EU inom ramen för FACTA-avtalet för att säkerställa ömsesidighet, och uppmanar alla berörda parter att proaktivt delta i dess genomförande.

69. Europaparlamentet välkomnar pilotprojektet för automatiskt utbyte av information om faktiska ägandeförhållanden mellan skattemyndigheter som lanserades i april 2016 av de fem största EU-medlemsstaterna. Eftersom dessa länder har uppgivit att det är avsikten vill parlamentet att detta initiativ utvidgas och utgör grunden för en global standard för informationsutbyte som liknar den som finns för information om finansiella konton.

70. Europaparlamentet ser gärna, som nästa steg i processen med att förbättra tillgängligheten till information om faktiska ägandeförhållanden och effektiviteten i utbytet av sådan information, att ett EU-register för faktiska ägandeförhållanden upprättas, vilket ska vara tillgängligt för skattemyndigheterna och innehåller alla nödvändiga skyddsmekanismer för uppgiftsskydd, samt utgöra grunden för ett internationellt initiativ i detta avseende. Parlamentet betonar att institutioner som OECD och FN spelar en avgörande roll i sammanhanget.

71. Europaparlamentet begär en undersökning av möjligheten att införa ett för skattemyndigheterna fritt tillgängligt internationellt register över samtliga tillgångar knutna till fysiska personer, företag och alla typer av förvaltningsfonder och stiftelser, som skulle inbegripa lämpliga skyddsmekanismer för att skydda den konfidentiella information som finns i detta.

72. Europaparlamentet understryker behovet av en gemensam och övergripande strategi från EU och Förenta staterna i fråga om verkligt ägande och tillämpningen av OECD standarder. Vidare understryker parlamentet att klausuler om god skatteförvaltning bör införlivas i alla framtida handelsavtal för att garantera likvärdiga förutsättningar, skapa ökat värde för samhället i stort och bekämpa skattebedrägerier och skatteflykt och se till att transatlantiska partner går i bräschen för god skatteförvaltning.

Andra förslag

73. Europaparlamentet uppmanar nationella parlament att samarbeta för att säkerställa kontroll och samstämdhet mellan medlemsstaternas respektive skattesystem. Parlamentet uppmanar nationella parlament att vara vaksamma på deras respektive regeringars beslut i denna fråga och att öka det egna engagemanget för interparlamentariska forums arbete inom skatteområdet.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda alla fall av olagligt statligt stöd som den får kännedom om för att säkerställa att alla behandlas lika inför lagen i unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att utfärda beslut med återkrav i alla fall där de påstådda skatteförmånerna anses vara olagligt statligt stöd, och oroas över anklagelserna om att Luxemburg kan bevilja muntliga avgöranden för att kringgå dess skyldighet att utbyta information enligt direktivet om administrativt samarbete. Parlamentet ber kommissionen att övervaka och rapportera om huruvida medlemsstaterna ersätter en skadlig åtgärd med en annan när lagstiftningsmässiga framsteg har uppnåtts på unionsnivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och rapportera alla fall av snedvridning av marknaden som har sin grund i beviljandet av särskilda skatteförmåner.

75. Europaparlamentet betonar potentialen hos digitala lösningar för effektiv skatteuppbörd genom insamling av data direkt från transaktioner inom den delade ekonomin och genom en sänkning av den övergripande arbetsbördan vid medlemsstaternas skattemyndigheter.

Onsdagen den 6 juli 2016

76. Europaparlamentet noterar avslöjandena i Panamadokumenten som dokumenterar företags och privatpersoners systematiska nyttjande av skalföretag för att dölja skattepliktiga tillgångar och intäkter från korruption och organiserad brottslighet. Parlamentet välkomnar parlamentets beslut om att inrätta en undersökningskommitté i detta avseende och att fortsätta att arbeta med skatteundandragande, skatteflykt och penningtvätt. Vidare understryker parlamentet den enorma politiska betydelsen av att analysera tillvägagångssätt bland skattemyndigheter och företag som är inblandade i denna praxis, så att kryphål i lagstiftningen kan täppas till.

77. Europaparlamentet noterar att ytterligare ansträngningar krävs från medlemsstaterna, kommissionen och uppförandekodgruppen i fråga om tillgång till handlingar. Parlamentet upprepar att de handlingar som redan gjorts tillgängliga för parlamentet bör analyseras mer ingående så att en adekvat bedömning av vilka ytterligare politiska åtgärder och initiativ som krävs kan göras. Parlamentet uppmanar den kommande undersökningskommittén att fortsätta detta arbete och anta ett annat format än det särskilda utskottet, samt att i större utsträckning följa modellen av en förhörskommitté, såsom kommittén för offentliga räkenskaper i Förenade kungariket.

78. Europaparlamentet uppmanar rådet att till fullo dra nytta av samrådsförfarandet med parlamentet, vilket i synnerhet innebär att vänta på parlamentets synpunkter innan man når en politisk överenskommelse, och sträva efter att ta parlamentets ståndpunkt i beaktande.

79. Europaparlamentet förbinder sig att fortsätta det arbete som initierades av dess särskilda utskott, att ta itu med de hinder som utskottet stötte på i samband med slutförandet av sitt uppdrag och se till att dess rekommendationer följs upp på lämpligt sätt. Parlamentet uppdrar åt sina behöriga myndigheter att fastställa den bästa institutionella modellen för att uppnå detta.

80. Europaparlamentet uppmanar sitt behöriga utskott att följa upp dessa rekommendationer i sitt kommande initiativbetänkande som avser lagstiftning i denna fråga.

o

o o

81. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaterna, de nationella parlamenten, FN, G20 och OECD.

Onsdagen den 6 juli 2016

BILAGA 1

FÖRTECKNING ÖVER PERSONER SOM MÖTTS (UTSKOTTSSAMMANTRÄDEN, SAMORDNARE OCH DELEGATIONER)

Datum	Talare
11.1.2016	— Pierre Moscovici, kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen
17.2.2016	— Pierre Moscovici, kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen
29.2.2016	<i>Diskussion med rådets ordförandeskap</i> <i>I närvaro av Eric Wiebes, Nederländernas statssekreterare för finans</i>
14–15.3.2016	<i>Diskussion med företrädare för jurisdiktioner</i> Robert Gray, direktör för internationell skatt, Guernsey Colin Powell, regeringschefens rådgivare i internationella frågor, Jersey Claudia Cornella Durany, statssekreterare för internationella finansiella frågor, Andorra Katja Gey, direktör för kontoret för internationella finansiella frågor, Liechtenstein Jean Castellini, finans- och ekonomiminister, Monaco <i>Diskussion med företrädare för multinationella företag</i> Cathy Kearney, vice verkställande direktör för europeisk verksamhet, Apple Julia Macrae, skattedirektör EMEIA (Europa, Mellanöstern, Indien och Afrika), Apple Adam Cohen, chef för ekonomiska frågor EMEA (Europa, Mellanöstern och Afrika), Google Søren Hansen, verkställande direktör, Inter-Ikea Group Anders Bylund, kommunikationschef, Inter-Ikea Group Irene Yates, vice verkställande direktör, företagsbeskattning, McDonald's <i>Diskussion med undersökande journalister – bakom stängda dörrar</i> Véronique Poujol, Paperjam Markus Becker, Der Spiegel
21.3.2016	<i>Diskussion med företrädare för europeiska banker (del I)</i> Jean-Charles Balat, ekonomichef, Crédit Agricole SA Rob Schipper, direktör för internationell skatt, ING Eva Jigvall, ansvarig för skattefrågor, Nordea Monica Lopez-Monís, huvudansvarig för regelefterlevnad och vice verkställande direktör, Banco Santander Christopher St. Victor de Pinho, verkställande direktör, direktör för internationell skatt, UBS Group AG Stefano Ceccacci, ansvarig för koncernbeskattningsfrågor, Unicredit

Onsdagen den 6 juli 2016

Datum	Talare
4.4.2016	<p>— Margrethe Vestager, kommissionsledamot med ansvar för konkurrens</p> <p><i>Diskussion med företrädare för europeiska banker (del II)</i></p> <p>Brigitte Bomm, verkställande direktör, global chef för skattefrågor, Deutsche Bank AG</p> <p>Grant Jamieson, chef för skattefrågor, Royal Bank of Scotland</p> <p>Graeme Johnston, chef för internationella skattefrågor, Royal Bank of Scotland</p>
15.4.2016	<p><i>Delegation till Cypern</i></p> <p>Ioannis Kasoulides, utrikesminister</p> <p>Michael Kammas, generaldirektör, Aristio Stylianou, ordförande, och George Appios, vice ordförande i cypriotiska bankföreningen</p> <p>Christos Patsalides, ministeriechef, finansministeriet</p> <p>George Panteli, chef för skattepolitiska frågor, finansministeriet</p> <p>Yannakis Tsangaris, skattekommissionär</p> <p>Alexander Apostolides, Cyperns universitet</p> <p>Maria Krambia-Kapardis, ordförande för den verkställande kommittén, Transparency International</p> <p>Costas Markides, styrelseledamot i International Tax, KPMG Limited och cypriotiska fondbolagsföreningen</p> <p>Natasa Pilides, generaldirektör för Cyperns organ för investeringsfrämjande</p> <p>Kyriakos Iordanou, verkställande direktör, Pieris Marcou, Panicos Kaouris, George Markides, Cypriotiska institutet för auktoriserade revisorer</p> <p>Christos Karidis, ansvarig för ekonomisk forskning vid fackliga samorganisationen och sekreterare vid föreningen för förvärvsarbetande konsumenter</p> <p>Nikos Grigoriou, avdelningschef för ekonomisk politik och socialpolitik vid pancypriotiska arbetarförbundet</p>
18.4.2016	<p><i>Interparlamentariskt sammanträde om åtgärds paketet mot skatteflykt och andra tendenser inom och utanför EU:s gränser Granskning och nationella parlaments demokratiska kontroll</i></p> <p><i>Diskussion med företrädare för jurisdiktioner (del II) – bakom stängda dörrar</i></p> <p>Wayne Panton, minister för finansiella tjänster, handel och miljö, Caymanöarna</p>
20.4.2016	<p><i>Gemensamt sammanträde ECON/JURI/TAXI</i></p> <p>— Jonathan Hill, EU-kommissionär med ansvar för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen</p>

Onsdagen den 6 juli 2016

Datum	Talare
2.5.2016	<p><i>Högnivåmöte för OECD:s parlamentariska grupp om skattefrågor i samarbete med Europaparlamentets särskilda utskott för skattebeslut, Paris</i></p> <p>Pascal Saint-Amans, direktör för OECD:s centrum för skattepolitik och skatteförvaltning</p> <p>Valère Moutarlier, direktör, generaldirektoratet för skatter och tullar vid Europeiska kommissionen</p> <p>Michèle André, ordförande för senatens finansutskott</p> <p>Meg Hillier, ordförande för utskottet för offentliga räkenskaper:</p>
17–20.5.2015	<p><i>Delegation till Förenta staterna (Washington DC)</i></p> <p>David O'Sullivan, EU-ambassadör</p> <p>Elise Bean, tidigare direktör och chefjurist i det permanenta undersökningsutskottet</p> <p>Orrin Grant Hatch, ordförande för senatens finansutskott, tillförordnad ordförande för senaten</p> <p>Dr Charles Boustany, ordförande för underutskottet för skattepolitik</p> <p>Sander Levin, kongressledamot, vice ordförande för budgetutskottet</p> <p>Richard Neal, vice ordförande för underutskottet för skattepolitik</p> <p>Earl Blumenauer, ledamot av budgetutskottet</p> <p>Lloyd Doggett, ledamot av budgetutskott, vice ordförande för underutskottet för mänskliga resurser (och eventuellt andra ledamöter från Demokraterna)</p> <p>Anders Aslund, Resident Senior Fellow, Dinu Patriciu Eurasia Center, Atlantiska rådet</p> <p>Gianni Di Giovanni, ordförande för Eni USA R&M, Eni</p> <p>The Hon. Boyden Gray, grundare, Boyden Gray & Associates</p> <p>Jillian Fitzpatrick, direktör, Government Affairs and Public Policy, S&P Global</p> <p>Marie Kasperek, assisterande direktör, Global Business and Economics Program, Atlantiska rådet</p> <p>Benjamin Knudsen, praktikant, Global Business and Economics Program, Atlantiska rådet</p> <p>Jennifer McCloskey, direktör, Government Affairs, Information Technology Industry Council</p> <p>Susan Molinari, vice ordförande, Public Policy and Government Affairs, Google</p> <p>Andrea Montanino, direktör, Global Business and Economics Program, Atlantiska rådet</p> <p>Álvaro Morales Salto-Weis, praktikant, Global Business and Economics Program, Atlantiska rådet</p> <p>The Hon. Earl Anthony Wayne, Non-resident Fellow, Atlantiska rådet</p> <p>Alexander Privitera, Senior Fellow, Johns Hopkins-universitetet</p> <p>Bill Rys, direktör, Federal Government Affairs, Citigroup</p> <p>Pete Scheschuk, ledande vice ordförande, Taxes, S&P Global</p> <p>Garret Workman, direktör, European Affairs, Förenta staternas handelskammare</p>

Onsdagen den 6 juli 2016

Datum	Talare
	<p>Caroline D. Ciralo, tillförordnad assisterande Attorney General med ansvar för skatteavdelningen, justitiedepartementet</p> <p>Thomas Sawyer, ledande juridisk rådgivare i internationella skattefrågor</p> <p>Todd Kostyshak, rådgivare till vice assisterande Attorney General med ansvar för skatteavdelningen, justitiedepartementet</p> <p>Mark J. Mazur, assisterande sekreterare (skattepolitik) – Förenta staternas finansdepartement</p> <p>Robert Stack, vice assisterande sekreterare (internationell skattepolitik) – Förenta staternas finansdepartement</p> <p>Scott A. Hodge, ordförande för Tax Foundation – Tax Foundation</p> <p>Gavin Ekins, forskande ekonom – Tax Foundation</p> <p>Stephen J. Entin, Senior Fellow – Tax Foundation</p> <p>Scott Greenberg, analytiker – Tax Foundation</p> <p>John C. Fortier, direktör för demokratiprojektet, Bipartisan Policy Center</p> <p>Shai Akabas tillförordnad direktör för Bipartisan Policy Center, Economic Policy Project</p> <p>Eric Toder, direktör, Urban-Brookings Tax Policy Center –</p> <p>Gawain Kripke, direktör, Policy and Research – OXFAM America</p> <p>Didier Jacobs, ledande ekonom – OXFAM America</p> <p>Nick Galass, ledare för Oxfams ekonomiska forskning om ojämställdhet – OXFAM America</p> <p>Robbie Silverman, ledande rådgivare – OXFAM America</p> <p>Vicki Perry, assisterande direktör för Fiscal Affairs Department och divisionschef för Tax Policy Division, (IMF)</p> <p>Ruud De Mooij, vice divisionschef i Tax Policy Division, (IMF)</p> <p>Hamish Boland-Rudder, ICIJ:s internetredaktör</p> <p>Jim Brumby, direktör, Public Service and Performance, Governance Global Practice</p> <p>Marijn Verhoeven, ekonomi vid Global Practice on Governance</p> <p>Guggi Laryea, European Civil Society and European Parliament Relations, chef för External and Corporate Relations</p> <p>Rajul Awasthi, Senior Public Sector Specialist, Governance Global Practice</p> <p>Xavier Becerra, kongressledamot, ordförande för demokraterna i representanthuset</p> <p>Ron Kind, kongressledamot, ledamot av budgetutskottet</p>

Onsdagen den 6 juli 2016

Datum	Talare
24.5.2015	<i>Gemensam offentlig utfrågning TAXE/DEVE om konsekvenser av aggressiva skattemetoder i utvecklingsländer</i> Dr Attiya Waris, lektor, juridiska fakulteten, Nairobi universitet Dr Manuel Montes, rådgivare i finansierings- och utvecklingsfrågor, The South Centre Aurore Chardonnet, OXFAM, EU-politisk rådgivare i frågor om skatter och ojämlikhet Savior Mwambwa, ActionAid International, direktör för kampanjen om beskattningsrätt Tove Ryding, EURODAD, handläggare för politiska och juridiska frågor, rättvis beskattning Sol Picciotto, Lancaster universitet

Onsdagen den 6 juli 2016

BILAGA 2

MULTINATIONELLA FÖRETAG OCH BANKER SOM INBJUDITS ATT FRAMTRÄDA VID UTSKOTTSSAMMANTRÄDEN

Bilaga 2.1: Förteckning över inbjudna multinationella företag

Företag	Inbjuden/Representant	Läget den 11 mars 2016
Apple Inc.	Timothy D. Cook Verkställande direktör	<i>Deltog</i> Cathy Kearney, vice verkställande direktör för europeisk verksamhet Julia Macrae, skattedirektör EMEA
Google Inc.	Nicklas Lundblad Ansvarig för samhällsfrågor och myndighetskontakter (EMEA)	<i>Deltog</i> Adam Cohen, chef för ekonomiska frågor (EMEA)
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne Verkställande direktör	Avböjde den 11 mars 2015: <i>"Som ni kanske är medvetna om överklagade vi kommissionens beslut till tribunalen den 29 december 2015. Beslutet gjorde gällande att ett av våra företag i Luxemburg mottagit statliga bidrag. Även Luxemburg framför kritik mot beslutet till tribunalen. Även om vi är övertygade om att vi inte har brutit mot unionsrätten genom att motta statliga bidrag i Luxemburg skulle det under rådande omständigheter inte vara lämpligt för oss att delta i det särskilda utskottets sammanträde eller att lämna ytterligare kommentarer. Även om vi också fortsättningsvis uppskattar utskottets ansträngningar och dess önskan att konsultera företaget, kan vi tyvärr inte delta i denna diskussion förrän vårt rättsliga ärende har avslutats."</i>
Inter IKEA Group	Søren Hansen Verkställande direktör	<i>Deltog</i> Søren Hansen, verkställande direktör Anders Bylund, kommunikationschef
McDonald's Corporation	Irene Yates Vice verkställande direktör, företagsbeskattning	<i>Deltog</i> Irene Yates, vice verkställande direktör, företagsbeskattning

Onsdagen den 6 juli 2016

Företag	Inbjuden/Representant	Läget den 11 mars 2016
Starbucks Coffee Company	Kris Engskov Chef för Starbucks EMEA (Europa, Mellanöstern och Afrika)	<p>Avböjde den 23 februari 2015:</p> <p>"Eftersom Starbucks planerar att överklaga Europeiska kommissionens beslut från den 21 oktober 2015, som gör gällande att Nederländerna beviljade vår kafferostningsanläggning i Amsterdam (Starbucks Manufacturing EMEA BV) skattemässiga förmåner, kan vi inte tacka ja till inbjudan från Europaparlamentets särskilda utskott för skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt.</p> <p>Vi deltar gärna när detta ärende är avslutat, och Starbucks är övertygat om att Europeiska kommissionens beslut kommer att upphävas efter överklagande</p> <p>Om det kan vara av värde för er informationsinsamling bör det noteras att Starbucks följer samtliga OECD:s regelverk, riktlinjer och lagar och stöder dess arbete för skattereformer, inbegripet handlingsplanen mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Starbucks har betalat en internationellt genomsnittlig effektiv skattesats på uppskattningsvis 33 procent, en bra bit över genomsnittet på 18,5 procent, för andra stora amerikanska företag."</p>

Bilaga 2.2: Förteckning över inbjudna banker

Namn	Inbjuden/representant	Läget den 4 april 2016
Crédit Agricole (FR)	Dominique Lefebvre Styrelseordförande	<p>Tackade ja (15 mars 2016)</p> <p>Jean-Charles Balat Finansdirektör, Groupe Crédit Agricole</p>
Deutsche Bank (DE)	Paul Achleitner Styrelseordförande	<p>Tackade ja (16 mars 2016)</p> <p>till att delta i ett sammanträde</p> <p>den 4 april 2016</p> <p>Deltagande företrädare</p> <p>Brigitte Bomm, verkställande direktör, global chef för skattefrågor, Deutsche Bank</p>
ING Group (NL)	Ralph Hamers Verkställande direktör	<p>Tackade ja (8 mars 2016)</p> <p>R.N.J. Schipper Chef för internationella skattefrågor</p>
Nordea (SE)	Casper von Koskull Verkställande direktör och styrelseordförande	<p>Tackade ja (9 mars 2016)</p> <p>Eva Jigvall Chef för företagsbeskattning på Nordea</p>

Onsdagen den 6 juli 2016

Namn	Inbjuden/representant	Läget den 4 april 2016
Royal Bank of Scotland (UK)	Ross McEwan Verkställande direktör	Tackade ja (16 mars 2016) till att delta i ett sammanträde den 4 april 2016 Deltagande företrädare Grant Jamieson, chef för skattefrågor, Royal Bank of Scotland Graeme Johnston, chef för internationella skattefrågor, Royal Bank of Scotland
Santander (ES)	Ana Patricia Botín Styrelseordförande	Tackade ja (11 mars 2016) Monica Lopez-Monis Gallego Huvudansvarig för regelefterlevnad och vice verkställande direktör, Banco Santander Antonio H. Garcia del Riego Verkställande direktör Direktör för europeiska företagsfrågor
UBS (CH)	Axel A. Weber Styrelseordförande	Tackade ja (14 mars 2016) Christopher Pinho Verkställande direktör, chef för internationell företagsbeskattnings
Unicredit (IT)	Giuseppe Vita Styrelseordförande	Tackade ja (8 mars 2016) Stefano Ceccacci UC, Chef för skattefrågor Costanza Bufalini Chef för europeiska frågor och tillsynsändan

Onsdagen den 6 juli 2016

BILAGA 3

UPPFÖRANDEKODGRUPPENS DOKUMENT

Dokument (¹)	Datum	Fynd
Sammanträdeshandling nr 1 bilaga 1	Uppförandekodgruppens möte i april 2006	kommissionen noterade att särskilt i vissa beroende och associerade territorier, ingår ett införande av en nollprocentig ränta eller ett fullständigt avskaffande av bolagsskatt och därmed har inte varje del av arbetet i kodgruppen resulterat i ett konsekvent och tillfredsställande resultat.
Sammanträdeshandling nr 1 bilaga 1	Uppförandekodgruppens möte i april 2006	kommissionen noterade att kodgruppen på grund av politiska kompromisser har bedömt vissa avvecklingsförslag som tillräckliga, vilket lätt kunde anses som otillräckligt i enlighet med kodens principer.
Rapport från kodgruppen till rådet	7 juni 2005	Det angavs uttryckligen att Luxemburg i ett fall hade misslyckats med att genomföra avvecklingen enligt överenskommelse.
Sammanträdeshandling nr 1 bilaga 1	Uppförandekodgruppens möte i april 2006	Trots denna tydliga överträdelse underlät rådet att vidta några åtgärder och Luxemburg var inte politiskt ifrågasatt eller uppmanades att följa kodens principer och överenskommelser.
Sammanträdeshandling nr 1 bilaga 1	Uppförandekodgruppens möte i april 2006	Kodgruppen enades 1999 om att utelämna regimer som gynnar sjöfartssektorn samt bedömningen av kollektiva investeringsinstrument.
Sammanträdeshandling nr 1 bilaga 1	Uppförandekodgruppens möte i april 2006	Flera medlemsstater har vägrat att lämna sina synpunkter på kodgruppens framtid när det gäller transparens, mandat, räckvidd och kriterier för framtida arbete. Ungern och Litauen reserverade sig mot ändringar av kodkriterierna. Irland och Polen motsatte sig varje utvidgning av kodens räckvidd till andra beskattningsområden.
Sammanträdeshandling nr 2 och protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 11 april 2011	Kommissionen lade fram flera förslag till nya arbetsområden, t.ex. en utvidgning av arbetet med hybridarrangemang, beskattning av utflyttade, beskattning av förmögna privatpersoner, översyn av stiftelser för investeringar i fast egendom (REIT) och kollektiva investeringsinstrument. Nederländerna och Luxemburg motsatte sig en utvidgning av arbetet med hybridarrangemang, Frankrike reserverade sig mot arbetet med utflyttade, förmögna privatpersoner och investeringsfonder, Förenade kungariket stödde en inriktning på bolagsskatt snarare än en utvidgning.
Protokoll	Uppförandekodgruppens möten den 22 oktober 2013 och i maj 2013	Viktiga delar av Gibraltars skattelagstiftning som har diskuterats sedan åtminstone den 11 april 2011 och fortfarande inte är avgjorda.
Protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 8 november 2013	Isle of Mans skattesystem för detaljhandeln som inte bedömdes skadligt trots att allvarliga tvivel angående dess icke-skadlighet uttryckts av flera medlemsstater.

Onsdagen den 6 juli 2016

Dokument ⁽¹⁾	Datum	Fynd
Protokoll	Uppförandekodgruppens möten den 29 maj, 22 oktober och 20 november 2013	Vad gäller patentboxar har Nederländerna, Luxemburg och, i mindre utsträckning, Belgien motsatt sig en omfattande utvärdering av alla EU-patentboxsystem trots skäl att anta att de befintliga systemen är skadliga i strid mot kodkriterierna.
Protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 3 juni 2014	Spanien, Nederländerna, Luxemburg och Förenade kungariket har försenat processen med att reformera patentboxsystem ytterligare genom att upprepade gånger införa ytterligare krav avseende beslutsfattandet.
Muntlig rapport till rådet	Ekofinrådets möte i juni 2015	Trots medlemsstaternas åtaganden om att fullt ut anpassa nationell lagstiftning senast den 30 juni 2016, har man gjort mycket begränsade framsteg för att i den nationella lagstiftningen införliva den ändrade nexusstrategin, som ministrarna kom överens om redan i december 2014, och vissa länder, t.ex. Italien, har även infört nya patentboxåtgärder som är oförenliga med den ändrade nexusstrategin efter det att överenskommelse om det senare hade konstaterats, i syfte att dra nytta av de alltför generösa undantagsbestämmelserna till 2021.
Protokoll från sammanträdeshandling nr 3	Uppförandekodgruppens möte av den 25 maj 2010 och den 17 oktober 2012.	Under utarbetandefasen av de överenskomna riktlinjerna om inkommande vinstöverföringar motsatte sig i synnerhet Förenade kungariket någon samordnad strategi.
Protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 25 maj 2010	Misslyckande att komma överens om någon uppföljning av arbetet i undergruppen mot missbruk
Protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 15 maj 2009	Uttalanden av Belgien och Nederländerna enligt vilka de motsätter sig varje initiativ som syftar till att samordna försvarsåtgärder mot obeskattade utgående vinstöverföringar.
Protokoll	Uppförandekodgruppens undergrupps möte i september och april 2014 och april och juli 2015	Medlemsstaterna enades om vägledning för hybridarrangemang i september 2014, trots upprepade och systematiska initiativ från vissa medlemsstater hindrade en mycket tidigare överenskommelse om sådan skadlig praxis, vilket har diskuterats flitigt i uppförandekodgruppen sedan åtminstone 2008, och på så sätt påtagligt ökade det pågående mervärdesskattebortfallet genom återkommande användning av sådana ordningar av skäl som har att göra med aggressiv skatteplanering.

Onsdagen den 6 juli 2016

Dokument ⁽¹⁾	Datum	Fynd
Protokoll	Uppförandekodgruppens möten den 15 maj och 29 juni 2009 samt den 25 maj 2010. Möte med undergruppen för motverkande av skatteflykt av den 25 mars och den 22 april 2010.	För hybridarrangemang har Nederländerna, Luxemburg och Belgien, liksom Malta och Estland i mindre utsträckning, länge hindrat skyndsamma kollektiva åtgärder genom att påstå att hybrider inte alls bör hanteras inom ramen för koden
Protokoll	Uppförandekodgruppens möte den 13 september 2011 Uppförandekodgruppens möte av den 11 april och 26 maj 2011	För investeringsfonder kom medlemsstaterna överens om att avbryta diskussionen om dessa ordningars påstådda och potentiellt skadliga verkningar. Initiativ som togs av Förenade kungariket, Luxemburg och Nederländerna fick i praktiken gruppen att överge detta insatsområde.
Sammanträdeshandling nr 2	Uppförandekodgruppens möte den 4 mars 2010	Vad beträffar administrativa förfaranden har ingen medlemsstat spontant och systematiskt utbytt information om sina tidigare beslut.
Sammanträdeshandling nr 4	Uppförandekodgruppens möte den 10 september 2012	I praktiken hade ingen information om beslut utbytt spontant
Rådets slutsatser	Ekofinrådets möte i december 2015	Vad gäller minimiklausuler för effektiv beskattning har medlemsstaterna inte kommit överens om en översyn av direktivet om räntor och royaltyer som säkerställer att de privilegier som beviljas inom den inre marknaden i syfte att förhindra dubbelbeskattning i verkligheten inte leder till nollbeskattning eller nästan nollbeskattning, trots att kommissionens förslag om detta lades fram 2011. Medlemsstaterna uppmanade endast högnivågruppen att titta närmare på frågan, i stället för att utlova direkta och effektiva åtgärder.
Rådets slutsatser	Ekofinrådets möte i mars 2016	Medlemsstaterna kunde inte enas om angelägna reformer av kodgruppen och sköt upp alla beslut om reformer till 2017.

⁽¹⁾ Bygger på offentligt tillgängliga handlingar och källor

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0311

Synergier mellan strukturfonderna och Horisont 2020

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om synergier för innovation: Europeiska struktur- och investeringsfonderna, Horisont 2020 och andra europeiska innovationsfonder och EU-program (2016/2695(RSP))

(2018/C 101/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 4, 162 och 174–190,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁶⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁽⁷⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽⁸⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 104.

Onsdagen den 6 juli 2016

- med beaktande av betänkandet från Europaparlamentets utskott för regional utveckling om sammanhållningspolitiken och forsknings- och innovationsstrategier för smart specialisering (RIS3) (A8-0159/2016),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 juni 2016 till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, *Europa investerar igen – Utvärdering av investeringsplanen för Europa* (COM(2016)0359),
 - med beaktande av kommissionens publikation av den 22 februari 2016 *En investeringsplan för Europa: nya riktlinjer för en sammanslagning av de europeiska struktur- och investeringsfonderna med Europeiska fonden för strategiska investeringar*,
 - med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om smart specialisering: Expertnätverk för en sund sammanhållningspolitik ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om att optimera de yttersta randområdenas potential genom att skapa synergieffekter mellan EU:s strukturfonder och andra EU-program ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 9 september 2015 om investering för tillväxt och sysselsättning: att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 juni 2014 *Forskning och innovation som källor till förnyad tillväxt* (COM(2014)0339),
 - med beaktande av kommissionens sjätte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning av den 23 juli 2014 *Investera i sysselsättning och tillväxt*,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
 - med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar från 2014 *Enabling synergies between European Structural and Investment Funds, Horizon 2020 and other research, innovation, and competitiveness-related Union programmes* (SWD(2014)0205),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 *Hur regionalpolitiken kan bidra till smart tillväxt i Europa 2020* (COM(2010)0553),
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 30 juli 2013 *Överbrygga innovationsklyftan*,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 20 november 2014 *Åtgärder för att stödja skapandet av ekosystem för grundandet av högteknologiska företag*,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. I budgetplaneringsperioden 2014–2020 kvarstår sammanhållningspolitiken som det viktigaste EU-instrumentet som syftar till att föra EU närmare medborgarna genom att den täcker alla regioner vad avser investeringar i realekonomin och samtidigt är ett uttryck för europeisk solidaritet i det att den breddar tillväxten och välbefindandet och minskar ekonomiska, sociala och territoriella ojämlikheter, vilka förvärrades av den ekonomiska och finansiella krisen.

⁽¹⁾ EUT C 24, 22.1.2016, s. 2.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0133.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0308.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0419.

Onsdagen den 6 juli 2016

- B. Sammanhållningspolitiken bör vara helt i överensstämmelse med Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla och baseras på samordningen av dess tre fonder, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden (ESF) och Sammanhållningsfonden, samt på en vidare samordning enligt en gemensam strategisk ram med fonderna för landsbygdsutveckling, nämligen Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), och för havs- och fiskerisektorn, nämligen Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF).
- C. Gemensamma bestämmelser har fastställts för alla fem fonder – de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) – i förordningen om gemensamma bestämmelser, medan särskilda regler för varje ESI-fond och för målet Europeiskt territoriellt samarbete har fastställts i separata förordningar.
- D. Genom den senaste reformen av sammanhållningspolitiken infördes ett begränsat antal mål och prioriteringar som skapade ett tematiskt fokus eller en tematisk koncentration, samtidigt som en viss grad av flexibilitet och anpassning till vissa särdrag tilläts. Genom den säkerställdes dessutom en starkare partnerskapsprincip och en robust förvaltning på flera nivåer, en väldefinierad syn på territoriell utveckling, ökade synergier mellan både de fem fonderna och andra relevanta program och initiativ (t.ex. Horisont 2020, PSCI, Cosme, Life, Fonden för ett sammanlänkat Europa, Erasmus+ och NER 300), en ytterligare förenkling av genomförandebestämmelserna, ett effektivt system för övervakning och utvärdering, en transparent resultatram, tydliga bestämmelser om användningen av finansieringsinstrument, ett sunt system för förvaltning och kontroll samt ett effektivt system för ekonomisk förvaltning.
- E. Den 14 december 2015 antog kommissionen ett meddelande om ESI-fondernas bidrag till EU:s tillväxtstrategi, investeringsplanen och kommissionens prioriteringar för det kommande årtiondet. Meddelandet utgör i själva verket den rapport som föreskrivs i artikel 16 i förordningen om gemensamma bestämmelser om ESI-fonderna, och genomförandet av dem hittills, inklusive resultatet av förhandlingarna med alla medlemsstater om partnerskapsöverenskommelserna, de operativa programmen samt de viktigaste utmaningarna för varje land.
- F. Syftet med att stärka synergieffekterna mellan Horisont 2020 och ESI-fonderna är att åstadkomma ett ändamålsenligt samspel mellan investeringsstrategier och ingripanden som ett sätt att i betydande utsträckning påverka ekonomin genom en kombination av å ena sidan innovationsinvesteringar på prioriterade områden enligt principen om smart specialisering och å andra sidan forsknings- och innovationsinitiativ i världsklass, så att fonderna får större verkan.
1. Europaparlamentet upprepar att kopplingar mellan sammanhållningspolitiken och andra EU-strategier, EU-finansieringsprogram och EU-initiativ (t.ex. Horisont 2020, Fonden för ett sammanlänkat Europa, den digitala inre marknaden, landsbygdsutvecklingen, energiunionen, innovationsunionen och Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ) har stärkts i den gemensamma strategiska ram som infördes genom förordningen om gemensamma bestämmelser, och bidrar därmed, genom alla sina instrument och mål, inklusive agendan för städer, den territoriella agendan, investeringar i små och medelstora företag, smart tillväxt och strategier för smart specialisering samt potentiella offentliga investeringar för ibruktage av innovativa lösningar för bl.a. miljö, energi, hälsa, klimat, digitalisering och transport, avsevärt till stärkandet av den inre marknaden och uppnåendet av målen i Europa 2020-strategin.
 2. Europaparlamentet understryker att de ovannämnda synergierna byggs in redan vid den strategiska planeringen och därför ställs det från första början krav på strategiska val och planering från regionernas och medlemsstaternas sida för att identifiera och skapa möjligheter, exempelvis att främja spetskompetens inom områden för smart specialisering. Parlamentet påminner om att detta, när det gäller Horisont 2020, innebär satsning på medvetandehöjande åtgärder, tillhandahållande av information (i synnerhet om forskningsresultat från projekt inom det sjunde ramprogrammet och Horisont 2020), deltagande i kommunikationskampanjer, öppnande av befintliga nätverk för nykomlingar och så stor sammankoppling som möjligt mellan nationella kontaktpunkter och nationella och regionala beslutsfattare och förvaltningsmyndigheter inom Esif.
 3. Europaparlamentet betonar att det för de regioner och medlemsstater som vill investera medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden i forskning och innovation är absolut nödvändigt att utveckla strategier för smart specialisering genom att involvera nationella och regionala förvaltningsmyndigheter och intressenter, såsom universitet och andra anstalter för högre utbildning, industrin och arbetsmarknadens parter i en entreprenörprocess. Parlamentet påminner om att den smarta specialiseringsmetoden även i fortsättningen bör vara en modell för sammanhållningspolitiken efter 2020

Onsdagen den 6 juli 2016

eftersom smarta specialiseringsstrategier bör inbegripa insatser både uppströms (kapacitetsuppbyggnad, förstärkta nationella/regionala forsknings- och innovationssystem) och nedströms (utnyttjande av forskningsresultat, innovationsstöd och marknadstillträde) i Horisont 2020, vilket i sin tur stimulerar samarbete på EU-nivå för att överbrygga innovationsklyftan i Europa och stärka unionens globala konkurrenskraft, samtidigt som man även investerar i kopplingarna mellan dem som tar täten och dem som följer efter i samband med spridning av spetskompetens och bredare deltagande.

4. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitikens resultatnriktade strategi bör stärkas ytterligare. Parlamentet understryker det brådskande behovet av att öka synergierna med annan EU-politik för konkurrenskraft, särskilt på forsknings- och utvecklingsområdet, IKT, förnybara energier och små och medelstora företag, med målet att öka utnyttjandegraden för EU:s FoU-resultat, skapa nya högkvalitativa arbetstillfällen och bevara befintliga arbetstillfällen samt främja den gröna ekonomin.

5. Europaparlamentet noterar att sammanhållningspolitiken under programperioden 2014–2020 ger de finansiella instrumenten en möjlighet att ha en viktig kompletterande roll, och påminner om att de finansiella instrumenten, eftersom de fungerar som ett komplement till bidrag, har en hävstångseffekt som kan öka finansieringens effekter när det gäller uppdatering av innovation på marknaden, t.ex. genom energieffektivitet, och kan bidra till en bättre utnyttjandegrad genom att tillhandahålla den medfinansiering som krävs, särskilt i sådana medlemsstater och regioner som har låg nationell samfinansieringskapacitet. Parlamentet understryker dock det faktum att bidrag fortfarande är oundgängliga för vissa projekt, t.ex. forsknings- och innovationsprojekt och sådana projekt som har stor fokusering på samhällseliga utmaningar. Bidrag och finansiella instrument finansierar inte samma typer av verksamheter, och dessa olika former av stöd riktar sig till olika typer av mottagare och projekt. Parlamentet framhåller vikten av fortsatt bidragsfinansiering inom EU:s framtida program. Parlamentet understryker att en god balans mellan bidrag och finansiella instrument måste upprätthållas framöver. Parlamentet påminner om att det är nödvändigt att ytterligare stärka ansvarsskyldighet, transparens och resultatnriktning när det gäller finansieringsinstrumenten.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hela tiden vara uppmärksamma på små och medelstora företags behov vid utformningen och genomförandet av ESI-fonderna och Horisont 2020, liksom på synergier mellan dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta samordnade ansökningsomgångar för att underlätta tillgången till finansiering ur flera fonder. Parlamentet efterlyser också en genomgripande utvärdering av de relevanta programmen för små och medelstora företag, t.ex. Cosme, instrumentet för små och medelstora företag i Horisont 2020 och komponenten för små och medelstora företag i Efsi, både när det gäller budgetanslag och projektresultat samt när det gäller den administrativa bördan och ett enkelt genomförande.

7. Europaparlamentet konstaterar att synergier med andra politiska åtgärder och instrument måste stärkas ytterligare för att investeringarnas verkan ska kunna maximeras. Parlamentet påminner i detta sammanhang om pilotprojektet "spetsforskningsstegen" i EU-budgeten, vilket fortsatt stöder regioner i 13 medlemsstater i arbetet med att utveckla och utnyttja synergierna mellan ESI-fonderna. Parlamentet efterlyser flexibilitet för medlemsstaterna att använda spetskompetensstämpeln. Det är dessutom viktigt att identifiera närbesläktade specialiseringsområden i andra regioner och medlemsstater för att samarbeta med dem, att förbereda sig bättre inför projektmöjligheter som inbegriper flera olika länder och att knyta internationella kontakter.

8. Europaparlamentet erinrar om att det till följd av budgetnedskärningar inom ramen för Horisont 2020 finns en risk för att projekt som bedöms som utmärkta blir utan finansiering. Parlamentet betonar att alternativ finansiering måste frigöras. Exempelvis skulle ESI-bidrag kunna tilldelas Horisont 2020-projekt av utmärkt kvalitet med hjälp av spetskompetensstämpeln.

9. Europaparlamentet noterar att genomförandet av väsentliga delar av Horisont 2020-budgeten kommer att delegeras till offentlig-offentliga och offentlig-privata partnerskap, vilket kommer att erbjuda möjligheter att använda de offentlig-offentliga partnerskapens styrmekanismer i syfte att optimera synergierna med initiativ för smart specialisering (RIS3) och program genom att forma de årliga arbetsplanerna.

10. Europaparlamentet understryker att Efsi måste fungera som komplement och tillägg till ESI-fonderna och andra EU-program, såsom Horisont 2020, och till Europeiska investeringsbankens traditionella verksamhet. Parlamentet konstaterar att detta resulterar i att Efsi riktas in på andra projekt än på dem som man skulle ha inriktat 2,2 miljarder euro från Horisont 2020. Parlamentet betonar att fullständig samstämdhet och synergier mellan EU:s alla instrument måste säkerställas för att nå de övergripande strategiska målen för smart, hållbar och inkluderande tillväxt och för att undvika

Onsdagen den 6 juli 2016

överlappning eller inkonsekvens emellan eller mellan olika nivåer av genomförandet av de politiska åtgärderna, samtidigt som nationella och regionala fonder och program kompletteras. Parlamentet erinrar om att man i översynen av Europa 2020-strategin måste fastställa vilka åtgärder som är nödvändiga, samtidigt som alla tillgängliga resurser utnyttjas effektivt och de förväntade resultaten i fråga om de övergripande strategiska målen uppnås, eftersom investeringarna i forskning och innovation bör förbättras kvantitativt och kvalitativt och få större verkan genom samordnad användning av de sammanhållningspolitiska instrumenten och Horisont 2020.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt övervaka synergieffekterna mellan fonderna och utfärda ett meddelande om dessa synergier, särskilt om synergierna mellan Horisont 2020 och RIS3-strategin, i syfte att sprida bästa praxis och öka synergieffekternas verkan inför översynen av Europa 2020-strategin. Parlamentet påminner om att inget sådant system får leda till en ökad administrativ börda.

12. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens förberedande arbete inför det eventuella inrättandet av Europeiska innovationsrådet för bättre samordning av innovationsinitiativen i Europeiska unionen. Parlamentet noterar att huvudsyftet med Europeiska innovationsrådet bör vara att bidra till att minska hindren för kommersiellt utnyttjande i Europa och överbrygga innovationsklyftan. Parlamentet framhåller att Europeiska innovationsrådet bör inbegripa alla berörda parter och ha transparenta och snabba samråd och beslutsprocesser, varvid överlappningar bör undvikas. Parlamentet understryker dessutom att budgeten för Horisont 2020 till fullo bör återställas till den nivå som programmet hade innan Efsi inrättades.

13. Europaparlamentet betonar kopplingen mellan Horisont 2020 och ESI-fonderna ur ett säkerhetsperspektiv (behovet av att ha samma nivå på IKT-infrastrukturen över hela EU), och är positivt inställt till en harmonisering av IKT-säkerhetsstrukturerna. Parlamentet efterlyser dessutom en koppling mellan dessa fonder när det gäller revisionsprocesser, och uppmanar kommissionen att fastställa en tydlig, anpassad och samordnad metod för perioden efter 2020, med särskilt fokus på administrativa processer och revisionsprocesser samt proportionalitet och ansvarsskyldighet.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och medlemsstaternas nationella och regionala regeringar.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0312

Förberedelse av kommissionens arbetsprogram för 2017

Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om de strategiska prioriteringarna för kommissionens arbetsprogram 2017 (2016/2773(RSP))

(2018/C 101/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de politiska riktlinjerna för kommissionen *En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring* som Jean-Claude Juncker lade fram den 15 juli 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 oktober 2015 *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag* (COM(2015)0610) och bilagorna I–VI till det,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016,
- med beaktande av utskottsordförandekonferensens sammanfattande rapport, som ger parlamentsutskottens synpunkter och kompletterar innehållet i denna resolution och som kommissionen bör ta vederbörlig hänsyn till när den utarbetar och antar sitt arbetsprogram för 2017,
- med beaktande av sin resolution av den 28 juni 2016 om Förenade kungarikets beslut att lämna EU till följd av folkomröstningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28–29 juni 2016,
- med beaktande av Regionkommitténs bidrag till kommissionens arbetsprogram 2017,
- med beaktande av artikel 37.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den europeiska integrationsprocessen har fört med sig fred och bidragit till säkerhet och välstånd i Europa under flera årtionden.
 - B. Europa står nu inför många gemensamma och globala utmaningar, men möter även växande frustration och oro bland många medborgare på grund av osäkra framtidsutsikter och bristande möjligheter som medborgarna förväntar sig att beslutsfattarna ska ha svar på. EU kan inte längre reduceras till ett ekonomiskt projekt om den ska bli framgångsrik. Man måste snabbt vinna tillbaka européernas hjärtan till stöd för den europeiska integrationsprocessen och stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
 - C. EU:s överlappande kriser kräver effektiva europeiska lösningar, som är starkt förankrade i en mer demokratisk process genom gemenskapsmetoden och med full medverkan av Europaparlamentet och de nationella parlamenten och i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
 - D. EU är vårt gemensamma hem och måste erbjuda en trygg plats och en stabil ekonomisk miljö för sina medborgare. Hållbarhet och ekonomisk tillväxt är förenliga och kan ömsesidigt förstärka varandra. EU måste föras ut ur den långvariga ekonomiska krisen och leverera sociala resultat genom en ökning av hållbara investeringar, minskade klyftor och genomförande av överenskomna åtgärder och utveckling av nya åtgärder, särskilt genom en fördjupad inre marknad och en förbättrad ekonomisk och monetär unionen.
 - E. Vi har valt att sträva efter en gemensam framtid som en gemenskap grundad på delade värderingar och vi värnar om våra traditioners och vår historias rikedom och mångfald. Vi vill att Europa ska göra sin plikt och ta sitt ansvar på den internationella arenan, med ett fast engagemang för solidaritet, multilateralism, våra partnerskap med omvärlden och

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0294.

Onsdagen den 6 juli 2016

främja konvergens om högre standarder. Vi vill säkra vårt gemensamma projekt med gemensam fred, välbstånd och demokrati, för att skapa en lockande framtid för alla generationer.

Att förbättra arbets- och levnadsvillkor för Europas medborgare

1. Europaparlamentet påminner om att Europas ekonomiska återhämtning varit blygsam och ojämn, och att många av unionens regioner fortfarande har oacceptabla nivåer vad gäller arbetslöshet, fattigdom och ojämlikhet och en skriande brist på framtidsutsikter för yngre generationer. EU måste därför arbeta mot en dynamisk och inkluderande arbetsmarknad som ingår i den europeiska modellen för social marknadsekonomi, och förbättra levnads- och arbetsvillkoren för medborgarna och erbjuda dem möjligheter till rättvis rörlighet. Parlamentet är övertygat om att alla EU:s medborgare måste kunna räkna med en grundläggande uppsättning rättvisa arbetsvillkor och tillgång till utbildning av god kvalitet, socialt skydd samt grundläggande tjänster som möjliggör balans mellan arbetsliv och privatliv och som tillgodoser arbetsmarknadens behov. Parlamentet inser att kärnan i en konkurrenskraftig och inkluderande ekonomi är förmågan att tillvarata kvinnors och mäns begåvning inom alla sektorer.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detta syfte bygga på det offentliga samråd som pågår och på parlamentets kommande betänkande genom att lägga fram ett ambitiöst förslag, i linje med subsidiaritetsprincipen och fördragets mål, som ska ta sig uttryck i konkreta initiativ, och särskilt inriktas på följande:

- Främja tillgång till tidig utbildning, barnomsorg och sjukvård av god kvalitet, vilket är avgörande för att säkerställa att inga barn hamnar på efterkälken. Kommissionen bör därför överväga ytterligare åtgärder för att utveckla sociala investeringar och i synnerhet för att minska barnfattigdomen.
- Överbrygga kompetensglappet och säkerställa tillgång till utbildning och yrkesutbildning av god kvalitet och livslångt lärande för alla,
- Minska sociala orättvisor och främja sysselsättning av god kvalitet, särskilt för ungdomar och långtidsarbetslösa för att stimulera ekonomisk tillväxt.
- Angripa problemen med balansen mellan arbetsliv och privatliv, och åtgärda löne- och pensionsklyftan mellan könen.

3. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör övervaka, uppmuntra och stödja en effektiv och ändamålsenlig användning i medlemsstaterna av ekonomiska medel för att främja sysselsättningen bland ungdomar och skapandet av sysselsättning av god kvalitet, framför allt i regioner med hög arbetslöshet, med hjälp av program för sysselsättning och tillväxt, t.ex. dem som finansieras med medel från ungdomssysselsättningsinitiativet, de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) och Europeiska investeringsbanken.

4. Europaparlamentet betonar att kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter, även bör förstärka den europeiska sociala dialogen för att bättre tillgodose arbetsmarknadens och socialförsäkringssystemens behov i syfte att ta itu med sociala orättvisor och utmaningar vad gäller konkurrenskraften.

Att stärka ekonomisk återhämtning och konkurrenskraft på lång sikt för att skapa sysselsättning, högre levnadsstandard och välbstånd

5. Europaparlamentet är övertygat om att EU kan bli en världsledande aktör genom att frigöra den inre marknadens fulla potential och främja företagande, lojal konkurrens och investeringar i innovation.

6. Europaparlamentet anser att EU måste främja ett starkt och diversifierat näringsliv. Parlamentet understryker att EU:s konkurrenspolitik är avgörande för att den sociala marknadsmodellen ska fungera. Parlamentet betonar att om europeisk industri ska vara fortsatt konkurrenskraftig, ändamålsenlig och framtidssäkrad måste den vara hållbar och bli digital. Parlamentet delar kommissionens filosofi om att Europa måste bli "stort i stora saker och mindre i mindre saker".

7. Europaparlamentet vill se en nylansering av Europa 2020-strategin för hållbar tillväxt och sysselsättning, med verkliga framtidsambitioner, särskilt för att förbättra vår sociala marknadsekonomi, och genomföra strukturella reformer för att modernisera medlemsstaternas ekonomier och skapa välbstånd för många. Parlamentet är övertygat om att ökad

Onsdagen den 6 juli 2016

sysselsättning och produktivitet förblir den främsta prioriteringen, och att EU behöver riktade investeringar för att påskynda övergången till en innovativ, resurssnål digital ekonomi för att återindustrialisera Europa och flytta tillbaka arbetstillfällena.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma en ny ambitiös industristrategi, som bygger på och kompletterar paketet om cirkulär ekonomi. Parlamentet påpekar att det behövs ytterligare privata och offentliga investeringar för energiomställning, miljöinnovativa små och medelstora företag, forskning och utbildning.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå fler åtgärder av ett slag som skulle stimulera forskning och utveckling, innovation, kulturell mångfald och kreativitet som huvudsakliga drivkrafter för att skapa sysselsättning, och då ta hänsyn till att tillgången till kapital är en livsviktig fråga för företagen, framför allt de små och medelstora företagen, för att uppmuntra utveckling och tillverkning av nya produkter och tjänster inom såväl traditionella som framväxande sektorer samt ett effektivt skydd av immateriella rättigheter.

10. Europaparlamentet anser att den inre marknaden behöver integreras ytterligare, särskilt på det digitala området, genom skapande av ett klimat som är rättvist för konsumenter och små och medelstora företag och genom undanröjande av obefogade hinder. Parlamentet är helt övertygat om att en globalt konkurrenskraftig, innovativ, medborgarinriktad digital inre marknad är en möjlig väg framåt för att klara utmaningarna under 2000-talet.

11. Europaparlamentet förväntar sig av kommissionen att den ska använda alla sina befogenheter och behörigheter för att främja en övergång till en bättre tillväxtmodell som är förenlig med principerna om hållbar utveckling, vilket innebär dess ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensioner.

Att bemöta klimatförändringarna och säkerställa energitrygghet

12. Europaparlamentet påminner om att det behövs ökade insatser för att förverkliga energiunionen, som kommer att garantera alla medborgare och företag energitrygghet och hållbar energi till överkomliga priser.

13. Europaparlamentet konstaterar de konsekvenser som klimatkatastroferna innebär för människorna och ekonomin i Europa. Parlamentet framhåller att man med en ambitiös klimatstrategi, där också energieffektivitet ingår, måste fortsätta att ta itu med de bakomliggande orsakerna till klimatförändringarna, och samtidigt säkra vår industris konkurrenskraft.

14. Europaparlamentet efterlyser naturligtvis ambitiösa mål på EU-nivå för minskade växthusgasutsläpp och för förnybar energi samt för energieffektivitet under perioden efter 2020, i linje med COP21-avtalet från Paris.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en gemensam strategi för energi- och klimatdiplomati, med åtgärder mot dessa globala problem.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa åtgärder för att fasa ut subventioner till fossila bränslen, och samtidigt minska ekonomiska och sociala konsekvenser.

Att säkerställa ett konsekvent bemötande av det växande inflödet av flyktingar

17. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen måste ta fram konkreta lösningar på flyktingkrisen, och framför allt angripa de bakomliggande orsakerna, förstärka samarbetet med flyktingströmmarnas transitländer och ursprungsländer samt genom att använda all politik och alla instrument som finns tillgängliga för att säkerställa dessa länders stabilisering, återuppbyggnad och utveckling.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna ge nödvändigt humanitärt bistånd och säkra anständiga levnadsförhållanden i flyktingläger, kombinerat med långsiktiga utvecklingsprogram, särskilt på utbildningsområdet.

19. Europaparlamentet påpekar att EU:s asyl- och migrationspolitik inte är ändamålsenlig och måste ses över i grunden med utgångspunkt i artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet vidhåller att ingen reform av EU:s gemensamma asylsystem får leda till att nuvarande skyddsnivå i EU:s asylagstiftning sänks.

20. Europaparlamentet önskar att man omgående ska organisera systematiska genomförbara program för direkt vidarebosättning och omplacering av asylsökande.

Onsdagen den 6 juli 2016

21. Europaparlamentet vill att det inom EU skapas förutsättningar för ett väl fungerande mottagande av asylsökande, som garanterar deras trygghet och en mänsklig och behandling av dem, med särskilt fokus på utsatta gruppers behov. Parlamentet betonar att samtidigt måste tillräckliga medel garanteras för flyktingars integration på arbetsmarknaden och deras sociala delaktighet.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag för en verklig EU-politik för ekonomisk och laglig migration som bygger på befintliga instrument för studerande, forskare och högkvalificerade arbetstagare, och på längre sikt för att införa mer allmänna regler som reglerar inresa och bosättning för tredjelandsmedborgare som söker anställning i unionen för att fylla de luckor som identifierats på EU:s arbetsmarknader.

23. Internationell migration är ett globalt fenomen som blir alltmer utbrett och komplext och får allt större konsekvenser, och Europaparlamentet menar därför att EU och det övriga internationella samfundet måste ta sitt respektive ansvar på detta område.

Att bemöta medborgarnas rädsla för säkerheten

24. Europaparlamentet betonar att den yttre och den inre säkerheten är allt starkare kopplade till varandra.

25. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att efter antagandet av förslaget om en europeisk gräns- och kustbevakning se till att detta system snabbt sätts igång, och tilldelas den personal och logistiska resurser som behövs.

26. För att möta hoten om terrorism och våldsbejakande extremism uppmanar Europaparlamentet kommissionen att noga övervaka införlivandet och genomförandet av EU:s åtgärder mot terrorism, också i form av effektivt polissamarbete och rättsligt samarbete, informationsutbyte i rätt tid mellan nationella myndigheter och genom Europol och Eurojust, samt åtgärder för att motverka nya tendenser vad gäller finansiering av terrorism.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mobilisera expertis samt tekniska och ekonomiska resurser för att garantera samordning på EU-nivå och utbyte av bästa praxis i kampen mot våldsbejakande extremism och terroristpropaganda, radikala nätverk och rekrytering till terroristorganisationer via internet eller andra vägar, med särskilt fokus på strategier för förebyggande arbete, integrering och återintegrering.

28. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett fullständigt genomförande av all säkerhetslagstiftning som redan antagits. Parlamentet upprepar att det bör göras en grundlig utvärdering av EU:s strategi mot terrorism, med en bedömning såväl av tillämpningen av de antagna bestämmelserna som av deras effektivitet. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska uppdatera säkerhetsagendan så att den anpassas efter terroristhotets utveckling.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sina aviserade förslag om en ordentlig rättslig grund för det europeiska centrumet mot terrorism inom Europol, tillsammans med förslag för att förbättra och utveckla befintliga informationssystem, åtgärda luckor i informationen och gå i riktning mot driftskompatibilitet samt förslag om obligatoriskt informationsutbyte på EU-nivå åtföljda av de bestämmelser om uppgiftsskydd som krävs.

Att utveckla en ambitiös handlingsplan för yttre åtgärder: närområdet och det globala systemet

30. Europaparlamentet efterlyser en ambitiös global strategi från EU:s sida, som positionerar EU som en geopolitisk aktör i en snabbt föränderlig värld, och förväntar sig att kommissionen och Europeiska utrikestjänsten på ett konsekvent sätt ska uppbåda alla EU:s instrument för yttre åtgärder för att uppnå ett bättre, regelbaserat globalt styre, omfattande konvergens i riktning mot högre standarder, ökad säkerhet och större respekt för mänskliga rättigheter i världen. Med tanke på detta bör följande viktiga aspekter sättas högst på EU:s utrikespolitiska agenda:

- Man bör främja stabilitet och välstånd i EU:s grannskap, genom initiativ som stimulerar utveckling, demokrati, god samhällsstyrning och rättsstatlighet, genom förbättrade åtgärder för civilt konfliktförebyggande och försoning samt verksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, även med lämplig medverkan av Nato, som, för de medlemsstater som är Natomedlemmar, förblir grunden för deras kollektiva försvar och centrum för dess genomförande.
- En översyn bör göras, med stöd av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som inte längre kan få vara den svagaste länken i den europeiska integrationsprocessen. Säkerhetsklimatet kräver att europeiskt försvar som blir ett komplett

Onsdagen den 6 juli 2016

politikområde med lika stor säkerhet för, och lika stort engagemang i, alla medlemsstaternas säkerhetsproblem. Redan befintliga strukturer, mekanismer eller redskap måste bli en fungerande realitet.

- Framsteg måste ske i utvidgningsförhandlingarna genom åtgärder för att stärka den sociala, politiska och ekonomiska stabiliteten och demokratin i kandidatländerna, utan att det görs avkall på anslutningskriterierna från Köpenhamn.
- Politiken för utvecklingssamarbete bör göras effektivare och mer samordnad, och mer i linje med andra instrument för EU:s yttre åtgärder. Samordning och konsekvens bör garanteras mellan utvecklingspolitiken och säkerhetspolitiken, eftersom de står i samband med varandra och är inbördes beroende och ömsesidigt förstärkande.
- Agenda 2030 för hållbar utveckling och konsekvent politik för utveckling bör integreras i EU:s utrikespolitik och interna politik. Kommissionen uppmanas med kraft att rapportera om sina planer för genomförande, övervakning, uppföljning och införlivande av 2030-agendan och målen för hållbar utveckling.
- Man måste främja handel som ett viktigt instrument för att gynna tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft, och främja EU-normer avseende mänskliga rättigheter och hållbar utveckling. EU:s handelspolitiska skyddsåtgärder måste moderniseras och noggrant tillämpas, och när så är lämpligt bör man göra avsteg från de standardiserade metoderna.
- Man måste finna lösningar för att motverka hybridhot och främja EU:s och medlemsstaternas motståndskraft, liksom motståndskraften hos EU:s partner, inte minst i unionens närområde.

Rättvis skattepolitik för adekvata resurser

31. Europaparlamentet betonar att det aldrig varit mera angeläget att intensifiera kampen mot skatteflykt och skatteundandragande, som utgör potentiella inkomster för de nationella budgetarna på uppemot 1 000 miljarder euro. Dessa resurser hade kunnat användas för att investera i framtiden, främja sysselsättningen och minska orättvisorna.

32. Europaparlamentet understryker att kommissionen måste fortsätta att agera utan dröjsmål för att säkerställa att vinster beskattas i de europeiska länder där den ekonomiska verksamheten faktiskt bedrivs och där värde skapas. EU bör arbeta för en obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas, intensifiera arbetet med att undersöka skatterelaterade brott mot reglerna för statligt stöd, tillämpa gemensamma regler om användning av skattebeslut och insyn i dem samt föra en resolut gemensam strategi för att få bort skatteparadisen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin kamp mot skatteflykt och skatteundvikande inkludera en yttre dimension, också när det gäller obeskattade vinster som förs ut ur EU.

Att stärka EU:s budget och finansieringsinstrument

34. Europaparlamentet anser att EU, för att fungera effektivt, behöver en ny strategi för finanser och skatter. Parlamentet anser att kommissionen för detta ändamål bör föreslå åtgärder som bygger på följande principer och inslag:

- Adekvata resurser ska mobiliseras snabbt. Unionens system för finansiering måste ovillkorligen reformeras genom att dess verkligt egna medel stärks eller nya egna medel införs, för att unionens budget ska bli stabilare och mer hållbara och förutsägbara. Samtidigt måste universalitetsprincipen respekteras och insynen förbättras.
- För att nå maximala resultat måste EU:s budgetinstrument förvaltas med extra uppmärksamhet åt resultat och kostnadseffektivitet, samtidigt som man ser till att gällande regler följs och att EU:s ekonomiska intressen skyddas.
- EU bör vidta åtgärder som sammanför resurser för att hantera utmaningar som den höga ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten samt de interna och externa dimensionerna av flyktingkrisen.
- Efter endast två års tillämpning har den fleråriga budgetramen (FBR) nått sina gränser. Om det inte görs en omfattande halvtidsöversyn av den fleråriga budgetramen kommer EU:s budget varken att kunna åtgärda ytterligare finansieringsbehov eller nya politiska prioriteringar, och inte heller att avvärja uppkomsten av en betalningskris. Kommissionen uppmanas att lägga fram en översyn av hur den fleråriga budgetramen fungerar före slutet av 2016, och att vidta

Onsdagen den 6 juli 2016

kraftfulla åtgärder för att se över och utöka dess tak samt vidga den fleråriga budgetramens flexibilitet så att den är anpassad till omständigheter som inte förutsågs 2013.

- Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) måste förvaltas på ett sätt som gör det möjligt för alla medlemsstater att göra stora strategiska investeringar i linje med Efsi-förordningen och som säkerställer att finansiering för investeringar bidrar till övergången till en hållbar ekonomi och ett hållbart samhälle. Kommissionens förslag för nästa fas i Efsi bör baseras på följande mål:
- Ett effektivt genomförande av sammanhållningspolitiken för perioden 2014-2020 bör åtföljas av förberedelser för denna politik efter 2020, med respekt för dess verkliga natur enligt fördragen, dess betydelse för utveckling av den inre marknaden och dess möjlighet att vara ett investeringsverktyg för alla regioner i EU. Synergier mellan europeiska struktur- och investeringsfonder, Efsi och andra EU-finansieringsinstrument bör stärkas för att påskynda smart, miljövänlig och inkluderande tillväxt, med en trovärdig balans mellan bidrag och finansiella instrument, och varje minskning i budgeten för sammanhållningspolitiken bör undvikas.
- Kommissionen bör lägga fram förslag för att minska den gemensamma jordbrukspolitikens komplicerade byråkrati för jordbrukare. Kommissionen bör också utforma bättre instrument för att hantera extrema kriser på jordbruksmarknaderna. Parlamentet anser att det behövs lagstiftningsramar på EU-nivå för att angripa otillbörliga affärsmetoder i livsmedelsförsörjningskedjan så att man kan se till att EU:s jordbrukare och konsumenter kan åtnjuta rättvisa försäljnings- och köpvillkor.

Fullbordande av Ekonomiska och monetära unionen

35. Europaparlamentet håller fast vid unionslagstiftningens krav på demokratisk ansvarsskyldighet för beslut som fattats inom ramen för den europeiska ekonomiska styrningen.
36. Europaparlamentet anser att EU måste arbeta i riktning mot ökad ekonomisk och social konvergens, helt i enlighet med Europa 2020-strategin, stabilitets- och med tillväxtpaktens bestämmelser och den europeiska planeringsterminens förvaltningsramar.
37. Europaparlamentet anser att kommissionen ständigt bör förbättra sin övervakning av skulder, underskott och makroekonomiska obalanser, på ett sätt som respekterar stabilitets- och tillväxtpakten samt stimulerar ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen, med ökat fokus på euroområdet samlade finanspolitiska inriktning.
38. Europaparlamentet anser att EU måste förbättra trovärdigheten, konsekvensen, det nationella egenansvaret och den demokratiska legitimiteten i den europeiska planeringsterminen för att säkerställa att medlemsstaterna genomför de landsspecifika rekommendationerna och strukturreformerna i syfte att modernisera sina ekonomier, stärka konkurrenskraften och ta itu med ojämlikheter och obalanser.
39. Europaparlamentet efterlyser en närmare samordning av den ekonomiska politiken för att åtgärda investeringsgap i euroområdet och stärka reformarbetet i syfte att öka konkurrenskraften samt upprätthålla efterfrågan.
40. Europaparlamentet anser att bankunionen måste fullbordas, varvid riskreducerande åtgärder bör gå hand i hand med riskdelning.
41. Europaparlamentet noterar att resultaten av den pågående diskussionen kring hur den ekonomiska och monetära unionens finanspolitiska resurser ska kunna utvecklas bör beaktas.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en sammanhängande och väl underbyggd uppsättning förslag om hur den ekonomiska och monetära unionen ska kunna fullbordas i enlighet med de fem ordförandenas rapport.

Att stärka grundläggande rättigheter och demokrati

43. Europaparlamentet befarar att den pågående krisen inte bara skadat sammanhållningen i de europeiska samhällena utan också rubbat unionsmedborgarnas tilltro till demokratiska institutioner på EU-nivå och ibland även på nationell nivå. Parlamentet anser därför att Europa måste ha som sin högsta prioritering att öka EU:s demokratiska legitimitet och återställa förtroendet för dess förmåga att tjäna sina medborgares intressen.

Onsdagen den 6 juli 2016

44. Europaparlamentet påminner om att många av dagens utmaningar, allt från klimatförändringar till asyl- och migrationsfrågor, från finansmarknader till bolagens försörjningskedjor och från terroristnät till sönderfallande stater och skurkstater, är transnationella och kräver europeiska lösningar genom gemenskapsmetoden, med kommissionens och parlamentets fulla medverkan.

45. Europaparlamentet påminner om att kommissionen, i egenskap av fördragets väktare, har ansvar för att främja unionens allmänna intresse (art. 17 i EU-fördraget), nämligen freden, unionens värden och folkens välfärd (artikel 3 i EU-fördraget). Det bör påpekas att parlamentet också har ett särskilt politiskt ansvar för att hjälpa till att överbrygga meningsskillnader mellan medlemsstaterna, försvara unionsmedborgarnas allmänna intressen och säkerställa demokratisk legitimitet i beslut som fattas på EU-nivå. Kommissionen uppmanas att se till att alla initiativ, även de som tas av Europeiska rådet, är förenliga med bestämmelserna i fördragen.

46. Europaparlamentet ber kommissionen att ta initiativ för att förstärka EU-institutionerna och uppmuntra unionsmedborgarna att i ökad utsträckning delta i det europeiska politiska livet. EU-institutionerna uppmanas att skapa bättre kontakter med den yngre generationen och deras diskussionsforum. Parlamentet tror även att det är möjligt att vidta mer kraftfulla åtgärder för att informera unionsmedborgarna om deras rättigheter, utnyttja deras potential och reformera det europeiska medborgarinitiativet och förstärka Europeiska ombudsmannens roll.

47. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör lägga fram förslag om demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter, med hänsyn till parlamentets kommande betänkande. Parlamentet anser att kommissionen också bör fortsätta att arbeta för EU:s anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och då ta hänsyn till domstolens åsikt i frågan och ta itu med de återstående juridiska problemen.

48. Europaparlamentet uppmanar alla EU-institutioner att eftersträva högsta möjliga normer för insyn, ansvarsskyldighet och integritet, och att bekämpa intressekonflikter.

49. Europaparlamentet är fast beslutet att använda alla sina verktyg och resurser för att verka som en drivkraft i en förnyad demokratisk process inriktad på en reform av Europeiska unionen.

o

o o

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0313

Japans beslut att återuppta valfångst under säsongen 2015–2016**Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om Japans beslut att återuppta valfångst under säsongen 2015–2016 (2016/2600(RSP))**

(2018/C 101/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Internationella valfångstkommissionens överenskommelse om nollgräns för kommersiell valfångst ("moratoriet"), som trädde i kraft 1986,
- med beaktande av resolution 2014-5, som antogs av Internationella valfångstkommissionen vid dess 65:e sammanträde i september 2014,
- med beaktande av Aichimålen för biologisk mångfald, som antogs med stöd av den internationella konventionen om biologisk mångfald,
- med beaktande av rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾ (habitatdirektivet),
- med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om gemenskapens agerande i fråga om valfångst ⁽²⁾,
- med beaktande av Internationella domstolens dom av den 31 mars 2014 i målet om valfångst i Antarktis (Australien mot Japan, med deltagande från Nya Zeeland),
- med beaktande av den démarche som EU undertecknade i december 2015 och som handlade om att Japan återupptagit valfångsten i Södra ishavet med stöd av det nya programmet för vetenskaplig forskning kring valar (*New Scientific Research Whale Programme*, Newrep-A),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. 1982 införde Internationella valfångstkommissionen ett moratorium för all kommersiell valfångst. Moratoriet är fortfarande i kraft och syftar till att skydda bestånden mot utrotning och låta dem återhämta sig. Den internationella konventionen för reglering av valfångsten omfattar särskilda bestämmelser som tillåter begränsade mängder valfångst för strikt vetenskapliga forskningsändamål. Detta kallas för "valfångst med särskilt tillstånd".
 - B. Trots detta moratorium fortsätter ett flertal länder att bedriva kommersiell valfångst. Sedan moratoriet infördes har antalet valar som dödat med stöd av dessa särskilda tillstånd för vad som uppges vara vetenskapliga forskningsändamål i själva verket ökat. Japan har i flera årtionden bedrivit valfångst med stöd av särskilda tillstånd.
 - C. Trots det internationella förbud som trädde i kraft 1986 har Japan fortsatt med valfångst och hade fram till 2014 dödat över 20 000 valar ⁽³⁾.
 - D. Valfångsten åsamkar svåra lidanden för enskilda djur och utgör ett hot mot bevarandestatusen för hela valbestånd.
 - E. Alla stora valarter är förtecknade i bilaga I till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites).

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.⁽²⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 46.⁽³⁾ <https://iwc.int/total-catches>

Onsdagen den 6 juli 2016

- F. I sin dom av den 31 mars 2014 beordrade Internationella domstolen Japan att upphöra med sin årliga jakt på valar, som bedrivs utgående från landets program JARPA II. Domen motiverades med att valfångsten "saknade vetenskapligt värde" och valfångsten med stöd av tillstånden inte bedrevs för några vetenskapliga forskningsändamål, såsom Japan påstod.
- G. Vetenskapliga tillstånd tillåter att valkött säljs eller skänks bort, samtidigt som de vetenskapliga behoven kan uppfyllas med helt ofarliga alternativ. Genom DNA-prov och fjärrövervakning får forskare möjlighet att lära sig om valar och samla in prover utan att döda dem.
- H. I oktober 2015 deponerade Japan en förklaring hos FN, där landet erkände Internationella domstolens domsrätt. I förklaringen ingick emellertid ett undantag som gällde alla tvister som uppstod till följd av, berörde eller hade anknytning till forskning kring eller bevarande, skötsel eller utnyttjande av havets levande resurser, vilket innebär att det i själva verket gjordes omöjligt att i framtiden inför Internationella domstolen framställa invändningar mot Japans program för valfångst med stöd av särskilda tillstånd.
- I. I november 2015 anmälde det japanska fiskeriverket till Internationella valfångstkommissionen att Japan skulle återuppta valfångsten med stöd av det nya programmet för vetenskaplig forskning kring valar (Newrep-A).
- J. Japan har under flera års tid bedrivit kommersiell handel med valkött och valprodukter, trots att valarna är förtecknade i bilaga I till Cites.
- K. Den vetenskapliga expertpanelen vid Internationella valfångstkommissionen, som behandlade och granskade Newrep-A, drog slutsatsen att det inte framgick av förslaget att valarna måste dödas i samband med provtagningarna för att de angivna målen skulle kunna uppnås.
- L. Huvudmålet måste vara skydd av den biologiska mångfalden, vilket även omfattar bevarandet av arter. I EU:s habitatdirektiv definieras gemenskapens ståndpunkt i fråga om valar (och delfiner), och det direktivet tillåter inte att något av valbestånden i EU:s vatten på nytt utsätts för kommersiell valfångst.
- M. EU och dess medlemsstater har kritiserat Japan för att ha återupptagit verksamheten och för att inte ta tillräcklig hänsyn till vägledningen i Internationella domstolens utlåtande 2014. I december 2015 gick de samman med Nya Zeeland i en démarche till den japanska regeringen.
- N. Japan är en strategisk partner till EU och de bilaterala förbindelserna grundar sig på gemensamma värden, bland vilka märks en fast övertygelse om värdet av effektiv multilateralism och en regelbaserad internationell ordning.
- O. EU förhandlar för närvarande med Japan om ett strategiskt partnerskapsavtal och ett frihandelsavtal.
1. Europaparlamentet uppmanar Japan att sluta med valfångsten och att rätta sig efter Internationella valfångstkommissionens slutsatser.
 2. Europaparlamentet uttalar sitt starka stöd för att det globala moratoriet för kommersiell valfångst får finnas kvar, liksom ett förbud mot internationell kommersiell handel med valprodukter. Parlamentet yrkar med kraft på ett slut på den omotiverade "vetenskapliga valfångsten" och stöder tanken på att omfattande skyddsområden med förbud mot all valfångst på obestämd tid ska inrättas i världshaven och andra hav.
 3. Europaparlamentet är djupt oroat över att beslutet att återuppta valfångsten med stöd av det nya programmet Newrep-A tillät att 333 vikvalar, varav 200 dräktiga honor, dödades i Södra ishavet under säsongen 2015–2016 och att Japan har för avsikt att jaga sammanlagt nästan 4 000 valar under hela tolvårsperioden.
 4. Europaparlamentet beklagar djupt att Japan, genom att återuppta valfångsten, uppenbart inte bryr sig om Internationella domstolens dom och anser att jakten således strider mot både Internationella valfångstkommissionens standarder och mot internationell rätt, och undergräver skyddet för den biologiska mångfalden och de marina ekosystemen. Parlamentet framhåller att seriös vetenskaplig forskning inte kräver att valar regelbundet dödas i stor skala.

Onsdagen den 6 juli 2016

5. Europaparlamentet välkomnar att EU deltagit i *démarchen* för att framföra sina allvarliga betänkligheter till Japan. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och rådet att med kraft uppmana Japan att förbinda sig att fullgöra sina internationella skyldigheter när det gäller skyddet av havsdäggdjur.
 6. Europaparlamentet beklagar att Japan ännu inte omprövat sitt beslut, trots den diplomatiska *démarchen* och utbredda internationella protester. Parlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att göra sitt yttersta för att lösa denna fråga genom politisk dialog och genom Internationella valfångstkommissionen.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att genom bilaterala och multilaterala kanaler upprätthålla fortlöpande kontakter med Japan kring frågan om den påstått vetenskapliga valfångsten, i syfte att fångsten ska upphöra.
 8. Europaparlamentet ställer upp bakom Internationella valfångstkommissionens resolution 2014-5, enligt vilken inga fler tillstånd till valfångst bör beviljas utan föregående internationell översyn, bland annat genom försorg av Internationella valfångstkommissionens vetenskapliga kommitté. Parlamentet uppmanar med kraft Internationella valfångstkommissionen att ta med Internationella domstolens dom i sina arbetsrutiner och anpassa sina regler efter den. Parlamentet framhåller att man snabbt måste agera för att stärka Internationella valfångstkommissionen i detta hänseende, och uppmanar medlemsstaterna till kraftfulla insatser för att de beslut som behövs ska fattas vid Internationella valfångstkommissionens nästa sammanträde i oktober.
 9. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet och kommissionen att vid utarbetandet av EU:s gemensamma ståndpunkt om valfångst, efter det 66:e sammanträdet i Internationella valfångstkommissionen i oktober 2016, inta en ståndpunkt som är minst lika försiktig som gällande gemensamma ståndpunkt (rådets beslut om fastställande av Europeiska unionens ståndpunkt i frågor som faller under dess befogenhet vid Internationella valfångstkommissionens kommande tre möten – 2011/0221(NLE)).
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Japans regering och parlament.
-

Torsdagen den 7 juli 2016

P8_TA(2016)0314

Situationen för personer med albinism i Afrika, särskilt i Malawi

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om situationen för personer med albinism i Afrika, särskilt i Malawi (2016/2807(RSP))

(2018/C 101/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om morderna på albiner i Tanzania ⁽¹⁾,
- med beaktande av rapporten av den 18 januari 2016 från FN:s oberoende expert om åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna för personer med albinism,
- med beaktande av EU:s pressmeddelande av den 13 juni 2015 om den internationella dagen för att öka medvetenheten om albinism,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 69/170 av den 18 december 2014 om en internationell dag för att öka medvetenheten om albinism,
- med beaktande av resolution 263 av den 5 november 2013 från Afrikanska kommissionen för mänskliga rättigheter och folkrättigheter om att förhindra angrepp mot och diskriminering av personer med albinism,
- med beaktande av resolution 23/13 från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 13 juni 2013 om angrepp mot och diskriminering av personer med albinism,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av den internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering,
- med beaktande av FN:s förklaring om rättigheter för personer som tillhör nationella eller etniska religiösa eller språkliga minoriteter av den 18 december 1992,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Albinism är en medfödd sjukdom som drabbar ungefär 1 av 20 000 personer världen över. Denna andel är mycket högre i länder söder om Sahara, där Tanzania, Malawi och Burundi har en av de högsta koncentrationerna av personer med albinism.
 - B. Personer med albinism upplever några av de mest extrema formerna av förföljelse och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, som omfattar allt från utbredd social diskriminering, verbala angrepp och utestängning från offentliga tjänster till mord, bortföranden, våldtäkt och stympning. Människorättsobservatörer rapporterade om 449 angrepp mot albiner i 25 afrikanska länder enbart år 2015. Det är högst troligt att detta antal är för lågt skattat eftersom myndigheterna inte systematiskt övervakar och dokumenterar sådana brott eller inte har kapacitet och resurser för att

⁽¹⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 94.

Torsdagen den 7 juli 2016

genomföra grundliga utredningar.

- C. Det största hotet för personer med albinism i Afrika kommer sig av utbredd vidskepelse eller vanföreställningar om deras sjukdom, inbegripet myten om att personer med albinism besitter magiska krafter, vilket har till följd att de ofta dödas av kriminella gäng och människohandlare för sina kroppsdelar som tros ge lycka, hälsa och välstånd. I åtskilliga länder öppnar man gravar som tillhör personer med albinism för att stjäla kroppsdelar och ben.
- D. I Malawi, där det uppskattningsvis bor 10 000 personer med albinism, har polisen rapporterat 69 angrepp sedan november 2014, varav 18 mord. I april 2014 dödades fyra personer, häribland en tvåårig baby, vilket fått till följd att myndigheterna förklarat att personer med albinism är en "utrotningshotad art".
- E. Malawis president, Peter Mutharika, har offentligt fördömt den senaste tidens många angrepp.
- F. Förutom i Malawi har angrepp mot personer med albinism rapporterats i flera andra östafrikanska länder, särskilt i Tanzania, Burundi, Kenya och Moçambique.
- G. Kvinnor och barn med albinism är särskilt sårbara för socialt utanförskap. Kvinnliga albiner utgör ofta måltavlor för sexuellt våld på grund av den utbredda tron på att sexuellt umgänge med en kvinna med albinism kan bota hiv/aids, och kvinnor som föder barn som är albiner förkastas och diskrimineras i sitt arbete. Barnen utgör en stor del av offren för rituella angrepp och upplever en högre risk att överges. Rädslan för angrepp har lett till att barn i skolåldern inte kan åtnjuta sin rättighet till utbildning.
- H. Tanzanias regering har engagerat sig i seriösa och konkreta åtgärder för att ta itu med häxeriet i landet, bland annat genom att dra in tillstånd för traditionella helbrägdagörare och att gripa åtskilliga häxdoktorer. Tanzanias president utnämnde den första parlamentsledamoten med albinism 2008 och den första biträdande ministern med albinism i december 2015.
- I. Trots ökad internationell synlighet och antagandet av ny lagstiftning i de berörda länderna är antalet åtal och domar fortfarande mycket lågt, och brott och tortyr begås fortfarande med total straffrihet i många afrikanska länder.
- J. En upprörd folkmassa lynchade och satte eld på sju påstådda "albinojägare" den 1 mars 2016 i södra Malawi. Malawis polischef gav order till sina befäl att skjuta för att döda om någon påträffades med att bortföra personer med albinism.
- K. Diskriminering, trakasserier och stigmatisering av personer med albinism har lett till att hundratals människor flyr och söker en tillflyktsort i tillfälliga bostäder. Denna situation har lett till en mer prekär och osäker situation för personer med albinism, vilket begränsar deras tillgång till grundläggande tjänster som hälso- och sjukvård och utbildning, deras möjligheter till sysselsättning och deras deltagande i samhället.
- L. Denna diskriminering kan leda till livslånga trauman och psykosociala problem och skapar stark oro och rädsla bland albinerna. Personer med albinism har normalt sett större svårigheter att få tillgång till lämplig läkarvård, inklusive förebyggande läkemedel mot hudcancer.
- M. I mars 2015 utsåg FN sin första oberoende expert om de mänskliga rättigheterna för personer med albinism och utsåg officiellt den 13 juni till Internationella dagen för att öka medvetenheten om albinism.
- N. I juni 2016 stod FN bakom det första regionala forumet för insatser för albinism i Afrika, som fastställde en färdplan med specifika, enkla och effektiva åtgärder för att bekämpa människorättsbrott mot personer med albinism.

Torsdagen den 7 juli 2016

- O. EU har genomfört opinionsbildande kampanjer för allmänheten för att skapa större medvetenhet om frågan och stöttat organisationers engagemang i det civila samhället och lokala myndigheters kapacitetsbyggande åtgärder för att bekämpa dödandet av personer med albinism.
1. Europaparlamentet påminner om att personer med albinism har samma rätt att leva som alla andra, utan någon fruktan, så som fastställs i artiklarna 2 och 3 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över att personer med albinism fortsätter att i stor skala diskrimineras och förföljas i Afrika, särskilt efter den senaste tidens ökning av våldet i Malawi. Parlamentet fördömer skarpt samtliga fall där människor dödas, bortfors, stympas eller utsätts för annan omänsklig eller förnedrande behandling, och framför sina kondoleanser till och uttrycker sin solidaritet med offrens familjer. Parlamentet fördömer även all tvivelaktig handel med kroppsdelar från personer med albinism.
 3. Europaparlamentet beklagar djupt den tystnad och passivitet som omger dessa händelser. Parlamentet erinrar om att en stats främsta ansvar är att skydda sina medborgare, även sårbara grupper, och vädjar till Malawis regering och myndigheterna i samtliga berörda länder att vidta alla nödvändiga åtgärder för att eliminera alla former av våld mot och diskriminering av personer med albinism samt att värna deras och deras anhörigas värdighet, mänskliga rättigheter och välbefinnande.
 4. Europaparlamentet vädjar till de malawiska myndigheterna att få ett slut på straffriheten och att skyndsamt söka internationellt stöd för att genomföra opartiska och effektiva utredningar av samtliga rapporterade angrepp mot personer med albinism för att ställa de ansvariga inför rätta och utkräva ansvar av dem.
 5. Europaparlamentet välkomnar president Mutharikas uttalande i vilket han fördömer angreppen och uppmanar säkerhetsorganen att ge personer med albinism största möjliga skydd. Parlamentet varnar emellertid för upptrappningar och erinrar om att anstiftan till hat och våld inte kan vara svaret på den nuvarande diskrimineringen av personer med albinism. Parlamentet fördömer i synnerhet människors försök att ta lagen i egna händer.
 6. Europaparlamentet uppmanar Malawis regering att på ett mer effektivt sätt uppfylla de medicinska, psykologiska och sociala behov som personer med albinism har genom att garantera dem lika tillgång till hälso- och sjukvård och utbildning, som en del av integreringspolitiken.
 7. Europaparlamentet välkomnar Malawis nationella beredskapsplan från mars 2015 som har till syfte att öka medvetenheten, förbättra den interna säkerheten och förbättra övervakningen av mänskliga rättigheter, förvaltningen av rättsväsendet och lagstiftningen, samt stärka människor med albinism. Parlamentet uppmanar Malawis regering att genomföra fempunktshandlingsplanen och kräver att fler resurser avsätts till detta projekt.
 8. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som gjorts av Tanzanias regering för att bekämpa diskrimineringen av personer med albinism samt dess beslut att inte tillåta häxdoktorer i ett försök att sätta stopp för dödandet av personer med albinism, men erkänner att för få fall tas upp inför domstol. Parlamentet uppmanar därför Malawis regering att ändra befintlig lagstiftning så att den återspeglar den allvarliga karaktären på de brott som begås mot personer med albinism.
 9. Europaparlamentet anser att man bör göra ytterligare ansträngningar för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till diskrimineringen och våldet genom medvetandehöjande kampanjer bland allmänheten. Parlamentet betonar den avgörande roll som lokala myndigheter och organisationer i det civila samhället har för att främja rättigheterna för personer med albinism, informera och utbilda befolkningen och slå håll på myterna och fördomarna om albinism.
 10. Europaparlamentet är bekymrat över de specifika utmaningar som kvinnor och barn med albinism ställs inför och som gör dem mer utsatta för fattigdom, osäkerhet och utanförskap. Parlamentet insisterar på att alla offer bör ha tillgång till lämplig vård och psykologbehandling och att lämpliga strategier bör inrättas för att göra det lättare för dem att återintegreras i samhället.
 11. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i de berörda länderna att, i samarbete med sina internationella och regionala partner, förbinda sig till att vidta alla åtgärder som behövs för att förebygga och bekämpa den olagliga handeln med kroppsdelar från personer med albinism, att pröva fall på nytt som rör misstänkta gravstöder, att spåra och identifiera ursprunget till efterfrågan för sådana kroppsdelar samt att ställa "albinojägarna" inför rätta.

Torsdagen den 7 juli 2016

12. Europaparlamentet anser att åklagare, utredare och polistjänstemän gör ges specialutbildning för att ge dem den kunskap som krävs för att hantera fall som rör personer med albinism.
 13. Europaparlamentet understryker att den allmänna bristen på förståelse för och den bristande hälsoupplýsningen om albinism tenderar att förvärra hälsotillståndet för personer med albinism. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa deras tillgång till hälso- och sjukvård, särskilt på landsbygden och i avlägset belägna områden. Parlamentet anser att vårdpersonal bör ges utbildning i medvetenhet om albinism.
 14. Europaparlamentet efterlyser en bättre utbildning om albinism för lärare och skolförvaltningar och uppmanar de malawiska myndigheterna att underlätta tillgången till och åtnjutandet av utbildning för personer med albinism.
 15. Europaparlamentet välkomnar att FN:s råd för mänskliga rättigheter inrättade en post i form av en oberoende expert om åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna för personer med albinism år 2015, och hennes efterföljande initiativ till det första regionala forumet för insatser för albinism i Afrika, som ägde rum i Dar es-Salaam den 17–19 juni 2016.
 16. Europaparlamentet kräver att EU och dess medlemsstater fortsätter att engagera sig för de stater som berörs, för att effektivt stötta deras insatser för att utforma en politik som tar hänsyn till de särskilda behov och rättigheter som albiner har, och som bygger på icke-diskriminering och social delaktighet, genom att tillhandahålla nödvändigt ekonomiskt och tekniskt stöd.
 17. Europaparlamentet uppmuntrar alla de stater som berörs att utbyta bästa metoder i fråga om att värna och främja rättigheterna för personer med albinism.
 18. Europaparlamentet efterlyser att EU noga övervakar människorättssituationen för personer med albinism i Afrika, särskilt genom regelbunden rapportering och uppföljande arbete genom försorg av dess delegationer, och att arbeta för att skyddet av dem och deras sociala integration avsevärt förbättras.
 19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik, Malawis och Tanzanias regeringar och parlament, Afrikanska unionen samt FN:s generalsekreterare.
-

Torsdagen den 7 juli 2016

P8_TA(2016)0315

Bahrain

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om Bahrain (2016/2808(RSP))

(2018/C 101/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Bahrain, särskilt av den 9 juli 2015 om Bahrain, särskilt fallet Nabeel Rajab ⁽¹⁾ och av den 4 februari 2016 om Bahrain: fallet Mohammed Ramadan ⁽²⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 5 juli 2016 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om den senaste utvecklingen i Bahrain,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraff, om tortyr, om yttrandefrihet och om människorättsförsvarare,
- med beaktande av uttalandet av den 31 maj 2016 från talespersonen för kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Federica Mogherini, om domen mot Ali Salman, al-Wefags generalsekreterare i Bahrain,
- med beaktande av uttalandet av den 1 juni 2016 från FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av rätten till åsikts- och yttrandefrihet, David Kaye, om domen mot oppositionsledaren schejk Ali Salman, uttalandet av den 16 juni 2016 från talesmannen för FN:s generalsekreterare och uttalandet av den 21 juni 2016 från talesmannen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, båda om Bahrain,
- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter, vars syfte är att sätta skyddet och övervakningen av mänskliga rättigheter i centrum för all EU-politik,
- med beaktande av Bahrains konstitution som antogs i februari 2002, särskilt kapitel 3 i denna, av artikel 364 i Bahrains strafflag och av Bahrains medborgarskapslag från 1963,
- med beaktande av rapporten från november 2011 från Bahrains oberoende undersökningskommission,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter samt Arabiska stadgan om mänskliga rättigheter, till vilka alla Bahrain är part,
- med beaktande av den allmänna förklaringen från 1948 om de mänskliga rättigheterna, särskilt artikel 15,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Bahrain är en viktig partner till Europeiska unionen i Persiska viken, bland annat när det gäller politiska och ekonomiska förbindelser, energi och säkerhet. Vi har ett ömsesidigt intresse av att ytterligare fördjupa vårt partnerskap för att bättre kunna bemöta framtidens utmaningar.
 - B. Den senaste månaden har Bahrains regering ökat förtrycket och förföljelsen av människorättsförsvarare och den politiska oppositionen. Yttrandefrihet och mötesfrihet är oundgängliga pelare i ett demokratiskt och pluralistiskt samhälle. Bahrains konstitution som antogs 2002 stadfäster de grundläggande friheterna, bland dem yttrandefriheten och mötesfriheten.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0279.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0044.

Torsdagen den 7 juli 2016

- C. Den 13 juni 2016 grep polisen återigen den kände människorättsförfvararen Nabeel Rajab och anklagade honom för att ha spridit falska rykten i tider av krig och för att ha förolämpat offentliga myndigheter i twitter-inlägg från 2015, vilket sammanlagt medför ett fängelsestraff på tretton år. Nabeel Rajab avtjänade mellan 2012 och 2014 ett 2-årigt fängelsestraff när han utövade sin rätt till yttrandefrihet och mötesfrihet. FN:s arbetsgrupp om godtyckligt frihetsberövande konstaterade 2013 att han godtyckligt hade frihetsberövats.
- D. Efter femton dagar i isolering ledde de dåliga förhållandena i fängelset till att Rajabs hälsa försämrades och att han den 27 juni 2016 fick föras till sjukhus. Han fördes tillbaka till fängelset den 29 juni 2016 trots att hans hälsa fortfarande var dålig.
- E. Bahrains regering tvingade Zainab al-Khawaja i exil efter hot om att han återigen skulle gripas och fängslas på obestämd tid, och införde reseförbud mot en grupp rättighetsaktivister som skulle åka till FN:s människorättsråd i Genève.
- F. Ramadan och Ali Moosa hotas fortfarande av ett överhängande dödsstraff.
- G. Bahrains myndigheter fortsätter att använda återkallande av medborgarskap som ett sätt att utöva politiskt förtryck, vilket kulminerade i att prästen ayatolla schejk Isa Quassims nyligen fråntogs sitt medborgarskap. Bahrains myndigheter har fråntagit 300 personer deras medborgarskap, däribland människorättsförfvarare, politiker, journalister och högre religiösa ledare, vilket betyder att de flesta av dessa blir statslösa, i strid med artikel 15 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.
- H. Den 14 juni 2016 förbjöd Bahrains myndigheter tillfälligt landets största politiska parti, al-Wefaq National Islamic Society, frös deras tillgångar och övertog deras huvudkvarter och lämnade in en domstolsbegäran om en snabb upplösning av den politiska organisationen i juli 2016.
- I. Shejk Ali Salman, ledaren för oppositionsgruppen al-Wefaq, har suttit fängslad sedan juli 2015 utan rättvis rättegång, och i maj 2016 förlängdes till och med på begäran hans dom från fyra till nio år. Bristen på skydd av en skyldig persons rättigheter står i direkt strid med Bahrains nationella konstitution och folkrätten. I september 2015 hade FN:s arbetsgrupp om godtyckligt frihetsberövande förklarat att hans frihetsberövande var godtyckligt.
1. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över det pågående förtrycket mot människorättsförfvarare, den politiska oppositionen och det civila samhället liksom begränsningen av grundläggande demokratiska rättigheter särskilt yttrandefriheten, föreningsfriheten och mötesfriheten, den politiska pluralismen och rättstatligheten. Parlamentet uppmanar statliga myndigheter samt säkerhetsstyrkor och säkerhetstjänster att upphöra med alla våldshandlingar, förföljelser och trakasserier, även inom rättsväsendet, och med censuren av människorättsförfvarare, politiska motståndare, fredliga demonstranter och civilrättsliga aktörer.
 2. Europaparlamentet respekterar Bahrains suveränitet, oberoende och territoriella integritet och uppmanar en fortsatt dialog mellan Bahrains regering, Europeiska unionen och EU:s medlemsstater.
 3. Europaparlamentet kräver att Nabeel Rajab och andra människorättsförfvarare som fängslats på grund av anklagelser som rör deras rätt till yttrandefrihet, mötesfrihet och föreningsfrihet omedelbart och ovillkorligt frigges, och att alla åtal mot dem läggs ned. Parlamentet uppmanar myndigheter att garantera Nabeel Rajabs fysiska och psykiska integritet och att ge honom den medicinska vård som han behöver.
 4. Europaparlamentet fördömer införandet av reseförbud för delegationen med människorättsaktivister som var på väg till det 32:a mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter i Genève, och uppmanar regeringen att häva dessa förbud. Parlamentet betonar att det är oacceptabelt att företrädare för det civila samhället och medier hindras från att delta i arbetet inom internationella organ, och insisterar på att Bahrains myndigheter respekterar de grundläggande mänskliga och politiska rättigheterna för representanter för Bahrains civila samhälle.

Torsdagen den 7 juli 2016

5. Europaparlamentet påminner Bahrains regering om att den ansvarar för att garantera säkerheten och tryggheten för alla medborgare oavsett deras politiska åskådning, tillhörighet eller tro. Parlamentet anser att den långsiktiga stabiliteten och säkerheten i Bahrain endast kan säkerställas om ett verkligt pluralistiskt samhälle byggs upp som respekterar mångfald, och kräver i detta sammanhang att shejk Ali Salman och andra aktivister som för närvarande godtyckligt hålls frihetsberövade i Bahrains fängelser frigges.
6. Europaparlamentet anser att yttrandefrihet måste gälla för legitimt och fredligt missnöje. Parlamentet ser med oro på Bahrains regerings förtryck av den legitima politiska oppositionen, inklusive förlängningen av shejk Ali Salmans straff, det tillfälliga förbudet mot al-Wefaq National Islamic Society och frysningsen av dess tillgångar. Parlamentet efterlyser större grundläggande friheter för alla Bahrains medborgare. Parlamentet vidhåller att det måste bli ett omedelbart stopp på förtrycket av olika politiska åsikter i landet och på förtrycket av deras ledande representanter, oavsett deras politiska eller religiösa tillhörighet.
7. Europaparlamentet uttrycker särskild oro över hur lagen mot terrorism missbrukas i Bahrain, och särskilt återkallandet av medborgarskap som ett sätt att utöva politiska påtryckningar och bestraffningar. Parlamentet uppmanar med kraft Bahrains myndigheter att återkalla beslutet att frånta ayatolla shejk Isa Quassim hans medborgarskap, att ändra landets medborgarskapslag och att ge tillbaka medborgarskapet till de personer som orättvist fråntagits det, för att därmed respektera internationella normer och folkrätten på detta område.
8. Europaparlamentet uppmanar Bahrains myndigheter att se till att 2002 års konstitution genomförs fullt ut, och att respektera de mänskliga rättigheter och grundläggande rättigheter som garanteras i denna liksom de internationella människorättsnormer och internationella instrument som har ratificerats av Bahrain. Parlamentet efterlyser framför allt ett verkligt genomförande av de rekommendationer som Bahrains oberoende undersökningskommission, den allmänna återkommande utvärderingen och den nationella människorättsinstitutionen har utfärdat för att människorättsituationen ska kunna förbättras.
9. Europaparlamentet påminner Bahrains myndigheter om att artikel 15 i konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning föreskriver att inget uttalande som tillkommit som ett resultat av tortyr får användas som bevis i några som helst rättsliga förfaranden. Parlamentet uppmanar Bahrains myndigheter att ratificera det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr.
10. Europaparlamentet välkomnar Bahrains deltagande i den internationella koalitionen mot Da'esh.
11. Europaparlamentet uttrycker sin oro över Bahrains återgång till dödsstraff och efterlyser återinförandet av ett moratorium för dödsstraff.
12. Europaparlamentet välkomnar bestämmelserna om ett arbetstagar skydd i Bahrains arbetsrättslagstiftning från 2012 och tror att de kan fungera som exempel för andra länder i Gulfstaternas samarbetsråd.
13. Europaparlamentet berömmar Bahrain för att generellt respektera medborgarnas och utländska medborgares rätt att utöva sin religion. Parlamentet uppmanar Bahrains myndigheter att följa landets konstitution som fastslår att det inte får förekomma någon diskriminering på grund av religion vad gäller medborgarnas rättigheter och skyldigheter, och att upphöra med diskrimineringen av den shiamuslimska befolkningen.
14. Europaparlamentet konstaterar att Bahrains regering fortlöpande arbetar med att reformera landets strafflag och rättsliga förfaranden, och uppmanar en fortsättning av denna process. Parlamentet uppmanar Bahrains regering att upprätthålla internationella standarder i fråga om rätten till en rättvis rättegång. Parlamentet betonar vikten av det stöd som Bahrain fått, särskilt när det gäller landets rättsväsen, för att landet ska följa internationella normer för mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser en stärkt människorättsdialog mellan EU och Bahrain.
15. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att fortsätta uttrycka oro över angreppen på yttrandefriheten, föreningsfriheten samt rätten att hålla fredliga sammankomster i Bahrain och andra länder i Gulfstaternas samarbetsråd, på bilateral nivå och med hjälp av multilaterala plattformar såsom det kommande ministermötet mellan EU och Gulfstaternas samarbetsråd den 18–19 juli 2016.
16. Europaparlamentet fördömer handelsavtalen om vapen och teknik som används för brott mot mänskliga rättigheter. Parlamentet efterlyser ett förbud mot export av tårgas- och kravallutrustning tills dess att undersökningar har gjorts om olämpliga användningar av sådan utrustning och tills förövarna har identifierats och ställts inför rätta.

Torsdagen den 7 juli 2016

17. Europaparlamentet stöder fullt ut att det inrättas en arbetsgrupp mellan EU och Bahrain för mänskliga rättigheter men konstaterar att en dialog om de mänskliga rättigheterna mellan EU och Bahrain inte ersätter en grundlig dialog mellan regeringen, oppositionen och det civila samhället i Bahrain.

18. Europaparlamentet uppmanar Bahrains regering att samarbeta med FN:s särskilda rapportörer (framför allt om tortyr, mötesfrihet, domares och advokaters oberoende och om människorättsförsvarare) och gå ut med en stående inbjudan till dem.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Konungariket Bahrains regering och parlament och medlemmarna av Gulfstaternas samarbetsråd.

Torsdagen den 7 juli 2016

P8_TA(2016)0316

Myanmar/Burma, särskilt situationen för rohingyafolket

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om Myanmar/Burma, särskilt situationen för rohingyafolket (2016/2809(RSP))

(2018/C 101/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Myanmar/Burma och rohingya, särskilt resolutionerna av den 20 april 2012 ⁽¹⁾, den 13 september 2012 ⁽²⁾, den 22 november 2012 ⁽³⁾, 13 juni 2013 ⁽⁴⁾ och de 21 maj 2015 ⁽⁵⁾, samt resolutionen av den 23 maj 2013 om återinförande av allmänna tullförmåner för Myanmar/Burma ⁽⁶⁾,
- med beaktande av årsrapporten av den 20 juni 2016 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om människorättsituationen för rohingyamuslimerna och andra minoriteter i Myanmar/Burma,
- med beaktande av resolutionerna som antogs av FN:s råd för mänskliga rättigheter den 24 mars 2016 om människorättsituationen i Myanmar/Burma och av den 3 juli 2015 om människorättsituationen för rohingyamuslimerna och andra minoriteter i Myanmar/Burma,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 1 juni 2016 *Elements for an EU strategy vis-à-vis Myanmar/Burma: A Special Partnership for Democracy, Peace and Prosperity* (JOIN(2016)0024),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juni 2016 om EU:s strategi för Myanmar/Burma,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter vad gäller yttrandefrihet online och offline,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 18 maj 2015 *The EU and ASEAN: a partnership with a strategic purpose* (JOIN(2015)0022),
- med beaktande av den miljökonsekvensbedömning till stöd för ett investeringsskyddsavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Unionen Myanmar, som offentliggjordes i april 2016,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande av 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning och det tillhörande protokollet från 1967,
- med beaktande av Myanmar/Burmas lag om rätten till fredliga sammankomster och fredliga processioner från 2012 och ändringarna av den från 2014, och av dess nya lag om fredliga sammankomster och fredliga processioner av den 31 maj 2016,
- med beaktande av rapporten från sammanslutningen av Asean-parlamentariker för mänskliga rättigheter från april 2015 *The Rohingya Crisis and the Risk of Atrocities in Myanmar: An ASEAN Challenge and Call to Action*,

⁽¹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 145.

⁽³⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 189.

⁽⁴⁾ EUT C 65, 19.2.2016, s. 157.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0211.

⁽⁶⁾ EUT C 55, 12.2.2016, s. 112.

Torsdagen den 7 juli 2016

- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Myanmar/Burma har gjort mycket för att reformera sin ekonomi och sitt politiska system, och långtgående reformer har inletts sedan 2011.
 - B. Den 9 november 2015 vann Nationella Demokratiförbundet (NLD), under ledning av Aung San Suu Kyi, som vunnit både Nobels fredspris och Sacharovpriset valet med en överväldigande majoritet, och Htin Kyaw blev den första civila presidenten på 50 år. Trots att Suu Kyi är populär som person kom hon, enligt landets konstitution från 2008 som utarbetats av militären, inte i fråga för presidentposten, men är i dag landets faktiska styresperson under titeln statsrådgivare.
 - C. Rohingyafolket är en etnisk och religiös minoritet av muslimer som under flera årtionden lidit under brutalt förtryck, systematisk förföljelse, segregering, utestängning, diskriminering och andra grova människorättskränkningar.
 - D. Rohingyafolket står för den största procentuella andelen av Myanmar/Burmas muslimer, och flertalet av dem bor i delstaten Rakhine.
 - E. Rohingyafolket, med sina ungefär 1 miljon medlemmar, är en av världens mest förföljda minoriteter och har officiellt ställning såsom statslösa, efter det att Myanmar/Burmas lag om medborgarskap tillkom 1982. Varken myndigheterna i Myanmar/Burma eller grannländerna vill veta av Rohingyafolket, trots att vissa av grannländerna har många flyktingar bland sina invånare. Pågående sammanstötningar i delstaten Rakhine medför fortsatt mänskligt lidande och undergräver förtroendet för fredsprocessen.
 - F. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Zeid Ra'ad al-Hussein, beskrev i sin rapport av den 20 juni 2016, de fortgående allvarliga kränkningarna av rohingyafolkets rättigheter, bland vilka märks att de godtyckligt berövats sin nationalitet så att de blir statslösa, fått sin rörelsefrihet allvarligt inskränkt, hotats till liv och säkerhet, förvägrats rättigheterna till hälsa och utbildning, samt utsatts för tvångsarbete, sexuellt våld och begränsningar av sina politiska rättigheter, av ett slag "som kan innebära brott mot mänskligheten". Ra'ad al-Hussein angav att medlemmar av rohingyafolket är utestängda från många yrken och behöver särskilda dokument för att få tillträde till sjukhus, något som lett till förseningar och dödsfall bland spädbarn och mödrar under förlossningar.
 - G. Enligt sammanslutningen av Asean-parlamentariker för mänskliga rättigheter lever fortfarande omkring 120 000 av rohingyafolket i över 80 internflyktingläger i delstaten Rakhine, med begränsad tillgång till humanitärt bistånd, medan, under de gångna åren, över 100 000 andra flytt till andra länder, antingen sjö- eller landvägen, varvid de ofta hamnat i klorna på människohandlare. Tusentals och åter tusentals riskerar varje år sina liv vid flyktförsök, antingen sjö- eller landvägen, och många har därvid mist livet.
 - H. Den nya regeringen blev arvtagare till en situation där lagarna och politiken är upplagda så, att minoriteter förvägras sina grundläggande rättigheter. Att grova övergrepp mot rohingyafolket fått gå ostraffade har uppmuntrat till ytterligare våld mot dem.
 - I. Aung San Suu Kyi tillkännagav vid ett sammanträffande med Yanghee Lee, som är FN:s särskilde rapportör för mänskliga rättigheter i Myanmar/Burma, att regeringen vägrar att använda ordet Rohingya – vilket innebär att militärdiktaturens tillvägagångssätt får fortsätta – eftersom det, liksom också ordet Bengali, anses som ett exempel på hetspropaganda. I stället föreslår regeringen ett nytt begrepp, nämligen "den muslimska folkgruppen i delstaten Rakhine". Nationalistpartiet Arakan National Party (ANP), som företräder den hårda linjens buddister i Rakhine, avvisade det nya begreppet, och anklagade regeringen för att indirekt gå med på att rohingyafolket är en inhemsk befolkning i delstaten Rakhine, vilket ANP avvisar. För några dagar sedan demonstrerade tusentals på gatorna mot regeringen. Aung San Suu Kyi har övertagit posterna som statsrådgivare, utrikesminister och minister för presidentens kansli i en civil regering.
 - J. Myanmar/Burma genomgår en politisk omvandling men är fortfarande, i praktiken, ett fäste för militären, där vissa ministerposter, domartjänster och mandat i parlamentet är förbehållna för personer som utses av militären. Korruptionen bland myndigheterna upplevs fortfarande som mycket stor.

Torsdagen den 7 juli 2016

- K. Myanmar/Burmas lagstiftning är fortfarande behäftad med allvarliga problem, eftersom flera viktiga lagar bryter mot internationella konventioner om de mänskliga rättigheterna. Bland dessa lagar märks Myanmar/Burmas strafflag, lagen om fredliga sammankomster och fredliga processioner, lagen om telekommunikationer, lagen om nyhetsmedier och de fyra lagarna "om skydd av ras och religion".
- L. På kortare tid än en vecka brändes två moskéer ned i samband med att våldsamheter på sista tiden utbröt mot Myanmar/Burmas muslimer.
- M. Rohingyafolket (inom delstaten Rakhine, men också utanför den) är utsatt för våld, aggressiv och diskriminerande propaganda och handlingar som utförs av vissa radikala buddistgrupper i Myanmar/Burma.
- N. Under de gångna åren har många politiska fångar frigetts, men talrika människorättsförsvarare, journalister, regeringskritiker samt militärer och många andra har arresterats med stöd av svepande och vagt formulerade bestämmelser, i samband med att de fredligt utövat sina demokratiska rättigheter.
- O. Myanmar/Burma har gjort uppenbara insatser för att få fredsprocessen att gå framåt, liksom också med förberedelsearbetet inför en nationell fredsprocess (det 21:a århundradets Panglong-konferens). Eldupphör måste vidmakthållas på det nationella planet och alla etniska väpnade grupper måste tas med i arbetet för att säkerställa fred, välstånd och enighet i landet.
1. Europaparlamentet välkomnar de trovärdiga, konkurrensutsatta valen i november 2015, och noterar med tillfredsställelse den fredliga maktövergången till landets första icke-militära president sedan 1962.
 2. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 20 juni 2016 om EU:s strategi för Myanmar/Burma. Parlamentet framhåller att EU har ett strategiskt intresse av att stärka sina förbindelser med Myanmar/Burma. Parlamentet menar att den nya regeringen har en historisk möjlighet att befästa demokratin och att uppnå fred, nationell försoning och välstånd.
 3. Europaparlamentet välkomnar Myanmar/Burmas regerings beslut att göra fred och nationell försoning till en huvudsaklig prioritering. Parlamentet betonar att det måste bli ett omedelbart slut på striderna och att tvister bör lösas förhandlingsvägen.
 4. Europaparlamentet förstår att reformer tar tid, men betonar att den fortsatta situationen med att vissa minoriteter förföljs, såsom det dokumenterats i den aktuella rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, *Situation of human rights of Rohingya Muslims and other minorities in Myanmar*, är så pass allvarlig att den omedelbart måste avhjälpas, och uppmanar regeringen att vidta åtgärder utgående från rekommendationerna i rapporten, bland annat genom att avskaffa diskriminerande "lokala förordningar" i delstaten Rakhine, att upphäva de åtgärder som begränsar tillgången till akut medicinsk vård och att ta bort begränsningarna för den fria rörligheten.
 5. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringarna och de relevanta myndigheterna i alla länder i regionen att fullt ut följa principen om non-refoulement och att skydda rohingyaflyktingar, i linje med sina internationella skyldigheter och med internationella normer för mänskliga rättigheter.
 6. Europaparlamentet upprepar sin djupaste oro för den svåra situationen för flyktingar från rohingyafolket i Sydostasien, och efterlyser regional och internationell mobilisering för att de ska få akut bistånd i sin ytterst utsatta situation. Parlamentet uttrycker sitt beklagande till familjerna till dem som fallit offer för människohandel, våld och brist på skydd från de officiella myndigheterna i destinationsländerna.
 7. Europaparlamentet framhåller att EU med tillfredsställelse noterat de insatser som görs av regeringen i Myanmar/Burma för att inleda arbetet med att ta itu utmaningarna i delstaten Rakhine, bland annat rohingyafolkets situation.
 8. Europaparlamentet håller fast vid att myndigheterna skyndsamt bör säkerställa fri och obehindrad inresa i delstaten Rakhine för humanitära aktörer, FN, internationella människorättsorganisationer, journalister och andra internationella observatörer.
 9. Europaparlamentet uppmanar Myanmar/Burmas regering att otvetydigt fördöma allt hets till hat på grundval av ras eller religion, att vidta konkreta åtgärder för att genast få slut på detta hat och att genomföra särskilda åtgärder och strategier för att få slut på direkt och indirekt diskriminering av rohingyafolket i framtiden.

Torsdagen den 7 juli 2016

10. Europaparlamentet upprepar Europeiska rådets yrkande på att det ska byggas upp effektiva demokratiska institutioner, bland annat ett oberoende och opartiskt rättsväsen och ett starkt civilt samhälle, och arbetas till förmån för god samhällsstyrning, för att Myanmar/Burma ska bli en demokrati med full respekt för rättsstaten och grundläggande rättigheter.
 11. Europaparlamentet uppmanar den valda regeringen att utveckla en öppen demokrati där mänskliga rättigheter respekteras och där alla människor garanteras yttrande-, mötes- och rörelsefrihet, utan någon som helst form av diskriminering.
 12. Europaparlamentet uppmanar med kraft Myanmar/Burmas regering att omedelbart omsätta i praktiken de rekommendationer som ingår i den resolution om människorättsituationen i Myanmar/Burma som antogs vid det 31:a sammanträdet i FN:s råd för mänskliga rättigheter
 13. Europaparlamentet uppmanar Myanmar/Burmas regering att skydda rohingyafolket mot all diskriminering och att göra slut på straffriheten för kränkningar som begåtts mot rohingyafolket. Parlamentet välkomnar det senkomna uttalandet av den 18 maj 2015 från talespersonen för Aung San Suu Kyis oppositionsparti, Nationella demokratiska förbundet (NLD), om att Myanmar/Burmas regering bör bevilja rohingyaminoriteten medborgarskap. Parlamentet uppmanar Aung San Suu Kyi att i egenskap av Sacharovpristagare använda sin nyckelställning inom Myanmar/Burmas regering till att förbättra rohingyaminoritetens situation.
 14. Europaparlamentet uppmanar Myanmar/Burmas regering att reformera lagen om medborgarskap från 1982 och att återge rohingyaminoritetens dess medborgarskap. Parlamentet uppmanar med kraft Myanmar/Burmas regering och myndigheterna i delstaten Rakhine att omedelbart börja registrera alla barn när de föds. Parlamentet uppmanar Myanmar/Burmas regering att upphäva alla diskriminerande bestämmelser.
 15. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta stödja FN:s råd för mänskliga rättigheter i dess insatser till hjälp för flyktingar ur rohingyafolket i regionen Sydasien och Sydostasien.
 16. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stöda den handlingsplan för perioden 2014–2024 som FN:s råd för mänskliga rättigheter har för att få slut på statslösheten.
 17. Europaparlamentet uppmanar med kraft Myanmar/Burmas regering att omedelbart frigge alla politiska fångar, liksom också dem som arresterats med stöd av sådana anklagelser som bryter internationell människorättslagstiftning och internationella människorättsnormer.
 18. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att ta upp situationen för rohingyafolket på högsta möjliga politiska nivå i sina kontakter med Myanmar/Burma och med andra länder som är medlemmar i Asean.
 19. Europaparlamentet vill att man ska vara försiktig med att ingå det planerade investeringsskyddsavtalet EU–Myanmar/Burma, eftersom det skulle kunna bli till fara för den framtida socialt balanserade utvecklingen av Myanmar/Burma, så länge som det fortfarande i hög grad saknas lagstiftning om företagans ansvar och skyldigheter i socialt avseende och med avseende på miljön, liksom också om arbetstagares rättigheter, om markägande och om korrupsionsbekämpande åtgärder, och uppmanar med kraft bägge sidorna att ta hänsyn till dessa farhågor.
 20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Myanmar/Burmas regering och parlament, generalsekreteraren för Sydostasiatiska nationers förbund, Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, FN:s särskilda rapportör för situationen för mänskliga rättigheter i Myanmar/Burma, FN:s flyktingkommissarie, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt regeringarna och parlamenten i andra stater i regionen.
-

Torsdagen den 7 juli 2016

P8_TA(2016)0318

Genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, med särskilt beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen (2015/2258(INI))

(2018/C 101/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 9, 10, 19, 168 och 216.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 2 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 3, 15, 21, 23 och 26 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och dess ikraftträdande i EU den 21 januari 2011 enligt rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna av den 2 oktober 2015 från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning om Europeiska unionens inledande rapport ⁽²⁾,
- med beaktande av förteckningen över frågor av den 15 maj 2015 från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning i samband med Europeiska unionens inledande rapport ⁽³⁾,
- med beaktande av uppförandekoden mellan rådet, medlemsstaterna och kommissionen om fastställande av interna ordningar för Europeiska unionens genomförande av och representation när det gäller Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s riktlinjer för alternativ omvårdnad av barn ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽⁶⁾,
- med beaktande av domstolens domar i de förenade målen C-335/11 och C-337/11, HK Danmark, och i målen C-363/12, Z, och C-356/12, Glatzel,

⁽¹⁾ EUT L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ CRPD/C/EU/CO/1.

⁽³⁾ CRPD/C/EU/Q/1.

⁽⁴⁾ A/RES/64/142.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽⁶⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

Torsdagen den 7 juli 2016

- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 28 april 2015 till Europaparlamentet och rådet *Handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015-2019) "Hålla de mänskliga rättigheterna högt på EU:s dagordning"* (JOIN(2015)0016),
- med beaktande av kommissionens förslag av den 2 december 2015 till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (COM(2015)0615),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 19 juni 2015 *Reply of the European Union to the list of issues in relation to the initial report of the European Union on the implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities* (SWD(2015)0127),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 5 juni 2014 *Report on the implementation of the UN Convention on the Right of Persons with Disabilities (CRPD) by the European Union* (SWD(2014)0182),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 *Initiativ för socialt företagande: Skapa förutsättningar för att främja sociala företag inom ramen för social ekonomi och innovation* (COM(2011)0682),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2010 *EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU* (COM(2010)0636),
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2016 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2016 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällena som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om socialt entreprenörskap och social innovation för att bekämpa arbetslöshet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 september 2015 över situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2013–2014) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av den 8 juli 2015 om förslaget till rådets beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2015 om den förteckning över frågor som FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har antagit i samband med Europeiska unionens inledande rapport ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0059.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0321.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0320.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0286.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0261.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0208.

Torsdagen den 7 juli 2016

- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupperns tillgång till vård ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2009 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽³⁾,
 - med beaktande av djupanalysen från Europaparlamentets utredningstjänst om EU:s genomförande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
 - med beaktande av Agenda 2030 för hållbar utveckling,
 - med beaktande av Europeiska ombudsmannens årsrapport 2014,
 - med beaktande av Europeiska ombudsmannens beslut, vilket avslutar den undersökning på eget initiativ som ombudsmannen gjort av kommissionen (OI/8/2014/AN),
 - med beaktande av den kommande årsrapporten för 2015 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
 - med beaktande av undersökningen från december 2015 från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter om våld mot barn med funktionsnedsättning: lagstiftning, politik och program i EU,
 - med beaktande av Eurostats statistik över funktionsnedsättningar för 2014 om tillträde till arbetsmarknaden, tillgång till utbildning samt fattigdom och skillnader i inkomst,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandena från utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för framställningar, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0203/2016), och av följande skäl:
- A. Som fullvärdiga medborgare har alla personer med funktionsnedsättning lika rättigheter och en oförtytterlig rätt till värdighet, likabehandling, ett självständigt liv, autonomi, stöd från offentligt finansierade system och full delaktighet i samhället.
- B. Det beräknas finnas 80 miljoner människor med funktionsnedsättning i EU, varav ungefär 46 miljoner är kvinnor och flickor – det vill säga cirka 16 procent av EU:s totala kvinnliga befolkning – och funktionsnedsättning är således vanligare bland kvinnor än män i unionen. Kvinnor med funktionsnedsättning utsätts ofta för diskriminering på flera grunder och har stora svårigheter att utöva sina grundläggande rättigheter och friheter, till exempel sin rätt till utbildning och sysselsättning, vilket kan leda till social isolering och psykologiska trauman. Dessutom påverkas kvinnor av funktionsnedsättning i oproporionerligt hög grad i egenskap av omsorgsgivare för familjemedlemmar med funktionsnedsättning.
- C. Enligt EUF-fördraget ska EU bekämpa all diskriminering på grund av funktionshinder vid utformningen och genomförandet av sin politik och verksamhet (artikel 10). EU kan dessutom anta lagstiftning mot sådan diskriminering (artikel 19).

⁽¹⁾ EUT C 75, 26.2.2016, s. 130.

⁽²⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 23.

Torsdagen den 7 juli 2016

- D. Artiklarna 21 och 26 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förbjuder uttryckligen all diskriminering på grund av funktionshinder, och föreskriver att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i samhället på lika villkor.
- E. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är den första internationella överenskommelse om mänskliga rättigheter som ratificeras av EU. Den har även undertecknats av samtliga 28 EU-medlemsstater och ratificerats av 27 medlemsstater. Den medlemsstat som ännu inte gjort det bör slutföra sina reformer för att kunna ratificera FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
- F. Det är första gången som ett konventionsorgan inom FN granskat huruvida EU fullgjort sina internationella människorättskyldigheter. De avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som handlar om konventionens genomförande i EU och som offentliggjordes 2015, ger en viktig signal om EU:s åtagande om jämlikhet och respekt för mänskliga rättigheter och föreskriver en rad riktlinjer om lagstiftningsåtgärder och politiska åtgärder inom EU:s behörighetsområde.
- G. Domstolens rättspraxis bekräftar att konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är bindande för EU och i dess medlemsstater när de genomför EU:s lagstiftning, eftersom konventionen är "en integrerad del av EU:s rättsordning" och har "företräde framför sekundärrätten" ⁽¹⁾.
- H. Principerna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning går långt utanför diskriminering och pekar ut vägen mot fullständigt åtnjutande av de mänskliga rättigheterna för alla personer med funktionsnedsättning och deras familjer i ett inkluderande samhälle.
- I. Personer med funktionsnedsättning utgör en heterogen grupp, där kvinnor, barn, äldre och personer med sammansatta stödbehov utsätts för tillkommande svårigheter och flerfaldig diskriminering.
- J. Funktionsnedsättning kan orsakas av en gradvis och ibland osynlig försämring av en persons hälsotillstånd, vilket är fallet för personer med neurodegenerativa eller sällsynta sjukdomar, som kan ha en negativ effekt på den ifrågavarande individens förmåga att leva ett självständigt liv.
- K. Man beräknar att omkring 80 procent av alla personer med funktionsnedsättning bor i utvecklingsländer. EU stöder främjandet av rättigheter för personer med funktionsnedsättning på internationell nivå, och är världens största givare av offentligt utvecklingsbistånd (ODA).
- L. Barn med funktionsnedsättning löper 17 gånger större risk att bo på institution än sina jämnåriga utan funktionsnedsättning, och de löper mycket större risk att utsättas för våld, försummelse och övergrepp än när de bor hemma ⁽²⁾.
- M. Barn med funktionsnedsättning har rätt att leva med (sina) familjer eller i en familjemiljö på ett sätt som är förenligt med barnens bästa. Familjemedlemmar måste ofta skära ned på eller upphöra med sin yrkesverksamhet för att ta hand om familjemedlemmar med en funktionsnedsättning.
- N. I FN:s konvention om rättigheterna för personer med funktionsnedsättning betonas nödvändigheten av att införliva ett jämställdhetsperspektiv i alla insatser och av att främja fullt åtnjutande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 11 april 2013 i de förenade målen C-335/11 och C-337/11, HK Danmark, punkterna 29–30; domstolens dom av den 18 mars 2014 i mål C-363/12 Z, punkt 73; domstolens dom av den 22 maj 2014 i mål C-356/12, Glatzel, punkt 68.

⁽²⁾ FRA:s rapport om våld mot barn med funktionsnedsättning: lagstiftning, politik och program i EU ("Violence against children with disabilities: legislation, policies and programmes in the EU"), http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2015-violence-against-children-with-disabilities_en.pdf.

Torsdagen den 7 juli 2016

- O. Likabehandling och positiva åtgärder och strategier för kvinnor med funktionsnedsättning och mödrar till barn med funktionsnedsättning är en grundläggande mänsklig rättighet och en moralisk skyldighet.
- P. Kvinnor och flickor med funktionsnedsättning är utsatta för diskriminering med flera dimensioner i sitt vardagsliv. Den kan ta sig olika uttryck – fysiska, känslomässiga, sexuella och ekonomiska – och där ingår våld från intima partners sida, våld från omsorgsgivares sida, sexuellt våld och institutionellt våld.
- Q. Kvinnor med funktionsnedsättning löper större risk än andra kvinnor att utsättas för våld i hemmet och sexuella övergrepp som varar längre och är intensivare ⁽¹⁾.
- R. Kvinnor med funktionsnedsättning, särskilt migranter, löper större risk för fattigdom och socialt utanförskap på grund av diskriminering på flera grunder.
- S. Funktionsnedsättning är en orsak till och kan vara en konsekvens av fattigdom, och ungefär 30 procent av de hemlösa har en funktionsnedsättning och riskerar att förbises ⁽²⁾. Det statliga socialskyddet i synnerhet spelar en viktig roll för att förhindra fattigdom bland personer med funktionsnedsättning. Statistik från 2012 visar att så många som 68,5 procent av personerna med funktionsnedsättning skulle leva i fattigdom utan de sociala förmåner, inklusive pensioner, som de får från staten ⁽³⁾.
- T. Det är nödvändigt att tillämpa gällande EU-rätt och EU:s befintliga politiska verktyg för att optimera genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
- U. Vissa medlemsstater som har ratificerat konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har ännu inte inrättat eller utsett de organ som ska genomföra och övervaka genomförandet av konventionen, i enlighet med kraven i artikel 33. Arbetet i de organ som redan inrättats, framför allt de övervakningsramar som anges i artikel 33.2, hindras av bristen på finansiella och mänskliga resurser samt avsaknaden av en solid rättslig grund för att utse dem.
- V. En av grundpelarna för personer med funktionsnedsättning är deras deltagande på och tillträde till arbetsmarknaden. Arbetsmarknadsdeltagandet för dessa personer är fortsatt problematiskt och ligger på 58,5 procent jämfört med 80,5 procent för personer utan funktionsnedsättning, vilket innebär att många personer med funktionsnedsättning hindras från att leva ett självständigt och aktivt liv.
- W. Sysselsättningsgraden bland kvinnor utan funktionsnedsättning är 65 procent, jämfört med 44 procent bland kvinnor med funktionsnedsättning. Kvinnor med funktionsnedsättning utsätts oftare än män med funktionsnedsättning för diskriminering när det gäller tillgång till sysselsättning och utbildning. Den höga arbetslöshetsnivån bland personer med funktionsnedsättning är fortfarande oacceptabel. Det är svårare för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning att få tillträde till arbetsmarknaden. Hinder för rörlighet och ett större beroende av familjemedlemmar och omsorgsgivare måste övervinnas för att göra det lättare för kvinnor med funktionsnedsättning att delta aktivt i utbildning och på arbetsmarknaden samt i det sociala och ekonomiska samhällslivet.
- X. Förvärvsarbete är av avgörande vikt för att personer med funktionsnedsättning ska kunna leva ett självständigt liv och försörja sin familj och hushållet. Kvinnor och flickor med funktionsnedsättning är ofta underbetalda. Denna utsatta grupp drabbas oftare än andra av fattigdom och löper större risk för socialt utanförskap.
- Y. EU är, i egenskap av part i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, skyldigt att se till att personer med funktionsnedsättning och de organisationer som företräder dem involveras nära och blir aktivt delaktiga i utarbetandet och genomförandet av lagstiftning och åtgärder för att genomföra konventionen och i alla beslutsprocesser om frågor som rör personer med funktionsnedsättning.

⁽¹⁾ FRA:s rapport om våld mot kvinnor: en EU-övergripande undersökning ("Violence against women: an EU-wide survey"). Huvudsakliga resultat: http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-main-results-apr14_en.pdf

⁽²⁾ Van Straaten et al. (2015). Egenrapporterade vårdbehov bland hemlösa i Nederländerna med eller utan en misstänkt intellektuell funktionsnedsättning: en uppföljningsstudie över ett och ett halvt år ("*Self-reported care needs of Dutch homeless people with and without a suspected intellectual disability: a 1.5-year follow-up study*"). Återfinns i: Health Soc Care Community, den 1 oktober 2015. E-utgåva, den 1 oktober 2015.

⁽³⁾ EU-SILC 2012.

Torsdagen den 7 juli 2016

- Z. Medlemsstaternas åtstrammingsåtgärder har lett till nedskärningar inom socialtjänsten, stödet till familjer och tjänsterna i näringslivet och orsakat oproportionerligt negativa effekter på levnadsstandarden för personer med funktionsnedsättning, särskilt barn med funktionsnedsättning och deras familjer.
- AA. Kommissionen har dragit tillbaka sitt förslag till direktiv om mammaledighet.
- AB. Direktiv 2011/24/EU om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård förbjuder inte uttryckligen diskriminering på grund av funktionsnedsättning.
- AC. På grund av demografiska och samhälleliga förändringar har efterfrågan på hushållsanställda och omsorgsgivare ökat, särskilt i hemmen. Det är vanligtvis kvinnor i familjen som står för omsorgen om personer med funktionsnedsättning eller omsorgsbehov, vilket ofta leder till att de utestängs från arbetsmarknaden.
- AD. I sina slutsatser om Europeiska unionens inledande rapport rekommenderar kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning att EU integrerar ett funktionshindersperspektiv i sina strategier och program för jämställdhet, liksom ett jämställdhetsperspektiv i sina handikappstrategier samt att unionen utarbetar åtgärder för positiv särbehandling, inrättar en övervakningsmekanism och finansierar uppgiftsinsamling och forskning om kvinnor och flickor med funktionsnedsättning. Vidare rekommenderar kommittén att EU tillhandahåller ett effektivt skydd mot våld, misshandel och utnyttjande, att man inom politiken för balans mellan arbetsliv och privatliv beaktar behoven bland barn och vuxna med funktionsnedsättning, liksom bland deras omsorgsgivare, och att åtgärder vidtas för att minska den höga arbetslösheten bland personer med funktionsnedsättning, varav flertalet är kvinnor.
- AE. I sin reaktion på parlamentets resolution av den 27 september 2011 *Europa, världens främsta resmål – en ny politisk ram för europeisk turism* ⁽¹⁾, som antogs av kommissionen den 13 december 2011, erkände kommissionen behovet av att garantera en obruten kedja av tillgängliga tjänster för alla (transport, inkvartering, restauranger och turistattraktioner). Kommissionen har därför börjat satsa på åtgärder som ska höja medvetenheten, öka kompetensen inom turistsektorn och i slutändan förbättra kvaliteten på turistanläggningar för personer med särskilda behov eller funktionsnedsättningar.
- AF. De behov som personer med funktionsnedsättning och nedsatt rörlighet har i fråga om transport, rörlighet och turism ger upphov till innovationsmöjligheter för företag när det gäller transport- och rörlighetstjänster och kan leda till situationer som alla vinner på genom tjänster för personer med alla typer av funktionsnedsättningar (bland annat, men inte endast begränsat till personer med nedsatt rörlighet, blinda, döva och hörselskadade, personer med autism och personer med intellektuell och psykosocial funktionsnedsättning m.m.), även andra som använder sig av dessa tjänster, i enlighet med principen ”design för alla”.

Allmänna principer och skyldigheter

1. Europaparlamentet påminner om att fullständig inkludering av personer med funktionsnedsättning inte är bara en rättighet och berättigad förmån för de berörda individerna, utan även en tillgång för samhället i stort eftersom det kan dra nytta av de värderingar och olika färdigheter som dessa personer har med sig.
2. Europaparlamentet betonar att alla personer med funktionsnedsättning har rätt att leva i ett samhälle där de har samma möjligheter som andra, så att de till fullo inkluderas och kan delta.
3. Europaparlamentet betonar att integrering av personer med funktionsnedsättning i samhället oberoende av ett lands socioekonomiska, politiska eller kulturella status inte bara är en utvecklingsfråga utan också en fråga om mänskliga rättigheter.
4. Europaparlamentet framhåller att funktionsnedsättningar blir allt vanligare i takt med en åldrande befolkning.

⁽¹⁾ EUT C 56 E, 26.2.2013, s. 41.

Torsdagen den 7 juli 2016

5. Europaparlamentet anser att EU bör inta en ledande roll när det gäller respekten för och främjandet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet ser positivt på att ett konventionsorgan inom FN för första gången granskat huruvida EU fullgjort sina internationella människorättskyldigheter. De avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning om EU:s genomförande av konventionen, som offentliggjordes 2015, ger en viktig signal om EU:s åtagande om jämlikhet och respekt för mänskliga rättigheter och erbjuder vägledning i fråga om lagstiftningsåtgärder och politiska åtgärder över EU:s hela behörighetsområde.
6. Europaparlamentet stöder slutsatserna och rekommendationerna från kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning och understryker att EU-institutionerna och medlemsstaterna måste ta hänsyn till kvinnor och flickor med funktionsnedsättning i sin politik, sina program och sina strategier för jämställdhet samt jämställdhetsintegrera sina handikappstrategier. Dessutom begär parlamentet att det upprättas mekanismer för att regelbundet övervaka de framsteg som görs.
7. Europaparlamentet uppmanar Europaparlamentet, rådet och kommissionen att oinskränkt genomföra rekommendationerna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning och att se till att konventionen följs i all framtida lagstiftning.
8. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen och medlemsstaterna att anslå tillräckliga medel för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och det tillhörande fakultativa protokollet.
9. Europaparlamentet beklagar djupt att EU inte hållit tillräckliga formella samråd med organisationer för personer med funktionsnedsättning i sina förberedelser inför översynsprocessen av FN:s kommitté för konventionen 2015 och under utarbetandet av sin framstegsrapport. Organisationer för personer med funktionsnedsättning bör aktivt bidra till möten inom ramen för konventionen som en oberoende part, bland annat genom att delta i officiella EU-delegationer för framtida revideringar.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att befästa och lägga fram ett förslag om en verkligt strukturerad dialog mellan EU och de organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, som bland annat inbegriper tillräcklig finansiering för att säkerställa att personer med funktionsnedsättning och de organisationer som företräder dem kan delta fullt ut och på lika villkor.
11. Europaparlamentet betonar vikten av ett systematiskt och nära samråd mellan organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, beslutsfattare, företag och andra relevanta aktörer beträffande alla nya initiativ, genomförande, övervakning och utvärdering av politiska åtgärder och insatser med avseende på utbildning, kultur, idrott och ungdom.
12. Europaparlamentet uppmanar till att ge de befintliga likabehandlingsorganen en förstärkt uppgift med att integrera, främja och övervaka konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet påminner EU och dess medlemsstater om kravet på meningsfull samverkan med det civila samhället och, framför allt, med organisationer för personer med funktionsnedsättning.
13. Europaparlamentet begär att EU ska ratificera det fakultativa protokollet till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
14. Europaparlamentet kräver en omfattande och övergripande översyn av EU:s befintliga och kommande lagstiftning och finansieringsprogram, inbegripet framtida programperioder, i syfte att följa FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning fullt ut genom att konstruktivt involvera organisationer för personer med funktionsnedsättning och medlemmar i EU:s ramverk för konventionen (nedan kallat *EU:s ramverk*), inbegripet integration av funktionsnedsättning i all lagstiftning samt i alla åtgärder och strategier. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att integrera funktionsnedsättning i all lagstiftning samt i alla åtgärder och strategier.
15. Europaparlamentet vill att rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska tas med i EU:s allmänna socioekonomiska agenda, framför allt i Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen. Parlamentet rekommenderar att det antas en funktionsnedsättningspakt för att rättigheter för personer med funktionsnedsättning faktiskt ska integreras genom EU-initiativ.

Torsdagen den 7 juli 2016

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med den europeiska planeringsterminen vid bedömningen av den sociala situationen i medlemsstaterna (landsrapporter och landspecifika rekommendationer) även fokusera på att övervaka situationen för personer med funktionsnedsättning som ett led i EU:s åtagande att bygga ett hinderfritt samhälle i Europa.
17. Europaparlamentet anser att EU-institutionerna, framför allt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, bör arbeta för att dagens och morgondagens lagstiftning ska slå vakt om mänskliga rättigheter och fullt ut följa konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
18. Europaparlamentet ber kommissionen att tillhandahålla en lista över lagstiftning i syfte att föreslå en uppdatering av behörighetsförklaringen mot bakgrund av de avslutande iakttagelserna och se till att en sådan görs återkommande med formellt deltagande av organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning och Europaparlamentet.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detta hänseende överväga behovet av att ta fram ett EU-ramverk som garanterar effektivt genomförande av personer med funktionsnedsättnings rättigheter, främjande av deras personliga självbestämmande, tillgänglighet, tillgång till sysselsättning, social delaktighet och ett självständigt liv samt undanröjande av alla former av diskriminering.
20. Europaparlamentet delar de farhågor som yppas i FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i fråga om att Europeiska unionen saknar en klar strategi för genomförande av konventionen.
21. Europaparlamentet uppmanar institutionerna att föregå med gott exempel i integrationspolitiken.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda översynen av EU:s handikappstrategi till att utveckla en heltäckande, genusinkluderande EU-strategi för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, inbegripet åtaganden avseende yttre åtgärder med klara tidsramar för genomförandet och specifika och tydliga riktmärken och indikatorer.
23. Europaparlamentet beklagar djupt den diskriminering och utestängning som personer med funktionsnedsättning utsätts för än i dag. Parlamentet uppmanar kommissionen att maximera synergier mellan å ena sidan EU:s handikappstrategi 2010–2020 och å andra sidan bestämmelserna i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och FN:s konvention om barnets rättigheter, för att de erkända rättigheterna faktiskt ska kunna åtnjutas och utövas i praktiken, bland annat genom harmoniserings- och genomförandeåtgärder för regelverket och kulturella och politiska insatser.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga den breda definitionen av funktionsnedsättning på EU-nivå.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över vägledningen för sociala hänsynstaganden i samband med offentlig upphandling för att understryka de sociala skyldigheterna, men även lyfta fram möjligheterna och fördelarna med att investera i högkvalitativa stödtjänster för personer med funktionsnedsättning.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över riktlinjerna för konsekvensbedömningar och ändra dem genom att lägga till en mer heltäckande lista med punkter för att bättre kunna bedöma efterlevnaden av konventionen.

Särskilda rättigheter

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, i syfte att undvika viktimisering, vidta åtgärder för att bekämpa alla former av diskriminering, bl.a. flerfaldig diskriminering, diskriminering på grund av anknytning och samverkande diskriminering baserad på funktionsnedsättning, särskilt med hänsyn till kvinnor och barn med funktionsnedsättning, äldre och personer med sammansatta stödbehov, inklusive personer med intellektuell och psykosocial funktionsnedsättning, och personer vilkas funktionsnedsättning förändras över tiden.
28. Europaparlamentet beklagar att rådet fortfarande inte har antagit förslaget från 2008 till direktiv om genomförande av principen om likabehandling av personer oavsett religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Parlamentet uppmanar än en gång rådet att göra det med det snaraste.

Torsdagen den 7 juli 2016

29. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstaterna att integrera rättigheterna för kvinnor och barn med funktionsnedsättning, bland annat i den kommande agendan för barnets rättigheter, och att se till att samråd sker med pojkar och flickor och de organisationer som företräder dem i alla frågor som berör dem, med tillhandahållande av lämpligt stöd utifrån deras funktionsnedsättning och ålder.

30. Europaparlamentet betonar att om skyddet av barnets rättigheter ska säkerställas måste familjerna garanteras lämpligt stöd genom en förstärkning och uppgradering av EU:s lagstiftningsinstrument, t.ex. rättsakten om längre föräldraledighet för föräldrar till barn med funktionsnedsättning.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla personer med funktionsnedsättning kan utöva den rätt till fri rörlighet som alla EU-medborgare har genom att i befintlig och kommande lagstiftning garantera lika möjligheter, grundläggande rättigheter, lika tillgång till tjänster och till arbetsmarknaden samt samma rättigheter och skyldigheter i fråga om tillgång till sociala tjänster som andra medborgare i den medlemsstat där de är försäkrade, i överensstämmelse med principen om likabehandling och icke-diskriminering. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att vad gäller likabehandling i arbetslivet fullt ut uppfylla bestämmelserna i det omarbetade jämställdhetsdirektivet (2006/54/EG).

32. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att stödja migrerande kvinnor och flickor med funktionsnedsättning för att de ska kunna utveckla färdigheter som ger dem tillgång till lämplig sysselsättning.

33. Europaparlamentet framhåller att för att åstadkomma självständigt och oberoende boende för personer med funktionsnedsättning, särskilt för kvinnor, är (personlig eller offentlig) assistans ett sätt att stödja dem och deras familjer, göra det möjligt för dem att ta sig till arbetsplatser och utbildningsanstalter och stödja dem i samband med graviditet och moderskap.

34. Europaparlamentet uppmärksammar åter det brådskande behovet att behandla frågan om våld mot kvinnor och flickor med funktionsnedsättning i privata miljöer och institutionsmiljöer och uppmanar medlemsstaterna att inrätta stödtjänster som är tillgängliga för kvinnor och flickor med alla typer av funktionsnedsättning. Parlamentet förespråkar att EU ansluter sig till Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen) som ytterligare ett steg i arbetet med att bekämpa våld mot kvinnor och flickor med funktionsnedsättning.

35. Europaparlamentet påminner om vikten av rätten för personer med funktionsnedsättning att delta på alla nivåer i de politiska processer och beslutsprocesser som rör funktionsnedsättning, något som framhålls i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet understryker att kvinnor och flickor med funktionsnedsättning, bl.a. från marginaliserade och sårbara grupper som utsätts för diskriminering på flera grunder, måste ges möjlighet och rätt att delta i beslutsfattandet så att deras intressen och rättigheter uttrycks, stöds och skyddas och ett verkligt jämställdhetsperspektiv på gräsrotsnivå säkerställs. Medlemsstaterna uppmanas att tillhandahålla lämpligt anpassade tjänster och inrättningar som skulle möjliggöra dessa personers aktiva engagemang och delaktighet samt att investera i tekniska hjälpmedel, anpassningsbar teknik och e-integration.

36. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna till effektiva livsstärkande insatser för kvinnor med funktionsnedsättning, i överensstämmelse med de rekommendationer inför översynen av EU:s genomförande av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning som framförts av FN-kommittén för denna konvention.

37. Europaparlamentet känner oro över att uppgiften att det i huvudsak är kvinnor som tar ansvar för uppgiften att ta hand om barn med funktionsnedsättning.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta arbetet för att öka medvetenheten om FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och bekämpa fördomar samt för att främja en bättre förståelse för alla personer med funktionsnedsättning, så att beslutsfattandet sker på grundval av deras verkliga behov.

Torsdagen den 7 juli 2016

39. Europaparlamentet stöder initiativ som syftar till att upplysa om svårigheterna för personer med funktionsnedsättning och att göra personer med funktionsnedsättning mer medvetna om sin potential och hur de kan bidra, bl.a. genom särskilda utbildningsprogram i skolor. Parlamentet betonar att konventionens betydelse i grunden ligger i att få till en attitydförändring genom att man erkänner att det är de sociala och ekonomiska hindren som är hinder för personen snarare än funktionsnedsättningen i sig.

40. Europaparlamentet uppmanar de relevanta myndigheterna i medlemsstaterna att utarbeta strategier för att öka medvetenheten om rättigheterna för personer med funktionsnedsättning, att stödja utbildning för anställda inom turism- och transportsektorn för att öka medvetenheten om och en jämlik behandling av personer med funktionsnedsättning och att främja samarbete och utbyte av bästa praxis mellan europeiska organisationer som arbetar med frågor om funktionsnedsättning samt offentliga och privata företag som ansvarar för transporter. Parlamentet kräver också att undervisningsmaterial ska finnas i tillgängliga former.

41. Europaparlamentet betonar att flygbolagens personal måste få ordentlig utbildning så att flygbolagen kan ge lämplig service till personer med funktionsnedsättning. Parlamentet betonar att betydelsen av att se till att personalen kan hantera rullstolar utan att skada dem måste uppmärksammas.

42. Europaparlamentet välkomnar förslaget till europeisk rättsakt om tillgänglighet⁽¹⁾ och är angeläget om att den antas snabbt för att säkerställa tillgänglighet till varor och tjänster, bl.a. till de byggnader i vilka tjänsterna tillhandahålls, tillsammans med verksamma och tillgängliga nationella genomförande- och klagomålsmekanismer. Parlamentet påminner om att det behövs ett helhetsgrepp på tillgänglighetsfrågor och att den rätt till tillgänglighet som fastslås i artikel 9 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning måste garanteras personer med alla typer av funktionsnedsättning.

43. Europaparlamentet betonar behovet av att anta den europeiska rättsakten om tillgänglighet, som behövs för att hantera frågor som rör tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning i fråga om transport, rörlighet och turism, och för att garantera att persontrafik med flyg, buss, på järnväg och på vatten, särskilt beträffande omstigningsställen och trappstegsfri tillgänglighet till alla offentliga tunnelbanor och tåg, webbplatser för sådana tjänster, tjänster för mobila enheter, smart biljettförsäljning och realtidsinformation samt självbetjäningsterminaler, biljettförsäljningsautomater och incheckningsautomater som används i kollektivtrafiken, är fullt tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

44. Europaparlamentet konstaterar att det är lättare för små och medelstora företag att uppfylla EU-standardkrav än att vara tvungna att anpassa sig till olika nationella regler. Parlamentet beklagar dock att gränsöverskridande turistprodukter och turisttjänster inte omfattas av förslaget till europeisk rättsakt om tillgänglighet. Parlamentet understryker det faktum att inga ytterligare åtgärder har vidtagits på EU-nivå i fråga om turistanläggningar och turisttjänster för att gradvis harmonisera logikklassificeringssystemen utifrån tillgänglighetskriterierna.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i förstärkt omfattning främja forskning och utveckling, särskilt vad gäller tillgång till ny och innovativ teknik för personer med funktionsnedsättning.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av framtida lagstiftningsakter i relevanta fall, såsom i den digitala agendan, beakta det faktum att tillgänglighet är lika relevant i den fysiska miljön som i IKT-miljön.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid tillämpningen av tillgänglighetsprincipen aktivt arbeta för att införa "utförning för alla" i befintliga byggnader och vid nybyggnadsprojekt, på arbetsplatser och i vissa offentliga byggnader, t.ex. skolbyggnader som finansieras genom allmänna medel.

⁽¹⁾ COM(2015)0615.

Torsdagen den 7 juli 2016

48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att arbeta tillsammans med parlamentet på ett tydligt och ändamålsenligt direktiv om tillgänglighet till offentliga instansers webbplatser försett med bred tillämpning och stabil kontrollmekanism, i enlighet med den föreslagna europeiska rättsakten om tillgänglighet och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, för att på så sätt garantera att de 80 miljoner personerna med funktionsnedsättning och de 150 miljoner äldre inom EU kan åtnjuta lika tillgång till webbplatser och offentlig service på internet.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna se till att det EU-täckande telefonnumret för nödsituationer, 112, är fullt tillgängligt och tillförlitligt, med hjälp av den senaste tekniken på nationell nivå och i samband med roaming, framför allt för döva och personer med nedsatt hörsel, för att på så vis undvika onödiga dödsfall och skador. Parlamentet framhåller behovet av att genomföra åtgärder på nationell nivå, bland annat för att garantera överensstämmelse mellan medlemsstaterna, inklusive tillgängliga nationella larmcentraler.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att elektroniska och mobila hälso- och sjukvårdstjänster, tillämpningar och apparater, däribland larmnumret 112, som måste vara lätt att använda överallt i Europa, och det avancerade systemet för lokalisering av mobiltelefoner, är helt och fullt tillgängliga för patienter med funktionsnedsättning och deras omsorgsgivare, och att vidareutnyttja potentialen hos telemedicin för att förbättra åtkomst och vård i detta sammanhang.

51. Europaparlamentet betonar behovet av att öka stödet och särskilda åtgärder för personer med funktionsnedsättning i humanitära sammanhang, särskilt barn, och uppmanar kommissionen att kartlägga investeringar och finansiering till stöd för personer med funktionsnedsättning i nödsituationer, inklusive köns- och åldersuppdelade uppgifter.

52. Europaparlamentet understryker att pågående konflikter och naturkatastrofer också bidrar till det ökande antalet personer med funktionsnedsättning.

53. Europaparlamentet stöder konventionens expertrekommendationer om att EU ska vara mer tillgängligt och inkluderande för att få till stånd ett människorättsbaserat förhållningssätt till funktionsnedsättning i risk- och nödsituationer, bland annat genom tillämpning av Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030. Parlamentet uppmanar med kraft till att i EU:s migrations- och flyktingpolitik integrera de mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning, som drabbas av dubbel diskriminering. Parlamentet betonar att dessa åtgärder på ett lämpligt sätt bör tillgodose behoven för personer med funktionsnedsättning och beakta kravet på rättighetsbaserade rimliga anpassningsåtgärder. Parlamentet uppmanar till att behoven för personer med funktionsnedsättning ska integreras ytterligare i medlemsstaternas och EU:s humanitära åtgärder.

54. Europaparlamentet uppmanar EU att ta ledningen när det gäller att främja rättigheter för personer med funktionsnedsättning i genomförandet av Sendai-ramverket och 2030-agendan för hållbar utveckling med sina partnerländer, regionala organisationer och på global nivå.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en genomförandeplan i överensstämmelse med rådets slutsatser från februari 2015 om katastrofhantering som inkluderar personer med funktionsnedsättning och Sendai-ramverket.

56. Europaparlamentet framhåller på nytt betydelsen av rådets slutsatser om att katastrofhantering som inkluderar personer med funktionsnedsättning bör integreras i unionens civilskyddsmekanism och i medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att personer med funktionsnedsättning och räddningstjänst och civilskydd måste göras mer medvetna om och få information om initiativ för katastrofriskreducering och att personer med funktionsnedsättning måste få psykologiskt stöd under återhämtningsfasen efter katastrofer.

57. Europaparlamentet betonar vikten av att ge särskilt stöd till personer med funktionsnedsättning efter nödsituationer.

58. Europaparlamentet inser att utsatta samhällsmedlemmar blir ännu mer marginaliserade om de har en funktionsnedsättning, och betonar att EU-institutionerna och medlemsstaterna bör fördubbla sina insatser för att fullständigt tillmötesgå alla personer med funktionsnedsättning, också statslösa, hemlösa, flyktingar och asylsökande samt personer som tillhör minoriteter, när det gäller tillhandahållandet av rättigheter och tjänster. Parlamentet understryker att frågan om funktionsnedsättning måste integreras i EU:s migrations- och flyktingpolitik.

Torsdagen den 7 juli 2016

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att, i enlighet med artikel 11 i konventionen, ta särskilda hänsyn till personer med funktionsnedsättning när de lägger fram förslag om en lösning på flyktingfrågan, om finansiering eller om andra stödåtgärder.

60. Europaparlamentet betonar att EU bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att samtliga personer med funktionsnedsättning som fråntagits sin rättskapacitet kan utöva alla rättigheter enligt EU:s fördrag och lagstiftning, såsom tillgång till rättslig prövning, till varor och tjänster, inklusive banktjänster och sysselsättning samt hälso- och sjukvård liksom rösträtt och konsumenträttigheter.

61. Europaparlamentet erkänner att konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har visat sig vara ett positivt och mycket viktigt instrument för främjande av lagreformer och för att medlemsstaterna ska åläggas att ompröva hur personer med funktionsnedsättning uppfattas. Parlamentet beklagar dock de svåra utmaningar som personer med funktionsnedsättning fortfarande ställs inför inom strategiska områden såsom rättskipning i brottmål och politiskt deltagande. Parlamentet ser det som en prioritering att det politiska systemet ska bli helt och fullt tillgängligt för alla personer med funktionsnedsättning. Parlamentet inser att det då måste handla om mer än bara att rent fysiskt kunna komma åt att rösta, och att tillgängligheten bör inbegripa en bred uppsättning initiativ för att öppna den demokratiska processen för alla medborgare. Parlamentet anser att detta bör inbegripa valmaterial på teckenspråk, i punktskrift och lättläst format, tillhandahållande av all den hjälp personer med funktionsnedsättning behöver i samband med valförhållanden, främjande av poströstning och budröstning när så är möjligt, och undanröjande av hinder för de medborgare med funktionsnedsättning som önskar kandidera i val, liksom åtgärder med inriktning på att hantera gällande regler avseende rättskapacitet och dess inverkan på enskilda människors förmåga att delta fullt ut i den demokratiska processen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett korrekt och fullständigt genomförande, särskilt för personer med funktionsnedsättning, av bestämmelserna i artikel 3.2 i direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem, och i direktiven 2010/64/EU om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden respektive 2012/13/EU om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden, och i synnerhet i direktiv 2013/48/EU om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet.

62. Europaparlamentet beklagar på det djupaste att många stater genom domstolsåtgärder fortfarande fränkänner eller begränsar rättskapaciteten för personer med intellektuella svårigheter. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ta ett positivt grepp på frågan om rättskapacitet genom att gå in för att stödja de berörda personerna och låta dem medverka, i stället för att automatiskt utestänga dem.

63. Europaparlamentet oroas över de svårigheter som personer med funktionsnedsättning fortfarande ställs inför när det gäller möjligheter till rättslig prövning. Parlamentet påminner om att möjligheter till rättslig prövning är en grundläggande rättighet och en viktig del av rättsstatsprincipen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förfarandena fullt ut ska anpassas till personer med funktionsnedsättning. Kommissionen bör överväga att infoga särskilda utbildningsprogram om konventionen i EU:s program "Rättsliga frågor" för 2014–2020. Domstolar i EU bör tillämpa sina interna regler och instruktioner på ett sätt som underlättar möjligheterna till rättslig prövning för personer med funktionsnedsättning, och de allmänna rekommendationerna från kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning bör också beaktas vid rättskipningen.

64. Europaparlamentet erkänner att Haagkonventionen om internationellt skydd av vuxna på många sätt funktionellt kan bidra till och stödja parterna i konventionen i uppfyllandet av sina internationella skyldigheter. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att kommissionen inte följt upp parlamentets resolution av den 18 december 2008 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande konsekvenser av det lagliga skyddet av vuxna ⁽¹⁾.

65. Europaparlamentet understryker att det förekommer våld, mobbning och sexuella övergrepp i skolan, hemmet och olika institutioner, och att barn med funktionsnedsättning är mer utsatta för detta. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ingripa mer effektivt och att bekämpa våldet mot barn med funktionsnedsättning med hjälp av specifika åtgärder och tillgängliga stödtjänster.

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 71.

Torsdagen den 7 juli 2016

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta ändamålsenliga åtgärder för att förhindra våld mot barn med funktionsnedsättning. Åtgärderna ska rikta sig till familjer, grupper, yrkesverksamma och institutioner. Parlamentet noterar att skolor spelar en avgörande roll för att främja social inkludering och betonar behovet av lämpliga mekanismer som möjliggör integrering i vanliga skolor och säkerställer att pedagoger och lärare är tillräckligt förberedda och utbildade för att känna igen och ingripa mot våld mot barn med funktionsnedsättning.

67. Europaparlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att se till att ofrivillig behandling och inlåsning förbjuds i lagstiftningen i enlighet med senaste internationella standarder.

68. Europaparlamentet uppmanar med kraft till att principen om fri rörlighet för personer med funktionsnedsättning inom EU ska garanteras genom att alla hinder som fortfarande står i vägen för utövandet av denna frihet undanröjs.

69. Europaparlamentet betonar att den fria rörligheten för EU-medborgare måste garanteras för personer med funktionsnedsättning. Medlemsstaterna måste därför säkerställa ömsesidigt erkännande av dessa personers situation och sociala rättigheter (artikel 18 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning).

70. Europaparlamentet beklagar att rådet inte ville inkludera handlingar om funktionsnedsättning i tillämpningsområdet för förordningen om främjande av medborgares och företags fria rörlighet genom förenkling av godtagandet av vissa officiella handlingar i EU.

71. Europaparlamentet välkomnar det europeiska intyget om funktionsnedsättning. Europaparlamentet beklagar det begränsade deltagandet från vissa medlemsstaters sida i projektet för ett "europeiskt intyg för funktionsnedsättning", som genom praktiska åtgärder främjar rörlighet och ömsesidigt erkännande av rättigheterna för medborgare med funktionsnedsättning i medlemsstaterna.

72. Europaparlamentet betonar att om rättigheterna för personer med funktionsnedsättning ska iakttas fullt ut måste dessa personer garanteras rätten att välja hur de vill leva och hur de bäst kan utnyttja sin potential, t.ex. genom att man i ökad utsträckning anlitar omsorgsgivare.

73. Europaparlamentet beklagar på det djupaste de katastrofala förhållanden i vilka personer med funktionsnedsättning har konstaterats finnas i vissa medlemsstater, och uppmanar medlemsstaterna att göra allt för att Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess artikel 3 med förbud mot omänsklig och förnedrande behandling ska respekteras.

74. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och rådet att bättre tillgodose behoven hos personer med funktionsnedsättning, och att alltid beakta deras behov när EU-förordningar om t.ex. passagerarrättigheter i olika transportslag (förordningarna (EG) nr 1107/2006 och (EG) nr 261/2004 om luftfart, förordning (EG) nr 1371/2007 om järnvägstransport, förordning (EU) nr 1177/2010 om vattenvägstransport och förordning (EU) nr 181/2011 om busstransport) ses över, och när lagstiftning utarbetas om exempelvis passagerarrättigheter för multimodala resor. Parlamentet framhåller att EU 2010 utlovade ett hinderfritt samhälle i Europa i EU:s handikappstrategi 2010–2020.

75. Europaparlamentet uppmanar EU att bättre övervaka tillämpningen av lagstiftningen om passagerarrättigheter och att harmonisera arbetet vid de nationella tillsynsmyndigheterna, och uppmanar medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra EU-lagstiftning vars syfte är att förbättra tillgången till transporter lokalt, regionalt och nationellt inom transport- och turismsektorn (bl.a. buss och taxi, kollektivtrafik i städerna samt järnvägs-, luft- och vattenvägstransporter och även järnvägsstationer, flygplatser och hamnar) och att hantera de problem som står i vägen för ett hinderfritt Europa, exempelvis genom stärkta befogenheter för de tillsynsmyndigheter som enligt lagstiftningen ansvarar för passagerarrättigheter för att säkerställa att alla passagerare med funktionsnedsättning har faktiska och lika rättigheter i hela EU, även avseende tillgänglighet och standardisering, harmonisering, tekniska krav samt incitament för företag.

Torsdagen den 7 juli 2016

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga ansvaret för var och en av de aktörer som tillhandahåller vård för personer med funktionsnedsättning, särskilt vid byten mellan olika slags transportmedel, och att ge parlamentet information om deltagandet av föreningar för personer med funktionsnedsättning och deras roll i tillämpningen av lagstiftningen om passagerarrättigheter.

77. Europaparlamentet betonar att hinderfri tillgång till transporttjänster, fordon, infrastruktur och intermodala kommunikationsnav, framför allt på landsbygden, är ett krav för att säkra rörlighetssystem utan inbyggd diskriminering. Parlamentet betonar i samband med detta att personer med funktionsnedsättning måste ha tillgång till varor och tjänster och att mer måste göras för att både transport- och turisttjänster, fordon och infrastruktur ska bli tillgängliga. Parlamentet påpekar att Fonden för ett sammanlänkat Europa erbjuder en möjlighet till finansiering för åtgärder i stadsområden och för åtgärder som förbättrar tillgängligheten för personer med någon typ av funktionsnedsättning, på upp till 10 procent av anpassningskostnaderna.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin årsrapport om genomförandet av anslagen för TEN-T offentliggöra vilka framsteg som gjorts vad gäller åtgärder och det stödbelopp som beviljats för att anpassa infrastruktur till personer med funktionsnedsättning från Fonden för ett sammanlänkat Europa och från andra EU-fonder. Parlamentet uppmanar även kommissionen att vidta åtgärder för att främja ett större engagemang i projekt med målet att anpassa infrastruktur till personer med funktionsnedsättning, bl.a. i form av informationsmöten för potentiella utvecklare.

79. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang betydelsen av att finansiera åtgärder i stadsområden där man oftare måste byta mellan olika slags transportmedel och där personer med någon form av funktionsnedsättning har det som svårast.

80. Europaparlamentet understryker det faktum att ständigt tillgängliga format bör stå högst upp på dagordningen vad gäller en digitaliserad politik för rörlighet, och bör underlätta tillgänglighet för alla personer med olika typer av funktionsnedsättning genom användning av tillgängliga språk, format och tekniker som lämpar sig för olika typer av funktionsnedsättning, inklusive teckenspråk, blindskrift, förstorande och alternativa kommunikationssystem samt andra tillgängliga metoder, medel och format för kommunikation som personen själv väljer, inklusive lättläst information eller piktogram, undertextning och personliga textmeddelanden om resor, bokning och biljettförsäljning, och genom användning av flera sensoriska kanaler. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, i fråga om transportmöjligheter och transporttjänster, inrätta lämpliga övervaknings- och kontrollmekanismer genom vilka det säkerställs att tillgänglighet och hjälpmedel för personer med funktionsnedsättning erbjuds också i kollektivtrafiken i samtliga medlemsstater.

81. Europaparlamentet betonar att personer med funktionsnedsättning bör kunna få information om hur de kan ta sig från dörr till dörr med multimodala och gränsöverskridande transportförbindelser som låter dem välja mellan den mest hållbara, billigaste eller snabbast förbindelsen, och de bör även kunna boka och betala resan elektroniskt.

82. Europaparlamentet kräver också att trafikinformation i realtid ska finnas tillgänglig så att människor med funktionsnedsättning kan få information om eventuella störningar och alternativa resmöjligheter före resan.

83. Europaparlamentet betonar att personer med funktionsnedsättning måste få tillgång till information och kommunikation i lättillgängliga format och tekniker som lämpar sig för olika typer av funktionsnedsättning, däribland teckenspråk, blindskrift, förstorande och alternativa kommunikationssystem samt andra tillgängliga metoder, medel och format för kommunikation som de själva väljer, såsom lättlästa format och textning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera att EU:s lagstiftning om tillgång till information och kommunikation efterlevs. Parlamentet riktar en kraftfull uppmaning till rådet att utan ytterligare dröjsmål anta beslutet om ingående på Europeiska unionens vägnar av Marrakechfördraget om att underlätta tillgången till publicerade verk för personer som är blind, synsvaga eller har annat läshandikapp. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att vidta konsekventa och ändamålsenliga åtgärder i enlighet med dess bestämmelser.

84. Europaparlamentet påminner om att rätten att leva självständigt och delta i samhället och i kulturliv, fritidsverksamhet och idrott samt få tillgång till en integrerad utbildning garanteras i artiklarna 19, 24 och 30 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Dessa rättigheter skyddas i EU-lagstiftningen, särskilt artikel 21 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, som förbjuder diskriminering på grund av funktionshinder och på grundval av principen om fullständigt och faktiskt deltagande, inbegripet demokratisk delaktighet och inkludering i samhället av personer med funktionsnedsättning (artikel 3 i konventionen). Parlamentet uppmanar därför kommissionen

Torsdagen den 7 juli 2016

och medlemsstaterna att förstärka de åtgärder som ska säkerställa att personer med funktionsnedsättning på samma villkor som andra faktiskt får tillgång till centrala områden såsom bra och integrerad utbildning, kultur och idrott men också aktiviteter utanför skoltid såsom teater, språk och konst. Parlamentet uppmanar kommissionen att infoga en funktionsnedsättningsspecifik indikator i Europa 2020-strategin inom ramen för utbildningsmålen.

85. Europaparlamentet påminner om förslaget till allmänna kommentarer från FN:s kommitté för konventionen om artikel 24 (rätten till en integrerad utbildning), där det normativa innehållet, staternas skyldigheter, förhållandet till andra bestämmelser i konventionen och genomförandet på nationell nivå specificeras.

86. Europaparlamentet påminner om att ungdomsinriktade program särskilt bör uppmärksamma unga personer med funktionsnedsättning.

87. Europaparlamentet noterar att ungdomsstrategierna efter 2018 bör ta hänsyn till behoven för ungdomar med funktionsnedsättning.

88. Europaparlamentet påminner om att personer med funktionsnedsättning ofta utestängs från eller saknar faktisk tillgång till utbildningstjänster om det behövs individanpassade utbildningsprocesser som tar hänsyn till graden av funktionsnedsättning för att de ska kunna nå sin fulla sociala, ekonomiska och utbildningsmässiga potential. Parlamentet betonar att nödvändiga åtgärder bör vidtas för att alla studerande med funktionsnedsättning ska erbjudas rimliga anpassningsåtgärder så att de kan utöva sina rättigheter till integrerad och högkvalitativ utbildning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och ansvariga delegerade regionala och lokala myndigheter att stärka utbildningsprogram och kontinuerlig fortbildning för alla berörda parter som är involverade i icke-formella och informella utbildningssammanhang samt tillgången till IKT-infrastruktur, för att stödja arbetet med studerande med funktionsnedsättning, och att bekämpa fördomar mot personer med funktionsnedsättning, särskilt personer med psykosocial och intellektuell funktionsnedsättning.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta ändamålsenliga åtgärder för att ta itu med segregationen och avvisandet av studerande med funktionsnedsättning i skolor och andra lärmiljöer, och att erbjuda rimliga anpassningsåtgärder och det stöd som behövs för att underlätta för den lärande att nå sin fulla potential. Parlamentet framhåller det faktum att lika möjligheter bara kan bli verklighet om rätten till integrerad utbildning säkerställs på alla nivåer och i all slags utbildning, däribland livslångt lärande, och erkännandet av kvalifikationer för personer med funktionsnedsättning garanteras, särskilt de kvalifikationer som förvärvats tack vare stödjande lärmiljöer, där personer med funktionsnedsättning specifikt kan förvärva kompetens och färdigheter med hjälp av vilka de kan övervinna sin funktionsnedsättning. Parlamentet pekar på de särskilda utbildningsprogrammets tekniska och ekonomiska brister, särskilt i de krisdrabbade medlemsstaterna, och uppmanar kommissionen att undersöka hur förhållandena kan förbättras.

90. Europaparlamentet noterar de framsteg som har gjorts i bestämmelserna för studentutbytesprogram, särskilt Erasmus+-programmet, genom infogandet av ytterligare ekonomiskt stöd till rörlighet för studenter och personal med funktionsnedsättning, och vidhåller att det är nödvändigt med fortsatta specifika bestämmelser i alla delar av programmet. I praktiken stöter studerande med funktionsnedsättning fortfarande på många hinder (i fråga om attityder, kommunikation, arkitektur, information etc.). Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utöka sitt engagemang för att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i EU-utbytesprogram och att informera mer och tydligare om möjligheterna till rörlighet. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att främja utbyte av bästa praxis beträffande tillträde till utbytesprogram för studenter och lärare med funktionsnedsättning.

91. Europaparlamentet menar att man i utbildningssystemen måste undvika att skapa grupper som stämplar de studerande (t.ex. nivågruppering), eftersom det inverkar negativt på studerande med funktionsnedsättning, särskilt de med inlärningssvårigheter.

92. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att infoga ett särskilt avsnitt om funktionsnedsättning i sin utvärdering av direktivet om gränsöverskridande hälso- och sjukvård, och uppmanar medlemsstaterna att främja genomförandet av detta direktiv, även utifrån behoven hos personer med funktionsnedsättning och deras rätt att känna till och, på jämställd fot med andra, verkligen begagna sig av direktivets bestämmelser och instrument, vilka även folk i allmänhet har liten kännedom om.

Torsdagen den 7 juli 2016

93. Europaparlamentet framhäver det starka sambandet mellan funktionsnedsättning, som berör över 15 procent av EU:s befolkning, och ohälsa, varvid svårigheter och ihållande hinder vid åtkomst medför att personer med funktionsnedsättning får olämplig hälso- och sjukvård eller inte får sina behov tillgodosedda, exempelvis när funktionsnedsättningen beror på en biverkning. Bristande tillgång till hälso- och sjukvård av god kvalitet har en negativ effekt på möjligheterna för personer med funktionsnedsättning att leva självständigt, integrerat och jämlikt.

94. Europaparlamentet noterar med oro att personer med funktionsnedsättning rapporterar om väsentligt högre grad av otillräcklig eller nekad vård och förekomst av tvångsbehandling eller dålig behandling, och pekar på vårdpersonalens bristande utbildning om vårdbehoven för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i utbildning av personal som behandlar och tar hand om personer med funktionsnedsättning.

95. Europaparlamentet betonar att personer med funktionsnedsättning måste ge sitt informerade samtycke till alla medicinska ingrepp som kräver det. Alla nödvändiga åtgärder måste därför vidtas för att se till att dessa personer kan få tillgång till den relevanta informationen och förstå den. Parlamentet betonar att deras samtycke måste ges personligen, i förväg och med full vetskap om alla fakta, med stöd av de nödvändiga mekanismerna för att se till att dessa principer efterlevs, och att liknande, lämpliga åtgärder också måste vidtas i förhållande till personer med psykosocial funktionsnedsättning.

96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera särskilda åtgärder för funktionsnedsättning i hälso- och sjukvårdsinstrument och -politik för att bidra till bättre hälsoutfall för personer med funktionsnedsättning i medlemsstaterna genom bättre fysisk, miljömässig och sensorisk tillgänglighet, kvalitet och överkomlighet, och att samråda ingående med personer med funktionsnedsättning under utformningen av instrumenten och politiken.

97. Europaparlamentet uppmanar att reproduktiva rättigheter hör till de grundläggande friheter som garanteras enligt Wiendeklarationen och -handlingsprogrammet från 1993 samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, inbegripet rätten till jämlikhet och icke-diskriminering, rätten att ingå äktenskap och bilda familj, rätten till omfattande reproduktiv hälso- och sjukvård, däribland familjeplanering och mödrahälsovård, utbildning och information, rätten att ge informerat samtycke till alla medicinska förfaranden, däribland sterilisering och abort, samt rätten att inte bli utsatt för sexuellt övergrepp och utnyttjande.

98. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att se till att all hälso- och sjukvård och alla tjänster för kvinnor med funktionsnedsättning, inbegripet alla behandlingar och tjänster som rör reproduktiv hälsa och psykisk hälsa, är tillgängliga och baserade på fritt och informerat samtycke från den berörda personen.

99. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att anta riktlinjer för att se till att all utbildning, information och hälso- och sjukvård och alla tjänster som rör sexuell och reproduktiv hälsa görs tillgängliga för kvinnor och flickor med funktionsnedsättning i ett tillgängligt och ålderslämpligt format, inbegripet teckenspråk, blindskrift, taktill kommunikation, stor stil och andra alternativa kommunikationssätt, -medel och -format.

100. Europaparlamentet uppmanar att behovet av specialstöd, inklusive barnomsorg, för kvinnor och män med funktionsnedsättning och deras familjer, måste tillgodoses för att de fullt ut ska kunna njuta av moderskapet och faderskapet.

101. Europaparlamentet betonar att sjukförsäkringssystemen inte får diskriminera personer med funktionsnedsättning.

102. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utarbeta EU-omfattande riktlinjer för de nationella kontaktpunkterna om att förse alla patienter med tillgänglig information om vård i andra medlemsstater, med särskild hänsyn till patientorganisationernas roll.

103. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bistå medlemsstaterna och medlemmarna i det europeiska referensnätverket med att utöka nätverkets resurser och expertis till att även omfatta former av funktionsnedsättning som, även om de inte nödvändigtvis är sällsynta, också kräver högt specialiserad vård som ges av tvärvetenskapliga vårdteam och ett sammanförande av kunskaper och resurser genom denna ram.

Torsdagen den 7 juli 2016

104. Europaparlamentet framhåller att produkter och tjänster måste göras mer tillgängliga för personer med funktionsnedsättning. Ekonomiska och lönsamhetsrelaterade hinder står i vägen för att detta ska kunna utvecklas och genomföras. Om personer med funktionsnedsättning involveras i större utsträckning i utvecklingen av produkter och tjänster kommer detta att bidra till att främja större säkerhet och tillgänglighet.

105. Europaparlamentet understryker det faktum att personer med fysisk funktionsnedsättning möter problem även på marknaden för digitaliserad rörlighet, och vill att tillgången underlättas för alla personer med alla typer av funktionsnedsättning genom användning av tillgängliga språk, format och tekniker som lämpar sig för olika typer av funktionsnedsättning, däribland teckenspråk, blindskrift, förstorande och alternativa kommunikationssystem samt andra tillgängliga metoder, medel och format för kommunikation som de själva väljer, såsom lättläst språk, undertextning och personliga textmeddelanden, särskilt i samband med hälsorelaterad information genom användning av mer än en sensorisk kanal.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att satsa på förebyggande och hälsofrämjande arbete för att ta itu med de allvarliga skillnaderna i fråga om tillgång till hälso- och sjukvård, som drabbar de mest utsatta med funktionsnedsättning.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för att sjukdomar som bryter ned minnet ska klassificeras som funktionsnedsättning.

108. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att vederbörligen erkänna anhörigvårdarens viktiga roll och se till att de också har lämplig tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster, med tanke på hur det påverkar deras egen fysiska och psykiska hälsa och deras eget välbefinnande att ta hand om personer med funktionsnedsättning.

109. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att anställningskopplade rättigheter och tjänster, bl.a. rimlig anpassning i samband med direktivet om likabehandling i arbetslivet, går att överföra och är förenliga med den fria rörligheten för personer med funktionsnedsättning såsom anges i fördragen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa stimulansåtgärder för arbetsgivare och aktiv arbetsmarknadspolitik till stöd för anställandet av personer med funktionsnedsättning. Parlamentet erkänner att både den sociala ekonomin och den framväxande digitala ekonomin har potential att skapa sysselsättning för personer med funktionsnedsättning.

110. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de höga arbetslöshetsnivåerna bland personer med funktionsnedsättning, särskilt bland kvinnor med funktionsnedsättning, jämfört med andra befolkningsgrupper i EU. Medlemsstaterna uppmanas att främja och trygga en politisk ram för arbetsmarknadsdeltagandet bland kvinnor med funktionsnedsättning, inklusive kvinnor med dolda funktionsnedsättningar, kroniska sjukdomar eller inlärningssvårigheter.

111. Europaparlamentet oroas över att det inte framgår uttryckligen i direktivet om likabehandling i arbetslivet att det är en form av diskriminering att neka personer med funktionsnedsättning rimlig anpassning. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en lägesrapport om de typer av klagomål som inkommit och i detta avseende överväga huruvida det är nödvändigt med en översyn av direktivet.

112. Europaparlamentet framhåller fördelarna med att gå utanför anställningsramen i skyddade verkstäder och upprätta anställningsvillkor för personer med funktionsnedsättning med hjälp av vilka de inkluderas på den öppna arbetsmarknaden. Parlamentet betonar vikten av att dela god praxis mellan offentliga myndigheter, organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, leverantörer av stödtjänster, erfarna arbetsgivare och andra relevanta aktörer.

113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att främja sysselsättning för personer med funktionsnedsättning genom sociala och solidariska ekonomiska företag, och på så sätt hjälpa personer med funktionsnedsättning att komma in på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att fortsätta att främja den nya sociala investeringsmarknaden med hjälp av verktyg som har skapats som en del i initiativet för socialt företagande och att informera parlamentet om resultaten av sin halvtidsöversyn.

114. Europaparlamentet erinrar om att personer med funktionsnedsättning, för att undvika uppsägning, måste ges möjlighet att utföra sitt arbete enligt ett särskilt regelverk. Vidare förordar parlamentet lämpliga kontroller och samarbetsformer med arbetsförmedlingar och företag för att förhindra att personer med funktionsnedsättning marginaliseras från arbetslivet och för att dra full nytta av deras potential.

115. Europaparlamentet uppmanar enträget medlemsstaterna att anta kvalitetsramar för praktiktjänstgöring och att uppmanra till och utveckla möjligheter till lärlingsutbildning och utbildning för personer med funktionsnedsättning, samtidigt som man garanterar rimligt boende och rimlig tillgänglighet i syfte att säkerställa socialt skydd och främja integrationen av personer med funktionsnedsättning på arbetsmarknaden.

Torsdagen den 7 juli 2016

116. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta brådskande åtgärder för att förhindra och vända de negativa effekter som åtstrammingsåtgärderna har haft på det sociala skyddet för personer med funktionsnedsättning.

117. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra effektiva mekanismer för att förhindra eller minska fattigdom, utsatthet och socialt utanförskap bland personer med funktionsnedsättning och deras familjer, med särskild hänsyn till barn med funktionsnedsättning, i samband med den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

118. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avstå från nedskärningar av förmåner som har koppling till funktionsnedsättning, lokalt baserade tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster samt utbildningsprogram, om dessa undergräver konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och ytterligare ökar fattigdomen och det sociala utanförskapet.

119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i syfte att bekämpa social utestängning av personer med funktionsnedsättning och deras familjer, på grundval av gemensamma regler främja åtgärder mot fattigdom, som många familjer till misgynnade personer befinner sig i, varvid man bör ta avstamp i tydliga indikatorer utifrån vilka de nödvändiga vårdinsatserna kan anpassas.

120. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna och kommissionen, enligt artikel 7 och artikel 96.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser (EU) nr 1303/2013, ska se till att jämställdhet, icke-diskriminering och integration av personer med funktionsnedsättning beaktas och främjas vid genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) i allmänhet och i de operativa programmen i synnerhet. Parlamentet efterlyser ett helhetsgrepp för att tillgodose de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka tillämpningen av de allmänna förhandsvillkoren om antidiskriminering och funktionsnedsättning. Parlamentet betonar att bedömningen ska innehålla en värdering av hur pass väl planerade åtgärder främjar lika möjligheter för män och kvinnor och integrering av personer med funktionsnedsättning, särskilt i fråga om tillgång till finansiering.

121. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck beslutsfattarna på lokal, regional och nationell nivå och på EU-nivå att garantera en effektiv övervakning av genomförandet av bestämmelser om icke-diskriminering, liksom ESI-fondernas tillgänglighet och användning för att stödja lika tillgång till alla tjänster, inklusive internet, för personer med funktionsnedsättning och likvärdiga bostäder i tillräcklig mängd i lokalsamhällena i alla områden (t.ex. på landsbygden, i glesbygden och i städerna) och till stöd för de institutioner som tar hand om dem. Parlamentet noterar dock att socialpolitiken och finansieringen av den förblir ett ansvarsområde främst för medlemsstaterna.

122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka att principen om icke-diskriminering och tillhörande lagstiftning iakttas vid användningen av ESI-fonderna. Parlamentet understryker att organ som är ansvariga för att främja social delaktighet och icke-diskriminering, däribland organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, måste inkluderas i partnerskapet under programplaneringen och genomförandet av de operativa programmen, för att se till att dessa personers intressen och problem verkligen tas i beaktande. Parlamentet uppmanar eftertryckligen till att ESI-fonderna används för att säkerställa miniminormer i fråga om tillgänglighet, rörlighet och bostäder för personer med funktionsnedsättning, och noterar att detta är en utmaning och viktig uppgift, särskilt för lokala och regionala myndigheter.

123. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda strukturfonderna, framför allt Europeiska socialfonden och Kreativa Europa, på ett bättre sätt, och att engagera nationella, regionala och lokala organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning i så hög utsträckning som möjligt. Parlamentet betonar också vikten av att garantera full tillgång för personer med funktionsnedsättning till arbetsmarknaden, utbildning och skolning, Erasmus+, ungdomsgarantin och Euresinitiativ.

124. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utsträcka den princip enligt vilken upphandlande myndigheter inom ramen för europeiska struktur- och investeringsfonder har möjlighet att underkänna anbudsgivare som inte fullgör åtagandet om tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

125. Europaparlamentet välkomnar förhandsvillkoren om social inkludering och dess prioriterade investeringar i övergången från institutionella tjänster till tjänster i näringslivet i förordningen om gemensamma bestämmelser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda fonderna till en avinstitutionalisering och som ett verktyg för att genomföra FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Torsdagen den 7 juli 2016

126. Europaparlamentet ser med oro på att de europeiska struktur- och investeringsfonderna missbrukas till att främja institutionalisering och uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stärka sin övervakning i linje med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och i samråd med organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning. Parlamentet anser att principer om öppenhet bör styra hela förfarandet, från det att medel anslås till dess att de används i praktiken.

127. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder, även med hjälp av ESI-fonderna och andra lämpliga EU-fonder, för att utveckla överkomliga stödtjänster av hög kvalitet i lokalsamhällen för pojkar och flickor med funktionsnedsättning och för deras familjer, däribland för personer med behov av omfattande stöd, att främja avinstitutionisering och förhindra ny institutionalisering samt främja inkluderande lokalsamhällen och tillgång till inkluderande utbildning av god kvalitet för pojkar och flickor med funktionsnedsättning.

128. Europaparlamentet anser att EU-institutionerna bör överväga att öppna morgondagens och dagens kanaler till finansiering för organisationer som aktivt företräder personer med funktionsnedsättning.

129. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta arbeta för integration av personer med funktionsnedsättning genom tillhandahållande av ekonomiskt stöd till en rad gräsrotsprojekt och gräsrotsorganisationer.

130. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att aktivt engagera personer med funktionsnedsättning i beslutsprocesserna, inbegripet genom de organisationer som representerar dem, i enlighet med artikel 4.3 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet kräver också ett vederbörligt hänsynstagande till de synpunkter som personer med funktionsnedsättning uttrycker vid dessa beslutsprocesser.

131. Europaparlamentet upprepar vikten av att undantag från och inskränkningar av upphovsrätten och närstående rättigheter är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet noterar att Marrakechfördraget ingåtts för att underlätta tillgången till publicerade verk för blinda eller synskadade, och upprepar sin övertygelse om att EU är behörigt att ingå detta fördrag utan att ratificeringen villkoras av en översyn av EU:s regelverk eller av tidpunkten för ett beslut av domstolen. Parlamentet betonar i detta hänseende även hur viktigt det är att parlamentet, kommissionen och medlemsstaterna samarbetar för att säkerställa en snabb ratificering av Marrakechfördraget.

132. Europaparlamentet betonar att varje förändring av lagstiftningen på upphovsrättsområdet och närstående rättigheter måste ge personer med funktionsnedsättning tillgång till verk och tjänster som skyddas av dessa rättigheter i alla former. Parlamentet påminner om att kommissionen väntas lägga fram lagstiftningsförslag om undantag från och inskränkningar av upphovsrätten och närstående rättigheter för att personer med funktionsnedsättning av olika slag ska ha tillgång till verk och tjänster som skyddas av dessa rättigheter.

133. Europaparlamentet framhåller vikten av digitala system för personer med funktionsnedsättning för att underlätta deras deltagande i alla delar av samhällslivet, och uppmanar till fortsatt forskning om användningen av tekniska hjälpmedel i utbildningen. Ett oproportionerligt antal personer med funktionsnedsättning har för närvarande inte tillgång till internet och står utanför den digitala utvecklingen, varför de går miste om information, möjligheter, nya färdigheter och tillgång till viktiga tjänster. Parlamentet uppmanar därför lagstiftarna på nationell nivå och EU-nivå att inkludera bestämmelser om tillgänglighet vid genomförandet av lagstiftningen om den digitala inre marknaden, att integrera frågan om åtkomlighet till digitalt innehåll i all relevant politik, att initiera utbildningsprogram för "digitala mästare" på lokal nivå för att uppmuntra fler personer med funktionsnedsättning att använda internet och att vidta nödvändiga åtgärder för att bekämpa it-brottslighet och nätmobbning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att immateriell äganderätt inte på ett orimligt eller diskriminerande sätt hindrar personer med funktionsnedsättning att få tillgång till kulturellt material, och att överväga ett obligatoriskt undantag för upphovsrätt vid användning av verk för personer med funktionsnedsättning, vilken är direkt relaterad till funktionsnedsättningen och icke-kommersiell, i den utsträckning den specifika funktionsnedsättningen kräver det. Parlamentet efterlyser en övergripande strategi för att de mänskliga rättigheterna för personer med funktionsnedsättning ska tillämpas i all EU-politik.

Torsdagen den 7 juli 2016

134. Europaparlamentet påminner om att idrott är ett ytterst värdefullt verktyg för social integrering, eftersom det ger kontakter och sociala färdigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i enlighet med artikel 30 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inrätta specifika program som ska göra idrottsverksamhet och idrottsvenemang mer tillgängliga för personer med funktionsnedsättning. Att fullt ut kunna ta del av kulturella föreställningar eller rekreationsverksamhet är grundläggande rättigheter och parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra tillgängligheten till sådana evenemang, platser, varor och tjänster, inklusive på det audiovisuella området. Parlamentet välkomnar initiativen att förse audiovisuella och andra verk med lämplig textning eller ljudbeskrivning så att de blir tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

135. Europaparlamentet anser att digitala instrument bör tas fram för personer med funktionsnedsättning för att hjälpa till att integrera idrottsmän och idrottskvinnor med funktionsnedsättning, liksom plattformar för distansarbete och för så kallad hot-desking och co-working (gemensamma arbetsutrymmen). Parlamentet anser dessutom att kvalitativ undervisning och idrottsinfrastruktur i skolorna bör anpassas till barn med funktionsnedsättning och deras behov och att det i varje medlemsstat bör finnas en nationell och regional strategisk policyram för livslångt lärande, som innehåller konkreta åtgärder för kompetensutveckling för personer med funktionsnedsättning.

136. Europaparlamentet påminner om att delprogrammet Media i Kreativa Europa bör ägna särskild uppmärksamhet åt projekt som tar upp funktionsnedsättning, och att filmers och festivalers genomslag i detta avseende bör betonas.

137. Europaparlamentet betonar vikten av tillgänglighet för att alla personer med funktionsnedsättning fullt ut ska kunna utnyttja det europeiska turistutbudet.

138. Europaparlamentet betonar att turisttjänster måste beakta de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning såsom lätt tillgång till information, kommunikation och anläggningar, såsom sovrum, badrum, toaletter och andra inomhusutrymmen.

139. Europaparlamentet understryker att principen om "säker turism för alla" bör vara riktmärket för alla turismrelaterade åtgärder, oavsett om de vidtas på nationell, regional, lokal eller europeisk nivå. Leverantörer av turisttjänster bör ta hänsyn till behoven hos personer med funktionsnedsättning och främja åtgärder för att anpassa byggnader och utbilda personal.

Särskilda skyldigheter

140. Europaparlamentet uppmanar till utarbetande av indikatorer avseende mänskliga rättigheter, och uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla kvalitativt och kvantitativt jämförbara data på grundval av olika faktorer, bland annat kön, ålder, sysselsättningsstatus och funktionsnedsättning, vad gäller all verksamhet inom EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att finansiera relevant forskning och datainsamling, exempelvis om tillgänglighet inom turism och hälso- och sjukvårdstjänster, våld, övergrepp och utnyttjande av personer med alla typer av funktionsnedsättning i samhället och på institutioner.

141. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att harmonisera datainsamlingen om funktionsnedsättning genom socialundersökningar inom EU, i överensstämmelse med artikel 31 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, för att utvecklingen på detta område ska kunna kartläggas på ett korrekt sätt och offentliggöras. Parlamentet framhåller att sådan uppgiftsinsamling bör ske med hjälp av metoder som inkluderar alla personer med funktionsnedsättning, även dem med allvarigare funktionsnedsättningar och dem som bor på institution. Alla uppgifter som insamlas bör behandlas så rigoröst som det förutsätts i initiativ om mänskliga rättigheter och uppgiftsskydd, bland vilka märks, om än inte enbart, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och det europeiska dataskyddsdirektivet. Parlamentet betonar att sådan insamling av data och sådana undersökningar måste vara så specifika och målinriktade som möjligt och att de bör följas upp med lämpliga studier och workshoppar som leder till lämpliga och effektiva åtgärder.

142. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt integrera rättigheter för personer med funktionsnedsättning i alla EU:s politiska strategier och program för internationellt samarbete.

143. Europaparlamentet understryker betydelsen av att uppnå de mål för hållbar utveckling som är kopplade till funktionsnedsättning, särskilt mål 4 om att säkerställa en inkluderande och jämlik utbildning av god kvalitet och behovet av fler skolor med tillgång till anpassade infrastrukturer och material för studerande med funktionsnedsättning, och av att investera i lärarkompetens för inkluderande undervisning och deltagande för barn i skolan och i samhället.

Torsdagen den 7 juli 2016

144. Europaparlamentet framhåller löftet om att ingen får hamna på efterkälken och hänvisningarna till funktionsnedsättning i målen för hållbar utveckling, särskilt i de avsnitt som handlar om utbildning, tillväxt och sysselsättning, bristande jämlikhet och tillgång till boende, och avseende datainsamling och övervakning av målen för hållbar utveckling, och rekommenderar att EU tar ledningen vid genomförandet av mål för hållbar utveckling som inkluderar funktionsnedsättning. Parlamentet framhåller dessutom hänvisningarna till Sendai-ramverket för katastrofriskreducering.

145. Europaparlamentet rekommenderar att EU tar ledningen när det gäller att genomföra 2030-agendan för hållbar utveckling på ett sätt som inkluderar funktionsnedsättning och att fastställa en arbetsplan och en halvtidsöversyn av arbetsplanen för att säkerställa en övervaknings- och utvärderingsmekanism och garantera EU:s ansvarsskyldighet.

146. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en genomförandeplan för målen för hållbar utveckling och Sendai-ramverket för katastrofriskreducering i linje med konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet understryker att en sådan plan bör bidra väsentligt till att fastställa indikatorer på områden knutna till funktionsnedsättning och socioekonomisk integrering. Parlamentet framhåller att fattigdom, socialt skydd, hälso- och sjukvård, våld mot kvinnor, sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, tillgång till vatten, sanitära anläggningar och energi, motståndskraft mot katastrofer samt födelseregistrering förtjänar särskild uppmärksamhet vid fastställandet av indikatorer för målen för hållbar utveckling.

147. Europaparlamentet betonar att EU:s samtliga politiska strategier och program, både internt och externt, måste följa konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, och fastställa specifika åtgärder som säkerställer att rättigheter för personer med funktionsnedsättning integreras inom alla områden, inbegripet politiska strategier och program på området för humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar därför EU att anta en harmoniserad utvecklingspolitik som inkluderar funktionsnedsättning och att etablera en systematisk och institutionaliserad metod för att integrera rättigheter för personer med funktionsnedsättning i EU:s samtliga politiska strategier och program för internationellt samarbete.

148. Europaparlamentet rekommenderar EU:s delegationer och byråer att visa prov på tillräcklig kännedom om EU:s handikappstrategi och att arbeta på ett inkluderande och tillgängligt sätt. Parlamentet föreslår att det inrättas en kontaktpunkt för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i Europeiska utrikestjänsten. Ett funktionsnedsättningsperspektiv bör snarast möjligt integreras i alla utbildningar om mänskliga rättigheter som ges inom ramen för uppdrag inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP).

149. Europaparlamentet uppmanar vidare EU att

- inrätta fler utvecklingsprojekt med uttrycklig inriktning på personer med funktionsnedsättning,
- inrätta en mekanism för att bygga kapacitet och utbyta goda lösningar mellan de olika EU-institutionerna och mellan EU och dess medlemsstater om humanitärt bistånd som är tillgängligt och inkluderar funktionsnedsättning,
- etablera kontaktpunkter för funktionsnedsättningsfrågor i EU-delegationerna, utse utbildade sambandspersoner som kan vara till nytta med sin sakkunskap och professionalism för personer med funktionsnedsättning,
- ta upp funktionsnedsättningsfrågor i dialoger med partnerländer och stödja och delta i strategiskt samarbete med partnerlandets icke-statliga organisationer för personer med funktionsnedsättning,
- se över den fleråriga budgetramen och Europeiska utvecklingsfonden inom ramen för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- infoga en hänvisning till integrering av funktionsnedsättningsfrågor i EU:s politiska strategier i det eventuella nya europeiska samförståndet om utveckling,
- överväga att örönmärka de medel som är avsedda för EU:s samtliga strategier och program för internationellt samarbete för de nationella programmen för personer med funktionsnedsättning,
- ge barn som kan vara utsatta för risk snabb, passande och heltäckande vård och omsorg, med tanke på hur viktigt det är att ingripa tidigt.

Torsdagen den 7 juli 2016

150. Europaparlamentet välkomnar det nya mål 12 i EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati 2015–2019. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning systematiskt tas upp i människorättsdialoger med tredjeländer. Parlamentet uppmanar EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter att leda och övervaka framstegen på detta område, med särskild hänsyn till standardiseringsinsatser i fråga om tillgänglighet.

151. Europaparlamentet förespråkar en effektiv integration av personer med funktionsnedsättning i samhället, det vill säga lokalsamhället, och finansiering av stödtjänster för personer som lever självständigt genom program inom ramen för finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Parlamentet efterlyser en rationellare användning av EU:s strukturfonder. Parlamentet menar att man vid halvtidsöversynen av externa finansieringsinstrument ska bedöma hur effektivt dessa har bidragit till inkluderingen av personer med funktionsnedsättning i samhället och hur effektivt hinder har avlägsnats och tillgängligheten främjats. Parlamentet kräver dessutom att inga utgifter inom EU-program som stöder institutionalisering får leda till isolering av personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar till förstärkning och kontroll av utgifter i samråd med organisationer för personer med funktionsnedsättning.

152. Europaparlamentet föreslår att alla som är anställda av EU med att förvalta dess yttre gränser och dess mottagningscentrum för asylsökande bör genomgå särskild utbildning om behoven hos personer med funktionsnedsättning, för att säkerställa att deras behov tillgodoses.

153. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen dragit sig ur den oberoende övervakningsramen (EU:s ramverk). Parlamentet är fast beslutet att hitta den lämpligaste utformningen för EU:s ramverk, så att det blir fullständigt förenligt med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och Parisprinciperna. Parlamentet begär att uppförandekoden mellan rådet, medlemsstaterna och kommissionen om fastställande av interna ordningar för Europeiska unionens genomförande av och representation när det gäller FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska ses över och ändras så att även parlamentet blir involverat.

154. Europaparlamentet betonar att det behövs förstärkt politiskt samarbete inom denna ram, också ekonomiska och personella resurser, för att den ska kunna fullgöra sina skyldigheter och genomföra rekommendationerna i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

155. Europaparlamentet lägger mycket stor vikt vid artikel 33 (om nationell tillämpning och uppföljning) i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och de avslutande iakttagelserna 76 och 77 från FN-kommittén för denna konvention, varför det ser positivt på att FN-kommittén godtar att Europaparlamentet ingår i EU-ramverket.

156. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheterna att anslå tillräckligt med resurser för att EU:s ramverk på ett oberoende sätt ska kunna fullgöra sina uppgifter.

157. Europaparlamentet påminner om att utskottet för framställningar verkar för ett aktivt skydd av EU-medborgarna (fysiska och juridiska personer) i enlighet med artikel 227 i EUF-fördraget, så att dessa har möjlighet att inge klagomål om rättighetskränkningar inför EU-institutionerna samt de nationella och lokala myndigheterna, inklusive de myndigheter som inrättats genom tillämpning av EU-politik och som har som mål att tillämpa FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom ramen för den förklaring om befogenhetsavgränsning som är bifogad till slutakten för fördragets antagande.

158. Europaparlamentet understryker att utskottet för framställningar är det institutionella EU-organ (tillsammans med Europeiska ombudsmannen för skydd av allmänheten i fall av administrativa missförhållanden) som kan axla en skyddsfunktion inom ramen för EU-ramverket i enlighet med principerna för arbetet inom nationella människorättsinstitutioner ("Parisprinciperna"), vilka FN:s generalförsamling antog i sin resolution 48/134 från 1993.

159. Europaparlamentet påpekar att utskottet för framställningar för att fullgöra sin skyddsfunktion inom ramen för den oberoende övervakningen använder sig av preliminära undersökningar om överträdelser av den EU-lagstiftning som genomför konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, hänskjuter framställningar till andra parlamentsutskott, så att dessa genomför undersökningar eller vidtar lämpliga åtgärder samt avlägger besök på plats för att samla in information och komma i kontakt med de nationella myndigheterna.

Torsdagen den 7 juli 2016

160. Europaparlamentet påpekar att utskottet för framställningar årligen mottar ett avsevärt antal framställningar från personer med funktionsnedsättning som visar på den verklighet som miljontals människor runt om i Europa upplever då dagligen ställs inför svårigheter när det gäller tillgång till arbete och anställningar, utbildning och transport eller deltagande i det politiska, offentliga eller kulturella livet. Parlamentet betonar vikten av artikel 29 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som syftar till att personer med funktionsnedsättning ska kunna delta i det politiska och offentliga livet utan att utsättas för diskriminering.

161. Europaparlamentet påminner om att de mest uppmärksammade framställningarna ofta har haft stöd från organisationer i det civila samhället som företräder personer med funktionsnedsättning, varför man måste främja och sprida den skyddsroll som framställningar som avser kränkningar av dessa rättigheter har samt sådana framställningars ändamålsenlighet. Parlamentet lovordar den roll som dessa organisationer spelar vad gäller att främja social inkludering och en förbättring av livskvaliteten för personer med funktionsnedsättning.

162. Europaparlamentet noterar de framställningar där det rapporteras om fall av felaktigt handlande i vissa medlemsstater vad gäller säkerställande av bidrag till försörjningen av personer med funktionsnedsättning, med avseende på inte bara bristfällig utbetalning av lagstadgade bidrag, utan även fall som i framställning nr 1062/2014, där myndigheterna enligt uppgift – på grundval av tvivelaktiga medicinska bedömningar som de facto minskar graden av funktionsnedsättning – fattat godtyckliga administrativa beslut för att minska de bidrag som tidigare beviljats. Parlamentet uppmanar de berörda nationella, regionala och lokala myndigheterna att vara mer lyhörda för konsekvenserna av ett sådant handlande för de drabbade och deras anhöriga i vardagen, och uppmanar kommissionen att noggrant övervaka de olika politiska åtgärder och övriga därmed sammanhängande åtgärder som vidtas i de enskilda medlemsstaterna när det gäller funktionsnedsättning.

163. Europaparlamentet konstaterar att vissa medlemsstater som har ratificerat konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ännu inte har inrättat eller utsett de organ som ska genomföra och övervaka genomförandet av konventionen, i enlighet med kraven i artikel 33. Arbetet i de organ som redan inrättats, framför allt de övervakningsramar som anges i artikel 33.2, hindras av bristen på finansiella och mänskliga resurser samt avsaknaden av en solid rättslig grund för att utse dem.

164. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen alla medlemsstater att anslå de finansiella och mänskliga resurser som krävs för att de övervakningsramar som inrättats i enlighet med artikel 33.2 ska kunna fungera på ett stabilt sätt. De bör även garantera övervakningsramarnas oberoende genom att säkerställa att deras sammansättning och sätt att fungera överensstämmer med Parisprinciperna om funktionen hos nationella människorättsinstitutioner, i enlighet med kraven i artikel 33.2 – detta skulle stödjas genom fastställande av en formell rättslig grund där ramarnas funktion och räckvidd anges klart och tydligt. Parlamentet uppmanar eftertryckligen de medlemsstater som ännu inte utsett de organ som avses i artikel 33 att snarast möjligt göra detta och att ge organen i fråga de resurser och mandat som krävs för att de på ett ändamålsenligt sätt ska kunna fullgöra och följa upp sina skyldigheter enligt konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

165. Europaparlamentet framhåller att nätverket för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning måste stärkas för att på lämpligt sätt samordna genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning internt, men också interinstitutionellt, samtidigt som man i sin verksamhet och sina möten aktivt involverar och nära samråder med personer med funktionsnedsättning genom de organisationer som företräder dem.

166. Europaparlamentet uppmanar enträget alla EU-institutioner, byråer och organ att inrätta kontaktpunkter och betona behovet av en övergripande interinstitutionell samordningsmekanism för alla generaldirektorat och EU-institutioner. Parlamentet vill att formerna för detta samarbete ska anges i en strategi för genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

167. Europaparlamentet efterlyser en ökad interinstitutionell samordning mellan genomförandemekanismerna vid de olika EU-institutionerna.

EU-institutionernas efterlevnad av konventionen (i egenskap av offentliga myndigheter)

168. Europaparlamentet anser att det är viktigt att utskottet för framställningar anordnar riktade evenemang med fokus på framställningar rörande funktionsnedsättning, och betonar vikten av att få synpunkter inom ramen för en dialog med många olika berörda parter, inbegripet andra relevanta utskott inom Europaparlamentet, medlemmar i EU-ramverket för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, organisationer i det civila samhället som företräder personer med funktionsnedsättning samt akademiker.

Torsdagen den 7 juli 2016

169. Europaparlamentet ser positivt på att den offentliga utfrågning om skydd av rättigheterna för personer med funktionsnedsättning mot bakgrund av inkomna framställningar, som utskottet för framställningar anordnade den 15 oktober 2015, uppfyllde höga tillgänglighetsstandarder, och rekommenderar att man sörjer för att alla utskottssammanträden i parlamentet framöver är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

170. Europaparlamentet välkomnar användningen av punktskrift i kommunikationen med framställare och uppmuntrar samtliga EU-institutioner att använda sig av teckenspråk, lätt-att-läsa-format och punktskrift i sin kommunikation med allmänheten för att fullfölja och stärka ansträngningarna att göra allmänheten delaktig i institutionernas arbete och i det europeiska projektet.

171. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att se till att det med hjälp av kommunikationssätt som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning, t.ex. punktskrift och lättlästa format, ges tydlig och heltäckande offentlig information om möjligheterna att delta i samrådsprocesser.

172. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att se till att möjligheterna att delta i samrådsprocesser klart och tydligt får en bred publicitet med hjälp av tillgängliga kommunikationssätt, att synpunkter kan lämnas i andra format, såsom punktskrift och lättlästa format, och att offentliga utfrågningar och möten där föreslagen lagstiftning och politik diskuteras bör göras fullt tillgängliga för personer med funktionsnedsättning, inklusive personer med intellektuell funktionsnedsättning och inlärningssvårigheter.

173. Europaparlamentet understryker behovet av att göra det lättare för personer med funktionsnedsättning att delta aktivt och ge fritt uttryck för sina åsikter vid offentliga arrangemang och möten anordnade av institutionerna eller i deras lokaler, genom att erbjuda textning, teckenspråkstolkning och dokument med blindskrift och i lättlästa format.

174. Europaparlamentet uppmanar Europaskolornas styrelse, samt även kommissionen, att säkerställa inkluderande kvalitetsundervisning vid Europaskolorna i enlighet med kraven i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning på områdena ämnesövergripande bedömning, inkludering av barn med funktionsnedsättning och rimlig anpassning, varvid även föräldrar med funktionsnedsättning bör garanteras en inkluderande möjlighet att delta.

175. Europaparlamentet uppmanar institutionerna att stödja och främja arbetet inom Europeiska byrån för anpassad och inkluderande utbildning.

176. Europaparlamentet uppmanar EU att se över reglerna för det gemensamma sjukförsäkringssystemet, pensionsystemet och socialförsäkrings- och socialskyddsåtgärder med koppling till funktionsnedsättning för att säkerställa icke-diskriminering och lika möjligheter för personer med funktionsnedsättning, bl.a. genom att erkänna hälsobehov kopplade till funktionsnedsättning såsom fristående från sjukdom, och att främja självständigt boende och arbete genom att fullt ut ersätta extra kostnader för den utrustning eller de tjänster som krävs i arbetet (t.ex. blindskrift, hörapparater, teckenspråkstolk, textningstjänster m.m.).

177. Europaparlamentet uppmanar enträget institutionerna, byråerna och organen att, såsom ett led i en öppen och med avseende på funktionsnedsättning inkluderande process, se till att befintliga tjänsteföreskrifter är fullt och effektivt genomförda i linje med konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och interna regelverk och att genomförandebestämmelser utarbetas helt i enlighet med konventionens bestämmelser för att beakta de avslutande iakttagelserna.

178. Europaparlamentet uppmanar till lämplig behovsbaserad och konventionsförenlig rimlig anpassning för personer med funktionsnedsättning eller personer med omsorgsbehövande familjemedlemmar med funktionsnedsättning som arbetar i EU-institutionerna, med särskild hänsyn till behoven hos föräldrar med funktionsnedsättning.

179. Europaparlamentet uppmanar enträget institutionerna att anta omfattande rekryterings-, kvarhållande- och främjandeåtgärder, inklusive positiv särbehandling, för att aktivt och i betydande grad höja antalet tjänstemän eller anställda och praktikanter med funktionsnedsättning, däribland psykosociala och intellektuella funktionsnedsättningar, i överensstämmelse med artikel 5 i direktiv 2000/78/EG.

Torsdagen den 7 juli 2016

180. Europaparlamentet rekommenderar att heltäckande kurser om FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning utarbetas för personalen i samråd med organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, varvid fokus bör ligga på personal i frontlinjen, chefer och upphandling.

181. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att tillgängliggöra sitt internetinnehåll och sina appar, inklusive intranäten och alla väsentliga dokument och allt väsentligt audiovisuellt innehåll, och att samtidigt garantera fysisk tillgänglighet till sina byggnader.

182. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta nära med EU:s övriga institutioner, organ och byråer samt med medlemsstaterna, för att samordna en ändamålsenlig och systematisk uppföljning av de avslutande iakttagelserna, eventuellt med hjälp av en strategi för genomförandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

183. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att säkerställa ett strukturerat och systematiskt samråd med och deltagande av organisationer för personer med funktionsnedsättning när de genomför sina respektive avslutande iakttagelser.

184. När det gäller artikel 35 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, där konventionsstaterna åläggs att avge en inledande rapport och därefter påföljande rapporter om genomförandet av konventionen, anser Europaparlamentet att dessa rapporter bör läggas fram vart fjärde år och utarbetas med deltagande av handikapporganisationer.

o

o o

185. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 7 juli 2016

P8_TA(2016)0319

Invändning mot en genomförandeakt: Godkända hälsopåståenden om livsmedel

Europaparlamentets resolution av den 7 juli 2016 om förslaget till kommissionens förordning om ändring av förordning (EU) nr 432/2012 om fastställande av en förteckning över andra godkända hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisik och barns utveckling och hälsa (D44599/02 – 2016/2708(RPS))

(2018/C 101/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till kommissionens förordning (D44599/02),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3,
- med beaktande av yttrandet av den 12 april 2016 från den kommitté som avses i artikel 25.1 i ovannämnda förordning,
- med beaktande av artikel 5a.3 b i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
- med beaktande av artikel 106.2, 106.3 och 106.4 c i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1924/2006 ska kommissionen senast den 19 januari 2009 fastställa särskilda näringsprofiler, som livsmedel eller vissa kategorier av livsmedel måste uppfylla för att förses med näringspåståenden eller hälsopåståenden samt villkoren för användningen av näringspåståenden eller hälsopåståenden om livsmedel eller kategorier av livsmedel med hänsyn till näringsprofilerna.
 - B. Ett hälsopåstående är enligt artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1924/2006 varje påstående som anger, låter förstå eller antyder att det finns ett samband mellan en kategori av livsmedel, ett livsmedel eller en av dess beståndsdelar och hälsa.
 - C. Det finns legitima farhågor att påståendena att koffein bidrar till att öka uppmärksamheten och förbättra koncentrationen inte visar ett samband mellan koffeinkonsumtion och hälsa.
 - D. Kommissionen har ännu inte fastställt dessa näringsprofiler.
 - E. En burk energidryck på 250 ml kan innehålla upp till 27 g socker och 80 mg koffein.
 - F. Världshälsoorganisationen rekommenderar att vuxna och barn får högst 10 procent av sitt dagliga energiintag från fritt socker och anser att en ytterligare minskning till under 5 procent (ungefär 25 g) per dag skulle ge ytterligare hälsofördelar⁽³⁾.
 - G. EFSA har funnit bevis på att ett högt sockerintag i form av sockerhaltiga drycker kan bidra till viktuppgång.

⁽¹⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/149782/1/9789241549028_eng.pdf?ua=1

Torsdagen den 7 juli 2016

- H. Användningen av de föreslagna hälsopåståendena kommer troligtvis att främja konsumtionen av energidrycker, och därmed kommer det dagliga intaget av socker och koffein rimligtvis att överstiga det rekommenderade högsta dagliga intaget.
- I. I artikel 3 c i förordning (EG) nr 1924/2006 förbjuds användningen av hälsopåståenden som uppmuntrar överkonsumtion av ett livsmedel.
- J. Enligt förslaget till kommissionens förordning ska påståenden om att koffein bidrar till att öka uppmärksamheten och förbättra koncentrationen inte användas för livsmedel som riktar sig till barn och ungdomar.
- K. Ungdomar utgör den största gruppen för konsumtion av energidrycker.
- L. 68 procent av ungdomarna och 18 procent av barnen konsumerar regelbundet energidrycker.
- M. Energidrycksindustrins frivilliga uppförandekod för marknadsföring och märkning av energidrycker innehåller endast åtagandet att inte marknadsföra energidrycker för barn under 12 år ⁽¹⁾.
- N. I praktiken är det svårt att kontrollera att energidrycker med de föreslagna påståendena inte säljs till barn, oavsett om de är avsedda för barn eller ungdomar, vilket innebär att villkoret för att använda det föreslagna påståendet blir ineffektivt. Det finns hur som helst inget hinder för att marknadsföra sådana drycker för ungdomar.
- O. Enligt artikel 3. a i förordning (EG) nr 1924/2006 får användningen av näringspåståenden och hälsopåståenden inte vara tvetydig eller vilseledande.
- P. Villkoret eller begränsningen att det föreslagna påståendet inte bör användas för livsmedel som riktar sig till barn eller ungdomar medför tvetydighet avseende livsmedlets potentiella negativa effekter för människors hälsa.
- Q. Kommissionen har tidigare (bekräftat av tribunalen när det gäller dextros) nekat att godkänna hälsopåståenden som har sänt en motstridig och tvetydig signal till konsumenterna, även om godkännandet skulle ske på särskilda villkor för användning och/eller åtföljdes av ytterligare meddelanden eller varningar ⁽²⁾.
- R. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet drog i sitt vetenskapliga yttrande om koffeinets säkerhet slutsatsen att det inte fanns tillräckligt med information för att fastställa en säker nivå för barns koffeinintag, men att ett intag motsvarande 3 mg per kg kroppsvikt per dag troligtvis inte skulle ge upphov till hälsoproblem hos barn och ungdomar ⁽³⁾.
- S. Enligt artikel 3 c i förordning (EG) nr 1924/2006 får användningen av näringspåståenden och hälsopåståenden inte "uppmuntra eller överse med överkonsumtion av ett livsmedel".
- T. 25 procent av de ungdomar som konsumerar energidrycker dricker tre eller fler burkar per gång, och de föreslagna påståendena kan komma att uppmuntra konsumtion av ännu större mängder av sådana energidrycker.
- U. Den föreslagna varningstexten (användningsvillkor) innehåller ingen varning om högsta intag per konsumtionstillfälle, utan hänvisar endast till högsta intag per dag.
- V. Regelbunden konsumtion av energidrycker har kopplats samman med huvudvärk, sömnproblem och beteendestörningar hos barn och ungdomar.

⁽¹⁾ http://www.energydrinkseurope.org/wp-content/uploads/2015/01/FINAL_EDE-Code-of-Practice_clean_250914.pdf

⁽²⁾ Se tribunalens dom av den 16 mars 2016, Dextro Energy mot kommissionen, T-100/15, ECLI: EU:T:2016:150, punkt 74.

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/consultation/150115.pdf>

Torsdagen den 7 juli 2016

1. Europaparlamentet motsätter sig antagandet av förslaget till kommissionens förordning.
 2. Europaparlamentet anser att förslaget till kommissionens förordning inte är förenligt med syftet och innehållet i förordning (EG) nr 1924/2006.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt förslag till förordning.
 4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka möjligheten att införa bestämmelser för marknadsföring av drycker med högt koffeininnehåll eller livsmedel med tillsatt koffein som riktar sig till barn och ungdomar.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och
-

Torsdagen den 7 juli 2016

REKOMMENDATIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0317

FN:s generalförsamlings 71:a session

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 7 juli 2016 om FN:s generalförsamlings 71:a session (2016/2020(INI))

(2018/C 101/15)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av det förslag till rekommendation till rådet om FN:s generalförsamlings 71:a session som Andrey Kovatchev utarbetat på PPE-gruppens vägnar (B8-1374/2015),
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 21, 34 och 36,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings 70:e session,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2015 om EU:s prioriteringar inför FN:s generalförsamlings 70:e session,
- med beaktande av Förenta nationernas stadga,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och FN:s människorättskonventioner och tillhörande fakultativa protokoll,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete⁽¹⁾, som ger EU rätt att tala i FN:s generalförsamling, lägga fram muntliga förslag och ändringsförslag som går till omröstning på begäran av en medlemsstat samt rätt till genmäle,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om 10:e årsdagen av resolution 1325 (2000) från FN:s säkerhetsråd om kvinnor samt fred och säkerhet,⁽²⁾
- med beaktande av sin rekommendation av den 18 april 2013 till rådet om FN:s princip om "skyldigheten att skydda" (R2P)⁽³⁾,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om FN:s generalförsamlings 69:e session⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 om EU:s roll i FN – Hur kan EU:s utrikespolitiska mål uppnås bättre?⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 januari 2016 om EU:s prioriteringar för mötena i FN:s råd för mänskliga rättigheter under 2016⁽⁶⁾ och av den 17 juli 2014 om aggressionsbrott⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ A/RES/65/276 av den 3 maj 2011.

⁽²⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 56..

⁽³⁾ EUT C 45, 5.2.2016, s. 89.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0259.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0403.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0020.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0013.

Torsdagen den 7 juli 2016

- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2016 om det så kallade IS/Daish systematiska massmord på religiösa minoriteter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2016 om situationen för kvinnliga flyktingar och asylsökande i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av Parisavtalet av den 12 december 2015,
- med beaktande av dokumenten *Plan of Action to enhance EU CSDP support to UN peacekeeping* ⁽³⁾ av den 13 juni 2012 och *Strengthening the UN-EU Strategic Partnership on Peacekeeping and Crisis Management: Priorities 2015-2018* av den 23 mars 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de så kallade Osloriktlinjerna från november 2007 för användning av militära och civila försvarsresurser vid katastrofinsatser,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) och FN:s säkerhetsråds nyligen antagna resolution 2242 (2015) om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av FN:s utvärderingsrapport av den 15 maj 2015 om insatser för verkställighet och korrigerande åtgärder för sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp som begåtts av FN-personal och annan personal i fredsbevarande uppdrag,
- med beaktande av den första FN-rapporten om antibiotikaresistens publicerad av WHO i april 2014 i vilken antimikrobiell resistens klassas som ett allvarligt hot mot den globala folkhälsan,
- med beaktande av de senaste avslöjandena om advokatbyrå Mossack Fonseca med bas i Panama, och relaterade initiativ för närmare internationellt samarbete för att bekämpa skatteundandragande,
- med beaktande av artiklarna 134.3 och 113 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0146/2016), och av följande skäl:
 - A. EU:s engagemang för effektiv multilateralism och gott globalt styre med FN i centrum är en integrerad del av EU:s utrikespolitik och grundar sig på övertygelsen att ett multilateralt system som baseras på allmängiltiga regler och värderingar som måste respekteras och upprätthållas är bäst lämpat för att hantera kriser, utmaningar och hot på global nivå.
 - B. EU bör ta en ledande och aktiv roll i arbetet med att skapa ett FN som på ett verkningsfullt sätt kan främja globala lösningar, fred och säkerhet, utveckling, mänskliga rättigheter, demokrati samt en internationell ordning som bygger på rättsstatsprincipen.
 - C. EU:s medlemsstater måste göra allt de kan för att samordna sina insatser i organen och byråerna inom FN-systemet i enlighet med sitt mandat enligt artikel 34.1 i EU-fördraget.
 - D. Den globala och regionala säkerhetsmiljön försämras snabbt, den blir mer komplex och gränsen mellan inre och yttre säkerhet suddas ut. FN besitter en nyckelroll för att säkerställa global säkerhet och stabilitet.
 - E. Förändringar i den globala maktkonstellationen och maktutbredningen gör att det behövs en noggrann omprövning av verktygen för effektiv multilateralism inom ramen för FN. Sådana verktyg måste inkludera alla berörda aktörer, både statliga och icke-statliga, och så även i processer som rör konfliktförebyggande och krishantering.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0051.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0073.

⁽³⁾ EEAS 01024/12, rådets dokument 11216/12.

⁽⁴⁾ EEAS 458/15, rådsdokument 7632/15.

Torsdagen den 7 juli 2016

- F. EU och dess medlemsstater är sammantaget det kollektiv som ekonomiskt bidrar mest till FN-systemet, med en tredjedel av FN:s ordinarie budget, nästan två femtedelar av budgeten för FN:s fredsbevarande insatser och omkring hälften av alla bidrag till FN:s fonder och program.
 - G. EU arbetar för miljömässig hållbarhet, särskilt i kampen mot klimatförändringarna genom att främja internationella åtgärder och insatser för att bevara och förbättra miljön och en hållbar förvaltning av jordens naturresurser.
 - H. EU är en av de mest engagerade försvararna av och förespråkarna för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, kulturella värden och mångfald, demokrati och rättsstaten.
 - I. EU:s säkerhetsmiljö har blivit alltmer instabil och ostadig på grund av ett stort antal varaktiga eller nya utmaningar, däribland våldsamma konflikter, terrorism, organiserad brottslighet, migrationsflöden utan motstycke och klimatförändringar. Dessa kan inte hanteras nationellt utan kräver regionala och globala insatser.
 - J. Nya utmaningar såsom hybrid- och informationskrigföring, it-hot, bioteknik, dödliga autonoma system, nanoteknik, miniatyrisering av vapen samt spridningen av tekniker med dubbla användningsområden gör att multilaterala avtal måste tas fram, och då är FN:s ramverk det mest lämpliga att använda.
 - K. Den senaste utvecklingen vad gäller spridningen av massförstörelsevapen och deras bärare gör vapenkontroll och nedrustning allt svårare och undergräver den globala säkerheten och stabiliteten. FN utgör en lämplig ram för att främja ansträngningar för en ny generation av vapenkontroll- och nedrustningsåtgärder tillsammans med likasinnade partner.
1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

Fred och säkerhet

- a) Rådet uppmanas att aktivt vidta åtgärder för att se till att alla parter som är direkt eller indirekt involverade i väpnade konflikter samt deras organisationer till fullo handlar i överensstämmelse med sina skyldigheter och gällande normer enligt internationell rätt samt gör insatser för att uppnå fredliga diplomatiska lösningar på konflikter av alla slag; att framhålla att detta även bör omfattas skyldigheten att bevilja människor i nöd tillgång till humanitärt bistånd.
- b) Rådet uppmanas att fortsatt stödja multilaterala försök att finna varaktiga politiska och fredliga lösningar på de pågående konflikterna i Mellanöstern och Nordafrika; att fortsatt stödja det arbete som utförs av FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för Syrien, den särskilda representanten och chefen för FN:s stöduppdrag i Libyen, FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för Jemen, FN:s särskilda samordnare för fredsprocessen i Mellanöstern samt FN:s generalsekreterares särskilda representant för Västsahara; att efterlysa fortsatt humanitärt, finansiellt och politiskt bistånd från det internationella samfundet för att man ska kunna ta itu med den humanitära situationen och verka för ett omedelbart stopp på våldet; att fördöma ensidiga och icke samordnade åtgärder i alla krisområden.
- c) Rådet uppmanas att stödja de samtal mellan de syriska parterna som vägleds av säkerhetsrådets resolution 2254 (2015); att stödja arbetet i de specialgrupper som skapades av den internationella stödgruppen för Syrien, som kontrollerar leveransen av välbehövligt humanitärt bistånd till tusentals syrier i belägrade områden och andra områden som är svåra att nå, samt upphörandet av fientligheterna med stöd av FN:s säkerhetsråds resolution 2268(2016); att kraftfullt fördöma de utbredda människorättskränkningarna och kränkningarna av internationella humanitär rätt i Syrien och att stödja arbetet i organisationer från det civila samhället när det gäller att dokumentera belegg för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och andra människorättskränkningar; att understryka behovet av att finna en politisk lösning på konflikten och att se till att kvinnorna involveras i fredsförhandlingarna; att eftertryckligen uppmana alla FN-medlemsstater att tillgängliggöra alla nödvändiga ekonomiska och mänskliga resurser för att bistå lokalbefolkningen och flyktingarna.

Torsdagen den 7 juli 2016

- d) Rådet uppmanas att förvissa sig om att FN:s generalförsamling, tillsammans med EU och USA, tillhandahåller samtliga instrument för att garantera en hållbar och effektiv tvästatslösning, baserad på gränserna från 1967 och med Jerusalem som huvudstad för båda staterna, där staten Israel med säkra och erkända gränser och en angränsande självständig, demokratisk och livskraftig palestinsk stat samexisterar sida vid sida i fred och säkerhet; att agera i linje med rådets slutsatser om fredsprocessen i Mellanöstern som antogs den 18 januari 2016 och som ser den kontinuerliga utbyggnaden av bosättningarna som ett ständigt hinder för fred.
- e) Rådet uppmanas att understryka behovet av en samordnad humanitär insats i Jemen under FN:s ledning; att eftertryckligen uppmana alla parter att tillåta införsel och leverans av livsmedel, läkemedel, bränsle och annat nödvändigt bistånd via FN och internationella humanitära kanaler, i syfte att tillgodose de akuta behoven för de civila som drabbats av krisen, i enlighet med principerna om opartiskhet, neutralitet och oberoende; att efterlysa ett humanitärt uppehåll för att livräddande bistånd ska kunna nå det jemenitiska folket snarast möjligt; att efterlysa en opartisk och oberoende utredning av alla påstådda kränkningar av internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, inbegripet de senaste angreppen mot humanitär infrastruktur och personal; att uppmana alla parter att respektera de mänskliga fri- och rättigheterna för alla jemenitiska medborgare, och att betona vikten av att förbättra säkerheten för alla dem som arbetar för fred och med humanitära uppdrag i landet, däribland biståndsarbetare, läkare och journalister; att uppmuntra en politik för ett närmande mellan Saudiarabien och Iran i syfte att minska regionala spänningar och verka för konfliktlösning i Jemen och på andra håll.
- f) Rådet uppmanas att fortsatt begära fullständig respekt för östeuropeiska och sydkaukasiska länders internationellt erkända gränser och territoriella integritet, häribland Georgien, Moldavien och Ukraina, med tanke på överträdelserna av internationell rätt i dessa områden och deras fria och självständiga val att slå in på den europeiska vägen; att stödja och blåsa nytt liv i de diplomatiska ansträngningarna för en fredlig lösning av dessa pågående och låsta konflikter; att uppmana med kraft det internationella samfundet att till fullo följa linjen att inte erkänna den olagliga annekteringen av Krim; att aktivt öka trycket på Ryssland, som ständig medlem i FN:s säkerhetsråd, i syfte att lösa konflikten i Ukraina.
- g) Rådet uppmanas att efterlysa ökat stöd för det internationella samfundets och regionala organisationers insatser för att hantera säkerhetskriserna i Afrika, särskilt i Somalia, Sudan, Sydsudan, Centralafrikanska republiken, Mali, Nigeria, Burundi och området kring de stora sjöarna i allmänhet; att uppmuntra FN:s medlemsstater att öka sitt stöd för den allt viktigare rollen och den egna förmågan hos Afrikanska unionen vad gäller medling och krishantering i strävandet efter komplementaritet med insatser från FN:s stödkontor för fredsbyggande arbete; att stödja insatserna från AU:s, EAC:s och FN:s sida för att förebygga en ytterligare upptrappning av krisen i Burundi och att verka för att främja den mycket viktiga interna dialogen mellan regeringen och oppositionen i Burundi, en dialog som måste vara inkluderande och genuin till sin karaktär; att stödja oberoende internationella undersökningar som inriktat sig på alla påstådda människorättskränkningar och att bidra till att de skyldiga hålls ansvariga och ställs inför rätta.
- h) Rådet uppmanas att stödja de pågående omfattande ansträngningarna att stärka FN:s fredsfrämjande insatser och organisationens förmåga att hantera konflikter; att undersöka nya möjligheter för och främja ett stärkt samarbete mellan EU och FN när det gäller att ge deras strategiska visioner för säkerheten en ny utformning, genom å ena sidan den nya globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken och å andra sidan FN:s översyn av de fredsfrämjande insatserna, den fredsbyggande strukturen och agendan för kvinnor, fred och säkerhet (FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000)) samt synergierna mellan dessa; att se till att översynsförfarandet för FN:s fredsbyggande struktur främjar principen om skyldigheten att skydda och kvinnors roll i det fredsbyggande arbetet.
- i) Rådet uppmanas att välkomna antagandet och stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds nyligen antagna resolution 2242 (2015), där kvinnor utgör en central del i alla insatser för att bemöta globala utmaningar, och att efterlysa ytterligare ansträngningar för att integrera agendan för kvinnor, fred och säkerhet i alla de olika dimensionerna av fredsbevarande; att betona vikten av att kvinnor jämlikt, fullt ut och aktivt medverkar i att förebygga och lösa konflikter, samt i fredsförhandlingar och fredsbyggande processer; att se till att kvinnor som fallit offer för krigsvåldtakter får all nödvändig och säker medicinsk vård.

Torsdagen den 7 juli 2016

- j) Rådet uppmanas att inom FN-systemet främja en kultur som präglas av förebyggande, för att förbättra dess förmåga att reagera snabbare på framväxande kriser och potentiella hot mot fred och säkerhet, i synnerhet genom effektivare förebyggande diplomati, förtroendeskapande åtgärder och medlingsinsatser; att sträva efter att förbättra systemen för tidig varning och kommunikationen i ett tidigt skede och vidareutveckla förfarandena för krissamråd mellan FN, EU och andra regionala och subregionala organisationer som spelar en allt viktigare roll för den internationella freden och säkerheten, för att bättre kunna samordna krisåtgärderna och undvika onödigt dubbelarbete; att samarbeta med FN för att stärka rollen och kapaciteten för regionala och subregionala organisationer vid fredsbevarande och konfliktförebyggande arbete, civil och militär krishantering samt konfliktlösning.
- k) Rådet uppmanas att öka medlemsstaternas stöd för FN:s fredsbevarande och fredsbyggande insatser där mänskliga rättigheter och tydliga strategier för tillbakadragandet ingår, framför allt genom att bidra med personal och utrustning, och att stärka EU:s understödjande roll i detta avseende; att vidareutveckla förfarandena för tillämpning av EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik till stöd för FN:s insatser, bland annat genom insättning av EU-stridsgrupper eller genom kapacitetsuppbyggnad och initiativ för reform av säkerhetssektorn, samtidigt som man ägnar tillräcklig uppmärksamhet åt frågor såsom mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och grundläggande orsaker till massmigration.
- l) Rådet uppmanas främja en bred definition av begreppet mänsklig säkerhet och koppla det närmare till jämställdhet och mänskliga rättigheter och principen om skyldigheten att skydda (R2P), och att fortsatt stödja insatserna för att främja operationaliseringen av R2P; att stödja FN genom att även framöver spela en avgörande roll i att bistå länder vid genomförandet av R2P, i syfte att upprätthålla rättsstaten och internationell humanitär rätt; att främja uppförandekoden om säkerhetsrådets åtgärder mot folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, som innebär att FN:s medlemsstater åtar sig att stödja åtgärder från säkerhetsrådets sida som syftar till att förhindra eller sätta stopp för sådana brott, och att inte rösta mot motsvarande resolutioner från säkerhetsrådet.

Terrorismbekämpning

- m) Rådet uppmanas att på nytt ge uttryck för sitt entydiga fördömande av terrorism och sitt helhjärtade stöd för åtgärder som syftar till att besegra och utplåna terroristorganisationer, i synnerhet det så kallade IS/Daish, som utgör ett tydligt hot mot den regionala och internationella säkerheten, och med samtidigt beaktande av att dessa åtgärder alltid bör genomföras med full respekt för internationell människorättslagstiftning; att stödja främjandet av alla aspekter av säkerhetsrådets resolution 2178 (2014) om att motverka de hot som utländska terroriststridande utgör, och de vägledande principerna från Madrid om att hejda flödet av utländska terroriststridande.
- n) Rådet uppmanas att intensifiera ansträngningarna att slå ned på rekrytering och bekämpa terroristpropaganda på sociala medier men även via nätverk av radikaliserade hatpredikanter; att stödja såväl åtgärder mot radikalisering som politik för avradikalisering, i linje med FN:s handlingsplan för att förhindra våldsbejakande extremism.
- o) Rådet uppmanas att fortsätta sitt samarbete med FN i arbetet med att bekämpa finansiering av terrorism, också genom att tillämpa befintliga mekanismer för att identifiera enskilda terrorister och organisationer och globalt stärka mekanismerna för frysande av tillgångar, samtidigt som man upprätthåller internationella normer när det gäller rättssäkerhet och rättsstatsprincipen.
- p) Rådet uppmanas att stödja FN:s specialgrupp för genomförande av terrorismbekämpning i syfte att säkerställa samordning och konsekvens i genomförandet av FN:s globala terrorismbekämpningsstrategi, med utnyttjande av resurserna och expertisen hos de 25 enheterna i FN-systemet och hos Interpol, samtidigt som det bör erinras om att terrorismbekämpning inte får användas som förevändning för att förtrycka olikvärdiga i landet eller för att kränka befolkningens rättigheter.
- q) Rådet uppmanas att främja en samordnad internationell insats för att motverka det växande hotet från improviserade sprängladdningar, i synnerhet genom att utveckla en förståelse av kopplingen mellan motverkande av improviserade sprängladdningar och motverkande av terrorism, med hjälp av resurser och sakkunskap från FN-systemets enheter och Interpol i syfte att möjliggöra ett mer omfattande brottsbekämpande och militärt samarbete.

Torsdagen den 7 juli 2016

- r) Rådet uppmanas att i sammanhanget upprepa behovet av en lämplig blandning av säkerhet, brottsbekämpning, mänskliga rättigheter och socioekonomiska verktyg, som erbjuder bättre möjligheter att bemöta terrorismens föränderliga natur och den våldsbejakande extremismen hos Daish, al-Qaida, al-Shabab, Boko Haram och andra grupper.
- s) Rådet uppmanas att stödja ett förstärkt bidrag från EU till FN:s initiativ för kapacitetsuppbyggnad i kampen mot utländska terroriststridande och våldsbejakande extremism.

Icke-spridning och nedrustning

- t) Rådet uppmanas att stödja FN:s ansträngningar att förhindra att icke-statliga aktörer och terroristgrupper utvecklar, tillverkar, förvärvar eller överför massförstörelsevapen och deras bärare, och att bidra till den omfattande översynen av säkerhetsrådets resolution 1540 (2004), som ska ske under 2016; att insistera på fullständig efterlevnad av fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen, konventionen om kemiska vapen och konventionen om biologiska vapen samt på ett slutförande av ratificeringsprocessen i fråga om fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar; att uppmantra FN:s samtliga medlemsstater att underteckna och ratificera konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring; att välkomna inrättandet av en öppen arbetsgrupp (OEWG) som ett underorgan till FN:s generalförsamling, i syfte att driva på de multilaterala förhandlingarna om kärnvapenedrustning och för att alla medlemsstater ska aktivt delta i dess arbete; att kräva att FN:s medlemmar aktivt vidtar åtgärder för global nedrustning, med vederbörlig hänsyn till både säkerhetsdimensionen och de humanitära dimensionerna av kärnvapen.
- u) Rådet bör uppmana medlemsstaterna att vid 71:a sessionen stödja FN:s generalförsamlings resolution om vapen med utarmat uran och utveckla en EU-gemensam ståndpunkt som bättre speglar parlamentets upprepade krav på ett globalt moratorium grundat på försiktighetsprincipen och det framväxande globala samförståndet om de potentiella hälsoriskerna för civilbefolkningen, komplexa ansvarsbördor för hantering av radioaktivt avfall från tidigare konfliktsituationer och ekonomiska kostnader förknippade med användning av sådana vapen; att inbegripa utvärdering av utarmat uran och minröjningsprojekt i EU:s finansieringsinstrument för åtgärder mot minor.
- v) Rådet uppmanas att främja ett fullständigt genomförande av vapenhandelsfördraget och uppmantra FN:s samtliga medlemsstater att underteckna eller ansluta sig till fördraget.
- w) Rådet uppmanas att verka för effektivare åtgärder mot avledning av och olaglig handel med vapen och ammunition, inklusive handeldvapen och lätta vapen, i synnerhet genom att ta fram ett system för spårning av vapen.
- x) Rådet uppmanas att främja politiska åtgärder på global nivå i fråga om användningen av bestyckade drönare i syfte att strikt begränsa deras användning inom gränserna för internationell människorättslagstiftning och humanitär rätt; att främja förbudet mot utveckling, produktion och användning av helt självstyrande vapen som gör det möjligt att genomföra attacker utan mänsklig medverkan; att se till att mänskliga rättigheter ingår i samtliga dialoger med tredjeländer om terrorismbekämpning.
- y) Rådet uppmanas att i ytterligare utsträckning stödja det pågående FN-arbetet med att se över möjligheten att ta fram normer för ansvarsfullt och säkert beteende på internet, t.ex. i form av en multilateral ram för att motverka it-angrepp, i syfte att se till att befintlig internationell rätt och människorättslagstiftning tillämpas.

Migration

- z) Rådet uppmanas att främja ett ökat stöd för det arbete som UNHCR utför inom ramen för sitt internationella uppdrag att skydda flyktingar, och att särskilt uppmärksamma utsatta grupper som kvinnor och barn; att framhålla den stora brist på finansiering som råder för UNHCR om man jämför budgetbehoven med de mottagna medlen, och att kräva ökad global solidaritet; att kräva en ökning av finansieringen i FN:s reguljära budget till UNHCR:s kärnverksamhet så att denna organisation kan fungera.
- aa) Rådet uppmanas att påminna om att ökad konsekvens och samordning krävs mellan migrationspolitikens yttre och inre dimensioner och dagordningarna för utveckling och utrikes frågor.

Torsdagen den 7 juli 2016

- ab) Rådet uppmanas att kräva större ansträngningar att förhindra irreguljär migration och bekämpa smuggling av och handel med människor, särskilt genom att bekämpa kriminella nätverk med hjälp av tidigt och effektivt utbyte av relevanta underrättelseuppgifter, med respekt för internationell människorättslagstiftning; att förbättra metoderna för att finna och skydda offer och att stärka samarbetet med tredjeländer i syfte att spåra, beslagta och återvinna vinningen av brottslig verksamhet inom denna sektor; att på FN-nivå insistera på ratificering och fullständigt genomförande av FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och tilläggsprotokollen mot människosmuggling land-, luft- och sjövägen respektive om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn; att stödja det arbete som utförs av FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter.
- ac) Rådet uppmanas att stödja högnivåmötet i FN:s generalförsamling om hanteringen av stora flykting- och migrantströmmar, planerat till den 19 september 2016, och kräva att det inriktas på de grundläggande orsakerna till migration och samtidigt vederbörligen uppmärksammar frågorna om utrotning av fattigdom och förverkligandet av de mänskliga rättigheterna samt stabilitet.

Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen

- ad) Rådet uppmanas att tydligt och bestämt återigen framhålla att alla mänskliga rättigheter enligt FN:s konventioner är universella, odelbara, avhängiga av varandra och tätt sammankopplade och att respekten för dessa rättigheter måste upprätthållas; att fästa uppmärksamheten på kränkningar av och brott mot mänskliga rättigheter runt om i världen; att uppmana till försvar av åsikts- och yttrandefriheten; att betona betydelsen av pressfrihet i ett sunt samhälle, och varje medborgares roll i samhället, och att försvara förenings- och mötesfriheten.
- ae) Rådet uppmanas att fortsatt vara en förkämpe för religions- och trosfrihet; att kräva större ansträngningar att skydda rättigheterna för religiösa och andra minoriteter; att efterlysa ökat skydd av religiösa minoriteter mot förföljelse och våld; att efterlysa ett upphävande av de lagar som kriminaliserar hädelse eller avfällighet och som används som förevändning för förföljelse av religiösa minoriteter och icke-troende; att stödja det arbete som utförs av den särskilda rapportören om religions- och trosfrihet; att aktivt arbeta för ett FN-erkännande av de folkmord som begåtts av det så kallade IS/Daish mot minoriteter, och för ett hänskjutande till Internationella brottmålsdomstolen av fall som misstänks utgöra brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och folkmord.
- af) Rådet uppmanas att fortsätta att aktivt främja jämställdhet och icke-diskriminering; att med kraft uppmana FN att aktivt stödja jämställdhetsinitiativ i sin verksamhet och i sina program och att fortsätta att stödja arbetet för FN:s enhet för jämställdhet och kvinnors egenmakt (*UN Women*); att stödja åtgärder som förstärker kvinnligt ledarskap och kvinnors delaktighet i beslutsprocessen på alla nivåer; att bekämpa våld och diskriminering av människor på grund av deras sexuella läggning, könsidentitet eller könsuttryck; att kräva upphävande av lagstiftning i FN:s medlemsstater som kränker rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbtqi-personer); att välkomna det första mötet någonsin om hbtqi-rättigheter i FN:s säkerhetsråd 2015; att be FN:s medlemsstater att verkställa rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör om nutida former av rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans.
- ag) Rådet uppmanas att främja barns rättigheter, framför allt genom att bidra till att garantera barns tillgång till vatten, sanitet, hälso- och sjukvård samt utbildning, även i konfliktområden och flyktingläger, och utrota barnarbete, tortyr, människohandel, barnäktenskap och sexuellt utnyttjande; att stödja och stärka internationella insatser genom FN för att få slut på utnyttjandet av barn i väpnade konflikter och bättre hantera konsekvenserna av konflikter och situationer efter konflikter för kvinnor och flickor; att stödja ett människorättsinriktat synsätt på funktionsnedsättningar i risk- och nödlägen, i linje med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
- ah) Rådet uppmanas med kraft att uppmana alla stater, även EU:s medlemsstater, att snabbt ratificera det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, inklusive inrättande av klagomåls- och utredningsmekanismer.

Torsdagen den 7 juli 2016

- ai) Rådet uppmanas att bidra till ett framgångsrikt resultat av arbetet i den mellanstatliga arbetsgruppen om transnationella företag och andra företag med avseende på mänskliga rättigheter; att främja FN-medlemsstaternas genomförande av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter; att uppmuntra FN:s medlemsstater att utveckla och genomföra nationella handlingsplaner; att stödja projektet om ansvarsskyldighet och rättsmedel (*Accountability and Remedy*) från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, i syfte att stärka nationella rättsmedel särskilt i fall av grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna i näringslivet; att uppmana FN-medlemsstaterna att ta upp frågan om mänskliga rättigheter med internationella och nationella idrottsorganisationer.
- aj) Rådet uppmanas att fortsätta att förespråka nolltolerans för dödsstraff och att fortsätta arbeta för ett allmänt avskaffande av dödsstraffet och bana väg för antagandet av FN:s generalförsamlings nästa resolution om ett moratorium för användningen av dödsstraff; att fördöma det ökade antalet avkunnade dödsdomar för narkotika-relaterade brott och kräva att användningen av dödsstraff avskaffas för sådana brott.
- ak) Rådet uppmanas att påminna om generalförsamlingens skyldighet – när medlemmarna i FN:s råd för mänskliga rättigheter utses – att beakta kandidaternas respekt för främjande och skydd av mänskliga rättigheter, rättsstatlighet och demokrati; att begära tydliga resultatkriterier inom området mänskliga rättigheter för medlemskap i FN:s råd för mänskliga rättigheter, och att inför människorättsrådets tioårsdag efterlysa en bedömning av rådets arbetsmetoder och inverkan.
- al) Rådet uppmanas att stärka Internationella brottmålsdomstolens arbete i dess roll för att sätta stopp för straffriheten för personer som begår de allvarligaste brott som angår det internationella samfundet, och för att skipa rättvisa åt offer för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord; att erbjuda politiskt, diplomatiskt, ekonomiskt och logistiskt stöd för den dagliga verksamheten vid Internationella brottmålsdomstolen; att uppmana alla FN:s medlemsstater att ansluta sig till brottmålsdomstolen genom att ratificera Romstadgan, och att uppmuntra ratificering av Kampalaändringarna; att främja ett nära samarbete mellan FN och dess organ och byråer och brottmålsdomstolen och utvidgade förbindelser med säkerhetsrådet; att efterlysa ett hänskjutande av situationen i Nordkorea till FN:s säkerhetsråd.
- am) Rådet uppmanas att ta del av allmänhetens åsikter och inleda en övergripande debatt med alla medlemmar i FN:s generalförsamling avseende vikten av att konstitutionella begränsningar av presidentmandat respekteras världen över.
- an) Rådet uppmanas att begära att FN åtgärdar de juridiska bristerna i termen "klimatflykting", också med hjälp av en eventuell internationell definition.

Utveckling

- ao) Rådet uppmanas att verka för ett genomförande av de mål för hållbar utveckling som ingår i 2030-agendan för hållbar utveckling; att vidta åtgärder för att förbättra livet för kommande generationer samt uppmuntra och stödja länder när det gäller att ta egenansvar och upprätta nationella ramverk i syfte att uppnå de 17 målen; att uppmuntra FN-medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden i fråga om utvecklingsbistånd och att efterlysa en stabil ram av indikatorer samt användning av statistiska uppgifter för att övervaka utvecklingen och sörja för ökad ansvarighet för alla; att kräva att det politiska högnivåforumet (HLPF) för hållbar utveckling blir det främsta beslutsfattande organet behörigt att säkerställa uppföljningen och översynen av genomförandet av målen för hållbar utveckling och att lägga fram en gemensam EU-ståndpunkt om genomförandet av Agenda 2030 inför högnivåforumet 2016.
- ap) Rådet uppmanas att se till att man inte undergräver regelverket för Pekingplattformen när det gäller tillgång till utbildning och hälsa som en grundläggande mänsklig rättighet; att stärka tillgången till vårdtjänster för sexuell och reproduktiv hälsa eftersom dessa bidrar till att minska spädbarns- och mödradödligheten; att främja familjeplanering, mödravård, enkel tillgång till preventivmedel och tillgång till alla relevanta vårdtjänster för sexuell och reproduktiv hälsa eftersom dessa är viktiga faktorer för att rädda livet på kvinnor och hjälpa dem att återuppbygga sina liv i de fall de utsatts för våldtäkt; att göra dessa strategier till centrala delar av utvecklingsarbetet med tredjeländer.

Torsdagen den 7 juli 2016

- aq) Rådet uppmanas att stärka en konsekvent politik för utveckling inom FN:s arbetsstrukturer för att införliva alla dimensioner som rör hållbar utveckling på ett effektivt sätt; att understryka vikten av ett universellt, regelbaserat, öppet, transparent, icke-diskriminerande, inkluderande och rättvist multilateralt handelssystem och behovet av att WTO:s Doharunda slutförs; att påminna om att utveckling inte är möjlig utan fred, och att fred inte är möjlig utan utveckling, samt att betona vikten av hållbarhetsmål nr 16 om fred, rättvisa och styrning, som bör vara en av prioriteringarna när det gäller finansiering av utvecklingssamarbete; att uppmana FN att systematiskt införliva kapacitetsuppbyggnad och goda styrelseformer i sina långsiktiga utvecklingsstrategier.
- ar) Rådet uppmanas att välkomna FN:s generalförsamlings antagande av den banbrytande resolutionen 68/304 av den 9 september 2014, i vilken det erkändes att alla länder har suverän rätt att omstrukturera sina statsskulder utan att detta motverkas eller hindras av åtgärder som utgår från en annan stat, och där det med oro konstaterades att det internationella finansiella systemet inte har någon sund rättslig ram för en korrekt och förutsebar omstrukturering av statsskulder – genom resolutionen inleddes en process för att anta en multilateral rättslig ram för omstrukturering av statsskulder; att uppmana hela FN-systemet att stötta denna process fullt ut; att uppmana EU och dess medlemsstater att aktivt medverka i denna process.
- as) Rådet uppmanas att utforma ett mycket mer effektivt och strategiskt tillvägagångssätt med avseende på FN-organen, i synnerhet när det gäller programplanering av de externa finansiella instrumenten, i syfte att öka synligheten för EU:s bistånd på plats.
- at) Rådet uppmanas att vidta aktiva åtgärder för att förbättra den politiska styrningen på området för hållbar utveckling genom att stärka FN:s miljöprogram (Unep), och att ta fasta på förslaget om att inrätta en internationell brottmålsdomstol för miljöbrott, i syfte att effektivare upprätthålla miljölagstiftningen runt om i världen.
- au) Rådet uppmanas att arbeta för en förstärkning av det internationella skattemässiga samarbetet för att stödja inrättandet av ett internationellt skatteorgan inom ramen för FN-systemet; att motverka skatteundragande och penningtvätt genom automatiskt utbyte av upplysningar i skattefrågor över hela världen och skapande av en gemensam global svart lista över skatteparadis.
- av) Rådet uppmanas att lansera en världsomspännande plan för att bekämpa antimikrobiell resistens i syfte att förhindra ytterligare spridning av resistenta superbakterier.

Klimatförändringar

- aw) Rådet uppmanas att se till att EU behåller sitt ledarskap i kampen mot klimatförändringarna och fortsätter att samarbeta med FN på detta område; att säkerställa ett skyndsamt genomförande av de beslut som fattades vid FN:s klimatkonferens i Paris 2015.

EU och en reform av FN-systemet

- ax) Rådet uppmanas att stödja en genomgripande reform av FN:s säkerhetsråd på grundval av ett brett samförstånd för att bättre spegla den nya verkligheten och att se till att rådet har förmåga att effektivt hantera hot mot den internationella freden och säkerheten; att arbeta för det långsiktiga målet att EU får en plats i ett reformerat säkerhetsråd i FN; att kräva att säkerhetsrådets medlemmar avstår från att använda sin vetorätt i fall där brott mot mänskligheten begås.
- ay) Rådet uppmanas att främja ett återupplivande av generalförsamlingens arbete, samt ökad samordning och konsekvens i samtliga FN-institutioners åtgärder, vilket bör leda till att effektiviteten, ändamålsenligheten, legitimiteten, transparensen, ansvarsskyldigheten, kapaciteten och representativiteten i systemet stärks; att stödja och vidareutveckla den ökade transparensen i processen med att välja FN:s nästa generalsekreterare, där kandidaternas presentationer hålls i generalförsamlingen; att inom ramen för arbetet med att välja och utse den bästa kandidaten, främja en jämlik och rättvis fördelning baserad på kön och geografisk härkomst och stödja att en kvinna utses till nästa generalsekreterare om kandidaterna har utmärkta kvalifikationer som är jämförbara.
- az) Rådet uppmanas, mot bakgrund av 2015 års FN-rapport och den senaste tidens anklagelser mot franska styrkor och FN-styrkor om sexuella övergrepp mot barn i Centralafrikanska republiken, att se till att FN, EU:s medlemsstater och EU:s GSPF-organ utan dröjsmål och med största beslutsamhet utreder, åtar och dömer all personal från FN, enskilda länder och EU som gjort sig skyldiga till handlingar som inbegriper sexuellt våld.

Torsdagen den 7 juli 2016

- ba) Rådet uppmanas att begära att Europeiska revisionsrätten stärker sitt samarbete med respektive tillsynsinstanser vid Förenta nationernas sekretariat, särskilt kontoret för intern översyn, den oberoende rådgivande revisionskommittén (*Independent Audit Advisory Committee, IAAC*) och revisorskollegiet (*Board of Auditors, BoA*), i syfte att öka öppenheten och den ömsesidiga förståelsen av finansiering och funktionssätt.
- bb) Rådet uppmanas att inrätta ett ändamålsenligt system för skydd av visselblåsare inom FN.
- bc) Rådet uppmanas, mot bakgrund av den nyliga intressekonflikten för FN:s särskilda representant för Libyen, att verka för en bindande uppförandekod som ålägger befattningshavare att värna om sin opartiskhet i enlighet med FN:s riktlinjer om effektiv medling.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter, Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och, för kännedom, till Förenta nationernas generalförsamling och Förenta nationernas generalsekreterare.
-

Tisdagen den 5 juli 2016

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2016)0295

Avtal mellan EU och Peru om undantag från viseringskravet för kortare vistelser ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Peru om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12099/2015 – C8-0143/2016 – 2015/0199(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 101/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12099/2015),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Peru om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (12097/2015),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 77.2 a samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0143/2016),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0197/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Peru.

Tisdagen den 5 juli 2016

P8_TA(2016)0296

**Utsläppsgränser för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg
I*Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 5 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om krav för utsläppsgränser och typgodkännande för förbränningsmotorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (COM(2014)0581 – C8-0168/2014 – 2014/0268(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)**

(2018/C 101/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0581),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0168/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 februari 2015 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 april 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt, i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0276/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0268**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen den 5 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2015 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande för förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG***(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1628.)*

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0301

Azerbajdzjans deltagande i unionsprogram ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Azerbajdzjan, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om de allmänna principerna för Republiken Azerbajdzjans deltagande i unionsprogram (05616/2014 – C8-0043/2014 – 2013/0420(NLE))

(Godkännande)

(2018/C 101/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (05616/2014),
 - med beaktande av utkastet till protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Azerbajdzjan, å andra sidan, om ett ramavtal mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om de allmänna principerna för Republiken Azerbajdzjans deltagande i unionsprogram (05618/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 212 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0043/2014),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0210/2016).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Azerbajdzjan.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0302

Förslag till ändringsbudget nr 2/2016: Överskott från 2015**Europaparlamentets resolution av den 6 juli 2016 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 2/2016 för budgetåret 2016: Införande av överskottet från budgetåret 2015 (09586/2016 – C8-0225/2016 – 2016/2051(BUD))**

(2018/C 101/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, slutgiltigt antagen den 25 november 2015 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 2/2016 som kommissionen antog den 15 april 2016 (COM(2016)0227),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2016 som rådet antog den 17 juni 2016 och översände till Europaparlamentet samma dag (09586/2016 – C8-0225/2016),
- med beaktande av artiklarna 88 och 91 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0212/2016), och av följande skäl:
 - A. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 2/2016 är att till budgeten för 2016 föra över överskottet från budgetåret 2015, vilket uppgår till 1 349 miljoner EUR.
 - B. Detta överskott består till största delen av ett positivt inkomstutfall på 980 miljoner EUR och ett underutnyttjande av anslag på 187 miljoner EUR samt växelkurskillnader på 182 miljoner EUR.
 - C. På intäktsidan är de två viktigaste komponenterna ränta på försenade betalningar och böter (180 miljoner EUR) och ett positivt resultat för egna medel (1 071 miljoner EUR) från vilka ett negativt resultat för överskott, saldon och justeringar har räknats av (- 537 miljoner EUR).

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 48, 24.2.2016.⁽³⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽⁴⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

Onsdagen den 6 juli 2016

- D. På utgiftssidan är underutnyttjandet för avsnitt III relativt lågt, med överföringar för 2015 på 78 miljoner EUR och för 2014 på 14 miljoner EUR, medan de uppgår till 94 miljoner EUR för de övriga institutionerna.
- E. Den höga genomförandegraden i avsnitt III understryker pressen på betalningsbemyndigandena som fortfarande utgjorde en avgörande utmaning under 2015 och som förväntas komma tillbaka under de sista åren av den nuvarande fleråriga budgetramen.
1. Europaparlamentet noterar förslaget till ändringsbudget nr 2/2016 som kommissionen lagt fram, och som uteslutande syftar till att i budgeten föra in överskottet för 2015, dvs. ett belopp på 1 349 miljoner EUR, i enlighet med artikel 18 i budgetförordningen och rådets ståndpunkt om denna ändringsbudget.
 2. Europaparlamentet konstaterar att antagandet av förslaget till ändringsbudget nr 2/2016 kommer att minska BNI-bidragen från medlemsstaterna till unionens budget 2016 med 1 349 miljoner EUR. Parlamentet uppmanar än en gång med eftertryck medlemsstaterna att utnyttja ett sådant återflöde till att uppfylla sina utfästelser i samband med flyktingkrisen och att matcha unionens bidrag till de två särskilda förvaltningsfonderna. Det är oroande att medlemsstaterna 2016 bara har bidragit med 82 miljoner EUR till förvaltningsfonden för Afrika och med 69 miljoner EUR till Madad-fonden för krisen i Syrien, medan unionens bidrag uppgår till 1,8 miljarder EUR, respektive mer än 500 miljoner EUR.
 3. För att unionen ska kunna komma till rätta med sina finansieringsproblem, särskilt i samband med brist på medel för betalningar, insisterar Europaparlamentet på att unionsbudgeten borde få möjlighet att återanvända eventuella överskott som uppstår p.g.a. underutnyttjande av anslag eller från böter från företag som brutit mot unionens konkurrenslagstiftning, i stället för att man justerar BNI-bidragen. Parlamentet förväntar sig att denna fråga ska lösas inom ramen för revideringen av den fleråriga budgetramen.
 4. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 2/2016.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 2/2016 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0303

Hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen *II****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen (05581/1/2016 – C8-0188/2016 – 2013/0027(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)**

(2018/C 101/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (05581/1/2016 – C8-0188/2016),
 - med beaktande av det motiverade yttrande från Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2013⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen⁽²⁾ av ärendet, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0048),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0211/2016).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EGT C 271, 19.9.2013, s. 133.

⁽²⁾ Antagna texter, 13.3.2014, P7_TA(2014)0244.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0304

Energieffektivitetsmärkning ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 6 juli 2016 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av en ram för energieffektivitetsmärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (COM(2015)0341 – C8-0189/2015 – 2015/0149(COD))⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 101/21)

Ändring 1

Förslag till förordning

Skäl 1

Kommissionens förslag

- (1) Europeiska unionen är fast besluten att bygga en energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. Energieffektivitet är ett centralt inslag i EU:s ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och är mycket viktig för att begränsa energiefterfrågan.

Ändring

- (1) Europeiska unionen är fast besluten att bygga en energiunion med en framåtblickande **energi- och** klimatpolitik. Energieffektivitet är ett centralt inslag i EU:s ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och är mycket viktig för att begränsa energiefterfrågan **och utsläppen av växthusgaser.**

Ändring 2

Förslag till förordning

Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Energieffektivitetsmärkning ger konsumenterna möjlighet att fatta välgrundade beslut i fråga om **produkters energianvändning** och främjar **därmed** innovation.

Ändring

- (2) Energieffektivitetsmärkning ger konsumenterna möjlighet att fatta välgrundade beslut i fråga om **effektiva och hållbara energirelaterade produkter** och **bidrar därmed i hög grad till energisparande och lägre elräkningar samtidigt som det främjar innovation och produktion av energieffektivare produkter.**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 61.2 andra stycket i arbetsordningen (A8-0213/2016).

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Direktiv 2010/30/EU bör ersättas med en förordning som har samma tillämpningsområde, men som ändrar och förbättrar vissa av direktivets bestämmelser för att förtydliga och uppdatera innehållet. En förordning är det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom en förordning föreskriver tydliga och detaljerade regler som inte lämnar utrymme för varierande införlivande av medlemsstaterna och som därigenom säkerställer en högre grad av harmonisering i hela unionen. Ett harmoniserat regelverk på EU-nivå i stället för på medlemsstatsnivå medför lägre kostnader för tillverkarna och säkerställer lika villkor. En harmonisering i hela unionen säkerställer den fria rörligheten för varor på den inre marknaden.

Ändring

- (4) Direktiv 2010/30/EU bör ersättas med en förordning som har samma tillämpningsområde, men som ändrar och förbättrar vissa av direktivets bestämmelser för att förtydliga och uppdatera innehållet **med beaktande av de snabba tekniska framstegen med produkters energieffektivitet under de senaste åren**. En förordning är det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom en förordning föreskriver tydliga och detaljerade regler som inte lämnar utrymme för varierande införlivande av medlemsstaterna och som därigenom säkerställer en högre grad av harmonisering i hela unionen. Ett harmoniserat regelverk på EU-nivå i stället för på medlemsstatsnivå medför lägre kostnader för tillverkarna **längsmed hela värdekedjan** och säkerställer lika villkor. En harmonisering i hela unionen säkerställer den fria rörligheten för varor på den inre marknaden.

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4a) **Begagnade produkter bör undantas från denna förordning, vilket inkluderar alla de produkter som tagits i bruk tidigare, innan de görs tillgängliga på marknaden en andra eller ytterligare gång.**

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 4b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (4b) **Eftersom energianvändningen för transportmedel för personer eller varor direkt eller indirekt regleras genom annan unionslagstiftning och unionspolitik bör dessa fortsätta att vara undantagna från denna förordnings tillämpningsområde. Detta undantag inkluderar transportmedel vars motor förblir på samma plats under drift, såsom hissar, rulltrappor och transportband.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) En förbättring av energirelaterade produkters effektivitet genom väl underbyggda beslut från konsumenternas sida gagnar EU:s ekonomi överlag, stimulerar innovation och **bidrar** till att unionens energieffektivitetsmål för 2020 och 2030 uppnås. **Konsumenterna kommer dessutom att kunna spara pengar.**

Ändring

- (7) En förbättring av energirelaterade produkters effektivitet genom väl underbyggda beslut från konsumenternas sida **och ökad samhällelig medvetenhet** gagnar EU:s ekonomi överlag, **och minskar både energifterfrågan och energiräkningarna. Det bidrar också till energitrygghet, ger ett incitament till forskning, innovation och investeringar i energieffektivitet, och en konkurrensfördel till de industrier som utvecklar och framställer de mest energieffektiva produkterna. Det kommer även att bidra** till att unionens energieffektivitetsmål för 2020 och 2030 uppnås, **liksom också unionens miljö- och klimatmål.**

Ändring 7
Förslag till förordning
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) **Europeiska rådet ställde i sina slutsatser av den 23 och 24 oktober 2014 upp ett vägledande mål på EU-nivå på minst 27 % för att förbättra energieffektiviteten under 2030 i förhållande till prognoserna för den framtida energianvändningen. Detta mål kommer att ses över senast 2020, med siktet inställt på ett mål på unionsnivå på 30 %. I slutsatserna fastställdes också ett bindande EU-mål om en intern minskning av växthusgasutsläppen med minst 40 % senast 2030 jämfört med år 1990, inklusive en minskning med 30 % av utsläppen i sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.**

Ändring

utgår

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 8
Förslag till förordning
Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) Om korrekt, relevant och jämförbar information ges om energirelaterade produkters specifika energianvändning blir det enklare för kunden att välja produkter som förbrukar mindre energi och andra väsentliga resurser när de används. En standardiserad obligatorisk etikett är ett effektivt sätt att förse potentiella kunder med jämförbar information om energirelaterade produkters energianvändning. Detta bör kompletteras med ett produktinformationsblad. Etiketten bör vara **lätt igenkännlig, enkel och** koncis. För detta ändamål bör **etikettens nuvarande färgskala** från mörkgrönt till rött behållas som underlag för den information som ges till kunderna om produkters energieffektivitet. Klassificeringen med bokstäver från A till G har visat sig vara mest effektiv för kunderna. Om produkter på grund av ekodesignkraven enligt direktiv 2009/125/EG inte längre kan omfattas av klasserna "F" eller "G" bör dessa klasser **inte** anges på etiketten. **I undantagsfall bör detta även gälla klasserna "D" och "E", även om denna situation sannolikt inte kommer att uppstå eftersom etiketten skulle genomgå en skalrevidering när merparten av produktmodellerna hamnar i de två översta klasserna.**

Ändring

- (9) Om korrekt, relevant, **verifierbar** och jämförbar information ges om energirelaterade produkters specifika energianvändning blir det enklare för kunden att välja produkter som förbrukar mindre energi och andra väsentliga resurser när de används, **för att en viss prestanda ska uppnås och livscykelkostnaderna således sjunka.** En standardiserad obligatorisk etikett är ett effektivt sätt att förse potentiella kunder med jämförbar information om energirelaterade produkters **energieffektivitet och absoluta** energianvändning. Detta bör kompletteras med ett produktinformationsblad, **även kallat informationsblad eller produktblad i de delegerade akter som antagits i enlighet med direktiv 2010/30/EU, som kan göras tillgängligt i elektronisk form.** Etiketten bör vara koncis, **baseras på en korrekt mät- och beräkningsmetod, samt vara lätt igenkännlig och begriplig.** För detta ändamål bör **den vedertagna färguppsättningen** från mörkgrönt till rött behållas som underlag för den information som ges till kunderna om produkters energieffektivitet. **Den kända** klassificeringen med bokstäver från A till G har visat sig vara mest effektiv för kunderna. **En enhetlig tillämpning av den inom olika produktgrupper bör öka transparensen och förståelsen bland kunderna.** Om produkter på grund av ekodesignkraven enligt direktiv 2009/125/EG^(1a) inte längre kan omfattas av klasserna "F" eller "G" bör dessa klasser **trots detta** anges på etiketten **i mörkgrått, för att det ska finnas kvar en enhetlig skala från A till G för alla befintliga produktgrupper. I detta sammanhang bör färgskalan från mörkgrönt till rött på etiketten behållas för de återstående övre klasserna och bör gälla endast för nya produktenheter som släpps ut på marknaden.**

^(1a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

- (10) Genom utvecklingen inom den digitala tekniken kan etiketter även tillhandahållas och visas elektroniskt, t.ex. på internet, men även på elektroniska bildskärmar i butiker. För att dra nytta av dessa framsteg bör denna förordning tillåta användning av elektroniska etiketter som **ersätter eller kompletterar** den **fysiska** energimärkningen. Om det inte är möjligt att visa energimärkningen, **t.ex. vid vissa former av distansförsäljning, i annonser och tekniskt reklammaterial** bör potentiella kunder informeras åtminstone om **produktens** energiklass.

Ändring

- (10) Genom utvecklingen inom den digitala tekniken kan etiketter även tillhandahållas och visas elektroniskt, t.ex. på internet, men även på elektroniska bildskärmar i butiker. För att dra nytta av dessa framsteg bör denna förordning tillåta användning av elektroniska etiketter som **komplement till** den **tryckta** energimärkningen. **Detta påverkar inte leverantörens skyldighet att till varje enhet bifoga en tryckt etikett för återförsäljaren.** Om det inte är möjligt att visa energimärkningen bör potentiella kunder informeras åtminstone om både **produktmodellens** energiklass och energianvändning. **I de delegerade akterna för specifika produktgrupper skulle man också kunna ha alternativa bestämmelser om hur energimärkningen ska visas om det är frågan om produkter med liten storlek och om stora mängder av identiska produkter förevisas samtidigt.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag

- (11) Tillverkarna reagerar på energimärkningen genom att ta fram allt effektivare produkter. Denna tekniska utveckling leder till **produkter** som främst hamnar i de högsta klasserna av energimärkningen. Ytterligare produktdifferentiering kan vara nödvändig för att kunderna ska kunna göra en riktig jämförelse, vilket kräver att etiketterna genomgår en skalrevidering. Det kan vara **lämpligt** att en sådan skalrevidering görs ungefär vart tionde år, med hänsyn till behovet av att undvika alltför omfattande bördor för tillverkarna. Denna förordning bör därför fastställa närmare bestämmelser för en skalrevidering för att skapa högsta möjliga säkerhet angående rättsläget för leverantörer och återförsäljare. En etikett med reviderad skala **bör** ha **tomma toppklasser** för att uppmuntra tekniska framsteg och göra det möjligt att ta fram och sprida allt effektivare **produkter**. När en etikett genomgår en skalrevidering bör alla energietiketter bytas ut på kort tid för att undvika osäkerhet bland kunderna.

Ändring

- (11) Tillverkarna reagerar på energimärkningen genom att ta fram allt effektivare produkter **och släppa ut dem på marknaden. Jämsides med detta slutar de tillverka mindre effektiva produkter, eftersom unionslagstiftningen om ekodesign stimulerar dem till detta.** Denna tekniska utveckling leder till **produktmodeller** som främst hamnar i de högsta klasserna av energimärkningen. Ytterligare produktdifferentiering kan vara nödvändig för att kunderna ska kunna göra en riktig jämförelse, vilket kräver att etiketterna genomgår en skalrevidering. Det kan vara **önskvärt** att en sådan skalrevidering görs ungefär vart tionde år, med hänsyn till behovet av att undvika alltför omfattande bördor för tillverkarna **och återförsäljarna, särskilt med hänsyn till småföretagen. Med ett sådant upplägg bör man undvika onödig eller ineffektiv skalrevidering som skulle bli till skada för både tillverkare och konsumenter.** Denna förordning bör därför fastställa närmare bestämmelser för en skalrevidering, för att skapa högsta möjliga säkerhet angående rättsläget för leverantörer och återförsäljare. **Innan en skalrevidering görs bör kommissionen genomföra en noggrann förberedande utredning. Beroende på produktgruppen, och baserat på en grundlig bedömning av dess potential, bör en etikett med reviderad skala ha fritt utrymme i övre ändan av skalan** för att uppmuntra tekniska framsteg och göra det möjligt att ta fram och sprida allt effektivare **produktmodeller**. När en etikett genomgår en skalrevidering bör alla energietiketter bytas ut på kort **och genomförbar** tid för att undvika osäkerhet bland kunderna, **och etiketterna med reviderad skala bör utformas så, att de lätt går att skilja från de gamla etiketterna, varvid det samtidigt bör genomföras lämpliga konsumentupplysningskampanjer som klart antyder att en ny version har införts så att klassificeringen av apparater förbättrats.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (11a) *Den nuvarande utvecklingen av de etiketter som införs genom delegerade akter som antagits i enlighet med direktiv 2010/30/EU påkallar en inledande skalrevidering av befintliga etiketter, för att vi säkert ska få en enhetlig skala från A till G och etiketterna anpassas till kraven i denna förordning.*

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag

Ändring

- (14) För att kunder ska ha fortsatt förtroende för energimärkningen bör användning av andra etiketter som liknar energimärkningen inte tillåtas för energirelaterade produkter. Andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som **kan** vilseleda kunder eller göra dem osäkra vad gäller energianvändningen bör inte heller vara tillåtna.

- (14) För att kunder ska ha fortsatt förtroende för energimärkningen bör användning av andra etiketter som liknar energimärkningen inte tillåtas för energirelaterade produkter. Andra eventuella etiketter, märken, symboler eller påskrifter som **inte skiljer sig tydligt från energieffektivitetsmärkningen och som skulle kunna** vilseleda kunder eller göra dem osäkra vad gäller energianvändningen **eller andra egenskaper som omfattas av den relevanta delegerade akten** bör inte heller vara tillåtna.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 15

Kommissionens förslag

- (15) För att skapa ett tydligt rättsläge är det nödvändigt att klargöra att de regler om marknads kontroll i unionen och om kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽²¹⁾ ska tillämpas på energirelaterade produkter. Med beaktande av principen om fri rörlighet för varor är det av avgörande betydelse att medlemsstaternas marknads kontrollmyndigheter samarbetar effektivt med varandra. **Sådant** samarbete om energimärkning bör stärkas **genom stöd från** kommissionen.

⁽²¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

Ändring

- (15) För att skapa ett tydligt rättsläge är det nödvändigt att klargöra att de regler om marknads kontroll i unionen och om kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽²¹⁾ ska tillämpas på energirelaterade produkter. Med beaktande av principen om fri rörlighet för varor är det av avgörande betydelse att medlemsstaternas marknads kontrollmyndigheter samarbetar effektivt med varandra **genom fortlöpande informationsutbyte, i synnerhet om resultaten av bedömningar av produkters överensstämmelse och konsekvenserna av dessa bedömningar. Vidare bör medlemsstaternas tullmyndigheter delta i informationsutbytet om energirelaterade produkter som från tredje länder importerats till unionen. Grupper för administrativt samarbete (Adco) om ekodesign och energimärkning bör stärkas och förbättras av kommissionen, som en ram för marknads kontrollmyndigheternas samarbete.**

⁽²¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

- (15a) **För att marknads kontroll och rättvis konkurrens ska fungera mer effektivt på unionens marknad och de knappa resurserna användas så effektivt som möjligt bör de nationella marknads kontrollmyndigheterna också övervaka efterlevnaden med hjälp av fysisk produkttestning och informations- och kommunikationssystemet för marknads kontroll (ICSMS) för att utbyta information om planerad och slutförd produkttestning, för att tillgängliggöra testprotokoll och för att dela med sig av sina testresultat, så att dubbel testning kan undvikas och vägen beredas för regionala kompetenscentrum för fysisk testning. Resultat bör delges även när inga regelbrott framgått vid testning.**

Ändring

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 16

Kommissionens förslag

- (16) För att underlätta kontrollen av efterlevnad och för att lämna uppdaterade uppgifter om marknaden för regleringsprocessen vid revideringar av produktspecifika etiketter och informationsblad bör leverantörer lämna uppgifterna om **sina** produkters överensstämmelse elektroniskt i en databas som upprättas av kommissionen. Uppgifterna bör göras allmänt **tillgängliga för att ge information till kunder och erbjuda alternativ för återförsäljare att få etiketterna**. Marknadskontrollmyndigheterna **bör ha** tillgång till **uppgifterna i databasen**.

Ändring

- (16) **Utan att det påverkar medlemsstaternas marknadskontrollskyldigheter och för att inrätta ett användbart redskap för konsumenterna, samt** för att underlätta kontrollen av efterlevnad och för att lämna uppdaterade uppgifter om marknaden för regleringsprocessen vid revideringar av produktspecifika etiketter och informationsblad bör leverantörer lämna de efterfrågade uppgifterna om produkters **i lag föreskrivna** överensstämmelse elektroniskt i en databas som upprättas **och underhålls** av kommissionen. **Den del av uppgifterna som riktar sig till konsumenterna** bör göras allmänt **tillgänglig på produktdatabasens offentliga gränssnitt**. Dessa uppgifter bör **tillgängliggöras som öppna data** för att de som utvecklar applikationer och andra jämförelseverktyg ska kunna använda dem. Med hjälp av en dynamisk quick response-kod (QR) eller andra användarorienterade verktyg som anges på den tryckta etiketten bör okomplicerad, direkt åtkomst till produktdatabasens offentliga gränssnitt underlättas. Leverantörerna bör via produktdatabasens efterlevnadsgränssnitt **tillgängliggöra ytterligare information för både marknadskontrollmyndigheter och kommissionen**. Rigorösa regler för uppgiftsskydd bör gälla för databasen. Om den tekniska informationen är känslig bör marknadskontrollmyndigheterna **fortfarande kunna få tillgång till den, vid behov i enlighet med leverantörernas skyldighet att samarbeta**.

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 16a (nytt)

Kommissionens förslag

- (16a) **Kommissionen bör upprätta och underhålla en online-portal som ger marknadskontrollmyndigheter tillgång till detaljerad produktinformation på leverantörers servrar.**

Ändring

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 17
Förslag till förordning
Skäl 19

Kommissionens förslag

- (19) Energianvändning och annan information om de produkter som omfattas av produktspecifika krav enligt denna förordning bör mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis för mät- och beräkningsmetoder. **För att den inre marknaden ska kunna fungera är det viktigt att det finns standarder som harmoniserats på unionsnivå.** Om det inte finns offentliggjorda standarder vid tidpunkten för tillämpningen av produktspecifika krav bör kommissionen i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra tillfälliga mät- och beräkningsmetoder för dessa produktspecifika krav. Så snart en hänvisning till en sådan standard har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning bör efterlevnaden av denna ge presumtion om överensstämmelse med mätmetoderna för de produktspecifika krav som antagits på grundval av denna förordning.

Ändring

- (19) **Absolut** energianvändning och annan information om **miljö och prestanda när det gäller** de produkter som omfattas av produktspecifika krav enligt denna förordning bör mätas **i enlighet med harmoniserade standarder och metoder, samt** med **hjälp av** tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis för mät- och beräkningsmetoder. **De metoder och den testmiljö som används, både av leverantörer och marknadskontrollmyndigheter, bör påminna så mycket som möjligt om de faktiska omständigheter under vilka en genomsnittskonsumant använder en given produkt, och vara gedigna, för att avsiktligt och oavsiktligt kringgående ska undvikas. Energieffektivitetsklassen bör inte uteslutande bygga på den energieffektivaste inställningen eller ett ekoläge, om det är osannolikt att detta återspeglar genomsnittskonsumentens beteende. Toleransvärden eller alternativa provparametrar bör upprättas på ett sådant sätt att de inte leder till betydande variationer i effektivitetsvinster som kan ändra en produkts energieffektivitetsklass. Tillåtna avvikelser mellan testade och angivna resultat bör begränsas till statistiska marginaler för osäkerhet vid mätning.** Om det inte finns offentliggjorda standarder vid tidpunkten för tillämpningen av produktspecifika krav bör kommissionen i Europeiska unionens officiella tidning offentliggöra tillfälliga mät- och beräkningsmetoder för dessa produktspecifika krav. Så snart en hänvisning till en sådan standard har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning bör efterlevnaden av denna ge presumtion om överensstämmelse med mätmetoderna för de produktspecifika krav som antagits på grundval av denna förordning.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 18
Förslag till förordning
Skäl 20

Kommissionens förslag

- (20) Kommissionen **bör** tillhandahålla en arbetsplan för revideringen av etiketter till vissa produkter, bland annat med en vägledande förteckning över fler energirelaterade produkter för vilka en energimärkning kan införas. **En teknisk, miljömässig och ekonomisk analys av de berörda produktgrupperna bör ligga till grund för genomförandet av arbetsplanen. Denna analys bör även ta upp kompletterande information samt möjligheterna och kostnaderna för att informera konsumenterna om en energirelaterad produkts prestanda, såsom produktens absoluta energianvändning, hållbarhet eller miljöprestanda, i överensstämmelse med målet att främja ett kretsloppssamhälle. Denna kompletterande information bör göra etiketten mer lättolkad och verkningsfull för konsumenterna och bör inte påverka dem på något negativt sätt.**

Ändring

- (20) **Baserat på denna förordnings tillämpningsområde bör kommissionen tillhandahålla en långsiktig arbetsplan för revideringen av etiketter till vissa produkter, bland annat med en vägledande förteckning över fler energirelaterade produkter för vilka en energimärkning kan införas, och regelbundet uppdatera denna plan. Kommissionen bör årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om hur det går med arbetsplanen.**

Ändring 19
Förslag till förordning
Skäl 20a (nytt)

Kommissionens förslag

- (20a) **En teknisk, miljömässig och ekonomisk analys av de berörda produktgrupperna bör ligga till grund för genomförandet av arbetsplanen. Denna analys bör även behandla kompletterande information samt möjligheterna och kostnaderna för att korrekt informera konsumenterna om en energirelaterad produkts prestanda, såsom livscykelkostnader, möjligheter att reparera produkten, konnektivitet, innehåll av återvunnet material, slitstyrka och miljöprestanda eller kombinerade energieffektivitets- och prestandaindex, i överensstämmelse med målet att främja ett kretsloppssamhälle. Denna kompletterande information bör göra etiketten mer lättolkad och verkningsfull för konsumenterna och bör inte påverka dem på något negativt sätt.**

Ändring

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 20

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkterna 1 och 2

Kommissionens förslag

1. I denna förordning fastställs en ram **för angivande, genom märkning och standardiserad produktinformation, av energirelaterade produkters** användning av energi och andra **resurser när de används samt kompletterande uppgifter om energirelaterade produkter för att ge** kunder möjlighet att välja effektivare produkter.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

(a) begagnade produkter,

(b) transportmedel för personer eller varor, **med undantag för de som drivs med en stationär motor.**

Ändring

1. I denna förordning fastställs en ram **som gäller för energirelaterade produkter, så att de får en etikett med uppgifter om energieffektivitet, absolut** användning av energi och andra **egenskaper med anknytning till miljö och prestanda, Förordningen ger** kunder möjlighet att välja effektivare produkter **för att minska sin energianvändning.**

2. Denna förordning ska inte tillämpas på

(a) begagnade produkter,

(b) transportmedel för personer eller varor.

Ändring 21

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 6

Kommissionens förslag

(6) **tillverkare:** fysisk eller juridisk person som tillverkar en energirelaterad produkt eller som låter konstruera eller tillverka en sådan produkt och saluför den energirelaterade produkten, i eget namn eller under eget varumärke,

Ändring

(6) *(Berör inte den svenska versionen.)*

Ändring 22

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 9

Kommissionens förslag

(9) **återförsäljare:** detaljist eller annan person som säljer, hyr ut, erbjuder för avbetalning eller ställer ut produkter som är avsedda för kunder,

Ändring

(9) **återförsäljare:** detaljist eller annan **fysisk eller juridisk** person som säljer, hyr ut, erbjuder för avbetalning eller ställer ut produkter som är avsedda för kunder,

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 23

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 10a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(10a) **energieffektivitet: förhållandet mellan å ena sidan resulterande prestanda, tjänster, varor eller energi och å andra sidan insatsen av energi,**

Ändring 24

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 11

Kommissionens förslag

Ändring

(11) energirelaterad produkt: vara eller system som påverkar energianvändningen när den används och som släpps ut på marknaden och tas i bruk i unionen, inklusive delar **som ska** ingå i energirelaterade produkter som släpps ut på marknaden och tas i bruk,

(11) energirelaterad produkt (**nedan kallad produkt**): vara eller system som påverkar energianvändningen när den används och som släpps ut på marknaden och tas i bruk i unionen, inklusive delar **avsedda att** ingå i energirelaterade produkter som släpps ut på marknaden och tas i bruk **som enskilda delar för kunder och vilkas energi- och miljöprestanda kan bedömas separat,**

Ändring 25

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 13

Kommissionens förslag

Ändring

(13) **etikett**: grafisk framställning inklusive en **klassificering** med bokstäver från A till G i sju olika färger från mörkgrön till röd för att **visa** energianvändning,

(13) etikett: **tryckt eller elektronisk** grafisk framställning inklusive en **sluten skala** med bokstäver **endast** från A till G, **där varje klass motsvarar betydande energibesparingar**, i sju olika färger från mörkgrön till röd för att **upplysa konsumenterna om energieffektivitet och** energianvändning,

Ändring 26

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 13a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(13a) **produktgrupp: en grupp av energirelaterade produkter som har samma grundläggande funktion,**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 27
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 17

Kommissionens förslag

(17) produktinformationsblad: standardiserad uppställning av information om en produkt,

Ändring

(17) produktinformationsblad: standardiserad uppställning av information om en produkt **i tryckt eller elektronisk form,**

Ändring 28
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 18

Kommissionens förslag

(18) skalrevidering: **återkommande** förfarande för en uppstramning av de krav som ställs för att en viss **produkt** ska uppnå energieffektivitetsklassen på en etikett, **vilket för befintliga etiketter kan innebära att vissa energiklasser utgår,**

Ändring

(18) skalrevidering: förfarande för en uppstramning av de krav som ställs för att en viss **produktgrupp** ska uppnå energieffektivitetsklassen på en etikett,

Ändring 29
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 19

Kommissionens förslag

(19) etikett med reviderad skala: etikett för en viss **produkt** som har genomgått skalrevidering,

Ändring

(19) etikett med reviderad skala: etikett för en viss **produktgrupp** som har genomgått skalrevidering **och klart kan skiljas från de etiketter som användes före skalrevideringen,**

Ändring 97
Förslag till förordning
Artikel 2 – punkt 1 – led 19a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(19a) **smart apparat: en apparat som med hjälp av avancerad informations- och kommunikationsteknik och en standardiserad referensontologi kan aktiveras och fås att reagera på extern stimulans såsom prisinformation, direkta kontrollsignaler som skickats trådlöst eller via apar, och/eller lokala mätningar, och som automatiskt kan ändra sitt energikonsumtionsmönster för effektivare användning.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 30
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 20

Kommissionens förslag

(20) kompletterande information: information om en energirelaterad produkts funktionella prestanda **och** miljöprestanda, såsom produktens absoluta energianvändning eller hållbarhet, **som** bygger på uppgifter som är mätbara för marknadskontrollmyndigheterna, är **entydig** och inte har några betydande negativa effekter på etikettens **begriplighet och** verkan för kunderna.

Ändring

(20) kompletterande information: **all** information **som specificeras av den relevanta delegerade akten och handlar** om en energirelaterad produkts funktionella prestanda, miljöprestanda **och resurseffektivitetsprestanda samt** bygger på uppgifter som är mätbara **och verifierbara** för marknadskontrollmyndigheterna, är **lättfattlig** och inte har några betydande negativa effekter på etikettens verkan för kunderna.

Ändring 31
Förslag till förordning
Artikel 2 – led 20a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

(20a) **produktdatabas: en samling data om de energirelaterade produkter som omfattas av denna förordning och de delegerade akter som antagits i enlighet med den, varvid databasen ordnats systematiskt och består, dels av ett offentligt gränssnitt som lagts upp i form av en konsumentorienterad webbplats, där informationen finns individuellt tillgänglig via elektroniska medel, dels av ett efterlevnadsgränssnitt, som lagts upp i form av en elektronisk plattform som stöder nationella marknadskontrollmyndigheters arbete, med klart angivna krav när det gäller åtkomst och säkerhet,**

Ändring 32
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Leverantörer ska **uppfylla följande krav:**
 - (a) **De ska** se till att produkter som släpps ut på marknaden kostnadsfritt förses med korrekta etiketter **och** produktinformationsblad **i enlighet med denna förordning och relevanta delegerade akter.**
 - (b) **De ska** tillhandahålla etiketter **utan dröjsmål och kostnadsfritt** på begäran från återförsäljare.

Ändring

1. Leverantörer ska
 - (a) se till att produkter som släpps ut på marknaden kostnadsfritt förses med korrekta **tryckta** etiketter, **med** produktinformationsblad **för varje individuell enhet,**
 - (b) **kostnadsfritt** tillhandahålla etiketter **och produktinformationsblad, inom fem arbetsdagar,** på begäran från återförsäljare,

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

- (c) **De ska** se till att **de** etiketter och produktinformationsblad **som de tillhandahåller** är korrekta och uppräta teknisk dokumentation i den utsträckning som behövs för att kunna bedöma om dessa är korrekta.
- (d) **De ska, innan de släpper ut en produktmodell på marknaden,** registrera de uppgifter som anges i bilaga I i den databas som upprättats i enlighet med artikel 8.
- (ba) tillhandahålla både de vid den tidpunkten aktuella etiketterna och etiketterna med reviderad skala, samt produktinformationsbladen, till återförsäljarna för en period av tre månader före den dag som anges i den relevanta delegerade akten,
- (c) se till att etiketter och produktinformationsblad är korrekta och uppräta teknisk dokumentation i den utsträckning som behövs för att kunna bedöma om dessa är korrekta,
- (d) registrera de uppgifter som anges i bilaga I i det offentliga gränssnittet och efterlevnadsgränssnittet av den databas som upprättats i enlighet med artikel 8,
- i) vilket för alla nya modeller ska göras innan en enhet av den modellen släpps ut på marknaden, och
- ii) vilket för alla modeller som släppts ut på marknaden efter den 1 januari 2014 och fortfarande levereras, ska göras senast 18 månader efter att databasen blivit fullt driftsklar, i enlighet med artikel 16,
- (da) i enlighet med artikel 8 i databasen lagra produktinformationsblad och all teknisk dokumentation för en period på minst 10 år efter att den sista produktenheten släpps ut på marknaden,
- (db) tillhandahålla etiketter för produktgrupper där produkten består av flera underenheter eller komponenter och där energieffektiviteten är beroende av kombinationen av dessa komponenter.

Ändring 33

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

1a. Leverantörer får inte:

- (a) släppa ut produkter på marknaden som, med hjälp av antingen hårdvara eller programvara som byggts in i produkten, utformats så, att en modells prestanda automatiskt ändras i provningsförhållanden i syfte att nå en mer gynnsam nivå,
- (b) när en gång en produkt tagits i bruk, införa sådana förändringar med hjälp av uppdaterad programvara som blir till skada för parametrarna i den ursprungliga energieffektivitetsmärkningen, i den form den fastställts i den relevanta delegerade akten.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 34
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Återförsäljare ska **uppfylla följande krav:**
- (a) på ett synligt sätt anbringa **den etikett som tillhandahålls av leverantören eller på annat sätt för en produkt som omfattas av en delegerad akt.**
- (b) **De ska**, om de inte har någon etikett eller etikett med reviderad skala
- i) be att få etiketten eller en etikett med reviderad skala av leverantören,**
- ii) skriva ut etiketten från den produkt databas som upprättats i enlighet med artikel 8, om denna funktion är tillgänglig för produkten, eller**
- iii) skriva ut etiketten eller en etikett med reviderad skala från leverantörens webbplats, om denna funktion är tillgänglig för produkten.**
- (c) **De ska** tillhandahålla produktinformationsbladet till kunderna.

Ändring

2. Återförsäljare ska
- (a) **när produkten är till salu, också vid försäljning på internet, på ett synligt och väl framträdande sätt anbringa etiketten, såsom det fastställs i den relevanta delegerade akten,**
- (aa) inom tre veckor från och med den dag som anges i den relevanta delegerade akten, både på försäljningsställen och på internet, ersätta befintliga etiketter med etiketter med reviderad skala,**
- (b) om de inte har någon etikett eller etikett med reviderad skala, **be att få etiketten av leverantören,**
- (c) **på begäran** tillhandahålla produktinformationsbladet till kunderna, **också i tryckt form.**

Ändring 35 och 86
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Leverantörer och återförsäljare ska **uppfylla följande krav:**
- (a) **De ska** ange produktens energieffektivitetsklass i visuella annonser och allt tekniskt reklammaterial som rör en viss modell av produkter i enlighet med den relevanta delegerade akten.

Ändring

3. Leverantörer och återförsäljare ska
- (a) ange produktens energieffektivitetsklass i **alla** visuella annonser och allt tekniskt reklammaterial som rör en viss modell av produkter i enlighet med den relevanta delegerade akten,

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

- (b) **De ska** samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna och omedelbart vidta åtgärder för att åtgärda fall av bristande efterlevnad **av kraven i denna förordning och dess delegerade akter som omfattas av deras ansvarsområde, på eget initiativ eller på begäran av marknadskontrollmyndigheterna.**
- (c) **De får inte**, för produkter som omfattas av denna förordning, tillhandahålla eller anbringa **andra** etiketter, märken, symboler eller påskrifter **som inte uppfyller kraven i denna förordning eller de relevanta delegerade akterna, om detta kan leda till missförstånd eller förväxling hos kunderna** beträffande användningen av energi eller andra resurser under användning.
- (d) **De får inte**, för produkter som inte omfattas av denna förordning, tillhandahålla eller anbringa etiketter som efterliknar etiketten enligt definitionen i denna förordning.

Ändring

- (b) samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna och omedelbart vidta åtgärder för att åtgärda fall av bristande efterlevnad, **i enlighet med artikel 5,**
- (c) för produkter som omfattas av denna förordning, **avstå från att** tillhandahålla eller anbringa **eventuellt missvisande, förvirrande eller efterhärmande** etiketter, märken, symboler eller påskrifter beträffande användningen av energi eller andra resurser under användning,
- (d) för produkter som inte omfattas av denna förordning, **avstå från att** tillhandahålla eller anbringa etiketter som efterliknar etiketten enligt definitionen i denna förordning.

Ändring 36

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

1. Medlemsstaterna får inte **förbjuda, begränsa eller** förhindra utsläppandet på marknaden eller ibruktagandet, inom sina territorier, av **energirelaterade** produkter som är förenliga med denna förordning **och dess relevanta delegerade akter.**

Ändring

3a. Samtliga allmänna skyldigheter som fastställs i punkterna 1–3 ska i lika mätto gälla för befintliga etiketter, nya etiketter eller etiketter med reviderad skala.

Ändring 37

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Medlemsstaterna får inte förhindra utsläppandet på marknaden eller ibruktagandet, inom sina territorier, av produkter som är förenliga med denna förordning.

Ändring

1. Medlemsstaterna får inte förhindra utsläppandet på marknaden eller ibruktagandet, inom sina territorier, av produkter som är förenliga med denna förordning.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 38

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att leverantörer och återförsäljare uppfyller skyldigheterna och kraven i denna förordning **och de relevanta delegerade akterna**.

Ändring

2. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att leverantörer och återförsäljare uppfyller skyldigheterna och kraven i denna förordning.

Ändring 39

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Om medlemsstaterna tillhandahåller ett incitament för en produkt som omfattas av denna förordning och specificeras i en delegerad akt ska de sträva efter **den** högsta **energieffektivitetsklass** som anges i den tillämpliga delegerade akten.

Ändring

3. Om medlemsstaterna tillhandahåller ett incitament för en **energirelaterad** produkt som omfattas av denna förordning och specificeras i en delegerad akt ska de **med incitamentet** sträva efter **de två** högsta **klasser som är i bruk bland dem** som anges i den tillämpliga delegerade akten.

Ändring 40

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Medlemsstaterna ska i samband med införandet av etiketter, **inklusive etiketter med reviderad skala och produktinformationsblad**, se till att upplysnings- och reklamkampanjer genomförs **som syftar till att främja energieffektivitet och en mer ansvarsfull energianvändning av kunder, om lämpligt i samarbete med** återförsäljare.

Ändring

4. Medlemsstaterna ska, i samband med införandet **och skalrevideringen** av etiketter, se till att upplysnings- och reklamkampanjer **om energimärkning** genomförs.

Kommissionen ska samordna dessa kampanjer, stödja ett nära samarbete med leverantörer och återförsäljare, samt utbyte av bästa praxis.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 41

Förslag till förordning

Artikel 4 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder och tillsynsmekanismer som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning **och dess delegerade akter** samt vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag då denna förordning börjar tillämpas och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Ändring

5. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om påföljder och tillsynsmekanismer som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning samt vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande **och stå i proportion till den ekonomiska nyttan med att bestämmelserna inte efterlevs**. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag då denna förordning börjar tillämpas och utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Ändring 42

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Kommissionen ska **stödja** samarbete och utbyte av information om marknads kontroll av energimärkning av produkter mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för marknads kontroll eller **yttre gränskontroll** och mellan dessa myndigheter och kommissionen.

Ändring

2. Kommissionen ska **uppmuntra och samordna** samarbete och utbyte av information om marknads kontroll av energimärkning av produkter **som omfattas av denna förordning** mellan de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för marknads kontroll eller **för kontroll av produkter som kommer in på unionens marknad** och mellan dessa myndigheter och kommissionen, **genom att stärka grupperna för administrativt samarbete (Adco) för ekodesign och energimärkning**.

Sådana informationsutbyten ska också hållas när testresultat visar att tillverkaren följer den relevanta lagstiftningen.

Ändring 43

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2a. **Senast den 1 januari 2018 ska medlemsstaterna upprätta och genomföra en marknads kontrollplan för övervakning av hur kraven i denna förordning verkställs. Medlemsstaterna ska se över sina marknads kontrollplaner minst vart tredje år.**

Senast den 1 januari 2020 och därefter en gång om året ska medlemsstaterna utarbeta en rapport om marknads kontrollen, med en bedömning av händelseutvecklingen i fråga om efterlevnaden av denna förordning och direktiv 2009/125/EG.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Medlemsstaterna ska göra det obligatoriskt för alla nationella marknadskontrollmyndigheter att använda informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS).

Ändring 44

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2b. Nationella marknadskontrollmyndigheter ska utföra fysisk produkttestning av minst en produktgrupp årligen, i enlighet med de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning.

Marknadskontrollmyndigheterna ska underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om sina planerade och utförda fysiska testningar, genom produktdatabasens efterlevnadsgränssnitt som inrättats i enlighet med artikel 8.

De ska använda sig av tillförlitliga, exakta och reproducerbara mätförfaranden i enlighet med artikel 9, som avser att simulera faktiska användningsförhållanden och som utesluter avsiktlig eller oavsiktlig manipulation eller ändring av testresultaten.

Ändring 45

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2c (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2c. Marknadskontrollmyndigheterna ska ha rätt att av leverantören återkräva kostnaderna för ett fysiskt produkttest, om det brutits mot denna förordning.

Kommissionen får göra en oberoende kontroll av efterlevnaden, antingen direkt eller genom en tredje part.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 46
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en **energirelaterad** produkt som omfattas av en delegerad akt enligt denna förordning utgör en risk för aspekter av skydd i allmänhetens intresse som omfattas av denna förordning, ska de göra en utvärdering av **den energirelaterade produkten** som omfattar alla de krav som fastställs i denna förordning och **dess** relevanta delegerade akter. Leverantören ska i nödvändig omfattning samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna **i det syftet**.

Ändring

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av en delegerad akt enligt denna förordning utgör en risk för aspekter av skydd i allmänhetens intresse som omfattas av denna förordning, ska de **omedelbart underrätta kommissionen och** göra en utvärdering av **produktmodellen** som omfattar alla de krav som fastställs i denna förordning och relevanta delegerade akter, **och även bedöma om det är tillrådligt att utvärderingen utvidgas till andra produktmodeller**. Leverantören ska i nödvändig omfattning samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Ändring 47
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att **den energirelaterade produkten** inte uppfyller kraven i denna förordning **och dess relevanta delegerade akter** ska de **utan dröjsmål** ålägga leverantören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att **den energirelaterade produkten** ska uppfylla dessa krav, **dra** tillbaka **produkten** från marknaden eller **återkalla den** inom en rimlig tid **som de fastställer** i förhållande till typen av risk. Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i detta stycke.

Ändring

2. Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att **produktmodellen** inte uppfyller kraven i denna förordning ska de ålägga leverantören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att **produktmodellen utan dröjsmål** ska uppfylla dessa krav, **och får föreskriva att produktmodellen ska dras** tillbaka från marknaden eller **att de enheter som tagits i bruk ska återkallas** inom en rimlig tid i förhållande till typen av risk, **samt utsträcka åtgärderna till likvärdiga modeller som finns att tillgå på marknaden**. Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i detta stycke.

Ändring 48
Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. **Om** marknadskontrollmyndigheterna **anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet**, ska **de** informera kommissionen och **övriga** medlemsstater om **utvärderingsresultaten** och om **de** åtgärder som de har ålagt leverantören att vidta.

Ändring

3. Marknadskontrollmyndigheterna ska, **via ICMS**, informera kommissionen och **andra** medlemsstater om **alla utvärderingsresultat** och om **eventuella** åtgärder som de har ålagt leverantören att vidta, **i enlighet med punkt 2**.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 49

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Leverantören ska se till att **alla lämpliga korrigerande åtgärder** vidtas i fråga om alla **energirelaterade produkter** som denne har tillhandahållit på unionsmarknaden.

Ändring

4. Leverantören ska se till att **eventuella begränsande åtgärder som föreskrivits i enlighet med punkt 2** vidtas i fråga om alla **produktmodeller** som denne har tillhandahållit på unionsmarknaden.

Ändring 50

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. Om leverantören inte **vidtar lämpliga** korrigerande **åtgärder** inom den period som avses i punkt 2, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av **den energirelaterade produkten** på deras nationella marknad, dra tillbaka **produkten** från den marknaden eller återkalla den. Marknadskontrollmyndigheterna ska **utan dröjsmål informera** kommissionen och övriga medlemsstater om dessa åtgärder.

Ändring

5. Om leverantören inte **genomför de** korrigerande **åtgärder-na** inom den period som avses i punkt 2, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av **produktmodellen** på deras nationella marknad, **eller för att** dra tillbaka **produktmodellen** från den marknaden eller återkalla den. Marknadskontrollmyndigheterna ska **omedelbart anmäla till** kommissionen och övriga medlemsstater om dessa åtgärder **och ladda upp informationen i produktdatabasens efterlevnadsgränssnitt, som inrättats i enlighet med artikel 8.**

Ändring 51

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 6

Kommissionens förslag

6. Den **information** som avses i punkt 5 ska omfatta alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den **energirelaterade produkt** som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk **produkten** utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt leverantörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på att **den energirelaterade produkten** inte uppfyller krav som rör aspekter av skydd i allmänhetens intresse som föreskrivs i denna förordning eller brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 9, vilka ger presumtion om överensstämmelse.

Ändring

6. Den **anmälan** som avses i punkt 5 ska omfatta alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den **produktmodell** som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk **produktmodellen** utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt leverantörens eller återförsäljarens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på att **produktmodellen** inte uppfyller krav som rör aspekter av skydd i allmänhetens intresse som föreskrivs i denna förordning eller brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 9, vilka ger presumtion om överensstämmelse. **I detta fall ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 52

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 7

Kommissionens förslag

7. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda **energirelaterade produktens** bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

Ändring

7. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda **produktmodellens** bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

Ändring 53

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 8

Kommissionens förslag

8. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom **60 dagar** efter **mottagandet av** den **information** som avses i punkt 5 har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.

Ändring

8. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom **fyra veckor** efter den **anmälan** som avses i punkt 5 har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.

Ändring 54

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 9

Kommissionens förslag

9. Medlemsstaterna ska se till att **lämpliga** begränsande åtgärder utan dröjsmål vidtas mot den berörda **energirelaterade produkten, till exempel tillbakadragande av produkten från deras marknad.**

Ändring

9. Medlemsstaterna ska se till att **parallella** begränsande åtgärder, **som står i proportion till deras specifika nationella situation,** utan dröjsmål vidtas mot den berörda **produktmodellen, och underrätta kommissionen om åtgärderna.**

Ändring 55

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 10

Kommissionens förslag

10. Om det, när det förfarande som anges i punkterna 4 och 5 genomförts, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot **unionslagstiftningen,** ska kommissionen utan dröjsmål samråda med medlemsstaterna och leverantören samt utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av resultaten av denna utvärdering **ska** kommissionen besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Ändring

10. Om det, när det förfarande som anges i punkterna 4 och 5 genomförts, görs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en **sådan** nationell åtgärd strider mot **unionsrätten,** ska kommissionen utan dröjsmål samråda med medlemsstaterna och leverantören samt utvärdera den nationella åtgärden, **varvid,** på grundval av resultaten av denna utvärdering, kommissionen **ska** besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte **och få föreslå en lämplig alternativ åtgärd.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 56

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 11

Kommissionens förslag

11. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart **delge** dem och leverantören sitt beslut.

Ändring

11. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart **underrätta** dem och **den berörda** leverantören **om** sitt beslut.

Ändring 57

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 12

Kommissionens förslag

12. Om den nationella åtgärden anses berättigad, ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att se till att den **energirelaterade produkt** som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

Ändring

12. Om den nationella åtgärden anses **vara** berättigad, ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att se till att den **produktmodell** som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras **nationella** marknader och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses **vara** oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

Ändring 58

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 13

Kommissionens förslag

13. Om **den nationella åtgärden** anses berättigad och **den energirelaterade produktens** bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de harmoniserade standarder som avses punkt 6 ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Ändring

13. Om **en nationell åtgärd** anses **vara** berättigad och **produktmodellens** bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de harmoniserade standarder som avses i artikel 6.6 ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Ändring 96

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 13a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

13a. Om det konstateras att produkten inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och dess relevanta delegerade akter ska kunderna ha rätt att gratis returnera produkten till försäljaren och få hela det ursprungliga inköpspriset återbetalat av leverantören.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Leverantörerna ska i samarbete med marknadskontrollmyndigheterna vidta alla rimliga åtgärder för att kontakta drabbade kunder i enlighet med gällande konsumentlagstiftning.

Ändring 59

Förslag till förordning

Artikel 7 – rubriken och punkt 1

Kommissionens förslag

Ändring

Etiketter och skalrevidering**Förfarande för införande** och skalrevidering **av etiketter**

1. Kommissionen **får, genom** delegerade akter **som antagits** i enlighet med **artiklarna 12 och 13**, införa etiketter eller göra en skalrevidering av **befintliga** etiketter.

1. Kommissionen **har befogenhet att anta** delegerade akter i enlighet med **artikel 13 för att komplettera denna förordning genom att** införa etiketter eller göra en skalrevidering av etiketter.

Etiketter som införs genom delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 10 i direktiv 2010/30/EU före den 1 januari 2017 gäller som etiketter för tillämpningen av denna förordning.

Ändring 60

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Om modeller i energiklasserna E, F eller G inte längre får släppas ut på marknaden på grund av en genomförandeåtgärd som antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG för en viss produktgrupp, får den eller de klasserna inte längre visas på etiketten.

2. För att det ska finnas en enhetlig skala från A till G ska kommissionen, inom 5 år efter denna förordnings ikraftträdande och med respekt för kraven i punkt 4, införa etiketter med reviderad skala för befintliga produktgrupper, enligt vad som avses i punkt 1.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

Produktgrupper som omfattas av kommissionens delegerade förordningar (EU) nr 811/2013 ^(1a) och 812/2013 ^(1b) ska ses över 6 år efter denna förordnings ikraftträdande för att skalrevideras.

För produktgrupper som omfattas av kommissionens delegerade förordningar (EU) nr 1059/2010 ^(1c), 1060/2010 ^(1d), 1061/2010 ^(1e), 1062/2010 ^(1f) och 874/2012 ^(1g), ska kommissionen, efter det att de förberedande utredningarna slutförts, införa etiketter med reviderad skala senast 21 månader efter denna förordnings ikraftträdande.

^(1a) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 811/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU avseende energimärkning av pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, pannor och värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, paket med pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, temperaturregulator och solvärmeutrustning samt paket med pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, temperaturregulator och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 1).

^(1b) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 812/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av varmvattenberedare, ackumulatortankar och paket med varmvattenberedare och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 83).

^(1c) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1059/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av diskmaskiner för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 1).

^(1d) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1060/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av kylar och frysar för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 17).

^(1e) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1061/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av tvättmaskiner för hushållsbruk (EUT L 314, 30.11.2010, s. 47).

^(1f) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2010 av den 28 september 2010 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av tv-mottagare (EUT L 314, 30.11.2010, s. 64).

^(1g) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 874/2012 av den 12 juli 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av elektriska lampor och armaturer (EUT L 258, 26.9.2012, s. 1).

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 61

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Kommissionen ska se till att *det vid införandet eller skalrevideringen av en etikett fastställs sådana krav att inga produkter förväntas ingå i energiklasserna A eller B vid tidpunkten för införandet av etiketten och att den förväntade tidpunkten då en majoritet av modellerna kommer att ingå i dessa klasser infaller minst tio år senare.*

Ändring

3. Kommissionen ska se till att *varje eventuell skalrevidering av nya etiketter eller etiketter med reviderad skala enligt vad som avses i punkt 2 inleds efter uppfyllandet av följande villkor som visar att tekniken i den relevanta produktgruppen gått framåt på lämpligt sätt:*

- (a) *25 % av de produkter som säljs på unionsmarknaden ingår i den högsta energieffektivitetsklassen A, eller*
- (b) *50 % av de produkter som säljs på unionsmarknaden ingår i de högsta energieffektivitetsklasserna A och B.*

Ändring 62

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

3a. *Kommissionen ska, genom att ta med produktgruppen i arbetsplanen enligt artikel 11, se till att*

- (a) *den förberedande utredningen inför skalrevideringen slutförs senast 18 månader efter att de villkor som fastställs i punkt 3 uppfylls,*
- (b) *skalrevideringen slutförs, genom att översyn görs och genom att den delegerade akten i enlighet med artikel 13 träder i kraft, senast tre år efter att de villkor som fastställs i punkt 3 uppfylls.*

Ändring 63

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Etiketter ska *regelbundet genomgå en skalrevidering.*

Ändring

4. *Kommissionen ska fastställa kraven för nya etiketter eller etiketter med reviderad skala och syfta till att de ska kunna förväntas gälla i minst 10 år.*

Kommissionen ska därvid se till att det vid införandet eller skalrevideringen av en etikett fastställs sådana krav att inga produkter förväntas ingå i energiklassen A vid tidpunkten för införandet av etiketten.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

För produktgrupper där, enligt den förberedande utredning som avses i punkt 3a a, tekniken gått snabbt framåt, förväntas inga produkter ingå i energiklasserna A och B vid den tidpunkt då etiketten införs.

Ändring 64

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 5

Kommissionens förslag

Ändring

5. När en etikett genomgår en skalrevidering

5. När, i en given produktgrupp, inga modeller som hör till energiklasserna F eller G längre får släppas ut på marknaden på grund av en genomförandeåtgärd som antagits i enlighet med ekodesigndirektivet 2009/125/EG, ska den eller de klasserna anges på etiketten med grå färg, såsom det anges i den relevanta delegerade akten. Etiketternas standardfärgskala från mörkgrönt till rött ska behållas för de återstående övre klasserna. Kraven ska gälla endast för nya produktenheter som tillhandahålls på marknaden.

(a) ska leverantörerna tillhandahålla både de vid den tidpunkten aktuella etiketterna och etiketterna med reviderad skala till återförsäljarna under en period på sex månader före den dag som avses i led b,

(b) ska återförsäljarna byta ut de befintliga etiketterna på utställda produkter, även på internet, till etiketterna med reviderad skala inom en månad efter den dag som anges för detta i den relevanta delegerade akten. Återförsäljare får inte visa etiketterna med reviderad skala före den dagen.

Återförsäljare ska få sälja energirelaterade produkter utan etikett eller etikett med reviderad skala endast om en etikett (med reviderad skala) aldrig har upprättats för en viss produkt och leverantören av denna produkt inte längre är aktiv på marknaden.

Ändring 65

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 6

Kommissionens förslag

Ändring

6. Etiketter som införs genom delegerade akter som antagits enligt artikel 10 i direktiv 2010/30/EU före tillämpningsdagen för denna förordning gäller som etiketter för tillämpningen av denna förordning. Kommissionen ska göra en översyn av dessa etiketter inom fem år efter ikraftträdandet av denna förordning i syfte att genomföra en skalrevidering.

utgår

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 66
Förslag till förordning
Artikel 8

Kommissionens förslag

Produkt databas

Kommissionen ska upprätta och underhålla en produkt databas med *den information som avses i bilaga I*. Den information som *förtecknas* i punkt 1 i bilaga I ska *göras allmänt tillgänglig*.

Ändring

Produkt databas

1. Kommissionen ska upprätta och underhålla en produkt databas med *två olika gränssnitt: ett offentligt gränssnitt och ett efterlevnadsgränssnitt*.

Det offentliga gränssnittet ska innehålla den information som fastställs i punkt 1 i bilaga I, *varvid de funktionella kraven i punkt 3 i bilaga I ska respekteras*.

Efterlevnadsgränssnittet ska innehålla den information som fastställs i punkt 2 i bilaga I, *varvid de funktionella kraven i punkt 4 i bilaga I ska respekteras*.

2. När information införs i produkt databasen ska leverantörerna behålla åtkomsträtten till den och rätten att redigera den. Eventuella ändringar ska dateras och vara klart synliga för marknadskontrollmyndigheterna.

Uppgifter i efterlevnadsgränssnittet får användas endast för ändamål som sammanhänger med verkställandet av denna förordning och de delegerade akter som antagits under tillämpningen av den, och det ska vara förbjudet att använda dem för icke-avsedda ändamål.

Leverantörerna ska på sina servrar få lagra teknisk dokumentation enligt artikel 3.1 c, provningsrapporter eller liknande dokumentation om bedömning av överensstämmelse, såsom det fastställts i punkt 2 a i bilaga I, varvid dokumentationen ska motsvara de test som genomförts av leverantörerna själva och finnas tillgänglig endast för marknadskontrollmyndigheterna och kommissionen.

Upprättandet av databasen ska följa kriterier som gör det möjligt att minimera den administrativa bördan för leverantörer och övriga databasanvändare, tillsammans med andra kriterier för användarvänlighet och kostnadseffektivitet.

Produkt databasen varken ersätter eller ändrar marknadskontrollmyndigheternas skyldigheter.

3. Kommissionen ska, med stöd av marknadskontrollmyndigheterna och leverantörerna, ägna särskild uppmärksamhet åt övergångsskedet till dess att det offentliga gränssnittet och efterlevnadsgränssnittet fullständigt genomförts.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

4. Kommissionen har befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning genom att ange operativa uppgifter för upprättandet av produkt databasen.

Ändring 67

Förslag till förordning

Artikel 9 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

Om man vid bedömningen av en produkts överensstämmelse tillämpar sådana harmoniserade standarder ska **produkten** anses överensstämma med de relevanta kraven på mätning och beräkning i den delegerade akten.

2. Om man vid bedömningen av en produkts överensstämmelse tillämpar sådana harmoniserade standarder ska **produktmodellen** anses överensstämma med de relevanta kraven på mätning och beräkning i den delegerade akten.

2a. Då harmoniserade standarder används ska syftet vara att i så hög grad som möjligt simulera faktiska användningsförhållanden, samtidigt som man har kvar en standardiserad testmetod, utan att det blir till förfång för jämförbarheten i produktgruppen.

2b. De mät- och beräkningsmetoder som ingår i de harmoniserade standarderna ska vara tillförlitliga, exakta och reproducerbara, och anpassade efter kraven i artikel 3.1a.

Ändring 68

Förslag till förordning

Artikel 10 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändring

Kommissionen ska se till att den vid genomförandet av sina uppgifter enligt denna förordning **för varje genomförandeåtgärd** eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och alla produktgruppens relevanta intressenter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Kommissionen ska **för detta ändamål** inrätta ett samrådsforum där **dess**a parter ska mötas. Detta samrådsforum kan **kombineras** med det samrådsforum som avses i artikel 18 i direktiv 2009/125/EG.

1. Kommissionen ska se till att den vid genomförandet av sina uppgifter enligt denna förordning, **när det gäller införande eller skalrevidering av etiketter i enlighet med artikel 7 och när det gäller upprättandet av databasen i enlighet med artikel 8**, eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare (**inklusive marknadskontrollmyndigheter**) för medlemsstaterna och alla produktgruppens relevanta intressenter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer, **liksom också medverkan från Europaparlamentets sida**.

2. Kommissionen ska inrätta ett samrådsforum där **de** parter som anges i punkt 1 ska mötas **för detta ändamål**. Detta samrådsforum kan **sammanfalla, helt eller delvis**, med det samrådsforum som avses i artikel 18 i direktiv 2009/125/EG. **Protokollen från samrådsforumets möten ska offentliggöras i det offentliga gränssnittet av den databas som upprättats i enlighet med artikel 8.**

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 69**Förslag till förordning****Artikel 10 – stycke 2***Kommissionens förslag*

När detta är ändamålsenligt ska kommissionen före antagandet av delegerade akter testa specifika produktgruppers etiketter utformning och innehåll med konsumenter för att försäkra sig om att de till fullo förstår etiketterna.

Ändring

3. När detta är ändamålsenligt ska kommissionen före antagandet av delegerade akter **som antas i enlighet med denna förordning** testa specifika produktgruppers etiketter utformning och innehåll **bland representativa grupper i unionen** för att försäkra sig om att de till fullo förstår etiketterna.

Ändring 70**Förslag till förordning****Artikel 11 – stycke 1***Kommissionens förslag*

Kommissionen ska, efter att ha hört det samrådsforum som avses i artikel 10, upprätta en arbetsplan som ska offentliggöras. Arbetsplanen **ska innehålla en vägledande förteckning över produktgrupper som betraktas som prioriterade för antagande av delegerade akter. Arbetsplanen ska också innehålla planer för en revidering** och skalrevidering av etiketter för **produkter eller produktgrupper. Arbetsplanen får ändras regelbundet av kommissionen efter det att den har hört samrådsforumet.** Denna arbetsplan kan kombineras med den arbetsplan som avses i artikel 16 i direktiv 2009/125/EG.

Ändring

1. Kommissionen ska **anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning**, efter att ha hört det samrådsforum som avses i artikel 10, **för att** upprätta en **långsiktig** arbetsplan som ska offentliggöras, **bland annat genom det offentliga gränssnittet av den databas som upprättats i enlighet med artikel 8.**

2. **Kommissionen ska lägga upp arbetsplanen i avsnitt med prioriteringar för införandet av energieffektivitetsetiketter i nya produktgrupper** och skalrevidering av etiketter för produktgrupper.

Kommissionen ska se till att arbetsplanen får de resurser som behövs, och att den är inbördes sammanhängande.

Denna arbetsplan kan kombineras med den arbetsplan **för ekodesign** som avses i artikel 16 i direktiv 2009/125/EG.

Kommissionen ska regelbundet uppdatera arbetsplanen, efter att ha hört samrådsforumet. Europaparlamentet och rådet ska årligen underrättas om hur det går med arbetsplanen och eventuella ändringar i den ska formellt anmälas till dem.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 71

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Kommissionen **ska ges** befogenhet att anta delegerade akter **som rör** närmare krav på etiketter för särskilda grupper av energirelaterade produkter (nedan kallade särskilda produktgrupper) **i enlighet med artikel 13**.

Ändring

1. Kommissionen **har** befogenhet att anta delegerade akter **i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning genom att fastställa** närmare krav på etiketter för särskilda grupper av energirelaterade produkter (nedan kallade **särskilda produktgrupper**).

Ändring 72

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. I de delegerade akterna ska produktgrupper fastställas som uppfyller följande kriterier:

(a) Produktgruppen ska, enligt **senast tillgängliga uppgifter och med beaktande av de kvantiteter som släpps ut** på unionsmarknaden, **ge** betydande möjligheter att spara energi och i förekommande fall andra resurser.

(b) **Produktgrupper** med likvärdig funktion **ska skilja sig åt** avsevärt **i fråga om relevanta prestandanivåer**.

(c) Det **får inte uppstå** betydande negativa effekter på produktgruppens prisnivå **och** livscykelkostnader.

Ändring

2. I de delegerade akterna ska produktgrupper fastställas som uppfyller följande kriterier:

(a) Produktgruppen ska, enligt **sitt faktiska genomslag** på unionsmarknaden, **innebära att det finns** betydande möjligheter att spara energi och i förekommande fall andra resurser.

(b) **Inom produktgruppen ska modeller** med likvärdig funktion **ha** avsevärt **olika energieffektivitetsnivåer**.

(c) Det **förekommer, ur användarsynvinkel betraktat, inga** betydande negativa effekter på produktgruppens prisnivå, livscykelkostnader **och funktionalitet**.

Ändring 73 och 98

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. I de delegerade akterna för specifika produktgrupper ska särskilt följande läggas fast:

(a) Definitionen av **de specifika produktgrupper som faller under definitionen av "energirelaterade produkter" i artikel 2.11 och** som ska omfattas.

Ändring

3. I de delegerade akterna för specifika produktgrupper ska **för den berörda produktgruppen** särskilt följande läggas fast:

(a) Definitionen av **vilka** energirelaterade produkter som ska omfattas.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

- (b) Etikettens utformning och innehåll, **inbegripet** en skala från A till G som visar **energianvändningen**; etiketten för de olika produktgrupperna ska i största möjliga utsträckning vara enhetligt utformad **och ska under alla omständigheter vara tydlig och läsbar**.
- (c) I förekommande fall användningen av andra resurser samt kompletterande information om energirelaterade produkter, varvid etiketten ska framhäva produktens energieffektivitet.
- (d) De ställen där etiketten ska visas, till exempel fäst på produkten, tryckt på förpackningen, tillhandahållen i elektroniskt format eller visad online.
- (e) I förekommande fall elektroniska medel för märkning av produkter.
- (f) Det sätt på vilket etiketten och teknisk information ska tillhandahållas vid distansförsäljning.
- (g) Innehållet och i förekommande fall formatet och andra närmare uppgifter rörande **den tekniska dokumentationen och** produktinformationsbladet.
- (h) Angivande av att bara de kontrolltoleranser som fastställs i den eller de delegerade akterna gäller vid kontrollen av överensstämmelse med kraven.
- (i) Leverantörers och återförsäljares skyldigheter vad gäller produkt databasen.
- (j) Precist angivande av den energiklass som ska ingå i annonser och tekniskt reklammaterial, inklusive krav på att denna ska föreligga i läslig och synlig form.

Ändring

- (b) Etikettens utformning, **dimensioner** och innehåll, **vilket under alla omständigheter ska vara tydligt och läsbart, varvid hänsyn ska tas till behoven hos kunder med nedsatt syn, och där följande information, som fastställts i enlighet med den relevanta delegerade akten, ska finnas med på en framträdande plats:**
- i) En skala från A till G som visar **vilken energieffektivitetsklass den ifrågavarande produktmodellen tillhör**; etiketten för de olika produktgrupperna ska i största möjliga utsträckning vara enhetligt utformad.
- ii) **Den absoluta energianvändningen, uttryckt i kWh per år eller per annan relevant tidsperiod.**
- (c) I förekommande fall användningen av andra resurser samt kompletterande information om energirelaterade produkter, varvid etiketten ska framhäva produktens energieffektivitet.
- (ca) **I förekommande fall en hänvisning på etiketten så att kunderna kan identifiera produkter med uppkopplingsfunktion (dvs. smarta apparater).**
- (d) De ställen där etiketten ska visas, till exempel fäst på produkten, **om produkten inte tar skada av detta**, tryckt på förpackningen, tillhandahållen i elektroniskt format eller visad online.
- (e) I förekommande fall elektroniska medel för märkning av produkter.
- (f) Det sätt på vilket etiketten och teknisk information ska tillhandahållas vid distansförsäljning.
- (g) **Det obligatoriska** innehållet och i förekommande fall formatet och andra närmare uppgifter rörande produktinformationsbladet **och den tekniska dokumentationen**.
- (h) Angivande av att bara de kontrolltoleranser som fastställs i den eller de delegerade akterna gäller vid kontrollen av överensstämmelse med kraven.
- (i) Leverantörers och återförsäljares skyldigheter vad gäller produkt databasen.
- (j) **I förekommande fall** precist angivande av den energiklass som ska ingå i annonser och tekniskt reklammaterial, inklusive krav på att denna ska föreligga i läslig och synlig form.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

- (k) De förfaranden för bedömning av överensstämmelse och de mät- och beräkningsmetoder som ska användas för att fastställa de uppgifter som lämnas på etiketten och i produktinformationsbladet.
- (l) Huruvida det för större apparater krävs en högre grad av energieffektivitet för att uppnå en viss energiklass.
- (m) Formatet på eventuella ytterligare hänvisningar på etiketten som gör det möjligt för kunderna att på elektronisk väg få mer detaljerad information om den produktprestanda som anges i informationsbladet.
- (n) Om och hur energiklasser som beskriver produktens energianvändning under användning bör visas på smarta mätare eller på produktens interaktiva skärm.
- (o) Datum för utvärdering och eventuell revidering av den delegerade akten.

Vad gäller etikettens innehåll enligt led b första stycket ska stegen A–G i klassificeringen motsvara betydande energi- och kostnadsbesparingar ur kundens perspektiv.

Vad gäller formatet på hänvisningar enligt led m första stycket kan dessa hänvisningar lämnas i form av adressen till en webbplats, en quick response-kod (QR), en länk till etiketter på internet eller någon annan ändamålsenlig konsumentorienterad form.

Införandet av en etikett för en produkt som ska omfattas av en delegerad akt får inte ha några väsentliga negativa effekter på produktens sätt att fungera ur användarens synvinkel.

Kommissionen **ska ges** befogenhet att anta delegerade akter **som rör** operativa uppgifter i samband med produkt databasen, inklusive eventuella skyldigheter för leverantörer och återförsäljare **i enlighet med artikel 13**.

Ändring

- (k) De förfaranden för bedömning av överensstämmelse och de mät- och beräkningsmetoder som, **enligt vad som fastställs i artikel 9**, ska användas för att fastställa de uppgifter som lämnas på etiketten och i produktinformationsbladet, **inklusive definitionen av energieffektivitetsindex eller motsvarande parameter och dess steg A–G, där energieffektivitetsklassen fastställs**.
- (l) Huruvida det för större apparater krävs en högre grad av energieffektivitet för att uppnå en viss energiklass.
- (m) Formatet på eventuella ytterligare hänvisningar på etiketten som gör det möjligt för kunderna att på elektronisk väg få mer detaljerad information om den produktprestanda som anges i informationsbladet.
- (n) Om och hur energiklasser som beskriver produktens energianvändning under användning bör visas på smarta mätare eller på produktens interaktiva skärm.
- (o) Datum för utvärdering och eventuell revidering av den delegerade akten.

Vad gäller formatet på hänvisningar enligt led l första stycket kan dessa hänvisningar lämnas i form av adressen till en webbplats, en **dynamisk** quick response-kod (QR), en länk till etiketter på internet eller någon annan ändamålsenlig konsumentorienterad form, **som går till det offentliga gränssnittet i den databas som upprättats i enlighet med artikel 8**.

Det produktinformationsblad som avses i första stycket led g ska ge direkta länkar till det offentliga gränssnittet i den databas som upprättats i enlighet med artikel 8 och tillgängliggöras för kunder på alla de av unionens officiella språk som förekommer på de nationella marknader där den ifrågakvarande produktmodellen gjorts tillgänglig.

Kommissionen **har** befogenhet att anta delegerade akter **i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning genom att fastställa** operativa uppgifter i samband med produkt databasen inklusive eventuella skyldigheter för leverantörer och återförsäljare.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag

Ändring

I fråga om den information som avses i första stycket led g ska, för att säkerställa lämpligt skydd av konfidentiell information och teknisk dokumentation, det i dessa delegerade akter specificeras vilken information som ska laddas upp i produkt-databasen och vilken information som ska finnas tillgänglig på begäran för de nationella myndigheterna och kommissionen.

Ändring 74

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3a. Kommissionen ska föra ett uppdaterat register över alla delegerade akter som kompletterar denna förordning, tillsammans med de delegerade akter som bidrar till utformningen av ekodesigndirektivet 2009/125/EG, där det också ska ingå fullständiga hänvisningar till alla harmoniserade standarder som uppfyller kraven på de relevanta mät- och beräkningsmetoderna enligt artikel 9, och göra det allmänt tillgängligt.

Ändring 75

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 2

Kommissionens förslag

Ändring

2. Den **delegering av** befogenhet som avses i artiklarna 7 och 12 ska ges till kommissionen **tills vidare** från och med **dagen för tillämpning av denna förordning**.

2. Den befogenhet **att anta delegerade akter** som avses i artiklarna 7, **8.4**, **11.1** och 12 ska ges till kommissionen **för en period på sex år** från och med **den 1 januari 2017**.

Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av sex år.

Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 76

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7 och 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i **förordningen** upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Ändring

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7, **8.4**, **11.1** och 12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i **beslutet** upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Ändring 77

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

Ändring 78

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7 och 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period **kan** förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Ändring

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7, **8.4**, **11.1** och 12 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period **ska** förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 79

Förslag till förordning

Artikel 14 – stycke 1

Kommissionens förslag

Senast åtta år efter ikraftträdandet ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska bedöma hur effektivt denna förordning har gjort det möjligt för konsumenterna att välja **effektiva** produkter, med beaktande av dess inverkan på företag.

Ändring

Inom ... [sex år efter ikraftträdandet **av denna förordning]** ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska bedöma hur effektivt denna förordning **och dess delegerade akter** har gjort det möjligt för konsumenterna att välja **mera energieffektiva** produkter, med beaktande av **sådana kriterier som** dess inverkan på företag, **energianvändning, växthusgasutsläpp, marknadskontrollverksamhet och kostnaderna för upprättande och uppehållande av databasen.**

Vid den bedömning som genomförs i enlighet med första stycket ska de genom artikel 5 införda årliga uppföljningsrapporterna om verkställande och marknadskontroll uttryckligen användas.

Ändring 80

Förslag till förordning

Artikel 16 – stycke 3

Kommissionens förslag

Artikel 3.1 d ska dock tillämpas **från och med** den 1 januari **2019**.

Ändring

Artikel 3.1 d ska dock tillämpas **så snart det offentliga gränssnittet av den databas som upprättats i enlighet med artikel 8 är fullt driftsklart, och i vilket fall som helst inte senare än** den 1 januari **2018**

Ändring 81

Förslag till förordning

Bilaga I – rubriken och led 1

Kommissionens förslag

INFORMATION SOM SKA INGÅ I PRODUKTDATABASEN

1. ALLMÄNT TILLGÄNGLIG PRODUKTINFORMATION:

(a) **Tillverkarens eller** leverantörens namn eller varumärke.

(b) Modellbeteckning(ar), inklusive för alla likvärdiga modeller.

Ändring

INFORMATION SOM SKA INGÅ I PRODUKTDATABASEN,
SAMT FUNKTIONELLA KRAV

1. **Information som ska tas med i databasens offentligt tillgängliga gränssnitt:**

(a) Leverantörens namn eller varumärke, **adress, kontaktuppgifter och övriga lagliga identifikationshandlingar.**

(aa) Kontaktuppgifter till medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter.

(b) Modellbeteckning(ar), inklusive för alla likvärdiga modeller.

Onsdagen den 6 juli 2016

Kommissionens förslag	Ändring
(c) Etiketten i elektroniskt format.	(c) Etiketten i elektroniskt format.
(d) Klassen/klasserna och andra parametrar på etiketten.	(d) Energieffektivitetsklassen/-klasserna och andra parametrar på etiketten.
(e) Produktinformationsbladet i elektroniskt format.	(e) Produktinformationsbladets parametrar i elektroniskt format.
	(ea) Medlemsstaternas upplysnings- och reklamkampanjer som avses i artikel 4.4.
	(eb) Kommissionens arbetsplan som avses i artikel 11.
	(ec) Protokoll från samrådsforumet.
	(ed) Förteckning över gällande delegerade akter och harmoniserade standarder.

Ändring 82

Förslag till förordning

Bilaga I – led 2

Kommissionens förslag	Ändring
2. Information om efterlevnad, endast tillgänglig för medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter och kommissionen:	2. Information som ska tas med i databasens efterlevnadsgränssnitt:
(a) Den tekniska dokumentation som anges i den tillämpliga delegerade akten.	(a) Provningsrapport eller liknande dokumentation av bedömning av överensstämmelse som gör det möjligt att bedöma om alla krav i den tillämpliga delegerade akten uppfylls, inklusive testmetoder och mätomgångar.
(b) Provningsrapport eller liknande tekniska bevis som gör det möjligt att bedöma om alla krav i den tillämpliga delegerade akten uppfylls.	(b) Tillfälliga åtgärder som antagits i samband med marknadskontroll med anknytning till denna förordning.
(c) Leverantörens namn och adress.	(c) Den tekniska dokumentation som avses i artikel 3.1 c.
	(ca) Direkta kontaktuppgifter till medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter och kommissionens samordning.
	(cb) Medlemsstaternas och kommissionens resultat av kontrollerna av efterlevnaden och, om tillämpligt, den korrigerande åtgärd och begränsande åtgärd som vidtagits av marknadskontrollmyndigheterna och som avses i artiklarna 5 och 6.
(d) Kontaktuppgifter till en företrädare för leverantören.	

Onsdagen den 6 juli 2016

Ändring 83**Förslag till förordning****Bilaga I – led 2a (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

2a. Funktionella krav på databasens offentliga gränssnitt

- (a) Varje produktmodell ska organiseras som en särskild post.
- (b) Konsumenterna ska lätt kunna få reda på vilken som är den bästa energiklassen för varje produktgrupp, så att de kan jämföra modellernas egenskaper och välja de produkter som är mest energieffektiva.
- (c) Energimärkningen av varje produkt ska framgå såsom en enda överskådlig fil av vilken utskrifter kan tas, vilket också ska gälla för de språkliga versionerna av det fullständiga produktinformationsbladet, som ska omfatta unionens alla officiella språk.
- (d) Informationen ska vara maskinläsbar, sorterbar och sökbar och respektera öppna standarder för att tredje part ska kunna använda den gratis.
- (e) Överflödiga registrering ska automatiskt undvikas.
- (f) En helpdesk eller kontaktpunkt för kunder ska inrättas och uppehållas på internet och det ska finnas en tydlig hänvisning till den i gränssnittet.

Ändring 84**Förslag till förordning****Bilaga I – led 2b (ny)**

Kommissionens förslag

Ändring

2b. Funktionella krav på databasens efterlevnadsgränssnitt

- (a) Strikta säkerhetsåtgärder för skyddet av konfidentiell information ska tillförsäkras.
- (b) Åtkomsträttigheter ska bygga på behovsenlig behörighet.
- (c) En länk ska ges till informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS).

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0305

Europeisk gräns- och kustbevakning ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och rådets beslut 2005/267/EG (COM(2015)0671 – C8-0408/2015 – 2015/0310(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 101/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0671),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 77.2 b och d samt 79.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0408/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 25 maj 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 30 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, budgetutskottet och fiskeriutskottet (A8-0200/2016),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0310

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004, samt rådets beslut 2005/267/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1624.)

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0306

Europeiska sjösäkerhetsbyrån *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (COM(2015)0667 – C8-0404/2015 – 2015/0313(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 101/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0667),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0404/2015),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 mars 2016 ⁽¹⁾,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0215/2016), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0313

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1625.)

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0307

Gemenskapens kontrollorgan för fiske ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske (COM(2015)0669 – C8-0406/2015 – 2015/0308(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 101/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0669),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0406/2015),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 25 maj 2016 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8-0068/2016).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0308

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av rådets förordning (EG) nr 768/2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/1626.)

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 6 juli 2016

P8_TA(2016)0308

Sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 6 juli 2016 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (COM(2016)0113 – C8-0109/2016 – 2016/0064(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2018/C 101/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0113),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och artikel 325 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0109/2016),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från revisionsrätten av den 5 april 2016 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 8 juni 2016 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen.
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A8-0188/2016), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0064

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 6 juli 2016 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller sekretariatet för övervakningskommittén för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/2030.)

⁽¹⁾ EUT C 150, 27.4.2016, s. 1.

Onsdagen den 6 juli 2016

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Uttalande från kommissionen

Kommissionen stöder fullt ut den oberoende funktionen av sekretariatet för Olafs övervakningskommitté. Huvudsyftet med den föreslagna ändringen av Olafs förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 är att ge ytterligare garantier för sekretariatets oberoende. Detta mål kommer att vara vägledande vid genomförandet av den ändrade förordningen.

I enlighet med vad vice ordförande Kristalina Georgieva bekräftade för övervakningskommitténs ordförande i en skrivelse av den 20 maj 2016, avser kommissionen att knyta denna kommittés sekretariat till PMO från och med datumet för ikraftträdande av den ändrade förordningen. Detta är en rent administrativ åtgärd i syfte att förenkla vissa organisatoriska och budgetmässiga aspekter. Det kommer inte att påverka övervakningskommitténs oberoende funktion.

Sekretariatets administrativa anknytning till PMO kommer inte att påverka dess nuvarande personal- och budgetresurser, vilket också nämndes i skrivelsen. Sekretariatets chef kommer att ansvara för att förvalta och bedöma personalen. Bedömningen av sekretariatets chef kommer att ske på grundval av en rapport från övervakningskommittén.

Kommissionen kommer, efter att ha hört övervakningskommittén, att överväga att införa lämpliga interna bestämmelser om rörlighet genom att begränsa utstationeringens längd vid sekretariatet, samtidigt som man säkerställer kontinuitet för att garantera oberoendet och undvika risker för intressekonflikter eller för svängdörrsproblem med Olaf.

Ändringen av förordningen påverkar inte övervakningskommitténs tillgång till information i till exempel Olafs it-system, databaser och handlingar.

Personalen vid övervakningskommitténs sekretariat kommer även i fortsättningen att ha sina kontor i samma byggnader som Olaf, varmed övervakningskommitténs och Olafs oberoende skyddas samtidigt som kontakterna underlättas.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV